

സൗഖ്യം .

പരമ്പരാപിള്ള.

കേരള സി.

പരമോപരംപിള്ള.

[പക്ഷ്മിവകാശം]

KAMALALAYA PRINTING WORKS,

TRIVANDRUM.

വിജയകുമാർ

P R E F A C E.

The present work, "Devamani" is the visible expression of the highest admiration I have for Mr. T. Ramakrishna's "The Dive for Death". When I read through its entertaining and ennobling pages, some time ago, I felt a strong impulse that it would, if translated, form an interesting and instructive read-aloud to the Malayalees; for, though it is a love-story

Malayala~~y~~ pulse is Srингaram, which is very often red by ~~and~~ oriental poets with a good deal of coarseness even looseness, the love that is depicted in its pages at of the Heves, goes home to the highest and the noblest kind, and it ~~gives~~ ~~the~~ ~~He~~ reader the moral inculcated by the axim, "Virtue has its own Reward."

I sincerely thank Mr. Ramakrishna, 'that great South Indian English Poet of chaste reputation', for his generosity, ~~with~~ ~~the~~ permission ~~try~~ with which he has accorded me free ~~per~~ ~~ags~~ to translate his book into Malayalam. Verbal, I have to offer a word of apology to Mr. Ramakrishna who has, I believe, in a way approved of my proposal, for the liberty I took with his book in changing its title. Two reasons prompted me to act thus. Firstly, the English title cannot so elegantly be rendered into Malayalam as to sit with grace on the tongue of a Malayalee, and secondly the Malayalee, by nature and training, takes an aversion to begin or end a book with an inauspicious word or event. In these circumstances, I hope that Mr. Ramakrishna will excuse me.

If any thing is wanting in my translation, that has been amply supplied by the masterly introduction which His Highness Kerala Varma O S. I, Valia Koil Tampuran of Travancore, has been condescendingly pleased to write. Words cannot adequately describe the deep sense of veneration and gratitude I cherish towards that Prince of Letters who is the father of Modern Malayalam Prose and the Patron of Literature.

In fine, I have to thank my friend Mr. P. Velti Pillai B. A., the author of வெள்ளைக்காலனூர் for the very beautiful translaton of the English Introduction, and to note that in the present edition I have dropped the illustrations at the very kind and special suggestion of one of the greatest educationists in the state:

TRIPURAVILASAM }
30th November 1913 } C. P. PARAMESWARAN PILLAI.

INTRODUCTION.

C. P. Parameswaran Pillai, M. R. A. S., the author of "Iravati," "Suvarnakamkanam" and "Agasmeram" is well-known to the reading public of Malabar. I knew him for the last fifteen years and have always found him a student of Sanskrit and a lover of Malayalam literature. His contributions, both in prose and poetry, to the leading Magazines in Malayalam, have, even from so remote a time as when he was studying the Kavyas under Mr. R Narayana Sastry, the present Headmaster of the Trivandrum Sanskrit College, been much appreciated. Afterwards, when he appeared in the field of authorship, I found him a terse, chaste and prespicuous writer with an individuality of style. He possesses a clearness of vision and a force of expression. The present work 'Devamani', I am glad to note, is only one more proof to the statements made above, and shows, by the apt quotations at the beginning of each chapter after the model of Sir Walter Scott, how an intelligent man can, even in translations, be original. It is almost a true translation of "The Dive for Death," the second English novel of Mr. T. Ramakrishna, who is a born story-teller and a capital observer of human nature in its many-sided aspects. Well-versed in the classics of the West and the East, and possessing a wide variety of information on all subjects, historical, legendary, traditional and the like, he is just the man for interpreting time-honoured Hindu ideas and sentiments to English readers. He belongs to that rare genius of business-like artists who paint with a purpose. In not one of his numerous works in verse and prose, has he ever forgot for a moment the essential fact—one which he could not get over even if he would—that he is an Indian born and bred amidst Indian environments;

and to me the main excellence of his writings consists in the author's correct comprehension of his calling. In authorship as well as in other profession, it does no good to one to be false to oneself. Mr. Ramakrishna, as also his translator, realises this truth and while writing with the pen of an Englishman and that of a translator, thinks with the mind of a Hindu and that of a Malayali respectively. The result can never be other than what it is unqualified success. To these lovers of literature who love a lifelike picture more than a fancy-ware, I can safely commend "Devamani" whose plot and style are alike fascinatingly simple and straight-forward.

The work deals with the village life of South India three centuries ago. At that time, "religion and commerce," the author truly observes, "were the chief attractions in towns, "with which he does not concern himself," while agriculture and pleasure and adventure formed the main attractions in the rest of the country. It is some of those adventures such as that of Samba, the son of the impostor Maran of Bangarupaliyam wounding the pride of Devamani, the daughter of the chieftain of Velli palayam, who had already set her heart upon an apparently humble born youth, but who is really the rightful heir of Bangarupaliyam by name Vijaya, that of the latter avenging the wrong done to her, by defeating Samban in a wrestling match, though at great risk to himself, and that of his finally winning not only his Paaiyam from, Maran but also the hand of Devamani, in the garb of a poet, that are narrated in this book. Devamani, Vijaya and Samban are all real life-like characters as also the astrologer who consoles the heroine and the blind poet who succours the hero. Devamani answers admirably well to the type of womanhood, so charmingly drawn by Wordsworth:—

"A being breathing thoughtful breath,
A traveller between life and death;
The reason firm the temperate will,
Endurance, forethought, strength and skill.

A perfect woman nobly planned,
 To warn, to comfort, and command,
 And yet a spirit still and bright
 With something of angelic light."

The predominant feature in the character of the people at the time was one of calm endurance and proud resignation to the inevitable—a feature which is still inborn in the Hindu and does not seem destined to lose its hold on him in the near or even in the most distant future. This strongly ingrained faith that each man is bound to bear his destined lot in this life is the central idea that is worked out and illustrated by the author—the very corner-stone of the edifice.

Parameswaran Pillai deserves to be congratulated for the excellent way and the attractive manner in which he has brought out his book. The idea of publishing Malayalam books with life-like full-page illustrations, after the model of European publications, is novel. I am extremely pleased to see that the enterprising Manager of the Kerala Varma Book-Depot, an institution started in my name, is the first to supply this long-felt want in Malayalam publications, and I have no doubt in certifying that the endeavours of the young artist, attached to the Depot, have been richly successful.

In fine, I wish Parameswaran Pillai every success and I hope that he will persevere in the line he has chosen as his life's happy calling.

TRIVANDRUM. }   KERALA VARMA, C. S. I.
 10th Nov. 1913.   }
 Valia Koil Thampuran,

ദേവമണി .

— ഓം ആം —

അംഖ്യായം ദ.

ഗ്രീറ്റിംഗ് .

നൈനശ്വരന്നു മഹായമേന്തി
അംഖാനിനാഞ്ചുയമില്ലെന്നിക നി
സന്ത്തമട ടീഡുകുങ്കുകം മന്ത്രാബി-
ടിക്കുവേണ്ട സുവാനിനാകാരണം,
യന്ത്രം മനവൻ തന്നട വിത്തന്തി-
വല്ലനക്കിച്ചു കുടണ്ണുവെള്ളുകിൽ
എന്നട ജനം സമലമംയീ സവേ,
ധന്യായം കരു ശശാത്തന്നരു നിർജ്ജായം,

കരുയാർന്ന ഒന്നു ചെത്തുകൊണ്ടും
ഭന്നേതനെ വരിച്ചു ഉറുത്തും .
നൈനശ്വരനട ഭാഷ്യക്കനാതോൻ.

ഒഴുവരിൽ കിഴിപ്പം.

നമ്മുടെ കൂടു തൃഥാന്നതു ഉദ്ദേശം മന്ത്ര സംഖ്യാര
ങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. അപ്പോൾ ബ്രിഡീംഗ്‌കാർ ഇൻഡ്യയിൽ
പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അക്കാദാലത്തു് കക്ഷിണമാണും പാ-
പാളയങ്ങൾ എന്ന പരബ്രഹ്മവതനു ഏതാണും മണ്ഡലങ്ങളും
യി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പാളയങ്ങളിൽ രക്ഷാശിക്ഷാധി
കാരങ്ങൾ നടത്തി വന്നിരുന്ന മണ്ഡലപ്രവർത്തി, നാമമാത്രമാ
യിട്ട് അധിരാജനായിരുന്ന മഹമണ്ഡിയെന്നും സാമനരാ
യിരുന്നു. അതിക്രമിച്ചുവും അതിഗൗരവവും ആയിരുന്നു അ
കാലത്തെ ജീവിതരീതി. ജനവാസം അധികമായുള്ള സമലഘട
ശ്രീൽ സപ്തചരിത്രത്തെ പദ്ധതുപേണ വെളിപ്പെട്ടുതുന്ന ഓരോ
ഖ്യാതക്കുത്തുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സമലഘടികൾ
മതമായിരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ പരമേശ്വരം. തൃഥയായി
അനവധി ദിവസങ്ങളും ഉംബവങ്ങൾ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ക
രിന്നാണുള്ളം ഗഹനങ്ങളുമായ ക്രീയകൾ, മന്ത്രങ്ങളിൽ ദക്ഷരി

• തെങ്ങ് അത്തവർത്തുഗതേതെ കരിച്ചുള്ള സക്തിത്താന്നടി ഏ നീവിയിലായിരുന്ന ജനങ്ങൾ വ്യാപുതമാരായിരുന്നതു്.

എന്നാൽ ജനങ്ങളിൽ ഭ്രിപക്ഷവും പല ക്രാമങ്ങളിൽ ലാഡിട്ട് വസിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ മിക്കവയും, ജനികളിലും അവരുടെ തുണ്ടുമായും, തുഷിക്കാരായ കടിയാമായും ആയിരുന്നു. അവർ മറപ്പൊരുളും തുഷികൾ ചെയ്തും, ശ്രൂഗാരകാനുംബളി ലും യുദ്ധകാനുംബളിലും ഏപ്പെട്ടും കാലം കഴിച്ചുവന്നു. സംഭാ ഷണങ്ങളിൽനിന്നും നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന കമകളിൽനിന്നും അവരുടെ ആരക്കളുടെ ഗതി വ്യക്തമാക്കാം. കായികാല്യാ സങ്കേതം സംജനങ്ങളേയും അതിശയിക്കയും ശ്രൂഗാരകാനുംബളി സഹായപ്പാനും നേടുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഒരു ദ്രോഹം മാത്രമേ അവരുടെ കളികൾക്കും, വിനോദങ്ങൾക്കും, ഉല്ലാസങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതു്.

കട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ സർഭാ ഈ ആത്മഹത്യയായിരുന്ന അവരുടെ മനസ്സിൽ വളർത്തിവനിരുന്നതു്. ടെക്നീഞ്ചേരുതു കാട്ടകാളുകളെ അവയുടെ കൊന്പുകളിൽ പിടിച്ചു് അടക്കിനിരതി സ്വന്ധക്കി പ്രകടനംചെയ്തു്, താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന യുവതിയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്ത ധീരൻറെ ചരിത്രതെ കീതിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ പാടി റസിക്കകയായിരുന്ന ദ്രോഗങ്ങൾ ഓയ പാപ്പങ്ങളിൽ പോയി ആട്ടകളെ മേച്ചുകൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന ബാലൻറെയും വിനോദം. ആ ധീരന്മുപ്പാലെ ആരയെ കിലോ എന്നാളും രഹാഗ്രഹമേ അവനശായിരുന്നതുമുള്ളു. ജീവനെ വകവയ്ക്കാതെ ആപത്തുകളെ വരിച്ചു് വിജയപൂർണ്ണ പ്രത്യാഗമിച്ച ധീരൻറെമണികളായ തങ്ങാമാരെ കരിച്ചുള്ള കീത്തനങ്ങൾ തന്നേയായിരുന്ന കാന്തരുങ്ഗങ്ങളും ഉറക്കങ്ങേം അമ്മമാർ ചൊല്ലാണെങ്കിലും താരാട്ടപാട്ടകളിലും, ധീരനായ ഒരു കാമികാണിച്ച അത്യുള്ളതുത്തുങ്ങങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന പാട്ടകളിൽ ചിലതു പാട്ടുണ്ട് അവസരങ്ങളിൽ വീഥിഗായകനുകൾ ധാരാളം ശ്രൂതംക്കുന്നാർ ലഭിച്ചുവന്നിരുന്നു. തങ്ങളുടെ മലയിലുള്ള സാധനങ്ങൾ വിശ്വാസായി നാട്ടംപുതുത്തുവന്ന സ്കീകളിലും, തങ്ങളുടെ ശ്രൂതിലെവാത്തതിയെ ധൂത്തനായ ഒരു കാട്ടാളൻ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടപോയപൂര്ണം, അവളെ വീഥികൊണ്ട് പോയ അവനുണ്ടായി ഭഖ്യപ്രാപ്തരായ ആ മലയിൽ കടന്നുചെന്ന ധീരൻ

നാരികളെ കറിച്ചുള്ള കമകൾ പറഞ്ഞു ചരിത്രാത്മകളാക്കാൻ ശാഖയിൽനാം.

ഉന്നതമായ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ അത്യുച്ചാരണത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന ചെറിയ ഒരു ഫലത്തെ എഴുപ്പു വീഴ്ചവാൻ തക്ക വണ്ണം അസ്ത്രപ്രദാനത്തിലും, തന്റെ ശത്രുവായ മനസ്സു എന്ന് നേരം ചാട്ടി അവനെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ തയാറായി നില്ക്കുന്ന പ്രാഞ്ചത്തിന്റെ മുക്കാലുകളെ ചേരിച്ചു സ്ഥിരമായ അംഗങ്ങം വരുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം ചക്രാധിപത്യാധിത്തിലും അല്ലോപ്പാധിചൈന കട്ടികളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം അല്ലെങ്കിലും സിപ്പിച്ചുവന്നു. ദാപ്പിരമായ യഴ്ത്തിയുലത്തിൽ നില്ക്കാത്തമാരാ ക്ഷനാതിനായി ബാലമാജട ജീവിതത്തിൽ അനവധി വർഷങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പെൻകട്ടികളേയും ബാലപ്പുര തനിലേ തന്നെ കവിത്രേശ ശീലപിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. തഴ്ചുവുള്ള പഴത്തു കിടക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ കൊത്തി തനിന്നവാനായി പറ്റം ചേരുന്ന് വഞ്ച പക്ഷികളെ ഏറ്റിത്തോടു ശാടിക്കുന്നതിനായി അവരെ കവിഞ്ഞം കൊടുത്തു മുരസ്സമുദ്ദീഷ വയലുകളിലേയും മാതാപിതാക്കന്മാർ അയയ്ക്കുക പതിവായിരുന്നു.

ജനങ്ങൾക്ക് ആ മാതിരി ജീവിതത്തിന്റെ നേരക്കളും കൈയ്ക്കുകയും കുടുംബക്കൂട്ടിലും പക്ഷികളേയും പഴങ്ങി, ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാം ചെയ്തിരുന്ന ശീലപിപ്പിച്ചുവരുന്നതിലും സൂജ്ഞമായി കാണാമായിരുന്നു. കൂടികളെ ഇന്നു കണിക വളരെക്കുറച്ചുക പതിവില്ലായിരുന്നു; അവയെ പിടിച്ചുകൊടുവാൻ ആരെക്കും തുന്നിന്നുത്താൽ അയാളെ കൊന്നുകൊണ്ടു കൂത്തി മറിച്ചു കൈതു ചിത്രീകരിക്കിരുന്നു. ആ കാളകളുടെ കൊന്നുകളിൽ ലോഹരക്ഷകരംപോലെ സൂജരിമാരായ കന്നുകമാർ അണിഞ്ഞിട്ടിരുന്ന കട്ടിസൂത്രങ്ങളെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുചെന്ന കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിനായിരുന്നു യുവാക്കന്മാരുടെ ഉത്സവം. ശത്രുടെനാർ വളരെത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കോട്ടയിൽ ഭക്ഷണസാധനം കിട്ടാതെ കിടന്ന വലയുന്ന ഗുണപ്രാഞ്ചമാക്കുന്നതിനായിരുന്നു പക്ഷികളേയും ശീലപിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. കുന്നിന്നുപുറങ്ങളിലും നദികൾക്കിൽ കളിക്കുവാനും കളിക്കുവാനും ആയി പോകുന്ന തരണിനായാട ആരുംഭന്നും കരയ്ക്കിച്ചു

ವಚ್ಚಿರೀಕನಾವ ಪೆಟ್ಟು ಕೊತ್ತಿ ಎಷ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವೋಯಿ ಕೊಂಡು ಉಪಾಯಗಾಯ ಈ ಕನಿಂಹಾವಿನ ವಿಣೋದಗೇ ಹೂ ತಯಾರಿಸಬಂ ಚರಿತಾತ್ಮಕಯೇಯೋ ನೃಹಕಗಾತಿನ್ನು ಅತ ವಕ ವಿಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸ್ತ್ವಿಕಿಸ್ತು ಪಕ್ಷಿಕರ್ಣ ಅಯಿತ್ತ ಕಿಷ್ಯಂ ಪತಿವಾಯಿತನ್ನು.

ಇಗಡಾಷ್ಟದ ಇಂ ಮಾತಿರಿ ಜೀವಿತತ್ವಿನೀರ ವಣಿಗಕರ ತಿಂಧಾಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಾಳಿತ ಯಾರಾಗುಂ ಕಾಣುವಾಗಣ್ಣು. ಅತಸ ಗಾರಣಾಂಶಾರಾಯ ವುಳಿಸಾತಂ ನಳ್ಬಿ ಶೋರತ್ತಿಶ್ವಾಸಂ ಸುಖಾನ ಶಾಂತಿಸಾಕಂತ್ರವುಂ ಉತ್ತಿ ಯಣವಾಗಿಂ ಕಣಿಗತತ್ವಾಪಾಯಣ್ಣು ಎಣ್ಣ ಪರಿತಪಿಕನಾತಾಯಿ ಅನಂತವಯಿ ಕವಿತ್ವದ ಪಲ್ಯ ಅಂದಿ ಕಾಣಾವುಗಾತಾಗ್ನು ಇಪ್ರಕಾರಂ, ಕಣಮಾರಂ ಇತರ ಜಂತು ವಾಸಿಯಾಗಿಯೇ, ಕಣತ್ವಾಂಶಾಳಿತ ಕೊಣತವಾಕಣಿತ್ವಾಪಾಯಾ ಸ ಮಂಧಿತಯ ವಾಸುಳಿತ್ವಕ್ರಿಯಿತ ತೊಣಿತ್ವಾಪಾತ ಶ್ರುತಿವಾಸಾಪಾ ಚೊರಿಯಾ ಸಮಂಂವರೆಯುಂ, ಜೀವಿತತ್ವಿನೀರ ಪರಮೋಽಭಿಂತು ಇಂ ಮಾತಿರಿ ಸಂಗತಿಕರಂ ಅತಣಾಗಾ ಜಣಾಪಾರ ಗಣಿತ್ವಾಪಾ ನಾತುಪ್ರಾಲೆ ತೊಣಿಮಾಯಿತನ್ನು ಅವಿಭಾಗಿತ ಸಮಿತಿಕರ ಕಣಾಗೆ.

ಇತಿಂದಾಣಾಯಿತನ್ನು ಅಂಕಾಲವಾದ ಜೀವಿತರೀತಿ. ನಗರ ಅಂತಿರು ಲೋಕೀಯಾಂತ್ರಾಯವ ಮತವುಂ ವ್ಯಾಪಾರವುಂ ಅತಯಿಂ ನು. ಮತಂ ಎಣ್ಣವೆಚ್ಚಾತ್, ಕಡಣಾವುಂ ಲ್ಲಿಂಬವುಂ ಅಂಲ್ಲಾತ, ವಿಲಕ್ಷಣಾಂತ್ರಾಯ ಚಂತ್ರಕಳಿಂ ಅರತಿಲುಮಯಿಕಂ ವಿಲಕ್ಷಣಾಂತ್ರಾಯ ಸಪಾತ್ಮಾಂತ್ರಾಂಕಾಣಳಿ ನಿರತ್ತುಂ, ತೊಣತ್ವಿಂ ಪಿಕಿತ್ವ ತಿಂಗಮಾಂಕಾಯಿತ್ತಿ ಕರ್ಮಾಂತ್ರಾಂ ಅರ್ಥಿಯಾತಿಂತ್ರಾಂ ಇಂತಿರ ಮಾಯ, ಈ ಮತಂ ಅತಣಾತಾಗಾಂ. ಪ್ರಕಣಾಂತ್ರಾಂ ಉಂಚಾತ್ ಮಾರ ಸಮಲಾಂತ್ರಾಂ ಅನ್ನ ಸಮಯೋ? ಅವಿಭಾಗಾಂತಿರು ತ್ವಂಷಿಯುಂ ಸುಖಾ ನಾಂತಾಗಾವುಂ ಸಾಹಸತ್ತುತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ಅತಯಿತನ್ನು ಪ್ರಯಾಗ ಕಾಲ ಕೊಪ್ಪಾದ್ಯಂ.

ಎಣಾತ್ ಜೀವಿತಂ ಎಣ್ಣಾಯಿತತ್ತುಂ ತಾಪಾಲೆ ತನ್ನ ಯಾಯಿತನ್ನು. ಅತ್ಯಂ ನಾಮತಿಂಹಕಳಾದ ಈ ಸಮೇತ್ತಾಗಂ ಎಣ್ಣ ಪರಾಯಣಾ; ಮಣಿಸ್ತುಸಪಾವತಿನೀರ ಸತಾಗಾವುಂ ಅಸರಣಾ ಗಾವುಂ ಗಣಿತ್ವ ಸಂಘಾತಿತ್ವಾತ್ತುಂ ಪರಾಕ್ರಮಾಂಶ್ಯಾತಕಮಾಯ ಅನಂ ವಯಿ. ಅಭ್ರಾಸಾಂತ್ರಾಂ ಪರಿಣಾಮಾಂಶಾಯ ಅನಂತವಯಿ ಕರ್ಮ ಅಂತ್ರಾಯುಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತ್ವಿಕನಾತಿನ್ನು ಅವಸರಂಣಾಕಿ. ಇಂ ಒಂದಿತ್ತ ಪರಣತ ಕರ್ಮಾಂತ್ರಾಂತಿರು ಇನ್ನು, ಯಾವತಿಕಾಂತ ಅಂತ

ങടക മാതാപിതാക്കണ്ണാക്കട അരിക്കു നിന്ന് അപഹരിച്ച കൊണ്ടപോയി അവരുടെ മനസ്സിന് വിചരിതമായി വിവാഹം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പ്രതികാരപരമായ ജനസംകൂലത്തെ ദേഹപ്പെട്ട് അപരാധിയായവൻ ഒഴിച്ചുനടക്കുന്നണണ്ട് എന്ന് ഉറ യീക്കെപ്പെട്ട സ്ഥലത്തെല്ലാം തുപാബാതേതയും തുശാന്ധവിനേ യുംകൊണ്ട് വൈരനിൽക്കുതനും ചെയ്യാൻ സജീവിതമായ സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിന്, രാജുത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങൾ ഇത്തന്നിനും പൊങ്ങിയ സമാഹ്പാനാഗ്രിഡിവ് അനവധി ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തി ശിഖരക്ഷയ്ക്കും ഭജ്ഞിക്ക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി, ആളുകൾ ടീബിതരായ രക്ഷാക്കത്താക്കണ്ണാക്കട അരിക്കത്തണ്ണത്രു് അപരാധിയെ കണ്ടപിടിച്ച കൊണ്ടെല്ലാ മെന്ന സ്പദംവ ഏററവുണ്ട്. കേവലം അവള്ളനീയമായിരുന്നു സർത്ത് വ്യാപിച്ചിരുന്ന രക്ഷാഭൂപം തുശുലവും. ഒരവർഷം നേക്ക് ചെയ്ത അപരാധര ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നേക്ക് ചെയ്ത അപരാധംപോലെ ആയിരുന്നു ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നതു്.

പക്ഷേ, അനന്തരഹലം വാസ്തവത്തിൽ അതിഭയങ്കരമായിരിക്കയോൽ, ഈ മാതിരി സംഗതികൾ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടു മാത്രമേ നടന്നവനിരുന്നുള്ളൂ. എക്കിലും, മുഹസഫജമെന്ന പരിധാവത്തെല്ലാം, മരംപ്പസപാവത്തിന് ഉദ്ദേശജനകമായ പല അപത്തുരുങ്ങളും നടത്തിട്ടുള്ള കാലങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വക്ക് അപത്തുരുങ്ങളെ വിശേഷിക്കുന്നതിന് വൈരനിൽക്കുതനുംവുലിയോടുകൂടി ധാരാതാരതനും യതിച്ചുവന്നിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇവനിഭിത്തം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽക്കി വശമാക്കയും അവർ ചിരകാലം ഇവയെ കാത്ത് പരിത്വിക്കായും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു തുള്ളസംഭവമോ, അല്ലെങ്കിൽ അനവധാനമായ ഒരു വാക്കോ, കരിയിലക്കുട്ടത്തിൽ വീണ കന്തക്കണ്ണംപോലെ, പലപ്പോഴും, കരിക്കല്ലും അവസാനിക്കാത്ത ജാതിപ്പർബ്ബമുണ്ടും, തശ്ജന്മായ കലവർഷങ്ങളും ഉച്ചവാക്കി വന്നിരുന്നു. മുങ്ങേന്നുള്ളൂ കലവാടിജ്ഞട ആരാഡികാരണം പലപ്പോഴും ഒരു കാമകായ്യും ആയിരിക്കയും ചെയ്യും.

ഒരുവും ജനങ്ങൾ ഉറസപാവികൾ ആയിരുന്നാലും, അവളും ഒരു വിശേഷം കാശമാരാജായിരുന്നു. അതു് പ്രഞ്ചമായ സഹനാരിലവും അല്ലാലനീജങ്ങളും അന്ത്രാപത്രക

ഖിൽ സഗഗംവമംയ പ്രത്യാദേശവും ആയിരുന്നു. വിധിച്ചതു ഹോലെ കൈ വന്നു തീരു എന്ന് അവക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവരുടെ യത്തുകളുടെ ഏപ്പിം പരമോദ്ദേശം ആ ആപത്തുകളു അപ്രധാനമാക്കി തിരുന്നതിനും, അവശ്യം ഒരിസ്ഥാമഫലത്തെ അഗസ്ത്യമാക്കുന്നതിനും ആയിരുന്നു. വിധിവിധിതം ലംഗലിക്കക മനഷ്യനു ശക്തമല്ല; അത്യാവ തുകളേയും മഹേശപ്രത്യങ്ങളേയും മനഷ്യർ ദത്പോലെ ഗണിക്കുന്നു. മാനഷ്യത്താതിന്റെ ഗ്രായമായ ഫലം എന്ന വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാൽത്തിനവേണ്ടി ഉള്ളമിക്ക മാത്രമേ അവൻ ചെയ്യുന്നതും ആ. ജനങ്ങളുടെ ഈ സപ്രഭാവവിശേഷങ്ങളും അവനവും വിധിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാത്മത അവനവൻ അന്വേച്ചിച്ചതനോ തീരണമെന്ന ദ്രശ്യമായ വിസ്പാസത്തെയും ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട് കമയുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെയായിരുന്ന ഈ കമ നടന്ന കാലത്തു് ക്ഷേമിണിളന്ത്യുദ്ധിലെ ജീവിതരീതി. പുരാതന രാജ്യമായ വൈഷ്ണവപ്പാശയത്തിലെ സ്ഥിതിയും ഈ സാമാന്യശീതിക്കു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. അതിലെ നായകന്റെ കീഴ്ത്തി അതിന്റെ സീമയേയും അതിക്രമിച്ച വ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു ദിവ്യാദിനായ രാജ്യപരിപാലകനം ആയിരുന്നു. പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രഭുക്കനായമായി അദ്ദേഹം മേഘവാൺ വർണ്ണിച്ചിരുന്നു. എന്നതുനാശമല്ല, രാജ്യം ജാതിസ്പൂരലുകാണ്ടിള്ള അന്തഃചന്ദ്രിപ്പങ്ങളാലും മറ്റൊരു വ്യാകലമായിത്തീരുത്തിരുത്തുപൂഠം, ആ മാതിരി സ്ഥിതികളുടെ അവസ്ഥയും ഭാവിയായ ഫലങ്ങളായി ഉണ്ടാകുന്ന ഭോഷങ്ങളെ തന്റെ ജനസ്പാധിനത്താലും നയത്താലും പരിഹരിക്കുന്നും, തമിൽത്തമിലുള്ള വിരോധത്തെയും വെറുപ്പിനേയും നാമാവശ്യങ്ങൾക്കിടക്കയും അദ്ദേഹം ചെയ്യുവനു.

ഭർത്താവിനാ യോജിച്ചവരും തന്നോയായിരുന്ന ഭാദ്യയും. ഉത്കൂഷമാതൃകകളായി ഹിന്ദുക്കൾ ഗണിച്ചിരുന്ന ഉത്തമസ്തൂപികളുടെ സവർഗ്ഗങ്ങളും ആ സുന്ദരിക്ക തിക്കണ്ണിരുന്നു. പക്ഷേ, സന്താനമില്ലാത്ത ഒരു ഭിംബം അവരുടെ ജീവിതാനുഭവത്തെ ഒഴിവും. അവൻ അനവധി വഴിപാടുകൾ നേരുകയും, വളരെ കൂഴിപ്പാടുകൾ അന്വേച്ചിച്ചു് അതിസ്തുന്നധിക്കുയും കേൾ

തുങ്ങളിൽ പോലും പോയി ഉൾന്നേനു കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പ്രാത്മനകരു ഫലമിച്ചു. ഇന്ധപരരു നൽകാവുന്ന സവർത്തനങ്ങളിൽ തികഞ്ഞെന്ന ഒരു പൊൻകുന്നതിനെ അവക്ക് ടെച്ചിൽ കിട്ടി. മുക്കിന്റെ ഇടത്തുവശത്തു പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ മരവോട്ടകുടിയായിരുന്നു അവരും ജനിച്ചതു്. ഇന്ത്യമുതൽ വിതനെന്ന ഒരു മരവുണ്ടായിരുന്നു അക്ക് ബുർച്ചക്രൂഹത്തിനെ ദ്രോം എല്ലാ അവർഡ് പ്രസിലി സ്വന്നാദിക്കുകയും, ധനംകൊണ്ടം ഇന്നും കൊണ്ടം പിതാവിനെന്നും തന്നെ പ്രസിലിനായ ഒരു പ്രഭവിനെ തെന്താവായി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുമെന്നു് ജോതസ്വർ അണി പ്രായപ്പെട്ടു്. പ്രതീതിഭത്തമായ ഈ ലാഞ്ചേരം നിമിത്തം, ഓരോ വർഷം “ദേവമൺി” എന്നു് നാടകരണും ചെയ്തുപെട്ടു്. ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നു വൈജ്ഞിപ്പാളയത്തിലെ പ്രതാപിയും ഗണവാനും ആര്യ പ്രഭവിന്റെ ഏകസന്നാനമായ പുതി. അവരും നാട്ടിലുള്ള മരവു യുവതികരുകൾ അസൃത്യാഹാത്മവും, ഉംഗംജസപലമാരായ പല യുവാക്കന്മാരുടെയും ദേഹം തൃശ്ശൂ സ്നീകളിൽ അത്രുത്തമയും, പിതുഗ്രംഡത്തിലെ ആരാധനാബിംബവും അതുയിരുന്നു.

അവരും കുഞ്ഞും വള്ളുന്നു ദേശവനത്തെ പ്രാപിച്ചു്. നാട്ടിലുള്ള സ്നീകളിൽ വച്ചു് അതിനുംരി അവരും തന്നേയായിരുന്നു. പ്രബലമാരായ അനവധി പ്രഭക്രമാരമാർ അവരും വിവാഹംചെയ്യുന്നതിനു കാംക്ഷിച്ചു്. വൈജ്ഞിപ്പാളയത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശിനികൾു് എല്ലാവിധത്തിലും ചേരുന്ന ഒരു നാതനു അവരും ഭാനംചെയ്യുന്നുമെന്നു മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇഷ്ടിച്ചു്. പക്ഷേ, തന്റെ അഷ്ട്ടാന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ മാളിക കിലുള്ള മട്ടപ്പാവിൽ അവരും ഒരുംവിസം പ്രഭാതത്തിൽ നിൽക്കുവേ, തദ്ദേശ്വരായ കണ്ണ ഒരു ദരിപ്പുവാവിൽ അവളുടെ ഏലും പതിനെത്തുപോയി. പ്രമമവിക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ ഇത്തും അനന്തരാഗമായിരുന്നു അതു്. അപരിചിതനായ ആ യുവാവിന്റെ മുഖത്തിനണ്ണായിരുന്നു വിശ്വേഷത്തേജസ്സു് അവളുടെ ദ്രോജി കിൽ ശക്തിയോട്ടകുടി പതിയുകയും, അവിചാരിതമായി അവളുടെ ഏലുംയത്തെ ആക്കഷ്മിക്കുകയും ചെയ്തു്. വൈജ്ഞിപ്പാളയത്തിലെ അതിപുരാതനമായ കട്ടംബത്തിലെ ഏകസന്നാനവും, അതുകുഞ്ഞിലുള്ളതിൽവെച്ചു് അതിനുംരിയും, ആതു രാജുത്തിലെ

ପ୍ରସିଦ୍ଧକାରିମାରୀଙ୍କ କଥାବଜ୍ରାଯି ଗଣିକଣପ୍ରକଟନକାରୀଙ୍କ ଏହାରୁ ବୁଲିମତିଯୁଂ ଗ୍ରଂଥବତିଯୁଂ ଅର୍ଥ ଅବର, ଅତ୍ୱାବର ଅପରିମିତରେ କେନ୍ଦ୍ରି କଣିକାଙ୍ଗୋପାଳୁ ଅରିଯପ୍ରକାରତବରୀଙ୍କ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ ସାଧୁଯାବାବିତ ଏହାକିମେ ଅର୍ଥ ବିଦ୍ୟା ଅତ୍ୱାବର ମାତ୍ର ମର୍ତ୍ତି ଅନାରାଗିଣିଯାଯି ମହାତ୍ମା ଏହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ ଅବର କଣ୍ଠୋପାଳୁ କଥ ବଲିଯ ରହିପୁମାଯି ତୋଣି.

କଲମଯିମକୋଣଟିଙ୍କ ଚାରିତ୍ର୍ୟବିକୋଣଟିଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପୁରୁଷୀ ଅନନ୍ତପକାଯ ବରଳ ଏହା ମାତ୍ରାପିତାକର୍ମାର ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ଅବାବିନୀରୁ ଅବଶ୍ୱ ବିବାହଂଚେତ୍ତୁକୋଣକଣ ତିନୀ ଅବର ପାଲପ୍ରୋତ୍ତମ ଅବଭିକ୍ଷନ ସମ୍ମତଂ ଅର୍ଥପ୍ରକାର ଅନ୍ତରେ. ପୁରୁଷୀ ତତ୍ତ୍ଵର ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟରୀକରିକଣ ବରଳ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପୁରାତନକଟିଙ୍କରେ ପାରାବ୍ୟତ୍ତରେ ସବିଶେଷଂ ପାଲିକରମନାଯିତାର ଅବକାଶ ବିଶେଷଂ. ଅବର ଅବ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଗ୍ରଂଥଙ୍ଗୋଷ୍ଠବ୍ୟକଣକାରୀ ଗଣିତ୍ତିଲୁ; ଏହାକାରୀ ଅବର ମନ୍ଦ୍ରକୋଣଟ ମାଲାଯିଟି' ବରନେତରକାରୀ ବିବାହଂଚେତ୍ତୁକାଣ ତିନୀ ଶ୍ରୀମାଯି ଆଶିଥୁ. 'ଅବରଙ୍କ କୋଣତ୍ତ୍ଵରୀକରିକଣ' ବରଳ ଅବରଙ୍କରେତାକାରୀଙ୍କ ବିଶେଷିକର୍ଯ୍ୟାତ, ଅବର ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହରପ୍ରକର୍ତ୍ତକର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଚାର୍ଯ୍ୟରୁ. ଅବର ଅର୍ଥ ବିଶେଷାଙ୍କ ବ୍ୟବହରପ୍ରକର୍ତ୍ତକର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଆତିକ୍ଷେତ୍ର ସମଲପତ୍ରବସାନାତିକାଳିତ୍ତ କାଳଂ ପ୍ରତୀକ୍ଷିଥୁ ବସିଥୁ. ହତିକିନିକିର୍ଜୁଙ୍କୁ, କିର୍ତ୍ତୁକାଲଭେତ ଜ୍ଞାନିଲୁ ମାତ୍ରାପିତାକର୍ମାଙ୍କର ନିର୍ବିପରିଯକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦିତି ବିଜ୍ଞାନର କଥ ସଂଗତି ସଂଭବିଥୁ.

മനഭ്യാധം റ.

ദേവരക്ഷ.

മുന്നംലഭണ്ണി പോയതുക്കംരണം—
മെന്നുതിരുത്തു മതിക്കാഡജ്ഞം,
മരംകുറയിരു ദഹാഡിക്കാണ്ണം—
ഒളന്തംപൊരു ചുക്ക് ശീൻികളും—
ഇത്രാദൈവക്കു ചുസ്തികൾ വിത്രപ്പി—
അതുചുപ്പം സ്ഥാനം ദൈവാദൈവക്കാംഡം
പാണ്ണഗാത്ര അചുപീരക്കാരോട്—
മനാഭ്യാധം പ്രശ്നം.

സ്രീ നകാ രാജാ.

രാവിലെ കുളികഴിംതു തലഭുട്ടി ചീകി ഉണക്കിക്കൊണ്ട്
വെള്ളിപ്പാളയത്രിലെ പ്രഭവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ മട്ടപ്പാ
വിഭേദം ഉഭാസീനമായി ഉല്ലാത്തിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതായി
ട്ടാബം നാം ഇപ്പോൾ ദേവാജ്ഞിയെ ദർശിക്കുന്നതു് അവളുടെ
മുഖത്തിന്റെ പ്രത്യേക ചെറിയതെ മറച്ചിരിക്കുന്ന നിറം, നല്ല
അവധിവമ്പുഴും ശരീരത്തെ മറച്ചിരിക്കുന്ന നിമ്മലമായ ഗ്രൂ
ഡേപ്പും, ചാന്തിന്റുകഴിപ്പോലെ കുറച്ചിരിക്കുന്ന ഉല്പ്പിക്കലു
കുറ എന്നവണ്ണം തിങ്കി നീംഞ്ചി പിൻഡാറത്തെ മറയ്ക്കാൻ യ
രിച്ചിരുന്ന ഒരു മുട്ടപടംപോലെ കിടന്നിരന്ന തലഭുട്ടി, പണ്ട്
വകോമുള്ളായ വിരുദ്ധകരം കരിങ്ങുണ്ടിപ്പോലെ കട്ടിയായ മു
ടിക്കളിൽ കടന്ന് അതിനെന്ന രൂത്തിയായി വേഗത്തിൽ ചീക
ന്നതിനെ സെയകയ്ക്കുപ്പെട്ടതുമാരിളും ആ സുന്ദരമായ മുഖത്തി
ന്റെ അല്പം ചായ വള്ളു്, അവളുടെ ശരീരസൂഷ്മയെ ഉന്നതെ
ജീവ്യിച്ച ബാലപുരുംന്റെ മുട്ടക്കരക്കഡം,—ഈവ എപ്പാംങ്കിക്കു
ലന്ന് പ്രേക്ഷാവാനായ ഒരു ചിത്രകാരൻ മനോഹരമായ ഒരു
ചിത്രം നിമ്മിക്കുന്നതിനെ വിശയമായി ഭവിച്ചു് അധാരേ പേ
ട്ടനു തുലികാരുഹണത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കമാറു് അതുനാഡപ്പ
ദവും അതുത്തുകരവും അതു ഒരു അപമാധിത്തിന്റെ.

അവളുടെ സുന്ദരമായ മുഖത്തിൽ പ്രത്തിയാൽത്തെന്ന
അലക്കരിക്കപ്പെട്ടതോ എന്ന തോന്നമാറു ശ്രോഢിച്ചു് ആ
ചെറിയ മരവുക്കാതെ, ഒവരു രഥാദരണം മാത്രമേ ഉണ്ടാ
യിങ്ങനെള്ളി; പ്രത്തിഭത്തമായ സെഉദ്ദമ്പും സ്വന്വാനം

ମେଣଂ, ଅତିକା ତୁରିମାସଂପରକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କାଂ ଅତୁବଲ୍ଲୁମିଳ୍ଲୁଙ୍କାଂ ଅନ୍ଧରିକ୍ଷ ବେଲମାଯ ପିଶ୍ପାସମ୍ବଳାଯିଙ୍କାଂ. ଆବଳ୍ଲାଟ ମା ତୁପିତାକ୍ଷମାର ବହୁର ଯିଲପିଟିଥୁ ଅନବ୍ୟାୟ ଭ୍ରମଣ ଓରା ଉଳ୍ଳାକ୍ଷିକ୍ଷକାନ୍ତକାନ୍ତିକ ତ୍ୟାଗାୟିତାଙ୍କରକିଲୁଂ ଆ ବରଂ ଅବେଳାକ୍ଷମ ଉପେକ୍ଷିଥୁକିଛିକରାଯାଙ୍କ ଚେତ୍ୟତ୍ର. ପ୍ରକୃତି ପତରମାଯ ଅତୁ ଭ୍ରମଣରେତକରିଥୁ ବହୁର ଅଭିମାନମ୍ବାଦୀଯି ତାଙ୍କ ଆବରଂ ମରାଳିଥୁଂ ତୁମ୍ଭୁକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କ ବେଦତ୍ତ. ନାହିଁ ହୁଅଯୁଂ ବେତ୍ତିତି ନିରବୁଂ ଉତ୍ତି ବାଣ୍ଯାକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କ ମାତ୍ରମେ ଆବରଂ ଯରି କାରଗାଯିତାଙ୍କିତ.

ଏକିଥୁଂ, ଆକାଲରେ ତତ ନାହିଁନାହିଁଥୁ ବ୍ୟାୟିଥୁ ପାଞ୍ଚ ତେଥୁ ଲିଙ୍କକିଛତ୍ରଂ ଲାହୋ ପାତରମଣିଯୋହୁ ବଲିଥୁଥୁ ଅତୁ ଅତିମନୋଧରବୁଂ ଅତୁ ଯ କେବୁ ମରତକରନ୍ତାବୁଂ ହୁଏ ନୀଲକଳୁଂ ଆବରଂ ସପାଯମେବ ଆଲକାରମାଯି ସପିକରିଥୁଁ ଆଣିଲେତ୍ରାଁ ଅଭିମାନିଥୁବନିତାଙ୍କ. ନାହିଁ ପ୍ରସରିଥୁଥୁ କରତ କାବଧାକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କ ରତାକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କାଯିତାଙ୍କ ଆବ. ଆବଲ୍ଲେ କୁଳ ତିର୍ଯ୍ୟାନାଙ୍କାରିତ ପ୍ରଯାଣି, ଆବ ଯରିବନା ଅତୁକରଂ ତାଙ୍କ ଭ୍ରମାତ୍ରର ସର୍ବାଳ୍ଲାଙ୍ଘକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କ ଲଭିକାମେନା ଦୀର୍ଘବ୍ୟାହରଂକାଂ ଚେ ଝୁକ୍ତିତାଙ୍କ.

ଆବରଂ ଅତୁ ରତାକ୍ଷତ୍ୱାଙ୍କ ଆଣିଲେତାଙ୍କିତାଙ୍କ. ଅତୁ ଚେରିଯ ମରତକରତ ତତ ମାତିରି ପାଇ ତେଥୁଁ ଆବଲ୍ଲାଟ ଗୋରିଯିତି ହୁଅଣ୍ଡ ତଥଥୁ ନିନା ପୁରିକଷ୍ଟାତ୍ମକ ମଧ୍ୟତ୍ରଂ, ହୁଅନୀଲରେ ତତ ମୋତିରାତରିତିତିଵଥୁଁ ଆବଲ୍ଲାଟ ଚେଦବିର ଲିମେଲୁଂ ଯରିଥୀତାଙ୍କ. ଦୁଃକିମେଲୁଥୁ ମରବୁଂ ଗୋରିଯିଲ କୁଟି ରତାବୁଂ କ୍ରିକ୍ଟି ଆବଲ୍ଲାଟ ମୁବରତିଙ୍କାଂ ତତ ବିଶେଷଜ୍ଞାନେ ଉତ୍ସବାକ୍ଷି. ଯମାତମ୍ଭତିକିଲୁ ଆତୁଁ କବିମନୋଯମ୍ବ୍ସୁତ୍ସମେନା ସର୍ବକିଂଠ ତୋଣିଥୀତାଙ୍କ.

ଆବରଂ ମଟିପ୍ରାବିନେତ୍ର ଚେନା ନିନିକ୍ରିଁ ଅଯିକଂଣେରଂ କଷିଲେତିଲ୍ଲ, ମରତକଂ ଟକ୍ଟିଥୀତାଙ୍କ ପାର୍ଯ୍ୟକିଛି ନାନାବୁ ମାରି ଯତୁହୋଲାଲିଲ୍ଲ, ଆପ୍ରେମର ପେଟକାଙ୍କ ତତ ମେମନାପକ୍ଷି ତୁଳାର ମୁବରତିନକରୁତୁକ୍ରିକ୍ଟି ଆତିରେବରତିକି ପାନହୋକାଙ୍କ ତୁରଂ, ଆତିଲାର ମରତନିରାତନିଲୁଥୁ ତକାକିକି ନିଲତ୍ର ପୁଣିତାଙ୍କିନା କହାରତିରେତ୍ରଙ୍କ ପାହୁରବନ୍ତିଲୁଥୁ ଏହୁରୁକୁ ଜାରି

വാദിരിക്കാമെന്ന് താൻ വിചാരിച്ചുപോയ ഒരു സാധനമില്ലാതെ അവർ കണ്ട്. ശില്പത്തിൽ ആ പക്ഷി ഉള്ളിലാ ദ്രോതിൽനിന്നു മരഞ്ഞു; പിന്നൊരു കണ്ണതുമീലിപ്പ്. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വന്നനിറത്തിലുള്ള ചൂടിന്റെ അറവാതു പതിച്ച ഒരു രതാംപോലെ ആ ചെറിയ ജൂതു അതുതിശ്ശുള്ളിൽത്തായും പ്രകാശിക്കുന്നതായും അവരുടെ ഭേദമില്ല. വാസ്തവവും അതു നോക്കായിരുന്നു. പക്ഷി അവളുടെ അടക്കത്തു, ലിംഗവാദം കെന്ദ്രിയിൽ തൊട്ടമാറ്റതെന്നു, പരിഞ്ഞെന്ന് അവിടെ ശോഭിച്ച മരതകത്തെ ഉണ്ണാട്ടിത്തുടങ്ങിയ പശയിൽനിന്നു മെല്ലെ ചുണ്ട് കൂടി വിട്ടത്തിനു പേരും ഏടുത്തു. രതാം അപദാരിക്കുന്ന തിൽ ആ പക്ഷി കാണിച്ചു അവധാനതയും സന്ധൃതയുംനിമി തന്മ അവരുടെ ഗൂർഖവികാരംപോലും ഉണ്ടായില്ല.

എല്ലാം ഒരു നിഖിഷംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു. അതിസമർത്ഥമായ ഒരു ചെറുപ്പിനില്ലെങ്കാണുന്നു കൈയ്യുടക്കത്തിലുള്ള വൈഭവംപോലെ ഇരുന്നു. അതു പെട്ടെന്ന പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചു, ആകാശത്തുടെ അതിശീലമുതൽ പാതയുപോയി തുട്ടുചെരുപ്പാണെന്നു തീരുന്ന ചില ഉല്ഘാതവിശ്വാസരാപോലെ ഇരുന്നു. ഒരുപേഴ്ച, അതിലും വേഗത്തിലാണു് ആ സംഭവം നടന്നതെന്നു പായാം. മരതകം തെന്നു. നെററിയിൽനിന്നു് അപരാജിപ്പിച്ചുവെന്നു് അവരും അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പുംകൂടിക്കഴിഞ്ഞു് പശ ഉണ്ണാട്ടിത്തുടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ആയിരുന്ന പക്ഷി ചെന്നാതു് എന്നവരികിൽ അതു്, എന്നോ പുരുത്തു തൊട്ട് എന്നു് അവരുടെ ഭേദാധിഭൂമാകമാം, കരെ ബലങ്ങഞ്ഞാട്ടക്കുടി ആ രതാത്തെ കൊത്തിാശടക്കാനിടയാകയും, മോസ്തിച്ചു ധന വുംകൊണ്ട് അതു പറന്നപോയി മരഞ്ഞ ലക്ഷ് അവരും നിശ്ചയമായി നോക്കി മനസ്സിലാക്കി വയ്ക്കാൻ സംഗതിയാകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

തെന്നു സ്വാഭിനിച്ചുടെ നെററിയിൽ ആ രതാത്തെ അണിയിച്ചു ഭാസി കാറേ നേരം കഴിഞ്ഞു് അവിടെ ചെന്ന പ്രോഡ്, അവളുടെ മുഖം മുഴുരിച്ചു അതുതോസത്തിൽനിന്നും ഓവമൺ സംഗതി ധരിച്ചതു്. ആ പക്ഷിയുടെ കൊക്കിൽ ഇരുന്നിരുന്നതു് തെന്നു മരതകപ്പുച്ചയല്ലാതെ ആളുക്കു കൂടം മരഞ്ഞ അംഗ്രാഹിജന്നവെന്നു് അവരും അപ്പോൾ ഉണ്ടിച്ചു്;

എന്നും ബുദ്ധിമുട്ടിയാലും, എന്തു സമയം ചെലവായായും ഒരു കണികപ്പെട്ട എന്ന വിവാഹിച്ചു് ക്ഷമയോടുകൂടി അതു ചെറിയ പ ക്ഷീരയെ അതു ഭംഗിയാക്കാവുന്നും അതു അടവു കാണിക്കാൻ അം ത്രസ്സിക്കയും, കൈപ്പും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവക്ക് സർവ്വ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനേയും, ഒരുവേള അവളുടെ പ്രാണാഖ്യത്വത്താനോ മും ഭാന്തംചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന അതു ദേഹരക്ഷയെ അപയഹ റിപ്പിക്കയും ചെയ്യുള്ളു് എന്തോ അജ്ഞതാതന്നായ മരംപുരം തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നും അവരും തീരുമാനപ്പെട്ടുന്നു.

“അതു വിലയേറിയ രതാവും, ജനനമുതൽക്കേ ഞാൻ അണിനിയുന്ന മും രതാവും, രണ്ടിം അരങ്ങോന്നും നല്ലവുന്നും ചേജി നാവായിക്കുന്നു. രണ്ടിന്റെയും, നിന്തന്തിനു വൃത്ത്യാസമുണ്ട്. അവരും ഇരട്ടപെററ ക്രത്തങ്ങൾക്കും കുലുക്കും എന്നും മും വിശ്വാസിച്ചു. അതുനിശ്ചിതം എനിക്കു കരെ അണിമാനവു മുണ്ടായിക്കുന്നു. അതിൽ എന്നോ, മരതകം, കൈപ്പുട്ടിട്ടു പോയി. മരാറതു തനിയേണ്ടായി. ഇപ്പോൾ കൈവശമുള്ള മും രതാ തന്ത മരംപുരേന്നോ മുഗ്ഗനിനേന്നോ അതുക്കാതന്നോ അംഗീകാരിക്കു വാൻ കഴികയിപ്പുമ്പോം. അതു രതാം അപധാരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അതുല്പമെന്നോ അതുകുറി പാത്രത്വവരാട്ടു എന്നും സന്ദര്ഭത്തിനിന്നു ഹാനി വരുത്തുവാൻ അതു പക്ഷിയെ പാപിച്ചിച്ചയും സംബന്ധമുണ്ടും സ്വർഖലാഭവായ വല്ല മുംവതിച്ചും തന്നും കഴിം വിശോധ പ്രാത്മിച്ചതിനും ഫലമായിച്ചുമോ മും തീരും. അങ്ങോ എന്നും സൗഖ്യത്താൽ വ്യാമോഡിത നാണി വല്ല ഡിനയുംവാ തന്നും അടക്കിപ്പും സാധിക്കുന്നതിനായി മും രതാ തന്ത കൈകലാക്കുന്നതിനേന്നു പ്രാത്മായിരിച്ചുമോ?”

തനിക്കു പെട്ടെന്ന സംഭവിച്ചു അതു നല്ലതെന്ന വാഹന്തു പയ്യാകുലയായിത്തിന് അതു സാധു കുന്നുക മേൽ വിവരിച്ചു പു കാരമെല്ലാം അത്രമഹതം ചെയ്തു. അവരും രേക്ഷയിൽ പറയാതെ അന്തിപ്പുരത്തിലുള്ള ശയനഗ്രഹമതന്ത പ്രാപിച്ചു് അതു ചു ചു തീരുത്തിനും കത്താവാരാബന്നും അതുഞ്ഞതിനിയുന്നതുവരെ ചുറഞ്ഞതയ്ക്കു വരുന്നതപ്പേ എന്നു നിമ്മയത്തോടുകൂടി മെത്തയിൽ വീണു അതു നിമ്മയം മാറ്റുന്നതിനു് അവളുടെ മാതാപിതാക്കുന്നാർ ചെയ്തു യാതൊരു പ്രാത്മനയും ഫലിച്ചിപ്പു. ജീവസാധാരണന്തിനു വേണ്ടിത്തോളും മാതൃജീള അതാരമേ അവരും കഴിച്ചിവന്നുള്ളൂ. അപൂരാധിയുടെ മുത്താന്തം അറിയുന്നതു

வரை பதிவுபோல்தான் ராவிலதை கல்லியுமேபேக்ஷிக்கவான் அவர் உருபு, அது அபரூபத்தின் தகை புதிகாரம் செழு திடை மேல்பூதை மரே ஹாஸ்திலக்ஷ்மீகாளத்தை மோதிரம் யரிசையிலெழுங்க அவர் சூப்பமாகவே. ஶறுாதலதை பூ பிசுக்காதிரி முவிக்க கெட்டிவசூது தலங்கு அவர் அபோஸ்தார செழு அதியிரமாய அது நிசுயதை ஸாயிக்கவானத்தை அவசரம் கேளிட்டுக்குறவரை அசித்துக்கெட்டுக்கிழவெழுங்க ஸகல ஒவருமாரேயும் ஸாக்ஷிகிருத்தி ஸதுரம் செழுகிடுகளாயிகளன்.

இந் ஸஂவேஂ நிசித்தம் அவசிதை மாதாபிதாக்களைத் தாட்டுக்காரம் அதூயிகங் ரூபானித்து. இந் வூத்தான்தம் தாட்டுக்காரம் காட்டுதிச்பாலை பருள். அவஹைதூலை ஸுஶீலயும் ஸுஶரி தழும் அது கை யுவதியுடை கேங்கு அது மாதிரி கை யிக்கா ரம் அதுதம் அதிருவிக்கு புவத்தித்திட்டிலூயிகளன். ஸவ்து அதூரூபவும் பிரஸ்தாதழுமகாளத் திருத்தித்து ரொத்து வித வேவும் கெந்தாறுவும் அது பெட்டுள் அதிருத்துவிக்கு கீக்கலூம் ஸஂவேஷித்திட்டிலூயிக்கணித்து.

தாட்டுக்காக்கு இந் அபரூபம் கூஶமிக்கதைக்கதைளைனா தோனியிலூ. தாட்டுக்காக்கு கேவலமாயிடிலூக்கி வரமாங்கி. ஏதென்றால், கேவலம் கை கேரங்போக்கினாலேயா அபரூப கை ஸுநிதியை லட்சுமைத்து யான்தையேகாரம் பல அங்கு திட்டம் ராத்துவமேறிய சில ஸஂஶ்திக்கு குடை இந் தீரு திதிக் காந்துவித்திரிக்கெனிலூயோ? அந்து வர்ஷதை பூத்துக்கூத்து பூத்துக்கூத்து மூடுத்து கெக்கொள்கு அது நிருபித்து ஏக்கங்களாமாயிருங்கள் கேவமளி. அவசிதை மாதாபிதாக்களைத் தூத்துக்கூத்து ஸதுரூபாநாய இந்பை ரால் அவதுகேயும் அவசிதை விசுப்புத் தூத்துக்கூத்து அது பூஜக்குத்தேயும் ஜிவிததை பரமாந்தகரமாக்கித்தீக்கள்துதி எல் இந் மஹாஸூதரி அவக்கு பத்துயாயி. பூஜக்குத் தீர்தி நிசிசுகாய கைவால்போல்பூது நிசூத்துளைமாய யாதைய சித்தியூது விசுயமாக்காது அது பூஜவிக்கீர்க்க ஏக்கங்களாகத்து கீர்க்க இப்புக்காரம் ரைபரூபம் பூத்துக்கூது புவத்தித்து கை மஹா பாபமாயிட்டு அவக்கு தோனி. அதே, அது பூந்து பாப கரங்களையாக்கித்தன. இடுக் கீக்கலூம் கேரல்விசூத்திலூ துது, களத்தியபூதாத்து, ஏள்ளவேளி, தங்குத்தை ஸு

ഹിന്ദുഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ ചുതിയുണ്ടാക്കിലോ പോലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അയ അപരാധത്തിന്റെ കത്താവിനെ കാഞ്ചപിടിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രജകൾ പ്രതിജ്ഞയെ ചെയ്തു.

—0—

അഭ്യം ഓ.

നഷ്ടക്കുണ്ണം.

കുടൈക്കുണ്ണം പഴും രൂപ തീ കുണ്ണമന്ത്രത്തിൽ
കുവളിജ്ഞാനങ്ങളും താൻ തക്കം കംശീല കാഞ്ചിച്ചു.

എൻഡുക്കുമ്പത്ര ക്രമ്പുത, തിന്തജ്ഞാനിച്ചു എന്നും
മന്ത്രം മനവ് എനി ചൂദി; വിസ്തിന് താൻ സമുദ്ധിക്കുമു
നോം തജ്ജിലാത്രം ഫേയക്കുണ്ണം, കുടൈക്കാഞ്ചുമു.
ശ്രീമഹാഖാതം.

കഴിഞ്ഞ അല്ലൂഡത്തിൽ വിവരിച്ച സംഭവത്തിനും എതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം, വെള്ളിപ്പാളിയത്തിനടക്കത്തു നേന് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു ക്ഷേത്രം നമിതിച്ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ചും ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥവും കൊണ്ടാടപ്പെട്ടി; നിരപരാധി യാണുന്ന പിന്നീടു തെളിഞ്ഞ ഒരു കുറത്തിനവേണ്ടി രാജക്കളും നാണ്ഡാഡിച്ചു മരണിക്കു അബ്ദവിച്ചു ഭർത്താവിഡോട്ടാക്കുട്ടി പ്രാണത്രായം ചെയ്തു ഒരു യുവതീംതാന്തിന്റെ സ്ഥാരകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു ആ ക്ഷേത്രം.

ആ ധീംഘട മുത്താന്തം ചുജകിപ്പിറയാം: അയൽദേശത്തു വാസി ചീരുന്ന ധനികനായ ഒരു വ്യാപാരിയുടെ ഭാത്യായി രുന്നു അപരം. പലമാതിരി ഭാഗ്യവിച്ചുപ്പാം ശേഷം അവർ സപദേശംവിട്ടു് അല്ലെങ്കിലും മരിരാജു ദേശത്തിൽ മാറിത്താമസിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടുകൂട്ടത്തി. ഇരു നിശ്ചയത്തോടുകൂടി പറപ്പെട്ടു് അവർ അട്ടത്തോടു രാജുത്തോടു; അധികം ദിവസം കഴി മുന്നതിനു മുമ്പിൽ അവിടുത്തെ രാജാവിശ്വാസം പട്ടമാറിപ്പിഡിച്ചു ഒരു വള്ള മോഷണം ഫോഡി. പട്ടമാറിപ്പിഡിച്ചു വള്ളവോദ്ദേശവന്നു ഇരുന്നിരുന്ന മുംബായിരുന്നു തെന്നു ഭാത്യായുടെ വകുഞ്ഞും ആരു ഒരു വള്ള വിഞ്ചക്കാനുണ്ടി

പട്ടണത്തിലെ പീടിക്കത്തെവിൽ കൊണ്ടുനടന്ന ആ സാധുവായ വ്യാപാരിയെ ശേവകാർ അതിനേരാട്ടുകി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചൊന്ന രാജസന്നിധിയിൽ നിന്റത്തി. നിരപരാധിയായ ആക്ഷുവദക്കാരരാ വധമിക്ക വിധിക്കൈപ്പെട്ട്. അതിന്റെ ശേഷം വിധവയായിത്തീന് ആ ഗ്രൂപ്പിരതാം ദൈഹ്യവുസന്ത്രോഷം ദൈഹ്യത്തോടുകൂടി രാജസമക്ഷത്തെ മാറ്റി.

അബേഴ്സ് മുഖം കോപത്തേയും വൃശന്തേതയും പ്ലൂട്ടി മായി കാണിച്ചിരുന്നതുനിമിത്തം ചൈറ്റവനയുക്തയായ ആ ദിനം ഒരു രാജസന്നിധിയിൽ എക്കാക്കിനിയായി പ്രവേശിച്ചതിൽ ആക്ഷം അഭ്രതം ജീവിച്ചില്ല. ഉത്തമകളായ ഹിന്ദുസ്തീകൾ വത്തിക്കേണ്ട മാതിരിയിൽനിന്നു ഭിന്നമായി അവരും ഒരു യുത്ത് യൈപ്പോലെ രാജസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്, അബേഴ്സ് ദയനിയമായ തദ്ദീക്കാലഗമ്പിതി കണ്ട് രാജാവു ക്ഷമിച്ചു. തന്റെ മുനിയും നിന്മിക്കുന്ന ആ സൈറ്റപ്പെട്ടിയും എന്നൊരു വലുതായ ദ്രാഹത്തു നേരിട്ടു നിമിത്തമായിരുന്ന അങ്ങിനെ അവിന്നയമായി പ്രവർത്തിച്ചതു് എന്ന വിചാരിച്ചു് രാജാവു്,— “അമ്മാ നിങ്ങൾ ആരാണോ?” എന്ന ചോദിച്ചു്.

അവരും ചരിത്രം:—“വിവേകപൂർബ്ബമായും ഫ്രേയപ്പുരമായും തന്റെ പ്രജക്കളേ ഭരിച്ചു് അവർക്ക് ധാതോയ പ്രകാര തത്തിലൂളി സക്കട്ടുകൾക്കും ഇടക്കാട്ടക്കാത്ത ഒരു രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തുള്ള വള്ളാശം ഞാൻ. താൻ ശിക്ഷിക്കുന്നവരുടെ അവപരായത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഷൂണ്ണംബോധം വരുന്നതിനാ ഇവിൽ അദ്ദേഹം ആരോധം ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്ന പതിവുമില്ല.”

രാജാവു്:—അതിരിക്കെട്ട്, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുള്ള സക്കടമെന്താണോ?

അവരും ദൈഹ്യത്തോടുകൂടി:—എൻ്റെ നിരപരാധിയായ അത്താവിനെ വധിക്കവാൻ അവിട്ടുന്ന കല്പിച്ചതിനുള്ള കാരണം മനസ്സിലാക്കിത്തരുണ്ടോ.

രാജാവു്:—കുളിക്കുകൾ ഉചിതമായ രിക്ഷ ലഭിക്കേണ്ട തല്ലിയോ?

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട മാത്രയിൽ അവരും കോപാകലയും ഡി ചമരത്തു. അബേഴ്സ് വിചാരണയ്ക്കു അടക്കി നിരത്തി

ആര്യോച്ചിച്ചു നോക്കാൻ കഴിയാതെ അവർ മഹപട്ടി വരാത്തു:—

“കളിൽ! എന്ന നിങ്ങൾ പറയുന്ന ആ വാക്ക് ഇനി കരിക്കലും എന്നറ ചെവിയിൽ കേരക്കണഞ്ഞു്. അതു് എന്നു ചെവിയിൽ ഉജകിന്തിച്ചുയുള്ളുന്ന ഇന്നും ശ്രീക്കുമാന്ത്രിക പോലെ ആകുന്നു. അസ്സതുവാദികളും കളിക്കുമാക്കി പറയുന്നവരെയും തന്റെ രാജ്യത്തു സുവിഭാസം, ചെഞ്ഞവാൻ അന്നു പറിക്കുമാവനാണ് കളിൽ! അപരാധിക്കു വിന്ദുയും, നിരപരാധിക്കു ശിക്ഷിക്കുയും ചെഞ്ഞവനാശം കളിൽ! ആ വാക്ക് ഇനി നിങ്ങളിടെ അധികാരിക്കുന്നതിനിന്നും നിന്ത്രമിക്കുത്തു്. വിഹതഭർത്തുകയായ ഒരു ഗൃഹിച്ചടയാളം അന്തോമ്പം വേണം.”

ഇതുകൊണ്ടാണം ഭരപ്പുടാതെ രാജാവു്:—എന്നറ ഭാന്തുക്കുടെ മോഷനം പോകു വള്ള നിങ്ങളിടെ ഭർത്താവിശൻറ കൈലിൽവച്ചു കാട്ടവേണ്ടും.

“അദ്ദേഹത്തിശൻറ പക്ഷത്തു ഇരുന്നിരുന്നു എന്ന പറയുന്ന ആ വംശ ഇവിടെ വജ്രത്തു്” എന്ന് അവാം പറാത്തു. വള്ള കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉടൻതന്നു ആളുയില്ലപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും തിരുമായ കോപത്തിൽ മുഴകിയും, തന്റെ ഭർത്താവിശൻറ പാവനമായ നാമദേശം അദ്ദേഹത്തിശൻറ മേൽ ആരാധിത്തായ ആ അപരാധയതാൽ കളക്കിതമാക്കുവണ്ണും എന്ന വിചാരിച്ചു വേദിച്ചും നിങ്ങളുണ്ടു് ആ ഗൃഹിച്ചടയാളിൽ അതു സമൂഹിതബാധി. അവർ അതു വാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും ഒന്നാക്കി; അന്ന രാവിലെ വിൽക്കുന്നതിനായി ഭർത്താവിശൻ എല്ലിച്ചു തന്റെ വള്ളതന്നേയാണെന്നു നിശ്ചയം വരുത്തിയതു് ശേഷം, അതിനുള്ളിൽ നിന്തുറിക്കുമാനു് എന്നു സാധനാക്കാണു് എന്ന് ദെഹത്തുസമേതം രാജാവിനോടു ചോഡിച്ചു.

രാജാവു പറാത്തു:—സപ്തിന്തരിക്കരാ ആണു്. എന്നിക്കതിയാം. അതിശൻറ കിലുക്കം സൂചരിച്ചിത്തവുമാണു്. പട്ടമ ഹിഷി എന്നറ മരിയിലേയുള്ള വജന്ന അവസരങ്ങളും ഇന്നും കിലുക്കം എന്ന പലപ്പോഴും മന്ത്രി ഓമ്മപ്പുട്ടു തനിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഉടൻതൊന്ന്, മുഹർട്ടി കൗം പായാതെ അവർ തന്റെ പല്ലുകളാൽ അധിരത്തെ അമാത്രി ക്കിച്ചുകൊണ്ടു, ഉഴു ബലം അതും കൂടി വള്ള വലിച്ചു പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടു, “ഇപ്പോൾ ആ രാണി കഴിയും! പറക്” എന്ന പറഞ്ഞു. വള്ളിയുടുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ നിലത്തു വീണു. അവോ! ആശയമുണ്ടാം! അവളുടെ ഭന്നാവിശ്വാസം മുഹമ്മദിലുണ്ടായിരുന്ന വിശിഷ്ടങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടും! വില തീരാതെ ചുമപ്പുകളുകൾ! അവകൊണ്ടായിരുന്ന വള്ള നിരച്ചിരുത്തു.

രാജാവു് അത്യാധുന്യപരതന്ത്രനാളി മഞ്ചംപുണ്ടു് അന്ന അപാതെ ഇരുന്നു. അവർ തുടൻ പറഞ്ഞു:—

“സാഹസികനായ രാജാവേ, ഇനിക്കൈകിലും അറിഞ്ഞാലും! അങ്ങുടെ രാജുഞ്ഞെപ്പോലെ അനവധി രാജുങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ മതിച്ചാട്ടിത്തേണ്ടിം ധനം എറുപ്പു ഭന്താവിശ്വാസിയുണ്ടോ.”

അനന്തരം അവർ അരയിൽ തിരക്കിഴിയുന്ന കരാറി വലിച്ചുടത്തു് ഉണ്ടോടുകൂടി തന്റെ മാറ്റതു് ക്കത്തിച്ചിരക്കി രക്തം ധാരാളമായി ചെറുപിണ്ടു. അതുകണ്ടു് രാജാവു മോഹാ ലസ്യപ്പെട്ടു വീണു. ആ രക്തം അവർ ഉഴുക്കൈയിൽ എറുവു് ആരക്കുംശവചനങ്ങളാട്ടുകൂടി നിലത്തു തച്ചിച്ചു. ആ രാജധാനി അതിശീലമുത്തിൽ അഗ്രിക്കിരിജാചിവ്‌ഡേവിച്ചു: ഇങ്ങനെ ചെതിയുടും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഈ ശ്രീമുട്ടേ സ്ഥാരകമായിട്ടാണു് ആ ക്ഷേത്ര പണിയ പ്പെട്ടതു്. ഈ സംഭവം ഓക്കെന്നതിനും ആരോഹാശിക്കുന്നതിനും ആയി ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ആരാട്ടേതാറും രക്താശ്രൂതാവം കൊണ്ടാടിവുണ്ടോ. ആരക്കുംശവചനം ഉച്ചരിക്കുന്നതിനും രാജധാനി ദഹിക്കുന്നതിനും മുമ്പു നടന്നതു് രക്തവിക്ഷേപമായിരുന്നതു കൊണ്ടായിരുന്നു ഉത്സവത്തിനും രക്താശ്രൂതാവം എന്ന പേര് പറഞ്ഞുവന്നതു്.

പ്രഭാതം ദിതൽ ആളുകൾ ലക്ഷ്യാപലക്ഷിമായി വന്നു കൂടി. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള വിസ്താരമേറിയ ഒരു താനത്തിന്റെ ഒരു മലപ്പുറത്തു പിടിച്ചിട്ടുള്ള മൺതിട്ടുകൾ ആറടി പത്രരഞ്ഞവും ഒരടി താഴ്യവും ഉള്ള ഒരു കഴി തയാറാക്കിയിരുന്നു. ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിരക്ക് ചെറിയ ക്ഷേപണങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന പ്രായമുന്നുകൾ

കു അന്തരൂപമായി അനന്തരയി ആളുകൾ ചെറിയ മൺപാത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന നേരുള്ള് ആ കഴിയിൽ ദശിച്ചു. റാപകൽ ഇടവിടാതെ ശൈലീകൊണ്ടിരുന്ന നേരുള്ളിൽ കിടന്ന കത്തിന്ന് മരക്കുണ്ടാക്കും തക്ക സമയംവരുമ്പോൾ തീപിടിച്ചു കത്തിക്കാളിനാതിനു സന്നദ്ധങ്ങളായിരുന്നു. സമീപത്രഞ്ഞടക്കി ഫുക്കാ നബിയിൽ കളിച്ചുള്ള് ഭോലയത്തിൽ ചെന്ന ദംനവും പുജയും കഴിച്ചുള്ള് ഇനങ്ങൾ, അവിടെ ധാരാളമണ്ണായിരുന്നു മരക്കുട്ടത്തിന്റെ തലാലിൽ ചെന്ന്, ക്രൂഷിനാസാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്ന വേലയിൽ എത്തേപ്പേട്ട്. നട്ടച്ചുനേരത്തെ മണം പോരിയുന്ന ചുടേക്കാൻ പോകാതെ അല്ലെങ്കിലും വിത്രുമിച്ചതിനശേഷം, അവർ അന്നത്തെ കോലാധാരക്കും നടത്തുവാൻ നിയുതിക്കുപ്പിടിച്ചുള്ള മെതാനത്തിലേയുള്ള കുട്ടംകുട്ടമായി പോയി. നഡ്കുക്കണ്ണരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള്, ആ ധിരനായികയുടെ നേർക്കുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾക്കു സുചനയായി നടത്തുവാൻ പോകുന്ന ആ മഹാമഹം ആരംഭിക്കുന്നതിനു നിയുതിക്കുപ്പിടിച്ചുള്ള സമയം അടക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർ ആ സ്ഥലത്തുള്ള് തെന്നിച്ചുഞ്ഞടക്കിൽ മക്കിക്കരി എന്നപോലെ വന്നനിറങ്ങ്ര.

— 0 —

അമ്പ്രായം റ.

രക്താശ്വരസവം.

അനവധി വിംക വക്കന്തിനിച്ചു മനക്കിലുണ്ടുക്കിയും അഞ്ചു കഴിച്ചു വിന്മുഖമിച്ചവിലും പരാഗം നിങ്ങ ഭക്തിയും ഇസ്യനമാനുവയങ്ങന്തിന് ഘൃതംടയും, പുനരന്തരിയമെങ്കും അലുജജകസമായകനാഡേരഗിയെ വിരാദ്യാട്ട വിരകിന്നനടപാടുകളിനിന്നും അനുഭവമാനുഭവം ദാരംഭിക്കുന്നതുവേണ്ടി വികപതിഃ രേഖാംബംഡിച്ചുണ്ടായെന്നും ദുനബംഞ്ചുംബം.

സന്നാനദേശപഠം തുഞ്ഞൽ.

ശ്വീനിഃചുംക്ഷയിക്കാംമനസ്സുംബിഹം പ്രംപിച്ചിട്ടിനേക്കും
മംഗിക്കുപ്പണേതിസ്തുംക്കണം മുമ്പിട്ടാണേക്കുക്കും

സാക്കന്തും.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ളേശം നാലുമൺ സമയത്തുള്ള് ഭോലയ നിലെ ബിംബത്തെ വെളിച്ചുവന്നുകുംകൊണ്ടും നാനാജാതിപ്പജ്ഞങ്ങൾകൊണ്ടും അലക്കരിച്ചുള്ള അരയിൽ സപ്പന്നും ദ്രൌണിയാണും

പോലെ ശോഭിക്കുന്ന നന്ദത്തത്രം മണ്ണതനിറത്തിലുള്ളതും ആയ വസ്തും ഞൊറിഞ്ഞേരു് അണിയിച്ചു് പുരത്തെഴുന്നളിച്ചു്. ഉടനെ, പറമക്കേരയും ആ ഭേദിയുടെ പ്രീതിഭാജനവും ആയ ഒരു തജസ്സി നദിയിൽ കളിച്ചു് അപ്പോഴും വെള്ളമറ്റിരുവീ ശുന്ന ഗ്രാവേസ്യങ്ങളേംടക്കുടി തിരുമ്പുവിൽ വന്ന നിലത്തുറപ്പി ശ്രീജന പ്രതിമപോലെ അന്നങ്ങാതെ നിന്നു. അവളുടെ ധാ തൊരവയും ഏലിച്ചില്ല. സജീവമായ ആ അപം ശ്രാംകാശം മുട്ടാസം ചെയ്യുന്നതുപോലും ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. മഹത്തായ ആ ജനസംഘത്തേയോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പലമാതിരി വിനോദങ്ങളേയോ കണ്ടിട്ടും, സമിരമായും ദ്രശ്യമായും നിന്നു ആ ഭേദം ചലിച്ചില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ ഉള്ളേശം ആര സ്കൂഡികളും പുരാഷമാ തം നുനായി ചേൻ പ്രാത്മകാധാരം ആരംഭിച്ചു്. ഭേദിയുടെ അന്നഗ്രഹങ്കരി സക്കിൽത്തിരയായി. തന്റെ പ്രീതിഭാജനമായ ആ സ്കൂഡിയിൽ ആവേശിച്ചു് ഭേദി അവിടെ കുടിയിരുന്ന അ നേകായിരം ഭക്തത്തെ അക്ഷികൾക്കു ലക്ഷ്മീഭവിക്കണമെന്നു് പ്രാത്പിക്കപ്പെട്ടു്. അധികം താമസിയാതെ നടത്താൻ പോകുന്ന സംഭവതിയിൽത്തന്നെ എക്കാഗ്രമായി മനസ്സിലുപ്പിച്ചുനിന്നു ആ സ്കൂഡിയിൽ ഭേദി പ്രത്രക്ഷീഭവിക്കണമെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിതയായി. ശായകസംഘത്തിൽ ഓരോത്തത്തും ഓരോ ചിലന്തി ധരിച്ചിരുന്നു. ഈ ചിലന്തി ഇല്ല ഉപക്രമയിലെ നാ ഹിക തന്റെ തെന്താവിണ്ഠു നിരപ്പരാധിത്തപരത സ്ഥാപിച്ചു വളരെ സൂചിപ്പിച്ചു്. ഈവ അകം പൊള്ളുയായി, പിതുള കൊണ്ടിണ്ടാക്കി, വെള്ളാറൻപാറകൊണ്ടു നിരുച്ചു വലയങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഈ വലയങ്ങൾ കിലുങ്ങുന്ന സ്പരംതിനു് ഒപ്പു ചൂയിരുന്ന പാടു്. ശായകസംഘം പാടിത്തുടങ്ങി.

ഉണ്ണംബുദ്ധാരം, അഖംകരതി, ചെമ്മെ
വണ്ണങ്ങുന്ന ദിനക്കിണ്ണുകുന്ന തരണേ,
ക്ഷുണ്ണത്തിൽ കുടുങ്കാഞ്ഞു വേദക്കരാമി-
ക്കണ്ണണ്ണംവു, ചുമ്മുന്ന ചെച്ചതന്ത്രംലശം.

യരുപംജി തെയാൽ കാഞ്ഞകില്ലാതെ കെംനു-
ജ്ഞാനംജീവനമെന്നു നേക്കാൻ കുറാ-
വരാംഡി, സമിരംതെ നയയനിഞ്ഞ കാട്ടാൻ
കുറഞ്ഞ ഫോർഫിനിപ്പതിപ്പിക്ക തീരുണ്ട്,

ଶିଖାରାତୁମାନଙ୍କସଂପୁଣ୍ଡିଯେ ଏହେ
ଯିବାହମାତ୍ରମାତ୍ର ବାଣୀରିଜେନକାଳ
ଆବା ପୃଷ୍ଠୀ କୋରିନ୍କାଳିରେ ଆହୁତ ଯୁଦ୍ଧରେ
ତଥାଶ୍ରୀନାନ୍ଦକାରେ ଏହା ହେଲା ଏବେଦେ.

୧

ବେଳାକସତିର କୁଣ୍ଡଳାର କୋନୀ
ଅସେବେତି ନିରାଶ ପଢାଗିଛୁ ପରି
ଶିଖାରାତୁମାନଙ୍କୁ ପିଲାକାରୀ
ଜୀବନଟଙ୍କୁ ମାନ୍ଦିକରିବାକାରୀ.

୨

ସୁଧାରୁଣ୍ୟାବୁଦୀରା କଙ୍କଣୀ ପୈରାନ୍ତିନିରି
କବର୍ତ୍ତନ୍ତୁ ଜୀବିକାର ହିଚିକ ଏତିପ୍ରମାଣ
ମେତାକରିତାବିକାରୀଙ୍କ ଦେବ୍ତା
କବାନ୍ଦପି, ଏକାକଣ ଦୂରାଧୀନିର୍ମାଣ.

୩

ଭାଗର ପଶୁମାନଙ୍କେବି ପିଲାକାରୀଙ୍କ
କାଳକାନୀରେମାନ ମାଣ୍ଡଳୀରୁଷ୍ୱ,
କାଳକାନ କାନୁମୁଦେଗୁଣ୍ଡି ତାଙ୍କେ,
ନିରାକାରାବୁଦୀବିଶ୍ୱାମିକ ତୁଳିନୀରୁ.

୪

ସମସ୍ତାନୀକଂ ଶିଖାରାତୁମାନାରୁମିଶ୍ର,
ସମସ୍ତାନୀକଂ ତାଙ୍କ ପାଞ୍ଚକାରତାରେ,
ସମସ୍ତାନୀକଂ ତାଙ୍କ ପାଞ୍ଚକାରିଙ୍କ ପରିଶ୍ର୍ଵ,
ମହାତୀରାତ୍ରପାଶ୍ଚକାରୀଙ୍କ କେ ଦିନାକାନ.

୫

ସୁମିତ୍ରୀଚିତ୍ରବନନ୍ଦରୁଷ୍ୱାନ୍ତିରେ
କରିଥୁବାକିରିକାର କେବଳାଶିତାନୀଙ୍କ
ମହିଳାକାରୀଙ୍କରେ ମେତାକରିତା
ପରିକାର କାଳାନ୍ଦିଶାର ପରାମି.

୬

ଅନୁରାଧାରୀର ପ୍ରତି ଉତ୍ସିତ ରାତ୍ରି
ମହାନ କରିତାନୁକାର କେବଳାଶିତାନୀଙ୍କ
ତଥାକୋଣିଯ ତାଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳାର
ପରା ପରାପରା ତାଙ୍କ ନାନୀନୀକାଳିତାନୀ.

୭

ଯୁଦ୍ଧିତାକାରୀଙ୍କ କାହେବା ମାତାପୁରୁଷ ଶ୍ରମ,
ତଥାକାରୀଙ୍କ କାହେବା ମାତାପୁରୁଷ
କାରିକାରିକାର କାହେବା ମାତାପୁରୁଷ
କାରିକାରିକାର କାହେବା ମାତାପୁରୁଷ.

୮

ମହିଶୁରାଜିଶପର୍ମ୍ପା ପାତା କି ଦୁଃ
ସବିରୁଦ୍ଧାମକିକାର ମାନ୍ଦିରାକାରି
ଯକିଗୁରିକାର ମାନ୍ଦିରାକାରି
ମୁହିତୀଶ କାନ୍ଦିରାକାରିକାରି
ପରା ପରାପରା କାରି ମାନ୍ଦିରାକାରି
ଯୁଦ୍ଧାମାନ୍ଦିରାକାରି ପରାପରା
ପରାପରା ପରାପରା ପରାପରା ପରାପରା
ପରାପରା ପରାପରା ପରାପରା ପରାପରା.

୯

ഇലുകാരം പാട്ടിന്റെ പ്രാത്മകാമാത്മായ ഭാഗം അവസാനിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ചില ക്രിയാവിജ്ഞാപ്പങ്ങളാട്ട് കൂടി വിഷമവുത്തത്തിൽ എതാരം പല്ലങ്ങൾ ഉച്ചതിലും ശീമുത്തിലും ഗായകരാർ ചൊല്ലി. ക്രിയകരക്ക് അന്നുസരിച്ചിരുന്ന പാട്ട്. അവർ നിശ്ചയമായി നിൽക്കുന്ന അസ്പദത്വത്തെ, ദ്രവ്യാച്ചസ്പരഥത്തിൽ പാട്ടിക്കൊണ്ട്, പ്രഭക്ഷിണം വച്ചു. അവിടെ ഒരു സ്ഥാനപ്പോലെ നിന്നിരുന്ന അസ്ത്രീയ അവർ ക്രമക്രമം താഴെ നമ്പൂട്ടിച്ച; ചിലപ്പോരാഡ കൈകയിലണിയിരുന്ന പിതൃളച്ചിലന്നു കിലുക്കിക്കൊണ്ട് ശിരോനൂറു മഹുരായി കെതുതിരെയത്താൽ നിശ്ചയമുണ്ടുരായി നിൽക്കുയും ചെയ്തു. ഈ ക്രിയകളാൽ കാണിക്കുള്ളാപോരം കരണാർപ്പചിത്രരാധിച്ചുമത്തെത്തരുപ്പോലെ തോന്തി. വിളംബം അത്തെന്നം, ശീമുത്തിൽ വെളിപ്പാട്ട കൊള്ളിണമന്നുമുള്ള പ്രാത്മകയായിരുന്ന ഓരോ പല്ലത്തിന്റെയും സാരം.

വരണം ക്കണ്ണമുഖം, വി
തമനിയുതംയുണ്ടിക്കും.
പിരവിനന്ദണാശം മുഖം,
പറ്റബിറിന്ദണാക്കിക്കും.

അട്ടിവെഗം ഇരാംവി
ക്കുതിയുണ്ടാരുളുക്കും
സതി, വേദം ചെളിപ്പെട്ട്
പ്രതികാരം വിപ്പമിക്ക ശീമുത്തിൻ.

പരിപ്പനിതനേകം നാ—
വരമുഖം, ദഃമമാരിവയ്ക്കുക തീ.
നരങ്ങട മിച്ചിറിക്ക ദുഷ്കരം
വരകക്കുണ്ണ, വി തുടച്ചുമാറാണം—

എ ചണ്ണമുഖം മുള്ളം
തവ വാക്കകളുണ്ണ തനിക്കുകുമുഖം, വി.
അവസ്ഥാമുകരംകു—
ഉവക്കട താപം കിരിക്കുണ്ണ ജനകി.

ടടവിലത്തെപ്പള്ളിലെ ഉത്തരാർഥം ചൊല്ലിനിര തതിക്കുതോട്ടുകൂടി അവരുടെ പ്രാത്മനകളുടെ ധരമാവധിയായി എന്തോ രഹാവേശം ഉണ്ടായതുപോലെ അവരുടെ കൈയിലിരുന്നിരുന്ന ചിലനുകളേ പോകി മേല്പുചട്ടറിത്തു; അവ പത്തിരപ്പട്ടി രഥാങ്കി കുമം തെററിപ്പുകാരു

ತಂಗೆ ತಾವಾ ವಣ ಕೆಕಹ್ಯಾತ್ತಮನಾಂತ್ರ ನಿಲಯಿಲಾಯತ್ತು, ಹಾಕ್ತಿರೆನ್ನರ ರಚನಿಲಾಂತರ ಪಾಠ ಮಹಾಖ್ಯಾತಿಗಿರಿಯತ್ತು, ಅವು ರೆಂದು ಅಂವರ್ತ ಎಂಟ್ಲಾಪೋತಂ ಹಣ ಸಮಯತ್ತ ತಂಗೆ ಪಿಡಿತ್ತು ತತ್ತು ತಜಮಿಶ್ಚ ಕಣಿಗಿತ್ತು.

ಈ ಅರತ್ತಲರವಿಲ್ಲ, ಅರತ್ತವರ ಸಂಸಾರಿಶ್ಚಂ ಪೊಟ್ಟಿಶ್ವಿ ರಿಶ್ಚಂ ಗೆರಂಪೋಕ್ಕಹಳ್ಳಿ ಕಾಣಿಶ್ಚಂ ನಿಗ್ನಿಂತಣ ಜಗತ್ತಾಂತ ಹ್ರಾತಯಿತ್ತ ಎತ್ತಾಂತಮಾಯ ಈ ನಿಷ್ಠ್ಯಾಂತಯ ವ್ಯಾಪಿಶ್ವಿಶ್ಚ. ಈ ಗೆತ್ತಾ ಅಡ್ಯಾಂತಮಾಯ ಈ ಚೆವತನ್ಯಂ ತಣಾಂತ್ರೆ ರೆಿಕಣಣತ್ತ ಪೋಳಬಯ್ಯಂ, ತಣಾಂತ್ರೆ ಮಣಿತ್ತ ಮಣಮಾಯಿ ನಿಷ್ಣಾಂತ ಅತ್ತ ಸಪ ಅಪಾರತ ಅತ್ವಾಪಿಕಣಾಂ ತ್ರಾಂತಮಾಯಿತ್ತಾಂತ ಅವಾಂತ ತೋಣಿ. ವಾಣ್ಯವಬ್ಯಂ ಅತ್ತಲಣಣಯಾಹಿತಣ.

ನಿಷ್ಯೇಷ್ಣಾಯಾಯಿ ಈ ಪ್ರತಿಮಪೋಲೆ ನಿಗ್ನಿಂತಣ ಅತ್ತ ಗ್ರೌಷಿಂತ ಡೆವಿ ಅತ್ತ ವರಿಶ್ವತಾಯ್ಯಂ, ಅತ್ತ ಜಗಸಂಘಾತಿಗೆಂದ್ರಿ ಬಲಂ ಮಧ್ಯವಾನ್ ಅವಾಂತ ಲಭಿಶ್ವತಾಯ್ಯಂ ಕಾಣಹ್ಯಾತ್ತ. ಆಲ್ಯಂ ಘಗೀಯಮಾಯ ಎತ್ತಾಂತ ಮಹಾಶಕತಿ ಅವಾಂತ ವ್ಯಾಪಿಶ್ವತ್ತ ಪೋಲೆ ಅವಾಂತ ಡೆಹಾ ಮಧ್ಯವಾನ್ ಗಣ ವಿರಿಶ್ಚ; ಅತ್ತ ಮಹಾ ಶಕತಿಯಾತ್ತ ತಾಂತಣ ಪ್ರೇರಿತಮಾಯಿತ್ತ್ ಅತ್ತ ಜಗಸಂಘಂ ಮಧ್ಯವಾನ್ ಶಾಂತಮಾಯಿ ನಿಷ್ಠ್ಯಾಂತಯ ಷ್ಟ್ರಣ್ಣಂತ್ರಿ, ಅತಿಸ್ಮರಣ್ಣಾಯ ರೆಿಗ್ರಾ ಜಾಲವಿಲ್ಲಕಣಾರಣ್ಣರ ವಶೀಕರಣಾತ್ತ ಪೆದ್ದುಣಂ ಸ್ತುಂಣಿಶ್ಚ ಪೋಯತ್ತಪಾಲೆ ನಿಂಣ. ಅತ್ತ ಗ್ರೌಷಿಂತಾಂಬಿಕಯಿತ್ತ ನಿಂಣ ಲಭಿ ಶ್ಚ ಅತ್ತ ಮಹಾಶಕತಿಯೆಂಬ್ರಾಂತ್ರುಕ್ತಿ ಈ ಕಾಂರಿ ವಲಿತ್ತೆತ್ತಾಂತ್ರು ಗಣ ಶಾಂತತ್ತ ಕತತಿಯಿರಾಕಿ ಮತ್ತುವರೆ ಶಾಂತಮಾಯ ಅತ್ತ ನಿಷ್ಠ್ಯಾಂತ ನಿಲಗಿಗ್ನಿಂತಣ. ರಹಂ ಯಾರಯಾರಯಾಯಿ ಷಣ್ಣಕಿ. ಅವಾಂತ ಅತ್ತ ರಹಂ ತತ್ತ ತತ್ತ ಉತ್ತ ಕೆಕಹಿಯಿತ್ತ ಎತ್ತರಂ ನಿಲತ್ತ ತಜಿಶ್ಚ. ಅತ್ತಲರಪಾ ತತ್ತಮಾಯ ಅತ್ತ ಜಗಸಂಘಂ ಕಳಮಿಶ್ಚಿಶ್ಚ ಗೋಕ್ಕಿಗ್ನಿತ್ತಕಾವೆ, ಅವಾಂತ ಸ್ವಪಿಪೋಲೆ ಮಣಯತ್ತ ಅತಣಿಕಂತ ತರಿಶ್ಚ ಮಣಿಯಿತ್ತ ಕಹರಿ, ಉತ್ತೇಂಂ ಮಣಿಯಿತ್ತ ಕ್ರಾಂತತಯ ಅಂತಿ ಪೊಕಣತತಿಯಿತ್ತ ಕತತಿಕಾಣಿತ್ತಾಂತಿತಣ ಅಂಗರಿಕಣಣತತಿಲೇಯ್ಯಂ ಗೆರಂ ನಟ ಣಂ. ಅಂವಿಟ ಚೆಪಣ್ಣ ಅತಿಗಾ ಮಣಂ ಪ್ರಾಕಣಿಣಂ ವತ್ತ್ ಅವಾಂತ ಅತಿಯಿ ಹಾಟಿ ನಿಲಕೊಣ್ಣ.

ಅತ್ತ ಸಮಲತ್ತ ಕ್ರಿಯಿತಣ ಅವಾಂತ ಲಕಣಂ ಜಗತ್ತಾಂತ ಎತ್ತ ಗೆತ್ತಾಂತ ಗಣಾಕ ಅವಾಂತ ಪತ್ತಿಶ್ಚ. ಜಗತ್ತಾಂತ ತಣಾಂತ ಕಳುಬೆತವತಮಾಯ ಅಂಬಿಕಯಿತ್ತ ಉತ್ತ ಕೆತ್ತುತಿಣಯಂ

നിമിത്തവും, ആ അംബീകയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ ഉള്ളവായ ആനദാനിരേക നിമിത്തവും, അവളുടെ മേൽ നാരങ്ങ മുതലായി അനേകും തരത്തിലുള്ള പഴങ്ങും വർഷിച്ചു; കണ്ണ ത്തിന് സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന ആളുകൾ പുജ്ഞങ്ങും ചോരി തെരു; കുരയ്ക്കുതനെ അട്ടല്ലു നിന്നിരുന്നവർ അവളുടെ അശ്വി മുവേശം സുസഹമായിത്തീരുന്നതിനാണ് വേണ്ടി അതുകൂടാം, പനി നീർ മുതലായ സുഗന്ധങ്ങും അവളുടെ മേൽ തച്ചിച്ചു.

അപ്പോൾ എററവും ഗ്രൂപ്പയോട്ടകുട്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന ആ ജനസമൂഹത്താട്ട് അവർ, നല്ലവള്ളം ഉച്ചമായും പുജ്ഞമായും ഉള്ള സ്പര്ശത്തിൽ, സംവത്സരപ്രധിം പറഞ്ഞു. അതു അചിക്യിൽ കാണാംവള്ളമായിരുന്നു:—

“ഭംഗതപ്പാളയത്തിലെ മാരൻറെ പുത്രനായ സാംബഹ് പ്രയോഗിച്ച ശരം വെള്ളിപ്പുംയത്തിലെ എൻ്റെ പുതിയുടെ പ്രദയത്തിൽ ആശ്രിത തരച്ചിരിക്കും. മുണ്ടത്തിനു തീരെ ഉണ്ടാക്കി തുടർന്നു. കനേ ദിവസങ്ങളുായി; എങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന ലക്ഷണവും കാണാനില്ല. അടുപ്പുശത്തി ആക്കം തട്ടക്കാവുന്ന തല്ലു. അടുപ്പും വിലംബമെന്നേതനെ കടന്നവനു തന്റെ ശക്തിയെ സ്ഥാപിക്കും. നാട്ടിൽ വേണ്ട സമയത്തു മഴയുണ്ടാകും. വേണ്ടതെല്ലാം സുഖിക്ഷമായി കാണാം. ആലൃന്തരകളുടെയും മുല്ലങ്ങളും രാജുതെ പീഡിപ്പിക്കാനില്ല.”

ഈതുയും പറഞ്ഞതുമേശം അവരും അശ്വിക്കണ്ണത്തിൽ നിന്നു കയറി. ചുവട്ടപറിഞ്ഞു ധാടകിക്കഴിഞ്ഞു വാഴപോലെ ആ ധിത്തിന് അവശ്യ ജനങ്ങും അവിടെന്നിനും എടുത്തുകൊണ്ട് പോയി.

ഈതെല്ലാം നിമിഷംകൊണ്ട് കഴിതെരു. പക്ഷേ ഈതിനിടയ്ക്ക് ശാസ്ത്രത്തായി മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയും, ആലോച്ചിക്കുന്നതാശം ഭയങ്കരിക്കുന്ന ജനിപ്പിക്കുന്നവയും, ഫേഡക്കുന്നാക്ക് അതുതാനുഭവിക്കുന്ന ഉള്ളവാക്കുന്നവയുമായ വിവിധകാൽങ്ങൾ നടന്നിരിക്കുന്നു!

തിങ്കിപ്പോങ്ങി വിഭിന്ന് അരയോളംമെത്തി മേല്ലോടു കൂടുന്ന സകടപ്പെട്ടുത്തുവാൻ കഴിയാതെ അമയുന്ന അശ്വിജ്പാല കളുടെ നടവിൽ ധാതോരു കല്പനരും ക്രാതെ നിൽക്കുന്ന അനുറീയേ കാണേണ്ടതു തന്നുയാണ്. പട്ടം കത്തി ചെ പട്ട

ഞാത്ത മഴവൻ ഭദ്രിച്ചുകളിവാൻ തന്നോട് അനവധി വ സ്ഥാപിക്കുക മുമ്പ് ആജിത്താപിച്ച ആ ശ്രീജര പ്രതിനിധിയാണ് അവിടെ അപ്പോൾ നിന്നിൽക്കാതെന്ന് ആ അഗ്രിജപാല കൂടു ധരിച്ചതുപോലെ തോന്തി. അവർ ഉട്ടത്തിങ്ങന നിന്മ ലഭ്യം ഗ്രൂപ്പവേദന തൊട്ടതൊട്ടിലും എന്ന വഴത്തുകയേ ചാ ചുള്ളിവെന്ന് അനിതനന നിഷ്ടിച്ചിരുന്നതുപോലെ കാണ ചെപ്പേച്ച്. ജ്പാലകർ ചൊക്കി ആ സപത്രപത്തിന്റെ കടിതകം വരെ മറച്ചിരുന്നവെക്കിലും, അററത്തിനിന്ന് വെള്ളം ഇറ്റിരു വീണാക്കാണ്ടിങ്ങന ആ വസ്ത്രത്തിന്റെ ഭേദിയേറിയ തൊറി കൂടു തെളിവാണി കാണാമായി തന്ന.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ആ ജനസംഘത്തിന്റെ സപദാവത്തിനും വികാരങ്ങൾക്കും തുടങ്ങിവരുന്ന പെട്ടുനാഡായിരഖാണ്ടിങ്ങന ഒ ദശാതികരി കേവലം അവന്നീയങ്ങളായിരുന്നു. സപദേത തിരി ഭേദി ആവേദിച്ചതു കൂടു മാത്രമിരി ജനങ്ങൾ നില്ക്കു ഷുശ്രായിത്തീന് വിശ്വാസം; പെത്രന്ന് ഉൽപ്പാദമായ മതത്രാലു യാൽ അവർ ഇതാ ആ ഭക്തയുടെ മേൽ പഴങ്ങളും മറരം, അവർ അതുകൊണ്ടു മുടിപ്പോകമാറും, ചൊരിയുകയും, ആ ഫ ഭേദത്തുകളിൽ വായു മഴവൻ സുരഖിലതരമാകത്തക്കവണ്ണം സുഗ സ്വവസ്ത്രക്കൈ വർഷിക്കയും ചെയ്യുന്ന കോലാഹലം; മുൻകാ ലതെന്തു ഉത്സവങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ യാതൊൽ ഭോഷ്യപലത്തേയും ഭീർഘലംഗം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ സംവസരപ്പശ്ശേനും പരാത്തുകേടു മാത്രമിൽ ആരന പ്രപരതത്രായി ജനങ്ങൾ തുള്ളിച്ചുടി ആക്കുവിളിക്കുന്ന ആ പലാഷം;—ഈതെല്ലാം അതുള്ളതകരമെന്ന പറയേണ്ട്.

സമാധാനവും സമുല്പിയും ആയിരുന്ന അവർ ദീർഘദിനം ചെയ്തിട്ടാണ്ടായിരുന്നതു് അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ നന്നാ കൈ നശിപ്പിച്ചുകളിവാനായി വല്ല രോഗങ്ങളോ മഹാമാരിക കൂടാ മറോരാ വരുമെന്ന ശക്കിക്കവാൻ അവളിടെ പ്രധിത്തിൽ യാതൊന്നുംഭാഗായിരുന്നില്ല. അവത്തെ വാതസല്പ്രഭാജനമായി തന്ന ഭേദമണിക്കു നേരിട്ട് കണ്ണിതന്നിമിത്തം വല്ല യുലുമോ മറോരാ ഉണ്ടായെങ്കാമെന്ന വിചാരിക്കാനും പ്രധിത്തിൽ യാതൊന്നുംഭാഗായിരുന്നു. ഈ അന്തരുഹണങ്ങൾക്ക് അവർ ഭക്തി യോടും കൂദാശയുടെയോടുംകൂടി അവിരുദ്ധ ക്ഷുബ്ധതയുംചെയ്യും.

കെവിൽ, എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി, അശനിപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതിനു മുന്തോ സവർഷക്കിക്കേണ്ടിയും സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുയും, അനന്തരം വാടിക്കഴിവെന്നതു വാഴപോലേയായി എടു തുകൊണ്ടു പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്യു ആ സ്ഥീരേ കാണുക; — ഈ മാതിൻ വിവികതമായ രാവസ്ഥാദിഭേദം മാനഷജീവി തത്തിൽ വളരെ ദിർഘമൊയ്യേ കാണാറില്ല.

സുതുന്ന പദ്ധതിമഹതുവാള്ളത്തിൽ അസുമിക്കാറായിരിക്കുന്ന സുപ്രഭനായ ചട്ടുന്ന പുസ്തകിക്കിൽ ദംനീയമായ വിധ തത്തിൽ ഉൾച്ചെല്ലാം ആക്കരാറു മറുമറും ഗ്രഹങ്ങളിലേയ്ക്കു മടങ്ങിത്തുടങ്ങി. കേൾത്തുവും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും അവയ്ക്കു സാധാരണമായ രീതിയിൽ നന്നാക്കുടെ ശാന്തമായിത്തുടങ്ങി. പ്രത്തു്, മുത്തപത്രു്, മുസ്തത്രു് എന്നിങ്ങനെ ക്രൂരം ക്രൂരി, പുഞ്ചം കൂട്ടിക്കൂട്ടം നന്നാചേരുന്നു്, അനവധി നാഴിക ദ്രം അംഗീയായി. ഫിലപ്പോൾ നടക്കാവുകളിൽ ക്രൂരിയും, മററ ചിലപ്പോൾ മെമ്പാനങ്ങളിലും പാടങ്ങളിലും ക്രൂരിയും, ചിരിച്ചും കളിച്ചും, പാടിയും ആടിയും, തുള്ളിയും അണാതെതു സംഭവങ്ങൾ കൂട്ടും, വിശ്വാസിച്ചു പ്രയ്ക്കുന്നതെയും കരിച്ചു് ഉന്നേഷ്ടതോടുകൂടി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയുംകൊണ്ടു് അവർ വഴിനടന്നു്. വിവ്രാതമായ ആ രക്താശ്രൂതശ്വം ഇപ്പോൾ അവസാനിച്ചു.

—:0: —

അരിപ്പുരയം ത്രി.

ആഗ്രഹക്ക് വചനം.

കാനാജും ഓഴുക്കായി നിന്നുണ്ടെന്ന
കാനംവിനേരുവും അതിയേംതി
ആമോദിച്ചതുപ്പായം എന്നും പേരുകുന്നും
വേദ്യമന്ത്രിൽ നിന്നുണ്ടെ വശങ്ങളായി

കൂദാശ.

അപ്പസമയം മുന്നേ കഴിഞ്ഞതു രക്താശ്രൂതശ്വം കണ്ണത്തിനാശം ഗ്രഹങ്ങളിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോലെയ്ക്കാണ്ടിയെന്ന ജനസം മലങ്ങളിലെ സംഭാഷണം അണാതെതു സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുതു നേരയായിയെന്നു്. അധികമായും യന്വനയുക്തരായ സ്ഥീപ്പര

ഷമാർ അടങ്കി ഉദ്ദേശം അവഗ്രഹേയവരെ വരുന്ന ഒരു സംഘം, കത്തിക്കാളിനാ തീയിൽ നിശ്ചയപ്പെട്ടായി നിർക്കവാൻ കഴിയാവുന്ന ആ സ്രീധരം അഞ്ചലക്ഷ്മിയേ കരിച്ച് ഉത്സാഹമായി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തു. തീയിൽ ചാടിയാൽ പോള്ളാതിരിക്കാനായി, തനിക്കു മാത്രം അറിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേരം ദിവുംഘയി പിഴിഞ്ഞു് അവരും ആ നീരു് ദേഹം മുഴുവൻ പുരുചിയിരിക്കണമെന്ന ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒരേ സംഗതിയിൽത്തന്നെ മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമായി നിരത്തിച്ചതു നിമിത്തമായിരുന്ന അവരും തീശ്വരം ചുടറിയാതെയും ദേഹം പൊള്ളാതെയും നിന്നാൽ എന്ന മറ്റ് ചിലർ പറത്തു. ആ സ്രീക്കു് അസാധാരണാദായ ഗ്രാന്റും ഉണ്ണായിരുന്നതിനാലായിരുന്നു ആ മഹാഞ്ജനകമ്മം അനുഭൂക്കന്നതിനു ശക്തയായി ഭവിച്ചുതെന്നു വേറെ ചിലരും വാചിച്ചു.

ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ ക്രുംതനിൽ ഉൾപ്പെട്ട രഹാദ തന്റെ മുത്തപ്പും ചൊല്ലിക്കേട്ടിട്ടില്ല ഒരു കമ്പ പറത്തു് അവരെ രസിപ്പിച്ചു. അയാൾ പറഹാൻ തുടങ്ങി:

സ്രീധരം അപരാധമോ അപരാധമില്ലായ്യേ പരീക്ഷയാൽ തെളിക്കാൻവേണ്ടി ചുട്ടപഴുപ്പിച്ച ഇരുന്നു് അവരുടെക്കാണ്ട് പിടിപ്പിക്കുന്ന കമധാണം ഇരു. എനിക്കു് എഴു വയസ്സുമാതൃഥണായിരുന്ന കാലത്തു് മുത്തപ്പും പറത്തുകേട്ടിട്ടില്ലതാണ്. നല്ല പതിലുതയായിരുന്ന ഒരു സ്രീ; എക്കിലും തന്റെ തന്റാവിന്റെ നേരുക്ക് വഞ്ചന പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന കുറ്റം അവളുടെ മേൽ ചുമതാപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ തന്റാവിന്റെ ഭാഞ്ഞയുടെ ഒന്നു രാ യാതൊരു സംശയവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എക്കിലും, സാധാരണ ഒരു പതിവും മാതിരി അവരും ചുട്ട പഴുതെ ഇരുന്നു് കൈകൊണ്ട് പിടിച്ചു തന്റെ നിർദ്ദേശാശിത്പരതെ സ്ഥാപിക്കുന്ന മെന്ന നിർബന്ധിച്ചു ആ കരക്കാജുടെ തുടയിലുള്ളു അനിവാര്യമായ സമുഖായവുവാഗ്മകരും നിമിത്തം അയാൾക്കു് അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങേതാട്ട യോജിക്കേണ്ടി വന്നു.

“കരക്കാർ യോഗം കുടി രണ്ടു കമ്പി തീയിൽ പുതയുണ്ട് കല്പിച്ചു. അതു ചുട്ടപിടിച്ചു കുന്തക്കുട്ടപോലെ ആയപ്പോറു രണ്ടുപോർ അംതിനെ വലിയ പറവകൊറട്ടുകരക്കുകൊണ്ട് പിടിച്ചുട്ടതു കൊണ്ടുവന്നു് ആ സ്രീധരം വലഞ്ഞുകൊക്കു

യുടെ അക്കത്തു വച്ചു് അവർ അതിനെ സബ്രഹ്മണ്യം താഴ്വി ക്ഷണാണ്ട് തന്റെ നിർദ്ദേശിതപത്രത്തെ വിളിച്ചുപറത്തു...മുങ്ങേണ അവളുടെ നിർദ്ദേശിതപം സ്ഥാപിതമായി. ഉടൻതന്റെ സമീപത്രം ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ ദിപ്പസന്നിധി യിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന പ്രസാദം അവളുടെ ഉള്ള ക്ഷേത്രത്തെ തേച്ചു. ഇപ്രകാരം പാസ്യുമായി തന്റെ നിരപ്രാധിത്പാതയെ സ്ഥാപിച്ചു ആ സ്കൂളേയും അഭിനന്ധനയിൽനായി ഒരു വലിയ സല്ല നടത്തപ്പെട്ടു. അവർ തന്റെ കരയിൽക്കൂട്ടു മറ്റു സ്കൂളുകളുമായി പനിഫോജനം അനവച്ചിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ ശേഷം ചാരിത്ര്യലിയോടുകൂടിതന്നെ അവർ സ്പന്ദായത്തിലേജും സ്പീകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“പരീക്ഷിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന ഇരുന്നു പിടിക്കാൻ കഴിക്കയില്ലെന്ന പരബന്ധത്താഴീകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേബന സഹിക്കാൻ വരുംതെ ഉടൻതന്നെ അതിനെ നിലത്തിട്ടുകളുകയോ ചെയ്തിരുന്നവുകൾ ആ സ്കൂളേയും സ്ഥതി എന്നായിരിക്കും?”
എന്ന് രഹാദ ചോദിച്ചു

കമ ചരയുന്നയാരം: - “അവളെ കരയിൽ നിന്നു കൈകൊട്ടി പുറത്താക്കിക്കളുമായിരുന്നു. പിന്നെ ജീവിതത്തോളം വല്ലയിടത്തും തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞതു കഴിക്കണമെന്നായിരുന്ന എ ട്രാം. തുളിയതിനാശോശ്വം തന്റെ പരിഗ്രാമമായ അരം രാഗത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ, ആ തെന്നാവ് ഭാത്യും പരിത്രജിക്കാതെ പരിപ്രകാശം, അഖാളുടെ ഗതിയും അതുപോലെ തന്നെ ആയിത്തീരും. പിന്നെ അവക്ക് സപ്തജനങ്ങളും യാതൊരു വേദ്യും പാടില്ല. അവരുടെ ജീവിതം പരമസകടകരമായിരുന്നു. ഇന്ന് സങ്കടങ്ങളാൽ അവർ സ്പദ്ധം വിട്ടുപോകാൻ, കട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ കണ്ണ പരിചയിച്ചു പ്രിയതരങ്ങളായി തന്നീൻ സമലങ്ങളിലേജും വേന്തതിലേജും മടങ്ങിവരണ്ടെന്നും രിക്കലും ആരഞ്ഞിക്കാൻ വരുംതെ ബാക്കിയുള്ളു ആയും ജൂലാലത്തെ വല്ല നാട്ടിലും കഴിച്ചുകൂട്ടാണു നിർബന്ധിതരായി ഭവിക്കുന്നു.”

മതസംബന്ധമായ കമകര കേരളക്കാൻ താലുക്കുകളു വരാശി മിക്കവാറും മൂലരായ സ്കൂളുകളും അടങ്കിയ മരദാഡ ജനസംഘം, ധനിക്കൾക്കു പുരാണഗമ്പജ്ഞിൽ അ

ശിജതനായ ഒരു വയ്യോറുലൻ പാതിലുതുമഹതപത്രത്തെപ്പുറി ചെയ്യു ഒരു പ്രസംഗത്തെ ഗ്രബിച്ചു കേട്ടകൊണ്ട് മറ്റൊരു നടക്കകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—

“നമ്മുടെ ഉത്തമസ്നീകളുടെ ജീവിതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന താഴ്വി പണ്ഡത്തുകാലത്തു മുന്നവിധം പാതിലുതുമണംഡായിരുന്നു. ഇവയിൽ പ്രമാഖ്യം പ്രധാനവും അത്യതു് സ്നീഡുടെ സഹനശീലത്തെ ഉണ്ടായായിരിക്കുന്ന കമ്മയാണ്. സ്നീഡുടെ പ്രഥാ യത്തിനും ഭാർഡും അറിവാനായി ഒരു തുരകളായ പരിക്ഷകരും ചെയ്യുവന്ന സമയത്തും, അവരും അവയെല്ലാം മെന്നു മാറി ക്ഷമയോട്ടുട്ടി സഹിച്ചുവന്നിരുന്നു.

“അതു വർദ്ധത്തിൽപ്പെട്ടുവള്ളാണ് നമ്മുടെ മഹാപുരാണ മായ രാമായണത്തിലെ നായികയായ സീതി. രാവണൻ അവക്കു അപഹരിച്ച ലക്ഷ്മിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി, തന്നെ അഭീഷ്ടാനവത്തിനിന്നിരുന്ന പല ഉപായങ്ങൾ നോക്കി; എന്നിട്ടും അവരും കല്പണിയില്ല. താൻ അനുഭവിക്കേണ്ട സക്കങ്ങളും ഓത്തു സവർഖം പത്രംകുലയായി അവരും അനുവദി വാദം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവളുടെ ഭർത്താവയ്ക്കു മുതൽ വാളുക്കാലം കൂദ്ധപ്പെട്ടു് അങ്ങനെപ്പറ്റിച്ചു നടന്നു് ഒട്ടവിൽ അവളുടെ ശ്രദ്ധവസ്തിയിലെത്തി. അവരും ശപിച്ചു രാവണനെന്ന ക്രിയാവിക്കാത്തതെന്നും, പാതിലുതുമാക്കിയാൽ ലക്ഷയെ തന്നെയും ഭൂമിഭവിപ്പിക്കാത്തതെന്നും അയാറം ചോദിച്ചതിനും പറഞ്ഞു മറവപ്പടി താഴെ കാണുംവന്നുമായിരുന്നു: (ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ വുലൻ രാമായണത്തിൽ നിന്നും ഏതാണും പലുങ്കും രാഗവിസ്താരംചെയ്തു് അതിക്കുതിയോട്ടുട്ടി ചോലി ശ്രോതാക്കളെ രസിപ്പിച്ചു).

“ഹാ! താൻ ശപിച്ചിരുത്തുവെക്കിയും, ലക്ഷ മാത്രമല്ല അനാലുനന്നമാണു ബ്രഹ്മാണ്യം തന്നെയും ദഹിച്ചുപോക്കായിരുന്നു. അപ്രകാരം ഒരു വിചാരം എന്നിക്കുംപിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ ഉണ്ടിച്ചിരുത്തുവെക്കിയും താൻ എന്നും ഭർത്താവിനു് അപരാധി നിയായിത്തീരുകയും, തന്നും നേങ്കു് ചെയ്യുപ്പെട്ടു് അപകാരത്തിനും പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടു് അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കുന്നും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഓയ്യു ഭർത്താവിനു് എപ്പോഴും അടിമെപ്പുട്ടുവള്ളാണ്,

സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവരുടെ അധികാരമില്ല. അതിനാൽ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം താൻ അദ്ദേഹ ത്തിൽ സമൃദ്ധിക്കയും, അങ്ങേയത്തിന്റെ യഥസ്ഥാനപ്രകാരത്തോ മായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ട് തുഴിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യും.” കാര്യം അങ്ങിം എന്നതുനാ നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മറപട്ടി നാം ഈ പ്രോം നമ്മുടെ കോറുങ്ങളിൽവച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്ന മഹാമന സൂര്യയും ഉചിതമായിരുന്നു.

“ഈതുപോലെ അല്ല മഹാഭാരതത്തിലെ നായിക. ഒരു പബ്ലിക് ഭ്രംബനാൾ പരസ്യമായി അപമാനിച്ചു അവസര ത്തിൽ, അവരും, തനിക്കു കഴിയുമായിരുന്നവെങ്കിലും, അവനു ഹതജീവനാക്കുന്നതിനായി ഭ്രംബിത്തനിനു വജ്രായയന്ത്രങ്ങു ഭൂമികരിക്കുന്നതിനായി ചണ്ഡാഗ്രിയേങ്കു ആനയിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവരും സീതായപ്പോലെ പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഭർത്താവിനു വിച്ഛകൊട്ടിയിട്ടും ആ അപരാധത്തെ ക്ഷമയോട്ടക്കുടി സഹിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. തന്നെ അപമാനിച്ചു ആ മന്ദ്യത്തെ ഭർത്തുണ്ടാവുന്നതു കൊല്ലുന്നതു കാണുകയും, അവന്റെ കടക്കമാല താൻതന്നെ എടുത്തു ജയപിന്നമായി ഒരു ഹാരമെന്നവണ്ണം അണിയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, തന്റെ അഴിച്ചിട്ട തലമുടി കെട്ടുന്നതല്ലെന്ന് അവരും ആ സമയത്തും അ വിനോദത്തനെ ഒരു ശ്രദ്ധാർച്ചചെയ്യും തന്റെ മനോവികാരങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നതി. എന്നിട്ടും അവരും പെട്ടെന്ന് ആ സദ യുടെ മുഖാകെ വച്ചുതന്നെ തന്റെ നീണ്ടുരുണ്ട് അതിവിശ്വാസമായ കേൾപ്പാശത്തെ അഴിച്ചിട്ടും; അതും അനുമതി പതിയും സ്വന്തപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങിം എന്നതെന്ന കിടന്നു. അതുംകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്തുണ്ടാവുന്നതെന്ന ഘോഷിച്ചു കൂടുതലും അവരും അവരും തന്റെ ശപദമനസ്സ റിച്ചും അവന്റെ കടക്കമാല ചാത്തി ചരിതാത്മയാകയും തലമുടി കെട്ടിവയ്ക്കുയും ചെയ്തു. ശ്രീസൈമന്ത്രത്തെയാണ് ഈ കമ ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നതും. അവരുടെ സീതയുള്ളിൽ ഉന്നത സ്ഥാനം വ്യാസൻ നൽകുന്നില്ല; അവശ്യം ഒരു അപ്രധാനങ്ങേ വത്യായേ ശണിച്ചിട്ടിട്ടും.

“ഈനാത്തത ഉത്സവത്തിനു കാരണത്തെന്ന ഗൃഹിയുടെ ജീവിതമാണും മുന്നാമ്മത്തെത്തതിനുംബാഹരണം, നിമിഷമാത്രവും

താമസിക്കാതെ അവരും ശപിക്കയും അതു പലിക്കയുംചെയ്യു. ഇപ്രകാരം മുന്നവിധം സൈനിപ്പോം നമ്മുടെ പുരാതനചരിത്രം തനിൽ കാണുന്നു ”

നമ്മുടെ വുലൻ പ്രസംഗമവസാനിപ്പിക്കുവെ, പിറകിൽ അല്ലോ, അക്കലെ വന്ന എതാനം ജനങ്ങളിടെ കുട്ടത്തിൽനിന്ന് പുരപ്പുട്ട ഒരു വലിയ കൃഷ്ണ കേടു നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആ കൂകൾ അവിടെ ദാടി എത്തി. കേവലം പത്രാഞ്ചവയസ്സിലായി ഒന്ന ഒരു കുട്ടിപ്പറമ്പത്തെ രോഗത്തുകുവച്ചുവന്നായിരുന്നു അതു കൊലാഹലവത്തിനു കാരണം. അന്നതെതെ ഉത്സവത്തിലെ നായിക ചെയ്യു സംവത്സരപ്രഫീതേയും, വിശ്വേഷിച്ചു ദേവമൺഡിയുടെ നേർക്കു ചെയ്യപ്പുട്ട അപരാധത്തെ സാംഖ്യനിൽ ആരോഹിച്ചു ഭാഗത്തേയും പറ്റി പലതാങ്കുടി ദീർഘമായ വാഗ്പാദം ചെയ്യു നന്തിനികയ്ക്കു് ഉണ്ണായതായിരുന്നു ആ ആഗത്തുകുവച്ചു. കൊത്തുത്തിൽ വീണ തീരപ്പാരിപോലെ അതു് ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ ഇളക്കിമറിക്കുയും ഗൗരവമേറിയ നിലയെ പ്രാപിക്കുയും ചെയ്തു. മുലനായ ശാന്തിക്കാണേൻ്നരും മറ്റു വയസ്സു നൂതനതെയും നന്ദാപായങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ പലം നി ശുദ്ധമായും ഗൗരവത്തറവും രക്തവിക്രഷ്പപരമേത്രകവും ആയി തനീക്കമായിരുന്നു.

അതു കുട്ടിയുടെ വാക്കകളിൽ അവയുടെ വാച്ചാത്മത്തെ കാരി കുട്ടതലായി പലതു വ്യാഘ്രാധിക്കണായിരുന്നു. അവ കേവലം കരിപ്പായതെന്തെ വെളിവാക്കുന്ന എതാനം ശമ്പുങ്ങൾ മാത്രമല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ അല്ലോ ചില മാറ്റങ്ങളാണുകുട്ടിയ ഒരു മഹാകവിവചനമായി നാ.

“ഒന്നാ ദേവമൺപ്പാമ്പി
ഗമിശ്വരപ്പമാസ്പതാം
ബംഗളുംതുമാഡേവരാം...
കുംഖംഹുനിവ വാമകഃ”

എന്നായിരുന്ന കുട്ടിയുടെ വച്ചുനാ.

ഭാഗ്യംകൊണ്ടു ഭാംഗ്യംകൊണ്ടു സാംഖ്യൻ ആ വ ചനം കേരാസ്ത്രാനിക്കായി. അതിന്റെ അത്മം എല്ലാപേക്ഷണം മനസ്സിലാകയും അവരോക്കു പെടുന്ന പൊട്ടിച്ചിരിക്കുയും ചെയ്തു. ഇതു് സാംഖ്യനു ഫോറ്യൂസേപ്പഗന്ധകിത്തീന്ത്രം.

അയാൾ പരിഹാസം സധിക്കവയ്ക്കുതെ ആ ബാലഗന കൗ താഡിച്ചു. അവൻ വളരെക്കുറം കേരളക്കണക്കവെള്ളും. നിലവിലി ചു കരയുകയും പല ഭാഗത്തുനിന്നും ആളുകൾ ഹാടി എത്തുക യും ചെയ്തു. അതിശീമുത്തിൽ ആ ജനസംഖ്യം വർദ്ധിച്ചുവൻ ലഭിച്ചു് ഒരു പട്ടോലെ ആവുകയും ക്രൂയോന്തരമായി അ തികാരത്തെ ഇന്ത്യിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സാംഖൻ ഒരു നല്ല ഇന്ത്യിക്കാരനെന്നു പ്രസിദ്ധും നാട്ടിലെ ശ്രദ്ധവിഭാ നാരിൽ പ്രമാണിയും ജനസ്പാധിനമുള്ള ഭാഗങ്ങളും യൈത്തി ലെ പ്രഭവിഞ്ഞരു പുതുനും ആയിരന്തിനാൽ, പുതശ്ശപ്പമി ദ്വാരം ആ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കൊക്കു പ്രതികാരം ചെയ്യണമെ നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തു തപരയോടുകൂടി ഒരു തതിയ പലതും പിന്തിരിക്കയായിരുന്നു ചെയ്തു.

—————o—————

ശ്രദ്ധായം നൃ.

സമാധപാനം.

മനവന്നായ ഭോന്ന് ക്ഷതിയനേന്നുകീഴെ
നില്ലോപ്പരക്കണമെന്നും ആദ്യം ചയ്യുവാൻ
വിജീക്ക റിംഗശാറു യല്ല ഭദ്രണഭല്ലും കേൾ,
നീഉരപ്പും വലാൻ ശ്രവ പാപം വണി ആത്തെന്നര
തെക്കുചുണ്ടുനു ചാപം ചെവില്ലവംമഹാസാരം.
ക്ഷതിയകലജംതന്നുകിൽ നീറ്റിതുകൊണ്ട്
സത്രം പ്രായംനിക്കിൽ നിന്നും ആദ്യം ചയ്യുവാൻ,
അല്ലെന്നു നുട്ടേനും സമേചിച്ചീടുന്നതു
ശ്രദ്ധ സരവമക്കനിക്കുന്നതു ധരിച്ചാലും.
ശ്രദ്ധാനുഭവംമായണം.

ആ ആദ്യക്രമത്തിൽ വിജയൻ് എന്ന പ്രേതത്തിൽ ഒരു യു വാവുണ്ടായിരുന്നു. ദേവമൺഡിക്കുടെ നേങ്ക് പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ടു ആ മന്ത്രാദ്ദേശക്കിനും അയാൾ വളരെ നേരമായി ചി നൊമ്പനായിരുന്നു. കട്ടിക്കെ സാംഖൻ നിർദ്ദയമായി താഡി ചുത്തും, അവൻ അട്ടത്തു റിന്നിങ്ങനവരോട്, തന്റെ ചെവിട്ടു നോക്കാൻ പറത്തുകൊണ്ട്, വിശദിവിശദിക്കരയുന്നതും കണ്ണ മാറ്റയിൽ വിജയൻ്, തെപ്പും പുതശ്ശപ്പം ശ്രദ്ധാത്തെ ആ കൊച്ചു കട്ടിക്കെ തല്ലിയ വീരമാനിയുടെ നേരെ കോപവും കൂടിയുടെ

നേരു അനുകമ്പയും ജനിച്ചു. അവിടെ കുടിയിൽനാ ആളുക ശ്രദ്ധാപേജം ആ സംഗതിയേ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും അ വർത്തിക്കാൻ ശക്തരാകാതെ വെള്ളെതെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു നാൽ കണ്ണപ്പോരു അധികാരിക്കുന്ന കോപത്തിന് അളവില്ലാതായി.

വിജയൻ:—തെ സാധു യുവതികെ സങ്കടപ്പെട്ടത്തുനാൽ പുഞ്ചത്രമല്ല; എന്നാൽ ആ മുത്രും, ഇപ്പോഴം മുല വാകിൽ നിന്ന് എടുക്കാരായിട്ടില്ലാതെ കട്ടിയുടെ നേർക്ക് കാണിച്ച വീം ത്പത്തോട് താരതമ്യപ്പെട്ടത്തി നോക്കേംപോരു തുട്ടതരമാണ്.

സാംഖ്യൻ ആലോചിക്കുന്നതിനു താമസിക്കാതെ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:—

അക്കടിയുടെ വാക്ക് എനിക്ക് പിടിച്ചില്ല. ആ വാക്ക് പറവാൻ അവൻ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അവൻ തജ്ജയ ദെ മുല വാചിൽനിന്ന് വിട്ടിട്ടു് അധികം നേരമായില്ല എന്ന നിംബരം പറയുന്നു. എന്നാൽ അക്കദിനെയുള്ള ഒരു ബാലൻ കുറ പ്രായംബുചന ആളുകൾ വളരെ സുക്ഷിച്ചു മാത്രം പറയുമായിരുന്ന വാക്കുള്ളാണ് ഇപ്പോരു ഉപയോഗിച്ചതു്. ഹാ! അവ മുലകട്ടി മാറിയിട്ടില്ലാതെ തെ കട്ടിയുടെ വെള്ളം ജലുനക്ക തോ പത്രംടക്ക വയല്ലായ ഒരു ബാലൻന്റെ നിരത്മലപലപനങ്ങൾ തോ മാത്രമല്ല; എന്നാൽ അവ മഹറാജാളിനു കറിനമായ വേദനയും ദീർഘമായ അപവ്യാതിയും ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വരുമ്പുംപുംമായി പറഞ്ഞുവരുത്തായിരുന്നു.

വിജയൻ:—ആ മുത്രും പ്രവർത്തിച്ചുതു നിംബരം ആണെന്നു് അവൻ പറയുകയും അതിനാൽ അലഭ്യമായ വസ്തുവിനു വേണ്ടി യതിക്കുന്ന മുട്ടതേനോട് നിംബരെല്ലെ സദ്ഗണ്യപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തില്ലല്ലോ.

സാംഖ്യൻ:—പക്ഷേ സാക്ഷാദംഖികതനോയാണെന്നും നടക്കു ആ സ്ത്രീ എന്നും മേൽ ആ കററം ചുമത്തിയിരിക്കുന്നുണ്ടോ.

വിജയൻ:—എരിയുന്ന തീയിൽ നിംഭമായി കരണ്ണതാ തന്നെരം നിന്ന് ആ സ്ത്രീയെക്കറിച്ചു നിംബരക്കു യാതൊരു ബീഥ്രമാനവുമില്ലെന്നു തോന്നുണ്ടോ. അവൻ ചെയ്ത സംവത്സരപ്രധാ തേതയും നിംബരം വകവയ്ക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. നിംബരം പറ

ഒരുക്കാണ്ടവത്തനാതു് അവർ ഒരു വഞ്ചകിയാണെന്നാണെന്നും.

സാംബവൻ:—ഉള്ളു്. അവരുടുക്കു് അധികാരമില്ലാത്ത സംഗതികളുടെ സംസാരിക്കാൻ ആരാധവദിച്ചു്? ‘നാജ്യാം ലം കെട്ടിയാൽ കരയ്ക്കാൻ പറിക്കണം’ എന്നാണില്ലോ പഴഞ്ചയാല്ലു്. മന്ത്രങ്ങൾ, തന്ത്രങ്ങൾ മുതലായവയേപ്പുറിയായി തന്ന അവരു പറയേണ്ടതു്! അതിൽ ആക്ഷേ, വിസംഖാദഖം ശാക്കിപ്പാക്കിയാണെന്നും; അതുതെന്നാണു് അവളുടെ തുരുച്ചും. ദേവമൺഡിയയും സാംബവനേയും കുട്ടിക്കെട്ടുവാൻ യാതൊരാവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

വിജയൻ:—ഭോഗിയാക്കി! ഇക്രൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തനും ആസ്തീരകളുടുക്കായി യാതൊനും ദോഷമായി പറവാനാണായിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെന്നും ആ സ്തൂപിയിൽ ഒരു ഗതപ്പൂം കററജും ഇംഗ്ലീഷ് ആരാധവിക്കപ്പെട്ടതു്! ഇതു് ഇഷ്ടപരമില്ല യാണു്. ഓൺ! പത്രംണ്ട വയസ്സായ ഒരു കുട്ടിയെ തല്ലുന്നതു പുതശ്ശപമല്ലു്. രണ്ട്! ഇനി മുന്നാമതൊന്നുടുടി വേണും. ഒരു യുവതിയെ അവമാനിക്കുന്നതു മന്ത്രാദയല്ലു്. മുന്നു്! തൊന്തു് പറഞ്ഞതു ശരിയോ അല്ലേയോ? പറക്ക.

സാംബവൻ:—എനിക്കു് അങ്ങിനെന്ന തോന്തിയില്ല. അതു് മന്ത്രാദക്ഷേപി, നമ്മുടെ നാട്ടനടപ്പാണു് അവതികളുടെ പ്രണയത്തെ കൈകലാക്കുന്നതിനും മാലുമാസരിച്ചു സാധുവെന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ട സർപ്പദായമാണു് സപീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇതിനെ തെളിഞ്ഞിക്കാൻ ധാരാളം ഉഭാവരജനങ്ങൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നണ്ടു്.

വിജയൻ:—നിങ്ങൾ ആ പ്രവൃത്തിയെ സാധുകരിക്കു മാത്രമാണെ ചെയ്യുന്നതു്. അല്ലാതെ അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചുതു ഏ ഔദിതനേന്നയാണെന്നു വെളിവായി സമർത്തിക്കുന്നില്ലു്. ചെയ്തു് നിങ്ങൾ തന്നെന്നയാണെന്നു തുറന്ന പറക്ക. അതു കുറച്ചുകൂടുതു നിഷ്പാപനവും പ്രോജക്റ്റുവും ആയ പ്രവൃത്തിയാക്കിരിക്കും.

ഇരുവാഴകൾ വിജയൻറെ മിവരുളിനും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഭയപ്പെട്ടത്തുനു മട്ടിൽ അട്ടത്തുചെണ്ണ ചുറ്റുതു:—ഉള്ളു്; തൊന്തെന്നയാണെ ചെയ്തു്. അതു സമർത്തിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് അഭിമാനമാണുള്ളതും. എൻ്റെ പ്രവൃത്തിജീവി ഇക്രൂട്ടത്തിൽ ആരാങ്കിലും വാചി

ക്ഷീരംബന്ധകിൽ, അവൻ തന്റെ ജീവനിൽ ആരു വെട്ടിംതരു ദൈത്യസമേതം മുദ്രയാട്ട് വന്ന് ആ വിവരം എന്നോട് നേരെ പറയുട്ടു.

വിജയൻ ഇതുകേട്ടപ്പോരു പൊതിച്ചിരിച്ചുപോകി. അ യാർ പറത്തു:—“ഇപ്പോൾ പുത്രിയായി ആ ഗ്രാന്റിന്തിരായ സ്ത്രീയെ അപഹരിപ്പിച്ചതു് രഹിശ്പരിനിലും. ഒരു വെള്ളം കുട്ടിയെ തല്ലിയെ പുത്രിയത്രമല്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകി. സഖ്യാപരി പൂജ്യ നായ നമ്മുടെ പ്രഭുവിന്റെ പുതി മുട്ടെ നേക്ക് നിങ്ങൾ കാണിച്ചു അക്കിനില്ലെന്നായ ആ പ്രവൃത്തി ഒരു സ്വാമിദ്രോഹം. നി ഓരോ അപഹരാധി പാശ്ചാത്യായി ഏറുവുകഴിംതു. ഇതുകൂടാണി നീം പ്രേരാംതിട്ടു് നിങ്ങൾ, തൊന്തു ഒരു ഭീഷണവാഞ്ചാനും നാഞ്ചാ മിസ്ത്രാതെ സുചിപ്പിക്കുയും എന്നെന്ന പ്രകടനി പുക്കിച്ചുകൊ തു സാമേനും ദാരെ പറകയും ചെയ്യുന്നു. തൊന്തു അനീതവല്ല. നി ഓരോ പോരാട്ടവാൻ തൊന്തു തയ്യാറാണു് നിങ്ങൾക്കു നല്ല ശ്രദ്ധവിഭവത്തുണ്ട്; നിങ്ങളുടെ കൈകരിക്ക് ഉണ്ടേക്കും; നി ഓരോ ആര്യയപാണിയായിരിക്കുന്നു; എന്നാലും തൊന്തു ഇതാ നിങ്ങളെ എതിക്കിവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ബലമുള്ളതാ ണു് എന്നെന്ന പദ്ധതം. സത്യവും ധർമ്മവും എന്നിക്കു തുന്നായുണ്ട്.”

തന്റെ പ്രതിഭോഗിച്ചുടെ വാക്കുകൾ മനസ്സുവാദില്ലാണെന്നു സാംഖ്യൻ മനസ്സിലാക്കി. നേരകിൽ പ്രോർ ചെയ്യുന്നും, അബ്ലൂഫിൽ അപമാനം സഹിച്ചുകൊണ്ടു പിൻവാങ്ങുന്നും—“ഈ വൈഷ്ണവത്തിൽനിന്നു് ഒഴിയുന്നതിനാണുള്ള മാർഗ്ഗം അഡാർക്കു തോന്തിച്ചില്ല. അന്നോന്നും ഇവന്തോട്ടുമുഖം നോക്കിക്കൊണ്ടു്, വേണ്ടുമെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിലും താമസംകൂട്ടാതെ പ്രോരാട്ടവാൻ സന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്ന യുവാവിനേന്നും, ആ യുവാവിന്റെ സ്ഥാപനാന്തര കൈക്കണ്ണാളിക്കുന്നതിൽ സ്വീജ്ഞമായ വൈമനസ്സാകുന്നും ക്ഷുണ്ണിച്ചു വരുമായിരുന്നു ആ ജനസംഖ്യം ഉൽക്കണ്ണുംയോടുകൂടി വീക്കിക്കുകയായിരുന്നു. സാംഖ്യൻ മുഖഭാവം ചിന്താജ്ഞയമായിട്ടിരുന്നു. അവൻ മനസ്സിൽക്കൂടി കടന്നുപോയ വിവാഹങ്ങളുടെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്വഭാവം അടിഭിൽ കാണുവെന്നും ആയിരുന്നിരിക്കുന്നു:—

“ഈതാ ഒരു യുവാവു് എന്നിക്കു മാർഗ്ഗരോധി വെയ്യുന്നു! ഇതിനു മുമ്പു് ഇങ്ങനെ നേരം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ വരുമാനം തൊന്തു തീരെ ഉള്ളടിച്ചിരുന്നാലില്ല.”

അനന്തരം അവൻ പക്കി മനസ്സാട്ട ഇപ്പുകാരം പറ തെള്ളു:—അതുകെട്ട്, നിങ്ങൾ വേദമണിക്ക്.വേഗഭി വക്കാലിപ്പി ടിക്കനാൽ എന്തില്ലോ? അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ത്വണം...എഴുന്നാടു ചോദിപ്പാൻ. ഇക്കാൽത്തിൽ കലവും ധനവും ഇല്ലാ തന വെളുമൊരു പിച്ചുശാരാം എന്താനും വഴിക്കപ്പിടിക്കാനു തുച്ഛതു?

വിജയൻ:—അഞ്ചുപാടി നമ്മൾക്കും ധനവാഹാരം കേൾക്കും പ്രകടത്തായഭക്തിയും മാത്രം പ്രഭേദക പാദങ്ങളാണെന്നോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം? അവയ്ക്കു സാധുക്കുള്ളം അവകാശി കൂലിലാഡിപ്പിക്കുമോ? അവക്കും അക്കാദ്ധിക്കുമോ? കൊള്ക്കും, നല്ല യുഥി. അവലുകളായ ശ്രീജനങ്ങളുടെ നേ ചേരുന്നു നിഃല്ലഖജ്ഞായും, കട്ടികളുടെ നേക്കും നിർദ്ദേശമായും ധൂന്ത നാർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അപരാധങ്ങളും അകുമങ്ങളും കൂടിക്കൊണ്ടു പാവപ്പെട്ടവരായ തെങ്ങൾ ചുമ്മാതെ നിൽക്കുന്ന മെന്നാണോ? തെങ്ങൾ നിർബലനമാരാകയാൽ ഭർബലനമാരം ആരുക്കുന്ന, അണ്ണേ?

സാംഖ്യൻ:—നിർബലനമാരുടെ ക്രൂട്ടത്തിൽ യടമാത്മ തനിൽ പ്രവല്ലനമാരം അതുഡയവിദ്രുതിൽ നി പുണ്ണമാരാൽ സു ശിക്ഷിതമാരം ഏതു അത്ഭുക്കളോടു എതിരുന്നിൽക്കുന്നതിനും ശക്തിപ്പില്ലാത്തവരെക്കുടെ ചേക്കുന്നതിലെന്നു വിശ്രായം?

വിജയൻ:—വാസ്തവം, നിങ്ങളുടെ കായവലുങ്ങേണ്ടും ഒ ശ്രീവിഭാഗത്തിലും കുറിച്ചു നിങ്ങൾ അഭിഭാനിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കലമഹിമയും ധനവുംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദവിജനായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാനത്തിൽ ധനികനായവൻ മഞ്ഞാഭയിൽ ധ നികനായവനോളം വരിപ്പു എന്നാണെന്നെന്നു മതം. നിങ്ങളുടെ അത്മപ്രശംസകരുകൊണ്ടു തോന്ന ഭേദിച്ച പിൻമാറകയില്ല. എന്നു ഭാഗങ്ങളും ഗൃഹം തു നായുണ്ടായിരിക്കുന്നതുവരോയും തോന്ന വെളുമൊരു ഭീഷണകാതെ പുതജനായിരിക്കുന്നതുവരേയും എന്നിക്കു നിങ്ങൾ പറയുന്ന സുശിക്ഷിതനായ അ ശ്രൂ വിദ്യാനെ എതിക്കവാൻ ഭയമില്ല.

അനന്തരം തന്റെ ദൈത്യത്തെ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു വിജയൻ തുടർച്ചപരാത്മ:—ഈസാ രഹിക്കുന്നതുകുടി കേ കുകൊള്ളുക. പ്രാംഗ്രഹിത്വായ ഫലത്തെ നേടാൻ രൈക്കയും

ശ്രൂതി വാമനൻറെ യതാമാനം ഭേദമന്ത്രിയുടെ ഹസ്തരത്തെ ലഭിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചെന്ന സംബന്ധംനും യതാത്തെക്കാരം പലവിക്കുന്ന തുടർന്ന് എന്ന് തൊൻ ഇതാ വീണ്ടും വീണ്ടും വച്ചിശേഷം. നിങ്ങൾ ക്കു കുഴിച്ചുന്നതാക്കാം എന്നോടു ചെയ്യേക്കാം, ആ നിങ്കു നാ സ്ഥാധിവാലുനു അടിക്കബാൻ നിങ്ങൾ മടിച്ചില്ലപ്പോ.

സപ്തപ്രകാരേണയും ഘതപെണ്ടയശനായിത്തീൻ് ആ യു ഖവിന് ആ അത്യാധിത്തതിൽ നിന്ന് പശിത്തുമാറ്റവാൻ യാതൊഴി വഴി ഉചിച്ചിപ്പാതാക്കി. എന്നാണു പറയേണ്ടതെന്നും എ ഞോന്നു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും അറിയാതെ അഡാം കുറച്ചു് ആ ലോചിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ന്, അപ്പസ്ഥായം കുഴിത്തു് താൻ അ തു വിത്തമായ മഹപടിഖാണു പറയുന്നതു് എന്ന യുണിച്ചു കൊണ്ടു കമിച്ചു് —നീ സവിശേഷം അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ താ അവാൻ ഞാൻ ഇങ്ങും വിചാരിക്കുന്നില്ല. നിനും ഇങ്ങനെ പിടയ്യുന്നതു് നിന്നു് നിസ്സഹായത്പരതെ ഓർത്തിച്ച മാത്രമാ ണു്. നിന്നു് പക്കൽ ആയഡയമേനാചില്ലപ്പോ. എന്നാൽ എന്നി ഒക്കോ? സപ്താ വിജയംകൂട്ടിയേ വരിക്കുന്ന എൻ്റെ ഗദ കൈ തിലുണ്ടോ. എന്നമാത്രവുമല്ല, ആ ഗദകൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കുന്നതി നാളി ദയാലൂതു നിനക്കു കാണാനാതുചിപ്പു. സ്ഥാനംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും എന്നിങ്കു തുച്ഛമാരായിട്ടുള്ളിട്ടുവരോടു മാത്രമേ ഞാൻ എൻ്റെ സാമർപ്പ്യവും ശഫ്തി ഒം പരീക്ഷിക്കാറുള്ളതാണോ.

വിജയൻ കോപദേശതാടക്കുടി:—സപ്താ വിജയലക്ഷ്മിയെ പരിഞ്ചുന്ന നിങ്ങളുടെ ഗദജുടെ കടമ പോക്കെട. എന്നിങ്കു നി അഭൂതം സാമർപ്പ്യം, ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നും. ആ ഗദ നും ശാമയ മുര ത്രജത്തിനേക്കും പ്രഭോഗിക്കുക; മുരക്കിൻകുന്നുപോ ലഭിക്കു ആ വട്ടി പല ക്ഷണങ്ങളായി മുറിത്തുപോകുന്നാതു കാണാം.

സാ പൊ സംരംഭത്താടക്കുടി:— മഹാഭാരതാതിലെ നായകനായ അജ്ഞനും ഒരു വിശേഷാവസരത്തിൽ പറഞ്ഞ തുട്ടോക്കുന്നണോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് “അത്യാബത്തുകളിൽ എന്നിക്കു് ഉറ്റ തുന്നായി വിജയപ്രഭമായിരിക്കുന്ന എൻ്റെ ഗാണിയിവത്തെ നിസ്സാരമാക്കിപ്പറയരു്”; എന്നു വേണമെ കുഞ്ഞു എത്തു പറഞ്ഞുകൊംക്കു” എന്നായിരുന്നു.

വിജയൻ: ശരി; പക്ഷേ, അജ്ഞനും ധീരാദാത്തനും തുച്ഛമന്നും ആയ ഒരു പുതഞ്ചനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വി പു

രീശനാതു, പറമ്പനാതും പ്രവർത്തിശനാതും ഒരേവിധത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിർഭ്ലാഷകളായ യുവതികളുടെ നേരെ അപരാധം പ്രവർത്തിച്ചു തന്റെ പരിത്രാലമായ പേരിനു മാലിന്യം ഭവിപ്പിച്ചുണ്ടോ താൻ മഹാബുദ്ധത്തെ ബാലനാജരു നേക്ക് പ്രദേശാഗിക്കുന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല.

സാംഖ്യ ഗതുന്തരലില്ലാതെയായി. എങ്ങോടു തിരിച്ചൊല്ലും കടന്നപോകാൻ സാധിക്കാതെ ത്രാംവലകളും അഥവാ അഡാർക്കുകൾ കാണുന്നതും. നേക്കിൽ വിജയരംഗം സമാധപാനത്തെ സ്വീകരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ ഉപഹാസ്യനായി പിന്നാറണം എന്നും നിലയായി. എന്നാൽ സ്വീകരിപ്പാൻ അപേപ്പാഴും അയാൾക്കു മടി ഉള്ള തുപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. അഡാർക്കു സംഭാഷണത്തെ പ്രത്യസംഗതിയിൽനിന്നും മറ്റൊന്നിലേയും തിരിച്ചുവിടുന്നതിനുള്ളിൽ വഴികൾ ആലോച്ചിച്ചുറുക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: —

ദേവമൺഡിയുടെ കാഞ്ഞത്തിൽ ഇതു വളരെ മുഴുവൻ കാണിച്ചു് അവളുടെ ഫീതിംജനമോ ഒരവേള പ്രേമഭാജനം തന്നെയോ ആയിരത്തിരാനായിരിക്കാം നിഃഭൂതും പ്രഭതാം. അവക്കു സഹായിക്കുന്നതിനും ധനമധിമയോ കലഞ്ഞേശ്വരയോ ഇല്ലാതെ നിങ്ങളും തിരിച്ചെത്തുതു അവാം നിന്മ എന്ന പറയുന്നതു —ക്ഷുദ്രചിത്രത തന്നെ ആയിരിക്കണം.

ഇതായിരുന്ന സാംഖ്യന്റെ അന്തിമമായ തന്ത്രം. വിജയൻ മുന്നും മുന്നും നിന്നും. തന്റെ നേക്ക് പ്രകടിപ്പിച്ചു നിന്നും അനുബന്ധം അനുബന്ധം അനുബന്ധം അനുബന്ധം, തന്റെ കലഞ്ഞേയും നിർബലനത്പത്രതു യും കുറിച്ചുള്ള അരുക്കപ്പങ്ങളും അഡാർക്കു അഡാർക്കു അഡാർക്കു ക്ഷമിച്ചു. അവയെ അയാൾ വലിയ കാഞ്ഞങ്ങളായി ദണ്ഡിച്ചില്ല. പക്ഷേ, ദേവമൺഡിയുടെ നാഭയെയും കുടുംബം അനാവസ്ത്രമായി വലിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വരികയും അവക്കു അപമാനിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നും അഡാർക്കു കോപത്തിനും അതിരില്ലാതായി. അയാൾ തന്റെ, കായലും തന്ത്രം പ്രതിപക്ഷിയെ നിലച്ചു പതിച്ചിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞെ വാക്കുകളും, അവനു ജീവിതത്തിൽ കൊതിയുണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നവലിക്കുവാൻ നിർവ്വന്നിക്കണ്ടെന്നറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, രൂപത്വനാശം യാരുതായ

ମୁଁକର୍ତ୍ତାଲିଙ୍ଗନାଥକାନ୍ତକଣାରେ, ପାଞ୍ଜନୀରତ୍ନ. ଏହିନାଟ ବିଜ୍ଞାନୀର ଉତ୍ତେଷ୍ଯଂ ସାଧିକଣାତିଳେ ଏହିତାଙ୍କଂ ଚେଦପ୍ରକାର ତଙ୍କୁମାଧ୍ୟିତରୀଗ୍ରହ. ଆହୁର ତାପତ୍ତିର ସଂବ୍ୟାବଳୀ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ପିଢିଛୁଟକଣ ନିରାତିକଷେତ୍ରରେ. ଅନ୍ତରେ ତରେଯୁଷ୍ମ ଅନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ମିଳିଯିଲୁ. ଅତୁ ମହାନତିଳେ ବିଜ୍ଞାନୀ ତରେ ଡେଣ୍ଟିଵ୍ସିରିକେଣାକ୍ତି ପାଇଥିଲୁ:—

“ଗୋପୁଣ୍ଡଯାଗାକୋଣାକୁଟିତାନୀ ଏହିକିଷନ ନିଷ୍ଠାକାଙ୍କ୍ଷା କେବଳ ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କୁ; ସାଂବୁ, ତୋରୁ ଅତୁ ସଂଗତିଯିତେ ବିଭିନ୍ନ ଶେଷାଲ୍ଲୁକିଲୁଂ ତାଙ୍କଂ ଗଭାପାଣିଯାକୁଟିତାନୀ ପାଇବେ ରାହୁ ଏହିକିଷନ୍ ପାଇମେ ବାସ୍ତୁଦେବ କଣମିଲୁ; ବାନ୍ଧୁବଂତରେଣ ତାଙ୍କ କଲାହିନିବାବେଳାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର ପାଇୟାନୀ. ଏହିବାକାଳିତ୍ତୁ ଏହାରାତିକ୍ଷିତି ପାଇବାରୁକେବାଳକ. ଏହିନାଟ ନନ୍ଦିକ ପୁଜ୍ଜୁ ନାଯ ପ୍ରତିବିନୀର ପୁତ୍ରିରାଜକରିତ୍ତୁ ନିର୍ମାଣ କର ବାକେତୁ ରିପ୍ରାଙ୍କ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାକୁ ସମ୍ମାନିକାଯିଲୁ ପ୍ରାପ୍ତତ୍ତ୍ଵରୁ ବେଳ୍ଲାମନୀ ପାଇୟାନୀର ନିଷ୍ଠାର ସପ୍ତିକରିକଣାଗେନା? ଉତ୍ତର ଦେଖି କେବଳ ହୁଲ୍ଲୁଫେନୋ ପାଇକ. ଅମଦିବା, ଅନ୍ତିମିଳିନିଳେ ଫିରିବା ମେଗାଙ୍ଗ ତାନ୍ତ୍ରିତ୍ୱମହିଳା, ନିଷ୍ଠାର ଭୀତାବୁ ଏହିକେଣାକ୍ତ ପାର ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମି ଏତିକ୍ଷନୀତିଶ୍ୱର ଅନ୍ତରେଣାଙ୍କ ନାନ୍ଦନି ହିନ୍ଦି.”

ସାଂବୁ ତାଙ୍କିଟିରିକେଣାକ୍ତି:—ତାଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଲଭତିରେ ସମ୍ମାନିତ୍ତ.

ବିଜ୍ଞାନୀ:—ଏହିର ସମାଧାରାଙ୍କ ସପ୍ତିକରିତ୍ତୁ ନନ୍ଦା ଯି. ଏହିର ଗଭୀରା ଅଗରତ୍ର ପୁଣିକାରିକଣା ବେତ୍ତାକୁ ପ୍ଲଟକେଣାକ୍ତି କି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ, ନିଷ୍ଠାକର ଅପରାଧରେଣ ତର୍ହୀ ଯିକାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାକର କେବଳିକି ହୁନ୍ଦିନାତିଳେ ଏହିକିଷନ କରି ଯୁଗାପରିଷଦ୍, ନିଷ୍ଠାର ଓତମଣିଯିକ ପିତାବିନୀର ଅନ୍ତିକ ତ୍ରୁଟି ଚେତାର ସାମ୍ଭାବ୍ୟରାଗମଣ୍ଡାରରେବ୍ୟ ପରିବାରତାପାର କାଣି କଣାଂ. କେବେ ମରିତ୍ତୁ, ନିଷ୍ଠାର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକିରି ରତନ୍ଦ୍ରାତ୍ମକ, ଏହିର କେବଳିକି ହୁନ୍ଦିନାତିର କରିଯିଲୁଣାକେତକିତ, ତାଙ୍କ ହୁଏ ଧିଅବିତ୍ତ ବାଲ୍ମୀକିମାତ୍ରରେତେରୁଛିନ୍ତି ପୋଯିକେଣାକୁଟିମରାଙ୍କ ପିତା ରେଶେଷୁଂ ହୁଣେବାକ୍ତ ମଦନି ପରିକାରିଲୁଣାଂ ହୁତା ହୁଏ ଲାଖେଷ୍ଟାପରକଷଦ ଜନନୀକର ଦୁନିଆର ବାହୁ ଶାପାମଂରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହୁତାବାର ନନ୍ଦିକ କରାର.

ഹതചാര്യത്വക്കായ സാമ്പവൻ നത ശിരസ്സുകായിട്ട് ആകരം സമ്മതിച്ചു. പ്രസ്തുതിനാൽ ദിവസവും നിശ്ചയി ക്കപ്പെട്ട്; മധ്യസ്ഥക്കാരേയും തിരഞ്ഞെടുത്താണുപ്പീച്ചു. ഒന്നു സാമ്പവൻറെ പിതാവായ മാരനാം മരുബുദ്ധം അവുമണിയുടെ പിതാവായ പ്രഭവും ആളിരിക്കണമെന്നായിരുന്ന നിശ്ചയം.

ഈരവതരമായി പരിണമിച്ചു് അശ്വിലീംമായ ആളുന്നത് രക്കാലും ക്കാഡു ജനിപ്പിച്ചുപ്പായിരുന്ന അ സാമ്പവം അങ്ങൾ കൊ കഴിഞ്ഞു. സംഘത്തിച്ചുണ്ടായിരുന്ന വുലമായുടെ തന്റെ ഔദികോാണ്ടായിരുന്ന അതു് ദ്വഖാപത്രവസായിയായിരുന്നീരാതിരുന്നതു്.

—(o)—

അംഗ്രേഷ്യം ८.

യീരഭാഗിരമീതി.

ക്രതലക്കു് മനാറംജു് കനഞ്ചും സാജാവയുച്ചു് മാതൃലഭവന്തനിൽ ഇലിക്കംകാഡ ഇള്ള നീന്തിതോരേനോ ഷുദ്ധയക്കശരുകം മരിനാംവോ മക്കിച്ചലിയ കനിഡുരംക്ക് പെയതെന്നോപാലേയുന്നലിനം യുചരംജാവാക്കമിവനെ നാമേനു മത്തു കളിച്ചു് മരിനംവോ പശ്ചമാംതാജവന്നതിന്നുകൂടുന്നതെന്നാപോലേലംകുവന്തം ദി ലിനിംഗിരിംഗ പുകർഡപോസിരലംകു ജയക്കുംഡുങ്ങും മരിനീ വേം വദിശ്ശമുടുനി സംസ്കാരമായി വിശിഷ്ടക്കമ്പണം തുടങ്ങുന്നും അധികാരിക്കുന്നും അധികാരിക്കുന്നും ദുടക്കി രംഗത്തിനു കനിക്കുന്നും മരിനാംവോ.

.....
അനുഗ്രഹാര്ഥിക്കുന്നതിലിലേരുന്നും പരമിന്തയിലു് പരിത്വദം രക്കാനിന്നും ആര്ഥിക്കുന്നതിലിലേരുന്നും ദിവിംഗിനുമേമിച്ചുകിനംബാവാ. രംഗയേനും ഇക്കപ്പത്തിനംല്ലെന്നും.

മതസംബന്ധമായ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയിൽ മുന്നു നഗരങ്ങൾ പ്രസിലഭങ്ങളായിരുന്നീന്നിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ എന്ന് വിശാലാക്ഷിക്കിക്കേതമായ വാരാണസിയും, മരുബുദ്ധം മീനാക്ഷിപ്പുത്തരംഗമായ മധുരയും, വേറാനു് കാമാക്ഷീ വാസ സ്ഥാനമായ കാഞ്ചിപ്പുരയും ആകുന്നു. ഇക്കെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ നഗരങ്ങളിൽ അതിപ്രസിലഭ മായിട്ടുള്ളതു് ഏവിൽ പറഞ്ഞ നഗരമാണെല്ലാ. അംബികാ

നിവാസത്താൽ പവിത്രിത്വായ ക്ഷേത്രംകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, പുരാതനകാലങ്ങളിൽ നേടിയിരുന്ന പരിഷ്കൃതകലാഭിപ്രാധികാരികൾ കൊണ്ടോ കീർത്തിപ്പെട്ടതായിരുന്നു ആ നിഗരം.

നമ്മുടെ കാമ ത്രാട്ടേറ്റുന്നതിനു രണ്ടു ശ്രദ്ധാബ്ദം ആണുപൂർവ്വ്, അതായൽ ഉച്ചത്രം അഞ്ചുരു കൊല്ലുക്കാരാക്ക മുൻപൂർവ്വ്, അഭിഭാഷ നാട്വാണിയന്നു ഒരു വിനിശ്ചരാജാവും ആ ക്ഷേത്രം നേരും അപിച്ചു പാനിക്കഴിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രസിദ്ധിക്ക തക്കവണ്ണം ശ്രദ്ധമാക്കിത്തീക്കവാൻ അഞ്ചുവരാറു ധനം വ്യാപാരങ്ങളും ചെയ്തു. ഭക്താനും കൂളിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം, നല്ലവണ്ണം നാലു കരകളിലും കൊതി മിനസപ്പെട്ടതിനായി കരിക്കപ്പെട്ടി കൂടി പാകിയിട്ടുള്ള ഒരു പുന്ന്രത്കാകം നിംഖിച്ചു. നീരാഴിക്ക ചുറ്റം സ്വികരാനായ പുന്നനിണ്ണും ഉണ്ടാക്കി. വിശ്രേഷിച്ചും, ഈ കൂളത്തിന്റെ ഒരു മധ്യത്തും, കല്ലുനാഭവെച്ചിത്രം കൊണ്ടോ തദ്ദേശസഹാനായ സംസ്ഥാനരാമനീഡിക്കാണ്ടം ദ്രോഹവുമായ ഒരു മണ്ഡപവും കെട്ടിച്ചു. എല്ലാത്തിനും ഒരുവില്ലാതിരിക്കുന്ന ഏകില്ലം പ്രാധാന്യമേറിയതായി, കൂളത്തിൽനിന്നും ആരംഭിച്ചു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടിഭിൽ ഉദ്ദേശം ഒരു നൂറു ഗജാവരെ നീണ്ട്, ശ്രീകോവിലിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മണ്ഡപത്താിൽ അവസാനിക്കുന്നതും മിനസപ്പെട്ടതിനായി കരിക്കപ്പെടുകൊണ്ട് പാനിതത്രം അയി, ഭ്രമിക്കുള്ളിൽക്കൂടി ഒരു രഹസ്യമാർദ്ദം നിംഖിച്ചിരുന്നു. ഭ്രഗ്രഭ്രത്തിൽക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ കരിക്കൽത്തുരക്കത്തിൽ സവർണ്ണ വെള്ളിച്ചും നിറന്തരിയുന്നു.

കെട്ടിടങ്ങളും പാനിക്കരു തീർന്ന ഉടൻ ശ്രദ്ധിക്കലാം മടങ്കിയന്തിരം നടന്നവരുവേ, ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു മഹോസ്തവം ആ ശോലാഷിക്കപ്പെട്ടു. പുത്രൻ്റെ കൂളത്തിലെ പരിഗ്രാമജലഘട്ടത്തിൽ അംബബികയെത്തുന്നു നോമതായി നീരാക്കിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സപ്താംപ്ലക്കിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ദേവിയെ സ്ഥാനം കഴിപ്പിച്ചു ഉടങ്ങേതനു ആ ജലത്തിൽ മുണ്ടുന്നതിനായി രാജാവും അഭിഭാഷ മഹാശാഖായിരുന്നു. ആ സുമുക്കുന്തത്തിൽ തനിൽത്തുന്ന സ്ഥാനംചെയ്യുന്നതിനു താല്പര്യപ്പെട്ടു അനവധി ഭക്തജനം കൂളത്തിനു ചുറ്റം വന്ന തിങ്കി നാലുപാട്ടം കൈക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കല്ലുടക്കളിൽ അവസാനത്തെ പട്ടിവരെ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു.

നീതുവാൻ അതിസമർപ്പനായ രഹം കളത്തിന്റെ നടപാതയിൽ ഉള്ള മണ്ഡലത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി, അ വിശിഷ്ടാവസരത്തിൽ അവിടെ കുടിയിൽനാ ജനസംഘം കാണുമാറ്റ്, അതുത്തേതകരവും അതുപര്യക്കരവും ആയ രഭ്രാം കാണിച്ചു. അയാൾ വെള്ളത്തിൽ ചാടി അവിടെ തുഴുന്നു. വെള്ളത്തിനടക്കിയിൽ കരിക്കൽത്തുരക്കത്തിൽക്കൂടി മുകളിലെയിട്ടും അയാൾ, പലരം സന്ദേശങ്ങളാൽ ആരുള്ളവിഷിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു ദേവിയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന പോക്കി. ഇതുകണ്ട് ആനന്ദപരതരം നായിത്തിന് രാജാവും, ദേവിയുടെ വിഗ്രഹം സ്വന്നത്തിൽ കൊത്തിയിട്ടുള്ളതു ഒരു പതകം ചട്ടുലിൽ കോത്ത്, സ്വയം അവൻറെ അഭിയിൽ അണിച്ചിട്ടും അവനെ പരസ്യമായി അ ഭിന്നപിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ “പുന്നജ്ഞമമജ്ജനം” എന്ന പ്രസിദ്ധമായിത്തിന് ഇതു ധീരത്തുത്തിന് അഭാദ്യക്ക് അനവധി ഗ്രാമങ്ങളുടുക്കിയ ഭൂഗരംപൂര്വ്വായഭേദന ദേഹം ആ പദ്ധതാരം അബദ്ധവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ തന്ത്രായി, കാലക്രമേണ അയാൾ തന്നെ ആ പാളയത്തിന്റെ അധിപനം ആയിപ്പനം ആയി തന്നിന്.

ഉദ്ദേശം ഇതനും വഷ്ടന്തരാളിം ചാലാ, അതായതും നമ്മുടെ കമ ത്രട്ടുന്നതിനു പത്തിഴപ്പതു സംവസ്തരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വരെ, ഇല്ല പാളയത്തെ അയാളുടെ സന്നാനക്കും തന്നെ അ നബീച്ചുവന്നു. ആകെക്കുണ്ടെ ഏഴുപേരും അപ്പാളയം ദിനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോയത്തുനാം പാളയക്കാരൻ എന്ന പട്ടം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും പുന്നജ്ഞമമജ്ജനം നിവർഖിക്കുവും, അങ്ങിനെ അവകാശംനാൽ മാത്രമല്ല, ദൈർଘ്യപ്രകടനത്താലുംകൂടി നാശം നാട്ടിയും പ്രമാണിതപ്പും സന്ധാരിക്കുവും ചെയ്തു.

അഞ്ചുമാസം ഗർഭം ധരിച്ചിരുന്ന ഭായ്യും ഭാഗീരമിയേഴിച്ചും അനന്തരാവകാശികൾ ആരംഭിപ്പാതെയായിരുന്ന ഭൂഗരംപൂര്വ്വായത്തിലെ കൃവിലത്തെ രണ്ടുകത്താവു മരിച്ചതും. സ്രൂതാവകാശികളുടെ വംശത്തിന് അനുഭൂതിക്കും വന്നതുമാട്ടുകൂടി, മരിച്ചയാളിന്റെ ഒരു കുറവകാരൻ പാളയത്തിനേക്കും തനിക്കു ഇള അവകാശം സ്ഥാപിക്കുവാൻ നിരന്തരമായി യാത്രിച്ചു. പാളയക്കാരന്നായിത്തീരുവാനുള്ള യോഗ്യത നേഥ്രവാൻ വേണ്ടി ദി

നൽജ്ജനമല്ലാതെ നിവർത്തിക്കാമെന്നും അയാൾ എറുവപരത്തു. എന്നാൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പാളിയത്തി മേലുള്ള അവകാശം വിച്ഛേപായിക്കൂടാ എന്ന് ആ ധീരസ്സി യും തീർച്ചപ്പെട്ടതിയിരുന്നു. പക്ഷേ, കപടാവകാശം പറഞ്ഞു കൊണ്ടുവന്ന മാരം തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമേഖാവയമായി അത്യാപത്രകരമായ ആ മുത്രത്തെ സഹാ മായി നിവർത്തിക്കുയും, അനന്തരം ആ സ്വന്നപ്പെട്ടത്തിം വിധവ യായ ഭാഗീംമിച്ചട പക്ഷത്തിനുമെടുത്തു തനിക്കു നൽകപ്പെട്ട ദാനമെന്ന നിർബന്ധിക്കുയും ചെയ്തു.

അധികവിളംബംങ്കാതെ ഒരു പുതുന്തരനു ജനിക്കമെ നു വാദിച്ചു് ഭാഗീംമി തന്നുംപരത്തു. അതിനിടയ്ക്കു്, അ വരു തന്റെ വയററിൽ കിടക്കുന്നവെന്ന പറഞ്ഞ പുതുന്നവേ ണ്ടി ആ ആപത്തുത്തുത്തെ അത്ഭുതകരമാകുമ്പോം സ്വയം നിവർത്തിച്ചു് മാരം പട്ടക്കുടുന്നതിനു നിയുക്തിച്ചിരുന്ന അവ ഡി നേൻ മാററിവയ്ക്കുച്ചു്. യമാകാലം ഒരു പുതഞ്ചസന്താനം, തനു ജാതമായി. ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബം അനൃച്ഛപ്പെട്ട കയില്ലെന്ന് അവരു സന്തോഷിച്ചു.

ബാലൻ്റു അരഞ്ഞ വയസ്സായപ്പോൾ പട്ടം കെട്ടുന്നതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കടിലത്തറ ഓഷ്ഠിൽ മഹാനിപ്പണനായ മാരം തന്റെ ഉപായങ്ങൾ വി ഫലിച്ചിപ്പുക്കു എന്നും തീർച്ചപ്പെട്ടതി അയാൾ ഒരു ച തിരു പറ്റിക്കവാൻ ഒരുപാഠി. ഇതിനിടയ്ക്കു് പത്തലിനു് ലാല മേത്തു് അതിനെ രേഖക്കാരാടുക്കു വിതാനിച്ചു് പുഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ടം മറ്റൊരുപ്പുകഴിത്തു.

ശ്രൂമേഘത്തത്തിൽത്തനു വേദോച്ചാരനും ചെയ്യാനും യ ജണാഗ്നിയെ ജപലിപ്പിക്കാനും ആയി ശ്രാവമണർ കുട്ടംഞ്ഞടമാ തി വന്നുചേൻ. അനാവിടെ കുടിയിരുന്നു ആളുകരക്കു കണ ക്കിപ്പ്. കസവവസ്തുങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു് വിലപിടിച്ചു അഭ്രനു അംഗിയിച്ചു്, കടിയെ മൂഞ്ഞപരസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടു ചെന്നിരുത്തി; കമ്മങ്ങളും ഓരോന്നായി അരംഭിച്ചു്. സ്വന്ന പ്രത്യേകം കോത്തിരുന്ന കടിനുത്തം ബന്ധിച്ചു് അമ്മയോടുകൂടി ആ ബാലനെ, പട്ടംകെട്ടുവോൾ ഇരിക്കാനുള്ള ശില്പാലതയി ലേജ്ഞു കൊണ്ടുപോകുന്ന സമയം, മാരനോടു് ആ ശില്പാല

കത്തിൽ കയറി ഇരിക്കണമെന്ന വിശിഷ്ടപറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം വലുതായ ആ ജനസംഘത്തിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്ന് കേരി കാഡി. കുട്ടത്തിൽ ഭ്രഹ്മപക്ഷവും, വിസ്മയാക്കലന്മാരായിത്തീ തമാഴ്, മാരൻ അല്ലെങ്കിലും സംശയം കുടാതെ ചെന്ന് ആ കുളി ഓർക്കുന്ന ഉത്തരം അന്നത്തെ പുരോധിതൻ അവൻറെ ശിര സ്ഥിരത്തുടി എന്ന് അഭിശേഷകംചെയ്യും പത്തിതപത്ര മ്രാഹം സർ മത്രംചൊല്ലുകയും ചെയ്യും; ആ സമയത്തുനെ അതും തിലുള്ള ഏതാനംവൈടികരംകേട്ട്; എപ്പാത്തിനേയുംപരിപൂണ്ട് മാക്കമാറു പത്തലിഞ്ഞു മുകളിൽനിന്ന് പുജ്ജവുള്ളിയും ഉണ്ടായി.

ഇത്തല്ലോം ഇരുജാലവില്ലപോലെ ഫലിച്ചു. മാരൻ മത്രം ചൊല്ലുന്നതിനു മ്രാഹമണ്ണരേയും, പുഞ്ചതെലംകൊണ്ട് അഭിശേഷകംചെയ്യുന്നതിനു പുരോധിതനേയും, കതിനയ്ക്കു തീ കൊള്ളിത്തുന്നതിന് ആളുകളേയും, സമയംവരുന്നും അധികപണ്ഡിതനിന്ന് ഉചിതപുജ്ഞഷനായി തന്റെ പേര് ഉച്ചതിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നതിന് പത്തലിഞ്ഞു ഒരു ഭാഗത്തുനെ ഏതാനം സഹചരന്മാരേയും ഏകപ്പുട്ടുചെയ്യു നിരത്തിയിരുന്നു. മുൻ ആട്ടി നിശ്ചയിച്ചു് ഒരുക്കിയിരുന്ന മുഖ തന്റെത്തിൽ പുജ്ജവുള്ളിക്ക വേണ്ടി ചെയ്തിരുന്ന ഏപ്പുടായിരുന്ന പ്രധാനം. യാതൊരു ഒരു നൃന്തയ്ക്കും മുടക്കൊടുക്കാതെ നന്നിനൊന്ന് തുടരുത്തുടരുന്നതു നടത്തപ്പെട്ട തന്റെക്കുറിക്കുന്ന ചുമക്കും ചുമക്കുന്ന വിസ്മയാസ്യമാരായി ചെമഞ്ഞു നിൽക്കുവേ തന്നെ, പുഞ്ചപ്പുജ്ജിചെയ്യുന്നതിനായി മാരൻ പത്തലിഞ്ഞു മുകളിൽ ഉള്ളത്തിയിരുന്ന മനഃപ്രഞ്ചം ആ ഒരു കാണാതെ താഴത്തിന്തു തന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ കുട്ടത്തിൽ ചെന്ന നിലകൊണ്ട്.

കരുനേരും കഴിത്തെപ്പോരാഡ്, കുട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ പത്തലിഞ്ഞു മേൽപ്പുര പരിശോധിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആരു കയറി നോക്കിയതിൽ അവിടെ ആരോധ്യം കാണുന്നില്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളിൽ അധികംപേരും അധികവിശ്രദ്ധാസികളുായിരുന്നവല്ലോ. അതിനാൽ, അതെ ദ്വാം അംബിക ചെയ്തായിരുന്നവെന്നു മുഖ്യേ തന്നെ ഓരോ തത്തർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായം പടന്ന് വേദ്രുന്നവാൻ തുടങ്ങി. അതിഞ്ഞു ഫലമായി, അവൻ ദേവിയുടെ നിദാനത്തെ തന്നെ സൗഖ്യത്വം കൈക്കൊള്ളിച്ചവാനും ഉറന്തു.

തന്റെ ഭാവികൾ കൂടംബത്തിന്റെവേണ്ടി താൻ ചെയ്യു പ്രയത്നങ്ങളും, സഹിച്ചു മേൽശങ്കരിക്കും എല്ലാം നിഷ്പാലങ്ക ഉണ്ടായി ചെരുതു എന്ന കണ്ണ് നിത്യസാഹയും ഭഗവാന്നും ആ ഗിത്തിന് ആ സാധ്യത്വി ഉടൻതന്നെ ആ സ്ഥലംവിട്ട് മറഞ്ഞെന്നു. തന്റെ കുട്ടിയുടെ നേങ്ക് വല്ല ദോഷവും പ്രവർത്തിച്ചു ക്കാമെന്നും, മാരന ലഭിച്ചു പ്രഭ്രംബാനത്തെ സമാധാനമായി പരിപാലിക്കുന്നതിനു തടസ്സമായിത്തീനേൻ്ക്കാവുന്ന ആ ബാലാനു ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് അയാൾ വല്ല തുറിമവും ചെയ്യേക്കാമെന്നും ഉംള ഭയവും അവക്കു സർജ്ജ വ്യാകലപ്പെട്ടുത്തി. അതിനാൽ അന്നമുതൽ അവളുടെ കുമയേ അഞ്ചിത്തിലുണ്ടും കേരിപ്പാനില്ലാതായി.

ഇതാണോ ഡീരണാഗീരമീഗീതിയുടെ കൂടാസംക്ഷേപം. കവി സാധാരണ പാരസ്യപൂർണ്ണിതിയെ അനേസരിച്ചു് അനവധി അതിശയേയാക്കതികളും പ്രഭയാഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. കവിതയിൽ മാരനെ ഒരു പരമദ്രോഹിയായിട്ടും ഭാഗീദമിയെ രഹമാനം ധായിട്ടും ആണോ വണ്ണിച്ചിട്ടിളിക്കുതു്. ഈ ഗാനം മിക്കവാറും എല്ലാ വീടിലും സാധാരണ പാടാടണ്ണായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രചാരം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ അക്കാലത്തു് അതിനുണ്ടായിരുന്നു. വൈഴ്സിപാളയത്തിലേക്കു ഹോക്കനു കുട്ടത്തിലും ണായിരുന്നു ഒരു വീമിഗായകൾ ആ ഗാനത്തിൽനിന്നു പല ഭാഗങ്ങളുംപാടി ആളുക്കുള്ള രസിപ്പിച്ചു്. അയാളുടെ കൈയിൽ ഒരു ചെറിയ വീണയും പെത്തവിരലിൽ ഇട്ട് കിലുക്കാനുള്ള രണ്ട് ചെറിയ വലയങ്ങളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. തന്തി കൂളിൽക്കൂട്ടി അയാളുടെ വിരലുകൾ സർജ്ജ ചലിക്കുയും പല വിധത്തിലുള്ള ഭാവരസങ്ങളോടും അംഗവിക്ഷപങ്ങളോടും കുടി അയാൾ പാടുകയും ചെയ്തു്.

കമ നടന്ന സ്ഥലമായ കാഞ്ചീപുരമെന്ന പുരാതനനഗരത്തിന്റെ ഒരു വണ്ണനയോടുകൂടിയായിരുന്നു അയാൾ ആരംഭിച്ചതു്. പാട്ടിന്റെ പ്രാരംഭഭാഗങ്ങൾ അടിയിൽ കാണാവുന്നമായിരുന്നു:—

‘പേരിടം തനിൽ കാണാം നഗരങ്ങളിൽവച്ചു
ഭ്രിംഗാനേം ദിവ്യസൂന്ദരം കാഞ്ചിപുരം;
ഓരത്തുമുണ്ടുപത്രനാശിക്കു ശുശ്രം—
കാരമായും വേരേ ദിക്കമില്ലെന്ന ദിവസതു,

“എക്കാൾടുടങ്ങുമ്പോൾ പ്രസർത്തന്ന് കുക്കിരുത്തു—
ഗോഹമായിട്ടുള്ളത് കൊതുവും കണ്ണാം തന്ത്ര
ഇസ്മലമദ്ദേശം പുജ്യജീവിതപദ്ധതിക്കാം—
രാസമയാ വിത്രുമംഗലം എല്ലിച്ചവസിപ്പാറും;
മോക്ഷേ പുഞ്ചവക്കേന്നോന്നിപ്പാവനസ്ഥലങ്ങാൽ
നിക്ഷേപിപ്പരുവന്ന ശ്രദ്ധാശ്രാം പൂജയും
സാദ്ധാരണ കേണ്ണീ ബാധ്യവർഖാസിച്ചയിരിട്ട്
സാദ്ധ്യാരോഗ്യം ചെയ്യും വാലഹാർ ചെരുവുണ്ടാ—
കൂടംതെ വിഴു ജനങ്ങെടുത്തെ സാധ്യും ഏതു
നേടുന്നവിടയും ശാരതചാം കാഡ അഞ്ചു
പ്രത്യുഗകലംവിച്ചുപൂജിയിൽ ആശാംപിച്ചു
സത്യനിന്ന് റിക്കത്തമായും ത്രായമദ്വിഘ്നങ്ങൾ¹
പ്രക്രമിച്ചതാണില്ലെങ്കിലും ആവ്യാതി ഒക്കെ കൈഞ്ചീട്ടി—
ഈതാമം മഹാക്ഷേണീപട്ടണം ദുരാതനം.”

അനന്തരം അപ്രകാരമുള്ള ആ രാജ്യത്ര നാടുവാണിതന്നു
രാജഗ്രേശ്യൻ്റെ വണ്ണനമായി.

“ആമജനകാരഭ്രംപംല തന്ത്രജ്ഞനികരത്തെ—
ക്ഷേമഭവനിയെ പാലിച്ചുപ്പറ്റിപ്പുരോഗം മുന്നു
ക്ഷേമാനിചനേക്കണ്ണംക്ഷേമം ശ്രീരാമദേവനേന്നപ്പാം
വാണി മുണ്ണാണന്നുകൈത്തമുണ്ടായും;
തത്രത്രജനങ്ങളിലും തന്നയൽക്കാരിലും—
മെത്രയും ദോഷമാകം കണ്ണുംബാന്തിന്റും ഏതു
സോഭാഗ്യവത്തോടും രാജംവിൽ രിന്തിപ്പുണ്ണേ—
മാരബേംടു, ചൊരു വസിച്ച ലിന്തങ്ങരാം.
മാനവയിംതാസാ തന്ത്രജ്ഞപുരാതനിനു—
സൃഷ്ടമം തന്ത്രജ്ഞയിജ്ഞിവിതം നയിച്ചുള്ളു;—
സംമയത്രം കണ്ണനാകിവപ്പംശേ ദ്രോഹിച്ചിട്ടാം—
കാമനന്ന പുണ്ണിട്ടുന്ന ശ്രീ മഹതാന്തരിന്നാംല
വിത്രുമം ശശ്രൂം തന്ത്രജ്ഞാനാനുകൂല മുള്ളു
ത്രുക്കുകാരജ്ഞാനത്തെനു ശാംപിച്ചു പുരാതനിൽ,
സപ്രജ്ഞാനമെയ്യും കാംടാൻ നത്തുമാള്ളുണ്ണു—
മപ്പേമെയ്യുന്നതുംബായും കല്പിച്ചുണ്ണു
അപുലവുംപ്രതിതിയും ത്രഞ്ഞിയും ചൊംഢിളി,
സൃഷ്ടരേണ്ടിന്നുപാരം നിജുംതന്നു നരപാലൻ.”

പുന്നജ്ഞനമജ്ജനത്തെക്കറിച്ചു സാമാന്നമായ ഒരു വി
വരണം ചെയ്യശേഷം ആ നീരാഴിയും അതിലുള്ള തുരക്കങ്ങളിലും
അവിടെ തന്നെ അല്ലാസ്ത്രണാത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചു വെള്ളമതി
നേടിയ ധിരണ്ണൻ പ്രവൃത്തികളിലും സംഖ്യാന്മായി വണ്ണിക്കു
പെട്ടു.

ഗംഗിഡിയായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും തന്റെ ജീവനെ
അപായത്തിൽ ഉംപുട്ടത്തിയ ആ സ്ത്രീരാത്രിന്റെ ധീരപ്പ്
വൃത്തിജ്ഞാനം തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കട്ടംബത്തിലേയ്ക്കും
ടിതനോ ആ പാഥയത്തെ സംരക്ഷിച്ചുന്നതിനുവേണ്ടി അവരിൽ
ധരിച്ചിരിക്കുന്ന അതുവരെ ജാതനാകാത്ത ശിത്രവിശേഷങ്ങളും പറി
കമയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇപ്പുകാരമാകുന്നു:

“എഡിയഡശാഖാജൈ: ദൈവതിഹ്യജാവത്തിലു്
മാവിധാംഘുംകാം തന്ന സംഫീതു ഗന്മണിലു്
വർണ്ണിതമനവധി പുതക്കയിരുത്തു്;
എന്നാലിനിതിനേഃപും മഠരോമം കംണനിലു്.
ഡാരത്രാഖിമാതിലെത്രഫേഡേ ദാന ദുനം
ഡിക്കത്രേഡ സ്വനം കാനുകരാജൈ പേക്കാനു”
ഒഴുവേൾ സമിച്ചുകരണാത്കമധ്യത്തായ
സ്വപംശവും വെറുക്കാതെ പംക്കവെച്ചുട്ടുകുന്നു;
ഡാരതായ വികാരഭൂ കൂടംതെ സമാധാനും;
മാതാപിൻഗരാഖണിൻ അനുനാ കീടക്കം ശിന്മുഹിനെ
ഡാരകര തെയ്യുംജാംട ഭന്താവിൻ കുല അനിന്നെനു
പേരുംതുക മാണവിംചുവാൻ യതിച്ചു നംഗിരൈക്കും
ഉംഗമോ വിരയായിപ്പാരിതിനു കംണാനുള്ളു?
നെഹിയന്നവളും ദേനയംഖാം കാരും.”

കമയിലെ ദിഷ്ടപാതമായ മാരനെക്കരിച്ചു ക്രടക്കുന്ന
കവി പ്രസ്താവിക്കുന്നണ്ട്. അവരുത്തെന്നാണു കവിയുടെ ഭവ്യം
ഗ്രന്ഥം അധികമായും പരവന്നതു്. ഒട്ടവിൽ ഗീതി അടിയിൽ
കാണംപുകാരമുള്ള തെ പീർജ്ജലംനുതാടക്കുടി അവസാനി
ക്കുന്നു.

“ഒദ്ദേമന്താൻ കൈക്കലാൻ ദുഷ്കരം കാരണനുന്നാണു
മോഹിച്ചു പംളയുമന്ത്രന്റെ വശത്തിലേപ്പും,
തന്നുതന്ന തന്റെ തൃത്യം ചിന്തിച്ചുണ്ടിമാനം
സന്തതം നേടുന്ന പുത്രനോക്കും തന്നെ
ദിക്കംകാമവനാം സന്ദേശങ്ങൾ വസ്തുക്കുന്നു
ഗിങ്കുടനാം പ്രജവിനും ധർമ്മപത്രിയെചുംപി
പേതസ്ത്രിശാഖാതു തിശ്ശക്കാട പാശണ്ടാളുന്ന
വേദനുതം പെഫീക്കുന്ന ക്ലോനിൾ പെശരകും;
പീരമന്നാരിതനാം വസ്തുനാം സുതനുംചും
തേരുതുള്ളൂടേ ശരാഞ്ഞുംപോരു എന്തുകുലം
വിനായുംകുഫിക്കുന്ന മുഡമനുയോദ്ധാ ക്ഷേടം!
എന്നാലിനന്നുംയുന്നതം സംശയിച്ചു വകരയും

അ പിരിഞ്ഞ മാറിപ്പും വോലിസ്സുഡിപിസ്സുത്രപംന—
മാ ചതി ദ്രുവം ചെഡ്യം ദിരിഹം തന്നെ കുട്ടി—
ക്കാലം തെംട്ടാസ്പദിച്ചു വളർന്ന് കുക്കുരാന്തരാൻ,
കുലുന്നുകാരംതിങ്കു, രാത്രിപോയതിങ്കിനെ

തെജസ്സുക്കിനുംബു, പ്രത്യുഷംക്കുതുപ്പാലെ,
തെരുജമം ഭിവിത്തിനിൽ ദാഖാരുന്നുകുംഗവിക്കി
പറാര കുട്ടിന്തിന്റെ കുറമാടുപയോസം
തെരുനേരമാർഡി സ്വന്താതാതന്നേരി സിംഹാസനം
പീണ്ടുകുംഭാട്ടിച്ചവന്നു, പേരുക്കുന്നാട ദിക്കം;
പഞ്ചപ്പുംപാലവൻ നുനം രജുവും കൈതക്കാണ്ടിച്ചു,
അംഗേപ്പത്തു പുതർജ്ജു കുമഞ്ജുനവംചപിന്നാ—
മിപ്പുംഘം ധിപ്പിംല സ്വന്തമാമരക്കും?

നമുടെ പത്രത്വവാ, കായസ്ത്രം ചേരിവെന്നും—
മഹമാക്കട്ടംവെന്തിൽ ബാലതന ചുക്കിലെന്നും?”

ഇതാണോ പാട്ട്. താൻ പാട്ടനാതിന്നേരി രസം മുഴവനം
താൻ അനഭവിക്കുന്നണഞ്ചന വെള്ളിവാക്കുന്ന ആ ഗായകന്നേരി
സ്വന്തത്തിൽ ഉദ്ദേഗരജനകമായ ഒരു ശക്തി പ്രത്യക്ഷമാക്കിട്ടു
ണ്ണായിരുന്നു. അധാരം പാടവേ, അതു കേട്ടനിന്നിട്ടുന്ന ജന
സംഘം മുഴവൻ അന്തിന്നേരി ശക്തിയാൽ ദന്താടു ആക്രൂഢ്യ
മായി പലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിച്ചു. ഈ പാടവസ്ഥാനിച്ചു
പ്പോരം മികവൊരും നേരം വെള്ളക്കാറായിരുന്നു. അപ്പോരം അ
വർ വെള്ളിപ്പുംയരത്തിലെത്തി. ജനങ്ങൾ ഓരോയത്തരായി
അവരവരുടെ മുഹാസ്ത്രിലേയുള്ള പ്രോഡി.

—(o)—

അംഗ്രേഖായം വ

ഇഗ്രൗണിലം.

പാതുപത്രാന്തും വാങ്ങുക തയ മിത്തമാനുലഭിക്കും മഞ്ഞുകവിചു
കർണ്ണനുരയംയന്തടിക്കുമാണിക്കുമാഫ്റ്റുവമാനുകടപ്പം നല്ലും
കപ്പംനിന്നുകുംവെന്നും കൈലല്ലാട്ടുകൈകംണ്ട ഗഹിക്ക ധനങ്കും തെയി
കിയാതം തുജ്ജും.

രക്താശ്വരസവം കഴിഞ്ഞതിന്റെ പിരേറിവസം രാവി
ബേതനു, അംബികയുടെ ദീർഘാഭ്യർഹനത്തയും സാംബവന്ത്യും

വിജയൻറെയും വാഗ്പാദത്തെയും കരിച്ചു ദേവമനി അറിത്തു ആ വാഗ്പാദം നിമിത്തം, അവളുടെ നേക്ക് അപരാധം ആവശ്യത്തിലുള്ള സാംഖ്യൻ തന്റെയായിരുന്നുവെന്ന സ്മാഷമായി. വിജയൻ സാംഖ്യന ദ്രാവപ്പുഖ്യത്തിനു ക്ഷമിച്ചതും അവൻ അ തിനെ മട്ടിച്ചു മട്ടിച്ചു സ്വീകരിച്ചതും ഒരു അവരുടെ ഗ്രഹിച്ചു. ഇതു ഒക്കെ അറിഞ്ഞതു ക്ഷമാത്തിൽ, അവരും പുറത്തെയ്യുടെ ആഘാതമല്ലെന്ന ശ്രദ്ധത്താട്ടകുട്ടി അതുവരെ വസിച്ചിരുന്ന മരി വിച്ചു ബെളിക്കുവന്നു; അവരും അപ്പും അപ്പും കൊട്ടാരത്തിൽ അങ്ങമുള്ളും സംഖ്യാരിക്കുന്നതു കാണായി; ഇരയും^၁ ആത്മാരണ്ടായി കഴിച്ചതും അഭിപ്രാന്താംഭിച്ചു; തന്റെ കബർഡിറത്തിൽ നിന്നു കുറച്ചു കണ്ണിച്ചുട്ടു ചെറുവിശലിൽ കിടന്നിരുന്ന ഇന്ത്യനീല മോതിരത്തെ അതിൽവെച്ചു പിന്നിക്കുട്ടി; അവരും തന്റെ അപ്പും അപ്പും ആയുധപ്പുരയിൽനിന്നും അതിവിശ്രദ്ധമായ ഒരു മുഴുവൻ തിരിത്തെട്ടു^၂ അതിന്റെ തലയ്ക്കുൽ ഒരു പൊരമിച്ച ശോക്കിരംബച്ചു പിനിയ തലമുട്ടി അതിൽത്തുടരുന്ന കോത്തു^၃ സവിം അരയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു നടക്കത്തുവെള്ളും തയാർചെയ്തു. വിജയൻറെ പ്രവർത്തിയെക്കരിച്ചുള്ള അഭിനന്ദനങ്ങൾ കാണിച്ചുണ്ട് അവരുടെ ബലസ്ഫൂട്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ അ വരു മഹാശയനായ ആ യുദ്ധവിന്റെ താമസസ്ഥലവും മറ്റും കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽത്തിരക്കിയറിവാൻ അമിച്ചു. “അയാൾ വളരെക്കാലമായി വെളിപ്പുംയത്തിൽ വസിച്ചുവരുന്നു. തന്റെ സകല കാർഷികളും അനേപാച്ചിച്ചുവന്ന അയാൾക്ക് അമുഖക്രിയയാനുഭവിച്ചു. അയാൾ എല്ലാ വർത്തനിൽപ്പെട്ടു ആളുകളുടെ ഇടയിലും പ്രസിദ്ധനം, തന്റെ നിരാക്കുപമമായ നടത്തയാലും സ്വന്തമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതു സപ്രാഭവത്താലും സർജനങ്ങളുടെയും വാസ്തവപാതയും ആയിരുന്നു” എന്ന് അവരും ഗ്രഹിച്ചു.

അയാളുടെ ഗ്രഹം എവിടെയാണെന്ന ധ്യാകാലം അറിയപ്പെട്ടു. ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ അയാളുടെ ഭവനത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ പ്രദിശത്തിൽ പ്രധാന ഭാസി നിൽക്കുന്നതു കാണായി. അയാൾ നല്ല ഉറക്കം കഴിഞ്ഞു^၄ ഉണ്ടാണ് എഴുന്നേറ്റ്, പുറത്തെയ്യു വന്നാൽപ്പോരി ആ ഭാസി അയാളെ അരിക്കു

വിളിച്ച് പറഞ്ഞു:—“എജമാനേ, അവിടത്തെ മുഖഭാവിൽ കണ്ട് ഒരു കാൽം പറവാനാണു ഞാൻ വന്നതു്. എൻ്റെ സ്ഥാമിനി, വൈഴിസ്ത്രാളയത്തിലെ പ്രചൃതിയുടെ കല്പന പ്രകാരം ഞാൻ വന്നിട്ടുള്ളതാണോ. സ്ഥാമിനി പറഞ്ഞയുള്ള കൂടു വരത്തമാനം വളരെ ഗ്രംമായിട്ടുവേണം അങ്ങങ്ങൾ ഗ്രം കൂടു വരുമ്പോൾ വിശദവാൻം” എന്നാണു കല്പന. അതുസ്ഥിച്ച് വിജയൻ ഭാസിയോടുകൂടി വീടിനാളിൽ കയറി.

വീടിനാളിൽ ആരക്കിലെല്ലാം, ഇടയ്ക്കാരി വന്നുചേരു വാൻ വഴിയിലെല്ലാം ധരിച്ചുശേഷം ഭാസി പറഞ്ഞതുടങ്ങി:— “എൻ്റെ സ്ഥാമിനിക്ക് അവിട്ടനു ചെയ്ത ഉപകാരത്തിനു “എൻ്റെ സ്ഥാമിനിക്ക് അവിട്ടനു ചെയ്ത ഉപകാരത്തിനു നബിപറയുന്നതിനാണോ”, അല്ലെങ്കിൽ ഉഭാരനായ യുവാവേ, എന്നോടു കല്പിച്ചുയച്ചിട്ടുള്ളതു്; അതായതു് അവരെ അകാരം അംഗാളി ഭോഗിച്ച സാംഖ്യനു നല്പേബാലു വിശമിപ്പിച്ച അങ്ങങ്ങൾ നേക്ക് അവക്കുള്ള ഉപകാരങ്ങൾനും വുക്കത്മാ ക്കുകയാണോ എൻ്റെ തീരും.”

പ്രചൃതി പ്രഭർപ്പിച്ച ഈ മഹാ ബഹുമതിയും ദയയും നിശ്ചിതം വിജയൻ അത്രതാനുംപൊരവശേനായി പറഞ്ഞു:— “സത്യത്തിനു ധമ്മത്തിനുംവേണ്ടി നിസ്സാരമായ ഒരു കാൽം ചെയ്യാൻ എന്നിക്ക് ഇടയായതിനാൽ തുപദേശാനി എൻ്റെ ഇം കടിലിൽ തന്റെ വിശ്രദിപ്പിംഭാസിയെ അയച്ചുത്തിനു് ഞാൻ വൈഴിസ്ത്രാളയത്തിലെ ഭേദിയോടു നൽകി പറയുന്നു. വിവേക മീനാമായ ആ തീരും ചെയ്ത ആ യുവാവിന്റെ പ്രസ്തിയെ കണ്ടിച്ചു്, മനശ്ശാത്തിയോടുകൂടി മനശ്ശജീവിതത്തെ നയിച്ചു് പ്രത്യുമക്രമമായി വസിക്കുന്ന ഒരുത്തൊഴിവാം വെള്ളു തോന്നാതിരിക്കയില്ലു്.”

ഭാസി:—അംഗാനിനു പറഞ്ഞതുകൂടാ, എജമാനേ. അതു് ഒരു യുവാവിന്റെ കേവലം വിവേകഹീനമായ തീരുമല്ല; തന്റെ ഭൂഷിച്ച ശ്രദ്ധാസ്ത്രാൽ ചുറവുള്ള ശ്രദ്ധാസ്ത്രം വിഷമ ലിന്നങ്ങളാക്കി ആപത്തിക്രമമായ ആ വായ്വിനെ സംഗ്രഹിച്ചു കൂടിപ്പിക്കുന്ന മനശ്ശാത്തിയിലുള്ള ഒരു രാക്ഷസനു് നല്പുവള്ളും കയറ്റിക്കൂടി പ്രവത്തിച്ച ഒരു ധാർമ്മാശാഖാണോ അതു്. അതിനാൽ, എൻ്റെ സ്ഥാമിനി അങ്ങങ്ങളും നബിപറയുന്നു.

വിജയൻ:—ശരിതനെന്ന. ഇതുവരെ യാതൊരുവിധിയ്ക്കി മുഴുളും ഭിഖിയിച്ചുവിഡിയാതെ വസിച്ചിരുന്ന എന്തു ഗ്രൂപ്പ് വിന്തയുടുകൾായ അതല്ലതെന്തെ കഷ്ടതയാണെല്ലാ അതു അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ സ്പാഷിനി അതിനെ ഗതരവമായി ഗണിക്കുന്നതു സ്പാഡാവികമാണ്. അതുകെട്ട്, സാംബവൻ അതിനെ പ്ലേറ്റ് പദ്ധതിപ്പിക്കാനിടയാക്കം. തെങ്ങോടു അട്ടുത്ത ദഹവസരത്തിൽത്തനെന്ന പ്രദപ്പഡ്യുല്ലം നടത്താനാണു ഭാവിച്ചിട്ടുള്ളതു. പരസ്യമായിത്തനെന്ന അഭ്യാസക്ക് ഉചിത ശിക്ഷ കൊടുപ്പാൻ എന്നിക്കേണ്ട ഇന്ത്യപ്രസ്തുപദ്ധതി സാധിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നു. സാംബവൻ ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിനു വളരെ കാലതാമസം വേണ്ടിവർണ്ണിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രഥവിന്റെ പുതിയ അവിജിക്കുക തങ്ക്കാലം കാലക്രമേണ്ണ നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നും ധരിപ്പിക്കുന്നും.

ഭാസി:—ഈ വർത്തനാം എരുന്നു സ്പാഷിനിയും കേട്ട്. തെന്നു നെററി ഭിഖിനിനു സാംബവൻ പക്ഷി അഭ്യാസവിള്ളുകൊണ്ടുപോയ ദിവ്യശക്തിയുള്ളതു രത്നം കൈയ്യുംബിരിക്കുന്നതു കാണുക്കു പ്രദപ്പഡ്യുലത്തിന്റെ ഫലം അവാം അംഗീകുലമാണി ഭവിച്ചേം അവിടതേരുടെ പദയാനാണ് എന്നു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ അയച്ചിരിക്കുന്നതു. അതു രത്നത്തിന്റെ ഒക്കിയെ തൃശ്ശൂത്തിനാണ് വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവ്യശക്തി അഭിച്ചുനാം ധരിക്കുമെന്നാണ് അവക്കുടെ അഭിലാഘം.

വിജയൻ:—ലേശവും സ്വർഘയാകുടാതെ ഉത്തരം പുറത്തു: “വിധിക്കുന്നസരണമായി മനസ്സുകാഞ്ഞുങ്ങുമെഴുപ്പാം കുമ പ്രേക്ഷിക്കുവായുംനാൽ അറിയാവുന്ന അതു മഹാത്മാവിന്റെ അംഗരുഹമെന്നാണ് എന്നിക്കുള്ള ദിവ്യശക്തി. റ്റായം എന്നു ഭാഗം അതണ്ണുനും, എങ്ങനെന്നയായാലും അവസാനത്തിൽ ധമ്മം തന്നെ ജീവിക്കുമെന്നും എന്നിക്കു നല്കു വിശപ്പാസ്ഥാനം.”

ഭാസി:—അങ്ങളിനെയല്ല എജമാനേനു, തന്നു പകൽ നിന്നും അഭവത്തുമായ അതു മരതകത്തിന്റെ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരു അനാശ്വര്യമായ അതു ഇന്ത്യൻിലം ഇപ്പോഴും തന്നു കൈയ്യുംബിരിക്കുന്നതും അവിടതേയും സമ്മാനിക്കുമെന്നാണ് സ്പാമിനിയുടെ നിയോയം. തരിക്കലും ചതിക്കാതെ അതു രത്നം ധരിച്ചുകൊണ്ട് അംഗും സാംബവനു പരസ്യമായി എത്തിക്കുന്ന പക്ഷമേ അവക്കു സമാധാനമില്ലായും.

വിജയൻ് അപ്പോരം ആനന്ദാന്തകനായിച്ചുമാത്രം. ദേവമൺഡിയടക്കാനുത്തരക്കുകളെ സുചിപ്പിക്കുന്ന ആ വർത്തമാനക്കേടപ്പോരം അധികാരിക്കുന്നതിലും അതിരില്ലാതായി. ദേവമൺഡിയടക്കാനുത്തരക്കുകളെ സംഭാഷം വെളിവാക്കുന്ന ഒരു പാക്കക്കേടുകൾക്കുതു മാത്രംകൊണ്ട് വിജയൻ് തന്റെ പ്രസ്തരത്തിൽ തങ്കുതായ പ്രതിഫലം സിലിച്ചു എന്ന് എണ്ണിക്കൊള്ളുകയിൽനാം. എന്നാൽ, അവരുടെ തന്റെ ഉപകാരാസ്യരണ്ടെയേ സ്ഥാപിച്ചുവരിയ തങ്കുതെ ഒരു അപത്തിൽത്തന്നെന്ന — ഒരു അനുല്പദവുംശാഖാവനം അപത്തിൽത്തന്നെന്ന — പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോരം, വിശ്വാസിച്ചു ആ സംഭാവന അവളുടെ കൈക്കുതിൽ ശേഷിച്ചു അ നാലുമായ ആ രതാഭല്ലാതെ മററാനുമല്ല എന്നാറിന്തന്തപ്പോരം, വിജയൻ്റെ അനുഭവം സീമയെ ഉല്പാദിച്ചു. അധികാരം ആനന്ദസമൂഹത്തിനായി. ഓല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോരം അധികാരം ഏതുവാക്കുകളായി പുറപ്പെട്ടതുണ്ടി:

“വിവാരിച്ചിരിക്കാതെ ഈ മഹാസംഭാവനയും” തൊൻ നമ്മുടെ പ്രഭിപ്പളിക്കുന്ന നമസ്കരിക്കുന്നു. ഇതിനെ തൊൻ, എനിക്കു മരിഞ്ഞും സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷവും, സംരക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു പരിത്രാലുവസ്തുവായിട്ടും കരതുന്നതും. ഇന്നുംതന്റെ ആ മഹാശയയും പേരാടിശാഖിപ്പിക്കുന്ന എൻ്റെ സകല യത്നവും. വെള്ളിപ്പുഖയത്തിലും അഭിമാനകാരനുമായ പരിത്രാലുയും മഹാശയയും ആ കസ്ത്രക്കുയടക്കാനുമായ പരിത്രാലുയും സംരക്ഷിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പി തൊൻ എൻ്റെ ജീവനെത്തന്നെയും ഉപേക്ഷിക്കാൻ സന്തോഷം സന്നദ്ധന്നുണ്ടോ അവിടെ ധരിപ്പിച്ചു യുണ്ടോ.”

ആ മാതിരി ഭദ്രക്കാരം വഹിക്കുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ അതിസമർപ്പായിരിക്കുന്ന ആ ഭാസി പറഞ്ഞു:—“ഈ ഭിവൃതാം ഭരിക്കലും അങ്ങാളുടെ കൈകളിട്ടുപോഞ്ചുടാ എന്ന ധരിപ്പിക്കുന്നുമെന്നും എൻ്റെ സപാമിനി ആജ്ഞതാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങോള്ളു തങ്കാലിവേജാടി അവർ തന്റെ അട്ടുണ്ടെന്നും ആ യുധ്യുമ്പരിപ്പാത്രത്തിനും ഉള്ളതിൽ നല്ല വടിതിരിന്തെടുത്തുകൊണ്ടാവനിരിക്കുന്നു. ആ വടികൊണ്ട് പ്രഭ്രാഗിച്ചു പല തങ്ങുന്നായും പുംകുംബാല്ലുപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിജയം ഫന്കടിട്ടുണ്ട്, അതിരെക്കുറ

മായ യുദ്ധങ്ങളിലും അതു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതിസമർപ്പണാരായ പല ശത്രുക്കളുടെയും കർന്നവും സുറിക്കിതവും അതു പല പ്രഹരങ്ങളേയും തുടരും, അവസാനത്തിൽ തന്റെ സുദരംമാരു അതുതിനെ വിലക്കണമാക്കിത്തീക്കന്നതിനായിരു യാതൊഴി പാട്ടം ചതുവും എത്രക്കാതെ വിജയപുരം പ്രത്യാഗമിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, അതു അതിൽ എന്നെന്നു സ്ഥാപിക്കി, നീലമോതിം ചുമ്പ് പിന്നിൽ തന്റെ തലമുട്ടി കോത്തും അങ്ങേയും സമ്മാനിപ്പാൻ തന്നയച്ചിരിക്കയോണ്. രാത്രി യും പകലും, ഉറങ്ങുവോഴും ഉണ്ണനിരിക്കുവോഴും, ഇതിനെ അരയിൽ നിന്നും അഴിക്കുതെന്നും അവർ അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

അരാഗ്രഹശാഖായിൽ അടിമത്തായ ഒരവന്നെപ്പോലെ അതുതിനീരും അപേപ്പാരും അതു യഥാവും. ദേവമന്മായുടെ പ്രീതി ചിഹ്നങ്ങൾ, നീനിന്നും, തുടവരത്തുടരെ അതിവേഗത്തിൽ തന്റെ മനിൽ പ്രത്യക്ഷിക്കവിശ്വന്നതായി അയാറുക്കുത്തോന്നി:— ഒരിക്കൽ കണ്ണ പ്രീതിചിഹ്നത്തകാരം ശ്രദ്ധിപ്പുതരമായ നീനും അടുത്ത നിശ്ചിഷ്ടതിലും അതിചും ശ്രദ്ധിപ്പുതരമായ മരറാനും അതിനടുത്ത നിശ്ചിഷ്ടതിലും അയാറുക്കും, അക്കിലക്കും ചു. സന്തോഷം ചുരുക്കമായിത്തീനിനിട്ടും അയാറും എത്താനും നിശ്ചിഷ്ടരം മഴനാപ്പുണ്ടുണ്ട് നീനും; അനന്തരം, “തൊന്തു—അവരുടെ —കല്പനാവു —അരാഗ്രഹശാഖ —” എന്നും, ഓരോ പദത്തി നേരംയും ഒട്ടവിൽ കാണോ വിശാമദത്താട്ടക്രൂട്ടി, സഗർഗ്ഗം വച്ചിച്ചു.

മോതിരംവച്ചു പിന്നി തലനായ കോത്തു കൈട്ടിയിട്ടുള്ള അതു വട്ടി അതു സ്കൂളി തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും എടുത്തുകാണിച്ചു സമയം, വിജയൻ്റെ അനന്തരത്തിന്റെ പരമകാശ്യയായി. വിജയൻ്റെ അതു വട്ടിയും, മിന്നിത്തിള്ളഞ്ചുന്ന ഇതു നീലവും, ഒട്ടവിൽ താനു സദ്യേപാപി വിലമതിച്ചിരുന്ന അതു കേരുപ്പജുവും, കണ്ണം. ഇതുതന്നെയാണും ബഹുമാനത്തിന്റെ പരമകാശ്യം. അതു പ്രീതിചിഹ്നത്തെ അതിനുചെയ്യിത്തമായ ഗൗരവ തന്താട്ടം കൈതിരുത്തും കൈകൈക്കാഞ്ഞുണ്ടാണെന്നും ഒരു വിചാരം അയാറുക്കും പെട്ടെന്നും ഉണ്ടാക്കി. അയാറു കുന്നിന്ത്യു തന്ന ശുരു വണ്ണക്കത്തോട്ടക്രൂട്ടി രണ്ടു കൈകൈക്കാണ്ടും അതിനെ വാങ്ങി. അയാറു നീം മിണ്ടിയില്ലെന്നും എന്നാൽ അതു ഫോതിരത്തെ

ചുംബിച്ച നേത്രങ്ങളിൽ അണ്ടു. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ, അതു ഭാസിയുടെ മുഖാകെ വച്ചതനെ അരയിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ട്, അയാൾ സാവധാനമായും മറ്റമായും പറത്തു:—

“ഈ വിലതീരാത്ത സമ്മാനത്തിനു എൻ്റെ നമസ്കാരം പറത്തുതായി ദേവിയെ യർപ്പിക്കുന്നും. ഈ ഭർബലമായ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ജീവൻ പോകുന്നതുവരെ ഈ ചിഹ്നം എൻ്റെ കൈപ്പിട്ടു പോകയില്ലെന്നും അറിയിയ്ക്കുക.”

അയാൾ അതു കുറഞ്ഞു പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും പറത്തു:—“തെങ്ങരാ രണ്ടുപേരും ഈ ജീവിതത്തിൽ യോജിക്കുന്നുമ്പോൾ ഈ ശ്രദ്ധപരമതമക്കിൽ, പ്രതിശക്തികരംകു യാതൊന്നിനും അതിനെ തുല്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്ന്, ദേവിയോട് പറവാനപേക്ഷ. അങ്ങിനെ അല്ലെങ്കിൽ, തുല്യകീടങ്ങരാക്കം, മാർഗ്ഗധിതങ്ങളായ ക്ഷുദ്രക്കണക്കുങ്ങരാക്കം, പൊഴിത്തുവീഴ്ന്ന തുലകളുടെ അനക്കത്തിനും നിയതിനീയമ ഒരു ബാധിക്കുന്നതാണ് കഴിയുന്നതാണ് എന്ന വരണ്ണം. അവക്കേടും എന്നേറ്റും അഭിലൂഡവും, അവതടെ മാതാപി താങ്കുമാരക്കേടും പ്രജകളുടെയും നന്നിച്ചും താല്പര്യവും അതു നിയമത്തെ അല്പംപോലും ദേവദ്വീപുത്തന്നതിനു ശക്തമായി ഭവിക്കുമില്ല.”

—(o)—

അല്പായം ന്.

പ്രസ്താവണം.

ഈതൊട്ടുപാണ്ടുരുസ്സുത്തങ്ങളിൽ കുറവെന്തുടർച്ച മഹാചുഡിയിൽ
മുച്ചുനിന്നുകയും പിടിച്ചു കാണ്ടുപോയും നെറിച്ചുവിശദിപ്പായും പ്രസ്താവണം
ഭയംക്കുമ്പോൾ കലമാക്കണം ഇയംപയം ക്ഷുദ്രസാഹസ്ര വിലൻ
ജയം ക്ഷാമ്പം കുറുതുനേരുന്നു ചിലർ ഭയംക്കുണ്ടു കുംഭകരാണെന്നും കുംഭകരാണെന്നും

ഭാരത കീഴുപ്പിക്കു

രക്താശ്രൂതസവം കഴിത്തും ഏതുനും ലിവുസ്താദക്കു
ശ്രേഷ്ഠം, അടക്കത്തുവരാൻപോകു കൈ നാംവിം തൃപ്പിക്കുന്നതു
പിശ മഴവൻ ഇളക്കി വരമായിതനു. മരംപ്പുരുട്ട് ജീവിതക്കു
ഉത്തിനിട്ടും നേരിടാണെങ്കിൽ അനുവദി സ്വാദവക്ഷിപ്പിൽ അതു

പ്രധാനമായ നേരം ഭിത്തി മെന്നാക്കി കുറഞ്ഞ ജനങ്ങളുടെ ഗണന. സാംഖ്യം വിജയനം ആയുള്ള പ്രദർശ്യലം ഇന്ന് സമയത്തു് ഇന്ന് സ്ഥലത്തുവച്ച നടക്കെന്നാൽ വിവരം തുക്ക കിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതെപ്പെട്ട്.

പോക്കളും മാറ്റിത്തിരിത്തെത്തുടരുന്ന സ്ഥലം അതിൻ്റെ അന്തരു ചിത്തമായ നേരത്തെന്നായിരുന്നു. 'പ്രാരംഭം' എന്ന ഗ്രാമത്തിലും പ്രൈസ്റ്റ് ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു യുദ്ധത്തിനും വേണ്ട ദംകൾ കുറഞ്ഞ എല്ലാം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ആ ഗ്രാമത്തിനുള്ളതുകൂടി സ്ഥാപിക്കുകളിൽ കാണുന്ന വലിയ പാറ നിശ്ചിതതം അതിൻ്റെ അഴപ്പും സിഡിച്ചു. പാറയ്ക്കു മാത്രം ഉള്ളേശ്ബാ മുറടി ചൊക്കം വരും; അതു നേരേ തുക്കേ കിടക്കുന്നു. അതുകുടക്കും അതിൽ കയറിപ്പോവുക സാദ്ധ്യമല്ല. പാറ കിടക്കിയെന്നു കുന്നും, ഒരു മെതാനത്തിന്റെ മധ്യത്തുകീഴുന്നു മുന്നറി പോകത്തിൽ കാണാം. കുന്നിനും പാറയ്ക്കു മദ്യു അന്തര്ഭാഗമായ ഒരു സ്ഥലിയ വിടവുണ്ടാക്കിയെന്നതിന്റെ ആഴം അതുവരെ ആരു മുറഞ്ഞി നിന്ന് മാറ്റപ്പെട്ടതായി കിട്ടില്ലെങ്കിൽ.

താഴെയുള്ള മെതാനത്തിൽ അവിടവിടക്കയായി കൂടും രേഖയും ഗ്രാമങ്ങൾ ഓരോ ചെറിയ പൊട്ടപോലെ കാണും. ഈ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ആകുളി കുറവു കുറമായിരുന്നതുകൊണ്ടു പോലെത നേര പിചിത്വം ആയിരുന്നു. ചിലതിന്റെ മതിക്കേടുകുടുക്കു ചെക്കുകൊണ്ടു മേഖലിൽ ചുള്ളിയോടുകൊണ്ടു ആയിരുന്നു. പല മാതിരിയിലും പല തരത്തിലും ആയിരുന്നു ആ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ആകുളിയും പരിമാണവും. ഓലമേഞ്ഞതവയായിരുന്നു അ ഏകിൽ പലതും. അവയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾ, നവീന നാക്ക പ്രചോജനകരങ്ങളായ പല തത്പരങ്ങളും നോക്കി ഗ്രഹിക്കാവുന്ന വിജ്ഞാപ്പാവാരങ്ങൾക്കും പുതിക്കേണ്ടംസുക്കി കാലം കഴിയുംവന്നു.

പോകത്തിന്റെ ആദിമകാലങ്ങളിൽ മനസ്സും ജീവിച്ചു വന്നതുപോലെതനേരം ആയിരുന്ന അവരും, മുഖി ആയിരുന്ന അവരുടെ പ്രധാനത്താഫിൽ; അതും കൂടുതുകുറുക്കുന്ന ഉണ്ണായിക്കൊണ്ടു പുണിയെന്നും അനാപൂശ്ചികകൊണ്ടു മഹാമാരിക്കൊണ്ടു ജാതിവ ഭജ്ഞകൊണ്ടു യുലങ്ങൾക്കൊണ്ടു പലപ്പോഴിനും ദോഷപ്പെട്ടു പോകയിരുന്നു. എന്നാൽ അധികർത്താമനസിയാതെ കാണാറു

കമെന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ അവരെ ഉറേശിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. ഒന്നം അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള പാരയും തങ്ങൾക്ക് അഭിഭാനകരങ്ങളുണ്ടെന്നും അവർ ഗണി ത്തിൽ കരുതുന്ന സ്ഥലം, കിട്ടിയന്നതിനാൽ, ധീരോദാ ഞ്ചത്തേയും അതുപരിന്തും ദിവ്യതയും പ്രകടിപ്പിക്കാതിനായാണിക്കുന്ന അളവുകൾ അവ വകയും പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലേയുള്ള വന്നും അതെല്ലാം നിവർത്തിക്കാഡാക്കായിരുന്നു എന്ന സംശ്ഠിഷ്ടം അവർ അഭിമാനകാരനായിക്കുത്തി.

ഈ കനികൾ അടിച്ചാരത്തിൽക്കൂടി വളരെത്താഴകി താതിനാ “വെള്ളിക്കാഡിശല” എന്ന പേര് സന്ദുച്ചിച്ചുകൊട്ടു തെ മനോഹരമായ ഒരു തട്ടിനി അവജനക മുഖിക്കു സവി ശേഷം സഹായിച്ചിരുന്നു. ആ നമ്പിച്ചിലെ വെള്ളംതന്നേയായാ യിരുന്ന വയലുകൾ നന്നായും, മാംസ്യവാം മുത്തുകാ കൂടിക്കാ സം കട്ടിക്കാം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതും. ഭേദങ്ങളുടെ തീരു നീനു വിശ്രമം ആറുരുദിക്കാഡിക്കു കാലങ്ങളിൽ വെള്ളി പ്രാഥ്യത്തിലെ പ്രതി സർഡാരന്നായി, ഭേദസുവാക്കാഡിം എക്കാന്തതകാഡിം മുടക്കുടെ ചെണ്ട് എത്താം നാടു വനി കാഡാക്കായിരുന്നു. അതിപ്രസംഗമങ്ങളായ രാജുങ്ങളിൽ വനിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾപോലും സോൽക്കണ്ണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ, സംഭവം നടക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസവും പ്രതി വിന്റെ ആ ആശങ്കയെത്തു ആത്മനവും ദന്തചേന്നും വന്നു.

യുദ്ധപരീക്ഷ നടക്കാൻപോകുന്ന സ്ഥലത്തും അതിനു കു റിച്ചിരുന്ന ദിവസം വൈക്കേന്നും ഉദ്ദേശം നാലു മൺസമ യത്രും വെള്ളിപ്പാളിക്കയിലെ പ്രതി തന്റെ ഭാര്യയോടും മകൾ ഭേദമണിക്കേണ്ടാക്കു വന്നുത്തി. ഭാര്യപ്പാളിയതെത്തു ബലം കൂദാണ ഒക്കയുള്ളാക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റം, തന്റെ പുത്രന്റെ അഭ്യാസബലം കാണുന്നതിനായി, ഭാര്യാസഹിതം അണ്ട് അവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഫവറേയും പല പ്രതി ക്രമീകരിക്കുന്നതും, കുടംബബന്ധങ്ങളും അവിടെ യജ

അണ്ണായിരുന്നു; ആ സംഭവം കാണുന്നതിന് അനുഭവയി ജന്ന അണ്ണായിരുന്നു; ആവിടെ കുടിച്ചണ്ണായിരുന്നു; എന്നവേണ്ട, ജനങ്ങളിൽനട പ്രതീക്ഷയും ദോജിച്ചതുനന്നയായിരുന്നു അന്നത്തെക്കാഴ്ചയും.

മൃഗമാർ വന്നു, അവരുടെ സമാഗ്രമത്തിനു തിരിഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന സ്ഥലം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, അരതാരു മഹാ ഭാഗവതം സ്ഥാനമാക്കിരുന്നവുന്ന ഗ്രഹിച്ചു. കനികൻറെ ഒരു ഭാഗത്തു തുടക്കം പൊഴിക്കാണുന്ന പാറയുടേയും യുദ്ധശൈത്യിന്റെയും മല്ലു അതുംഗാധമായ ഒരു വലിച്ച പ്രദേശം ഉണ്ണായിരുന്നു. പോരു മുടക്കനു അവസരത്തിൽ വല്ല യദ്ദീസംഭവവും നേരി കുകയോ അടിയാതെ അല്ലെന്നു അഞ്ചോടു ഇഞ്ചോടു കാൽത്തെ റി വച്ചപോകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതുവരെ ആരും അടി യിൽ ചെന്ന കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത ആ മഹാഗത്തത്തിൽ നിംബാഗ്രന്മായി ആ മരശ്ശുന്ന പതിച്ചേക്കാണെഴുവുംവെണ്ടിന്ന് അവർ ധരിച്ചു.

യുവാക്കമാർ രണ്ടുപേരും പോരത്തുടങ്ങി. ദേവമൺ വി ജയനേ കണക്ക്. അവളുടെ നേരുക്കും അധാരീയിൽ പതിച്ചുതും അതു രണ്ണാമത്തെ തവണായായിരുന്നു. തന്റെ അദ്ദീന്തേ കൊ ട്രാറത്തിലെ മട്ടപ്പാവിൽനിന്ന് അവരും അധാരൈ അതുമായി കണക്ക് മാത്രത്തു എല്ലാവിശ്വാസവാനും ആരംഭിച്ചു. അതു സ ഹജവാസനരെയും, പ്രതിനിധിയമത്തിന്റെ സപ്ലാവി കഹതിയിൽ പരിപൂർണ്ണതയെ മൂലിച്ചേ തീരുവെവനിരുന്ന തും മുഖ ജീവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമാകേണ്ടതും ആരു പുവഞ്ചു തനിക്കും അപൂർണ്ണമായ ഒരു ഭാഗമോ ഏന്തായിരുന്നവുന്ന അറിവും അവരുടെണ്ണായിരുന്നില്ല. ഒരു യദ്ദീപാവിക്ഷണത്താൽ അവരുടെ അധാരൈ പേരിൽ അതുത്തുകരമായ വിധ തനിൽ പ്രണയം ഉറച്ചപോയി; ആ നിമിഷംമുതൽ അവരം ഗുണത്തിനാകട്ടെ ഫോഷത്തിനാകട്ടെ അത്യാളുടേതായിരിക്കു ണമെന്നായിരുന്നു ഇംഗ്രേഷ്യു പ്രീസ് തീരുമാനപ്പെട്ടതി. അ തിയോഗികൾ അന്ത്യാന്ത്യാലിമുവനാരായി നിന്നു സമയത്തും അവരും, താൻ കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന യഷ്ടിരയത്തെന്നയായിരുന്നു വിജയൻ ആയുധമായി ധരിച്ചിരുന്നതും എന്നകണക്ക് വച്ചു സന്തോഷിച്ചു.

ങ്ങവൻ ഒരുവരുമുള്ള വെള്ളിതേച്ചു കൈകയിൽ ധരിച്ചിരി ക്കുന്ന പടിയുടെ അററംകൊണ്ടു തന്റെ എതിരാളിയുടെ നേരി

യിൽ തൊട്ടവാൻ ശ്രമിക്കുവോൾ, മരുംതവൻ താൻ വച്ചിരിക്കുന്ന വടികാകാണ്ട് അതിനു തുടക്കമന്നതിനു യത്തി കൈകയായി ഓന്ന് യുദ്ധത്തിനും അവസാനഭാഗം ഇപ്പുകാരം അപരാധചിംഗമായി, ഹാരാജത്തനും മഴറവെന്നും നേരി യിൽ ധബളതിലുകം തൊട്ടവിക്കുവാൻ കൂടി ഇന്നത്തെല്ലാം അഭി ചുന്നോക്കി. ഈ ശ്രമത്തിൽ അവരിൽ ഹാരാജത്തനും, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാനായി ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ട്, പല പ്രാവ മും വട്ടത്തിൽ വരുന്നതു കാണായി. എന്നാൽ യാതൊരു ഫലവുമണംഡായില്ല. രജാക്കേപതം തൈപോലെ കൈതലും മെര്യാ യവും ഉള്ളവർ ആയിരുന്നു. ടുടവിൽ, യൗളിയുദ്ധത്തിൽ സുപ റിചിതനായിരുന്ന സാംഖ്യൻ തരംനോക്കി ഒരു പ്രയോഗം കാണിച്ചു് വടി തന്റെ എത്തിരാളിയുടെ നേരിയിൽ തൊട്ട് തൊട്ടില്ല എന്ന സ്ഥിതിയിലാക്കി. എന്നാൽ, നല്ല കൈതലു ണംഡായിരുന്ന വിജയൻ തന്റെ തല, വളരെ ഒന്നിയായും മിച്ച കായും, അല്ലോ പുരനോട്ട് വലിച്ചു് ആ പൊട്ട് തൊട്ടവാനിട കൊടുക്കാതെ നിന്നു. അതെങ്കിലെന്നേ സാധിച്ചതാണ് എ നും അതുതുകരമായിരുന്നവെനും മാത്രമേ പറവാനെള്ളൂ.

ഈ അപജയം സാംഖ്യനു അധിികാക്കി. അവൻ എ റവും നിന്തസാഹകരായിതീന്തിനു തന്ന കണ്ണ് വിജയൻ മാനസവേഗത്തോടുകൂടി അണംതെത്തു് തന്റെ വടികാണ്ട് ആ തിരാളിയുടെ നേരിയിൽ സ്വീകൂർമ്മായും ഘൂതമായും ഉള്ള ഒരു പൊട്ട് തൊട്ടവിച്ചു്. തന്റെ അപജയത്താൽ മാത്രമല്ല, എത്തി രാളിയുടെ വിജയത്താലും ശ്രാംകാശത്തുപുട്ട് സാംഖ്യൻ അധാ ഛിട്ടെ നേരിയിലും അടയാളമിടുന്നതിലു് ടുടവിലതെത്തു തവ സായ്ക്കു് നേരുക്കി അമിച്ചു്; എന്നാൽ അവൻറെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വിഹലമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ‘തട്ടത്തു വാങ്ങിയ’ അവസരത്തിൽ വിജയൻ അതുഗ്രാമായ ആ ഗത്തത്തിനും വക്കവരു, ആപ്പത്തു് ബാക്കാതെ, പൊങ്കായി. അതു് ആ പ്രസ്വരയുല്ലത്തി നും പലമെന്നുന്ന തീങ്മാനിക്കാനുള്ള സമയമായിരുന്നതി നാൽ, രജാക്കേപതം വളരെ ക്ഷോചിച്ചു് വശമായിരുന്നു. സാംഖ്യൻ മുന്നോട്ട് തജ്ജിത്തജ്ജി വരികയും വിജയൻ പുരങ്കാട്ട് മാറി മാറിപ്പോകയും ചെയ്തു; ടുടവിലതെത്തു കലാശത്തിൽ, ആ ഗത്തത്തിനുകൂലിലുള്ള മണി ഇടിത്തു വീണാപോകരുണ്ടാൽ,

നമ്മുടെ നായകൻ കാലു തെററി കഴിയിലേയ്ക്ക് വീണാ; എന്നാൽ വീഴാൻ ഭാവിച്ചു അവസരത്തിൽ അധാരം തന്റെ കൈ നീട്ടി ശത്രുവിന്റെ കാലുകളിൽ ബലമായി പിടിച്ചു. അതിനാൽ രണ്ടുപത്രങ്ങൾക്കു കഴിയിലേയ്ക്ക് മറഞ്ഞു. അവർ കീഴു പോട്ട വീഴവേ ആ മൺതുകിൽ കയറ്റുന്നിനിങ്ങനു നാരോ ചെടിയിലും പുത്രക്കുട്ടത്തിലും വള്ളിയിലും പിടിച്ചു രക്ഷ പ്രാ വിക്ഷവാൻ യാത്രിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ പിടിക്കിട്ടിയിരുന്നവ യെല്ലാം ചുവടോടെ പറിത്തുപോക്കയാണു ചെയ്തു. ഉദ്ദേശം രിത്പത്തി താഴുതു ചെന്നപ്പോരം, സാംബവൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽ അവിടെ തജളി നിന്നിങ്ങനു ഒരു വേരിൽ പിടിക്കിട്ടി. ഈ ഔദ്യോഗിക സാംബവൻ മുകളിൽ വേരിനേലും വിജയൻ താഴെ അവന്റെ കാലിലും പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ രണ്ടുപത്രം, അടിയിൽ തങ്ങളെല്ലാ ക്ഷേമാശിച്ചു വരമായി തങ്ങളെല്ലാ രക്ഷിക്കുന്ന തിന്റെ ഉസ്തുകമായ ഒരു ജനസംഘത്താട്ടം കൂടി, ജീവനം മുതുവിനും മദ്യു, ആകാശത്തിൽ ത്രിശംകസപർത്തിലെന്നവ തുണം, സ്ഥിതിചെയ്തു. ആ വേദ്യ് പാരുപ്പുശേഷ ചുവടിച്ചു മണിക്കുന്ന പറിത്തുപോക്കനാശായിരുന്നു.

മുകളിൽ നിന്നിങ്ങനു ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ തലപ്പുാവുകൾ അങ്ങവന്നുണ്ടാരു, എന്നവേണ്ട കൈയിൽ കിട്ടിയവയെല്ലാം എ ടണ്ണും എഴുകെട്ടി രഹരിതും ഒരു വളയമിട്ട് സാംബവനു പിടിച്ചുകേരുന്നതിനായിട്ടിട്ടു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ സാധിക്കുന്ന തിനിടയ്ക്ക്, സാംബവൻ, തനിക്ക് തന്നേരും വിജയന്നേരും കനം താങ്ങേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുകൊണ്ട്, ക്ഷേമിക്കുവാൻ തുടക്കി. അതുതുക്കണ്ണേയോടുകൂടി മുകളിൽ നിന്നിങ്ങനു ആളുകൾ വളരെ തിട്ടക്കുത്താട്ടകൂടി ശ്രമിക്കുയും, കഴിയുന്നിടത്താളിലും നേരം ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കണമെന്ന വിളിച്ചുപ രംത്ര ദെയൽപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്യുന്നണണായിരുന്നവെങ്കിലും അവൻാം അധികംനേരം അങ്ങിനെ നിൽക്കുന്നതിനു നിവൃത്തി വില്ലെന്ന വ്യക്തമായി. സാംബവൻ പിടിവിട്ടുകയും രണ്ടുപേരും കൂടി ആ മഹാഗത്തത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നതു പറിയ്ക്കുവെന്നും അതുവുമല്ലെന്ന തോന്തി. എന്നാൽ സുമീലാം മഹാമനസ്സും സാംബവൻറെ അവശ്യത

മനസ്സിലാക്കി. “അംബികേ, ദേവമൺ രക്ഷിച്ചുകൊടുക്ക” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, തന്റെ പിടിയയയുള്ള കയും ക്ഷണം ഒക്കപ്പമായിൽ നിന്നു മറയുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ ഭാരംകുട താങ്കന്തിൽനിന്നു സാംഖ്യന തുച്ഛി ചുവിട്ടിനാൽ കരേനേരംകുട തുക്കിനിൽക്കുന്നതിന് അവ നീം ആ വള്ളിക്കും ശക്തിയുണ്ടാവുമെന്ന് അയാൾ വിചാരിക്കു യാലായിരുന്ന അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചതു്. നനിന്നപ്രകരം രണ്ട് മരണം സംഭവിക്കുന്നുമെന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ അയാൾ ആത്മത്യാഗം ചെയ്തു് ഗ്രായവും ഉപാരവും ആയ മാർദ്ദം തന്നു സ്വീകരിച്ചു. അയാൾ ഉച്ചരിച്ച ടുവിലതെ വാക്ക് “ദേവമൺ” എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ പരിശാമോന്മാദവമായിരുന്ന ആ ജീവിതത്തിലെ, അന്ത്യമായ വചനമായിരുന്നു അതു്. അയാൾ താഴോട്ട് പതിച്ചു. അയാൾക്കു പിന്നെ എറ്റ സംഭവിച്ചുവെന്ന് ആങ്ങം ധാതൊരിവുമില്ല.

ഭാരം കുറത്തേപ്പൂർണ്ണം ആ ദേവരിൻ്റെ സാംഖ്യന കരേനേരംകുട താങ്കിക്കൊണ്ട് നിന്നുക്കുന്നതിനു ശക്തി ലഭിച്ചു. അവ നീ കരുച്ചുനേരംകുട തുക്കിക്കൊണ്ട് കിടക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞു. അപ്പൂർണ്ണ മുകളിയിൽനിന്നിരുന്നുവർ ഇട്ടുകൊടുത്ത വസ്തു തിലെ വള്ളയത്തിൽ അവൻ പിടി ഉറപ്പിച്ചതിനശേഷം, വലിച്ചപോകി കരയ്ക്കാക്കി.

ഇപ്പുകാരം സാംഖ്യൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അചിന്തിപ്പരിശാമവും സൂരണികവും ആയ ആ സംഭവം ഇപ്പുകാരം അവ സാന്നിച്ചു. അതുമാത്രം സദോതാഷവും അതുമാത്രം സന്താപവും കൂടിക്കുവരുന്ന ധാതൊരു സംഭവവും അതിനു മുഖ്യാർക്കലും നാട്ടിലെഞ്ചം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സാംഖ്യൻറെ മാതാപിതാക്ക മാരം തിരുന്നയായികളും അവൻ ആ അത്യാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ എന്നവച്ചു വളരെ സന്തോഷച്ചു; ഒരു നാൽ, ജനങ്ങളിൽ ഭ്രിപക്ഷവും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വിജയന്റെ അന്തരെത്തെ ഹാത്ത് നിസ്സീമമായി പരിപാലിച്ചു. വിശേഷിച്ചും ദേവമൺക്ക് ആ നഷ്ടം ഭസ്സുഹമായി തോന്തി. അന്നു കാരണിബിഡിയമായ അവളുടെ ജീവിതത്തെ തടിപ്പേരോലെ ഒരു സൃംഗത്തിമാത്രം അല്ലോ പ്രകാരിപ്പിച്ചു. അതു്, കരയും

ത്തിയ സമയം സാംഖ്യൻറെ നെററിമേൽ തെളിവായി ഒരു ധവസ്തുചിഹ്നം കിടക്കുന്നതു കണ്ടിരും “ഭേദമൺ” എ.നായിൽ നൂർ ഓല്ലുവീജനായ വിജയൻറെ ഒട്ടവിലത്തെ വാക്ക് എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടതും ആയിരുന്നു.

————— 0 —————

അംശൂധാരം ഫോ.

വാസ്തുവമായ രേഖാലിത്തം.

കുഞ്ചമെമ്പക്കുപം കേടുപിരുത്തലുംമൊക്കുക്കിൾ -

പ്രഹിവെംടു പരിക്കംംശേയ്ക്കുമ്പുക്കജ്ഞാക്കി

തോകരു മെഴുകിയിട്ടും വേവുള്ളു ഷേരുചയ്തു -

ഉവനാട ദുക്കിതിപാരംശാനിചുംചിംഗുളരു.

ംശംക്രമാരണംവും,

ജലത്തിനീതെ നടക്കാം; പാശ്വാനുത്തമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാം; ചണ്ണമാതതെന ശമിപ്പിക്കാം; തിശ്വമായ തരംഗപരവരയെ നിലയ്ക്കുന്നിരത്താം; പ്രക്രിയവസ്തുങ്ങളെ ഗഹിച്ചു മനഷ്യായ സ്ഥിനെ വളിരെ ലീംഗമാക്കാം; എന്നാൽ വിഭാഗവികാരങ്ങളെ അടക്കി സപാതത്രും ലഭിക്കുക! അതാണു വാസ്തുവമായ അത്ര തം. ഇങ്ങനെ ഒരു ഭ്രാവിധമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപേ ത്തിലും സമ്പത്തിലും ഒരുപോലെ ഇരിക്കണം. ഭിംബം വര നേബാറം ഭിംബിക്കുയും സന്തോഷം വരിനേബാറം സന്തോഷിക്കുയും ചെയ്യുതു്. മനസ്സു പരിഗ്രാലുമായിരിക്കുന്നു. ഇം പരിഗ്ര ലഭിയാൽ ലോകത്തിൽ വാസ്തുവമായ അത്രത്തും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടാകും. മാനഷപരിത്തിൽ വാസ്തുവമായ അത്രത്തകൾമാറ്റുന്ന വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇം അവസ്ഥയെ വളരുക്കാലമായി അവഗണിച്ചിരിക്കയെന്നു്. മനഷ്യൻ്റെ അത്രതാഭരങ്ങളും തൽക്കാല സന്തോഷത്തോടും ഉള്ളവാക്കിയിൽ നൂർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തായ ആരുമുച്ചുക്കമ്മങ്ങൾ ആയിരുന്നു ക്രോക്കാലമായി വാസ്തുവാത്രത്തും ശാഖകപ്പെട്ടിരുന്നു. മനഷ്യജാതിക്ക മഹത്പ്രാദമായിരുന്ന മരറല്ലോ കമ്മങ്ങൾക്കും രഹപ്രധാനമാനം ആയിരുന്ന കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു മനഷ്യരൂപാദാനത്താലോ, മരം വല്ല കാരണത്താലോ, അസ്ത്രാന്തിനും ജീവ

നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന
ആ മഹാനാശം വാസ്തവത്തിൽ അഭ്യർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.
ഇന്നത്തേഴ്ചായ വിചാരങ്ങളിൽ വികാരങ്ങളിൽ തന്റെ സർ
മുത്രങ്ങളിലും അന്തർല്ലയില്ലിച്ച് പൊതുവൈയുള്ള ഗ്രണ്ടിനിന
വേണ്ടി സ്വപ്നാഞ്ചലയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ധീരന്തരന്റെ ചിത്രമാണ്
വാസ്തവമായ അഭ്യർത്ഥം കാണിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള അന
വധി അഭ്യർത്ഥകമ്മങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്;
എന്നാൽ അവവൈണം, കഴിഞ്ഞ അല്പാധിയത്തിൽ വിവരിച്ച
തും ദിവകരമായതും ആയ നമ്മുടെ നായകന്തെ ടെട്ടിലെത്തെ
അഭ്യർത്ഥമായ മുത്രത്തോട് തുല്യമല്ല എന്നാണ് എന്തെന്നു
പറയും. ഈ അല്പാധിയത്തിൽ വിവരിക്കാൻ പോകുന്നതു്
മരറാരഭ്യർത്ഥകമ്മമാണ്. രണ്ടിന്ത്യം മുഴലുള്ളത്പരങ്ങൾ
വായനക്കാർത്തന്നു ഉണ്ടിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരാജിതനായ സാംഖ്യൻ ആപത്രങ്കുടാതെ കരജ്ഞു
തനിയ ഉടൻ അടിഖിൽ കാണുന്ന മഹാഗത്തത്തിൽ പതിച്ച
ആ ഉഭാരചിത്തന്തരന്റെ ക്രണ്ടായാലുണ്ട് താൻ അദ്ദേഹം ജീവ
നോട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്തെ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു
നിന്ന് അഭ്യർത്ഥമായ വാക്ക് ദേവമൺഡിയുടെ പേരായിൽനിന്നു
വെന്നും, തന്റെ അവചരണമായകെട്ടും മറ്റും അഭിനവങ്ങൾ
ഒള്ള കേരക്കാൻ നിൽക്കുതെ, വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഈ വർത്ത
മാനം ആ യുവതി കേട്ടദ്ദേഹം അവരുടെണ്ണായ വികാരങ്ങളിൽ
ടെ സ്വപ്നാവം എന്തായിരിക്കും? സാംഖ്യൻറെ നെറിമേൽ തെ
ധവളചിഹ്നം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നണായിരുന്നു. ആ പൊക്ക്
അവിടെ ഇടനാടിനു് വിജയന സാധിച്ചുവള്ളു എന്ന വി
ചാരിച്ചും അവരും സ്വയം അഭിമാനിച്ചു. പ്രതിയോഗിയുടെ
കാലിൽ പിടിച്ചിരുന്ന പിടി, അവന്തെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്ന
തിനായിട്ട് വിട്ട് അതുപത്തിനെ വരിച്ച വിജയന്തെ മഹാ
മനസ്സുതയെ രാത്രി അവരും പൂർണ്ണികമാണിച്ചു.

ഈ ഉഭാരത്തും അവളുടെ ചിത്രത്തെ നല്കിന്നവളും
റൂപത്തിലും. എന്നാൽ, അവരിക്ക് അത്രാനുബന്ധമായിരുന്നതു്,
അതുംരായിലും അയാളിടെ വിചാരം അവശ്യമായിരുന്നു
എന്തുംതായിരുന്നു. താൻ അങ്ങിനെയുള്ള തെവന്നാൽ ദേഹം

ഹിക്കപ്പെട്ടം ഭയക്കരങ്ങളായ അതു അവസാനനിമിഷങ്ങളിലും സൗരിക്കപ്പെട്ടം ഇതനാൽ ഒരു വലിയ ബഹുമതിയായിട്ട് അവരുടെ കത്തി. സർസൽമുണ്ടാൻ ഉംഡചിത്തനം അതു അതു യുവാവിന്റെ പ്രതിഗ്രൂതയായ വധുവായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു മരിക്കുന്നതിന് അവരുടെ തീർച്ചപ്പെട്ടതായി. അതു യുവാവിന്റെ സ്നേഹഭാജനമെന്ന പറഞ്ഞുകൊക്കുന്നതും അവരുടെ കണ്ണപീ യുഖമായിരുന്നു. ഭ്രമിയില്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു യാത്രാവേദനയും ഭാംഗം എന്ന് തന്നെക്കാറിച്ചു ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു അവരുടെ ഇപ്പിച്ചില്ല.

ഇപ്പോൾ അവരും, മാതാപിതാക്കമൊരുടെ പ്രാത്മക കഴേയും ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ ഉപദേശങ്ങളേയും വക്കവയ്ക്കുന്ന തെ, അപ്പോഴിനും എപ്പോഴിനും വിജയക്കുന്ന സപ്രതിംത്രനായായി റിക്കമെന്നു ദുഡൻിയും വരുത്താട്ടക്കി, വസിച്ചു. അവരുടെ രണ്ടു പേരേയും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണ്ണുവിയ ബന്ധം തത്കാലത്തേയും മാത്രമുള്ളതല്ല, സർക്കാലത്തേയും മാത്രമുള്ളതാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ സിദ്ധിച്ചിരുന്നു മതാല്പാസവും സമിരപ്പെട്ടതിനും; താൻ ഭർത്താവായി മനസ്സുകൊണ്ടു വരിച്ചു പുതഞ്ചൻ വാസ്തവ തനിൽ തന്റെ ഭർത്താവുതന്നെന്നായിരുന്നുവെന്നു ദുഡമാണി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും അവരുടെ നിവസിച്ചു.

അവളുടെ ഭാവിജീവിതത്തിൽ അവരും പല സത്തുത്തു ഔദ്ധൂലിക്കുന്നതാണ്. വിജയകെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ കാണായിരുന്ന വിശ്വാസത്താൽ സവിശേഷമായ ആനന്ദത്തെ ഉള്ളവാക്കുന്ന തുത്യങ്ങളിൽ അവരുടെ തന്റെ സമയം നീക്കവാറും ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടു കഴിച്ചു. നല്ലവല്ലോ അവച്ചു വെള്ളപ്പും ചെപ്പാടിച്ചരി നിറച്ചു സഖ്യിയുമായി അവരുടെ തന്റെ ഭേദന ത്തിലെ ഉല്ലാനത്തിൽ അങ്ങമിഞ്ഞും സഖ്യരിച്ചും ഉറുവിശാഷണ കണ്ണം കൊടുവിട്ടിച്ചും, ഉരന്തുകുറക്കുന്ന തിനു സന്തോഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാര്യോദയ വാരി ഇട്ടുകൊടുക്കുക ഒരു തുത്യമായി നടത്തിവന്നു. ‘നിലയ്ത്തുകുടെ ഉണ്ണംപോക്കുന്ന’ അതു ചെറിയ ജനത്തിലെ ഓന്നിൽ താൻറെ കാഥുകൾന്റെ ജീവൻ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതിലും ഏന്നും അവരുടെ വിചാരിച്ചും അഭാദ്രം ജീവിച്ചിരുന്ന നാണ്പും അധ്യാളിക്കുന്ന ഭാംഗം തഞ്ചാരാക്കിക്കൊടു

ക്കനാതിന് അവർക്ക് ഭാഗ്യമണ്ടായില്ല; എന്ന ഭാഗ്യം ഇങ്ങനെ ചെയ്തിലും സന്ധാരിക്കുന്നതോടെ എന്നായിരുന്നു അവളുടെ വിചാരം.

മറ്റൊരു സമയങ്ങളിൽ, അവർ അരിവാളുമായി തന്റെ ഭാസിയോടുകൂടി അടച്ചതും പാടങ്ങളിൽ ചെന്ന പുല്ലും കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലും പത്രകൾക്കും കാളികൾക്കും ധാരാളമായി തിന്മാൻ കുട്ടിച്ചിട്ടുക പതിവായിരുന്നു; മുക്കങ്ങളായ എന്ന ജന്മകൾ പററംചേറ്റ് വന്നു് ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി എന്ന പുല്ലു തിന്നുന്നതു കണ്ണു് അവർ സന്ദേശാനുകൾ പോഴിയു്. അതു അവസരങ്ങൾ തന്നേയായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ അന്ത്യാനന്തരപ്രദങ്ങളായവ. ഉപയോഗമുള്ളതു എന്ന ജന്മക്കുള്ള അവളുടെ കാമുകകൾന്റെ പേക്കായി, അധികാരിക്കുന്ന വരികയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തു. അധികാരിക്കുന്നവേണ്ടി, തീരിപ്പോരി വരികയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തു. അധികാരിക്കുന്നവേണ്ടി, അഞ്ചു അമ്പലക്കുള്ളും പ്രാത്മികക്കുള്ളും ചെയ്തു. അവരുടെ മതത്രം മനസ്സാഡാ ഉപദേശിക്കുന്നില്ലയോ? മഹാകാരം, മഹാ വിഭരിലുള്ള സർത്തുതുങ്ങൾക്കൊണ്ടു, ബ്രഹ്മ ഔദിക്കൊണ്ടു, മേഘാത്മാക്കൊണ്ടു, അവർ, ക്ഷണത്തിൽ ജീവിതമവസാനിക്കണമെന്നു പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടു്, ദിവസമെന്നിവയ്ക്കി വസിച്ചുവന്നു. പ്രസ്തുത ത്രാപത്തിൽ പ്രസ്തുത കാലപ്രക്രമണങ്ങൾക്കൊണ്ടു, മാർത്തിക്കുട്ടി സഖവരിയും വരുന്നു എന്ന ജീവിതാംശത്തെ നിമേഷമാത്രംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കുന്നതിലു് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുക, അവരുടെ തീരെ പോരാത്തായിരുന്നതിൽ ജീവിതം അവസാനിച്ചുകൂടാ; എന്നും മഹാശ്വരൻ മഹാശ്വരത്തു ജീവിതം അവസാനിച്ചുകൂടാ; വിധിച്ചിരിക്കുന്ന അന്തരേതത സ്വയം പ്രാപിക്കുന്നും. സവർജ്ജാ മഹാ വിശ്വാസത്തോടും തന്റെ വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും അതു മുറം ആകഞ്ചിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പുരഷന്മാരുടുകൂടി അവരുടെ കാലയാപനം ചെയ്തുവന്നു. ദാരായിരം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആയിരുന്നാലും, ഭാവിയായ ഒരു ജന്മത്തിൽ ആ പുരഷന്മായി സംബന്ധിക്കാമെന്നു് അവരുടെ രാഗദുഷ്മയായി ആശിച്ചു അന്നതിനാൽ, ആ ജീവിതം ആന്വദപ്രശ്നമായിത്തന്നെ മുരുന്നു.

ശരീരം കുമേണ ക്ഷയിച്ചുവരവെ, അവളുടെ മനോഹര മാധ കേൾപ്പാശവും, മാതാപിതാക്കന്മാർ വലിയ ഭാഗ്യമായി ശമിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ചെറിയ മഠവും സവിശേഷം വിച്ചുങ്ഗി നാശാനുബന്ധമാണ് ആ അപത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ശോഭ ഉള്ള വാക്കി അവശ്രൂഷിച്ചിട്ടും ദർന്മീയക്കാരിക്കുന്നിൽക്കൂട്ട്. ആ മഹാ നിധിയുടെ ഒരു ഭാഗം, അവളുടെ കേൾപ്പാശത്തിന്റെ രൂപം, സവർണ്ണ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ നീലക്കണ്ണല്ലോടുകൂടി അവളുടെ കാമുകന്റെ മന്ത്രിവസ്ത്രത്തെ, മേലാൽ രഹികളും വേർപെടുത്തപ്പെട്ടാൻ വയ്ക്കാത്തവള്ളും, അപ്പോഴും അലക്കരി ക്കണ്ണംഭായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അയാൾ അടിയിൽ കാണുന്ന മഹാഗ്രാഹത്തിൽ കിട്ടുന്ന സുവന്നിട്ടു ചെയ്യുന്നാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക്, അവളുടെ നവീനസൗഖ്യം കണ്ട രസിക്കന്നതിന് ആരാഞ്ഞുള്ളതു്? ശ്രീതൃഷ്ണന്റെ പാശജന്മത്തെ ദൈവം താമസിക്കുന്നതിനും അപ്പോഴും, അപ്പേരും അതെ ദിനും പലപ്പോഴും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്, ആ ദിവ്യവദനം എങ്കിലെ പ്രസന്നമായിരുന്നുവെന്നും, ആ ദിവ്യാധരം എങ്കിലെ ശോഭിച്ചുവെന്നും പറവാൻ പ്രാത്മിച്ച ആ പുർക്കവിശയപ്പോൾ, അവരും പിന്നിക്കെട്ടിയ കേൾപ്പുണ്ണജന്മത്താണും, ആ ഇന്ത്യനീ ലഭ്യതാണും അവ തന്റെ യുവകാമുകനെ എങ്കിലെ അലക്കരി ക്കണ്ണവെന്നും, അയാൾ എക്കാന്തവും അത്രുംഗാധരവും ആയ ആ ഗത്തത്തിൽ എങ്കിലെ ശയിക്കന്നവെന്നും പരയണമെന്നും യാ ചിപ്പാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു വിച്ചാരിച്ചു. “നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഈ പ്പോഴും അപ്പേരും അപ്പേരും പരിചരിക്കുന്നണോ? അപ്പേരും ദിവ്യവദനാണോ? ഇപ്പുകാരം അവരും മനമായി ചോദ്യം ചെയ്തു് സ്വീകരിച്ചുവെണ്ടോ? ഇപ്പുകാരം അവരും വിച്ചാരിച്ചു, സകലിച്ചു; ഇപ്പുകാരം അവരും ജീവിക്കുയും പ്രവർത്തിക്കുയും ചെയ്തു്.

അപ്പുകാരമുള്ള രാത്രിക്കമ്മന്ത്രയാഗിരുന്ന അവരും തന്റെ ജീവിതബന്ധയിൽത്തന്നെ സാധിച്ചതു്. അതു് അവളുടെ കാമുകന്റെ അരള്ക്കത്തുന്നിൽ നിന്നും തുലോം ഭേദിച്ചതു നേന്ത്രയാഗിരുന്ന ഇം മാതിരി സ്ഥിതികളിലുംയാൽ, അവരും പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ എത്ര സുകീകരി പ്രവർത്തിക്കും? മനസ്സു പ്രതിക്കും എത്രമാത്രം ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കാമെന്നും കാണിച്ചു അ മഹാമഹ്മത്തത്തിൽ ആ യുവാദ്ദീ തന്റെ ജീവനെ

പരിത്രജിച്ചു് ലക്ഷ്യത്തിൽപ്പറം ജനങ്ങളിടെ ഇടയ്ക്ക് പുരുഷന്തപ മുള്ള ഒരുവനായി തുമത്തു; എന്നാൽ ഈ യുവതി വാരോ ദിവ സവും വാരോ അത്തുൽക്കാഴ്ചയാണു് ജീവിതത്തെ നയിച്ചു്, കാലത്തിന്റെപോലും അവളിടെ ഭിരംഗവാരത്തെ കരയും ശക്തിപ്പില്ലാതിരുന്നതു് ആ ജീവിതത്തിൻ്റെ ഒരു വിശ്വാസം; എന്നാൽ ആ ജീവിതം, നാട ചെല്ലുംതോടും, അതു ധികം സുഖമായിതീർന്നു.

— [:o:] —

അമല്ലായം മൃ

ഒരു വലിയ ജൂതത്തിൽ.

ഒ ഹാസ്തിനം താരങ്ങാടംആ കപ്പിക്ക കും

സ്വർഘ്ഗാശ വാസിക്കായു് വന കപ്പിശ്ചാരന്.

അമല്ലാ ശ്രദ്ധാമാധാരം.

എന്നിന ഭവിഷ്യാം മഹിച്ചുനൈനാകിച്ചു—

മിന്നനോൺ ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുവൻ ഏ ഉടഞ്ഞക.

ഭോഗതം.

മുന്നാല്ലായത്തിൽ വിവരിച്ച മുകാം ദേവമൺ മുന്നാ വർഷം കൂപ്പുപ്പെട്ട കഴിച്ചുകൂട്ടി; അതിനിടയ്ക്കു് ഒരു നിമിഷമെ കുലും അവരു തെന്നു യുവാവായ കാടുക്കേന്നും, അയാളിടെ ആപത്രേതയും, അയാൾ സാംബവന്നു നെററിയിൽ തൊട്ടവിച്ച യവളതിലകത്രയും, അയാൾക്കു വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ സംഭവിച്ച അത്രാപത്രിനേയും പററി യുംനിക്കാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടി ലി. തെന്നു ഭവനത്തിലെ മട്ടപ്പാവിൽനിന്നു് അയാശ്ശേ അല്ലും കണ്ണു അവസരത്രയും പ്രമാദംനെത്തിൽത്തന്നെ തന്നെ ചും യത്തിൽ പതിജ്ജരു താനററിയാതെത്തന്നെ തനിക്കന്നരാഗത്തെ ജനിപ്പിച്ചു ആ മുഖരാഭ്യേയും പററിയായിരുന്നു അവരു അധികമായും സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതു്.

ഇക്കാലങ്ങളിൽ അവർ യാതൊരുവിധ വിനോദങ്ങളിലും എല്ലപ്പട്ടിലി. പ്രിയതമനനക്കരിച്ചുള്ള ചിന്ത നന്നിലേ അവരുക്കു രസമുണ്ടായിരുന്നതു്. ജീവസന്ധാരണത്തിനു് അവല്ലും ഭവണിവന്നിരുന്ന ആർഹാരം മാത്രമേ അവരു ചെല്ലിൽ

സംശ്ലിഷ്ടി. അതുകൊരു മുഴുവൻ ഉപേക്ഷിച്ചു്, ശ്രദ്ധമായി ഒരു സതീകർമ്മമന്ത്യിക്കണ്ണാലെന്ന് അവരും ഇട്ടിച്ചില്ല. അവരുടുക്കം തന്റെ തങ്കളാലജീവിതം വളരെ രസകരമായി തോന്തി. എന്നു കിലും ആ അത്തമാപരിത്രാഗം അവരെ ജ്പരാതുരയാക്കി, കൂടുതലായാൽ അവളുടെ ശരീരംക്കാണെന്നും, അദ്ദേഹം അവരുടെ കിടക്കന്ന അന്തം്യാഹിനികളിലെ പ്രധാനമെന്നാവണ്ണം, അദ്ദേഹം വിശ്വാസിതി, ക്രമേണ ജരിപ്പിച്ചു്. തന്റെ കാട്ടകൾന്തെ അത്തമാപിനി സുഖം നൽകണമെന്നുള്ള പ്രാത്മനയ്ക്കുന്നു് നിത്യം നടത്തിവന്നിരുന്ന സ്ഥാനവും, അതിന്തെ ശേഷം നന്നത്തു കഴിഞ്ഞതെ ആ കേശപാശം നല്പുവണ്ണം തുവർത്തി കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ കാണിച്ചിരുന്നു അലസത്തും നിർമ്മിതം ഏതാനും നാടകക്കളിൽ ആ ജ്പരം മുർച്ചിച്ചു് അവരുടെ ജീവാപായം വരുത്തുമെന്നുള്ള നിലയിലായി.

ജ്പരം കാലക്രമംകൊണ്ട് ഭയക്രമായിത്തീർന്ന്. മാതാപി താക്കരും എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും പ്രാത്മിച്ചിട്ടും അവരും മജന്നുകൾ നേരം കട്ടിക്കുന്നതല്ലെന്ന ശാശ്വാപിടിച്ചു്. ജ്പരം ശിര സ്ഥിർക്കേണ്ടി കൂടഞ്ഞുടെ അവരും പുലന്തവാൻ തുടങ്ങി. എങ്കിലും അഞ്ചുപുഞ്ചം അബരക്കു തന്റെ വിജയക്കുറിച്ചുള്ള ഓമ്മ വിട്ടിരുന്നില്ല. അവരും അയാളുക്കുറിച്ചു് അസംഖ്യമായിട്ടും പലതും പുലന്തവാനായിരുന്നു. ഭോധം ഉണ്ടായ അവസരം അഭിലോപാശയും, അവരും തന്റെ ജീവൻ നേരിഞ്ഞാണ് നാലിക്കന്നവും യരിക്കേണ്ടും, അതിനാൽ തന്റെ ചിന്തകരക്കു് ഏകവിഷയമായിരുന്ന ആ പ്രത്യശ്വരാ യൂനിച്ചു് പരമാനന്ദ ലഹരിച്ചിരുത്തേന്ന രൂപമായ ആ ശിശുജീവിതത്തെ കഴിച്ചു് ആക്രൂഢ്യവാൻ കഴിഞ്ഞിടതോളം തന്ത്രികയും ചെയ്തു. അവളുടെ ഭേദം ചടച്ചു് ചടച്ചു്. അസ്ഥി മാത്രായിത്തീരവേ, അതാനും ബുദ്ധിയും തടിച്ചു് തടിച്ചു് പരമാനന്ദയേ പുണ്ണു്, താൻ കാണണമെന്ന് വളരെക്കാലമായി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാഴ്കകൾതന്നെ തന്ത്രം മനീയം ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നവും വിഹാരിച്ചു് അവരും ചില അവസരങ്ങളിലോക്കെ രസിച്ചു് തുടങ്ങി.

ഈ വിചാരയാരയുടെ പരമാവധിയാക്കണമ്പാഴയ്ക്കു് ഒരു നിസ്ത്വനിയും അവളുടെ കരണങ്ങൾക്കു് ഒരു ശാന്തതയും പരാശ

ണ്ണായിരുന്നു. അവളുടെ അന്ത്യത്തേ ആസനമായതുപോലെ കാണുന്നുണ്ട്. ഭാവിയെക്കറിച്ചുള്ള അതു, ഭാവിയിൽ ലഭിക്കാമെന്ന വിചാരിച്ചു വളരെക്കാലമായി അവർ പ്രതീക്ഷിച്ച സന്തോഷാനന്ദങ്ങൾ, ഇവ അവരുടെ തീരെ ഇല്ലാതായി. ഒരു മും, ബുദ്ധിയും, വികാരങ്ങളും എല്ലാം ജപലിച്ചടക്കി. ജീവൻ നഷ്ടപ്രായമായി; അല്ലോ ബോധമുണ്ടാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ, ജ്ഞാനത്തിലും തണ്ടാപ്പോഴും ശ്രൂതിയല്ല, ഏന്നാൽ ശ്രൂതി മായ ഖ്രാലോകത്തെ വെടിഞ്ഞു പരാലോകത്തു ചെന്ന ക്ഷണങ്ങനു തന്റെ കാമകനെ പ്രാപിക്കാമെന്ന ആര്യദേഹാട്ടക്രിയാശം, മരിക്കുന്നതു് എന്നോ് ഹാത്രു്. അവരും വീണ്ടും മാനഷത്തുപരമേ പൂണ്ടു് അതിനെമ്പുതെന്നു ജീവൻ ധരിച്ചിരിക്കാവുന്ന കാമക നമായി വാസ്തവത്തിൽ ചേരുമെന്നു വിചാരിച്ചു. മാനഷജീവി തത്തിന്റെ ഗതിയെ കുമ്മപ്പുട്ടഞ്ഞു അദ്ദേഹമായ ആ നിയമ തതാൽ അവർ രണ്ടുപേരും വീണ്ടും നന്നിച്ചു ചേരുകയും, അവരുടെ സ്വാധീനായ സ്ഥാനങ്ങളേ പ്രാപിച്ചു സ്വഭിച്ചു വാഴക്കു യും ചെയ്യുമെന്നു് അവരും പ്രഥമായി വിശ്വസിച്ചു.

അവളുടെ ബോധക്കും മുന്നൊന്നിവസത്തെയും ണ്ണായിരുന്നു. അതോരും മഹാസകടകരമായ കാലമായിരുന്നു, അവളുടെ അഡ്വൈനമമാർക്കം ജനങ്ങളുംകൂം. അക്കാദാലത്രു് അവരും ജീവിതത്തിനും മരണാന്തരിം മദ്യേ കിടന്നശഔക്കയായിരുന്നു. അല്ലോ വല്ല കാരണവും മതിയാക്കിയെന്ന അവരും ലോകരംഗത്തിൽനിന്നും മറയുന്നതിനോ്. അങ്ങിനെ ഹരിക്കാഡേവ, അല്ലുമൊരു ശ്രദ്ധലോക്കുണ്ടാണെന്നു കാണാണി. വെദത്തിന്റെ ചികിത്സാവിശേഷംകൊണ്ടും, ജനങ്ങളുടെ രാചകലപ്പുത്ത സത്തുലമായ ശ്രദ്ധയുണ്ടാണെന്നും, അവളുടെ ദീനം കരേറു ശമിച്ചുത്തുടക്കി. പുസ്ത്രസുവം പ്രാപിക്കുന്നതിനു പിന്നെയും അനവധി മാസങ്ങൾ കഴിയും. ഭവന ത്തിലെ മട്ടപ്പാവിനേൽക്കുന്നോ് പിജയനെ ആലുമായി കണ്ണം സമയത്തെ സുഖത അവളുടെ ഓമയത്തിനോ് അദ്ദേഹം ഇല്ലായിരുന്നു. തൽക്കാലത്തെ ആപത്തു നീങ്ങിയെങ്കിലും, അവളുടെ ഭാവിയെക്കറിച്ചു ബന്ധുജനങ്ങളും മറരും അന്ത്യത്തം ഉൽക്കണ്ണു കാണിച്ചു.

ഖ്രീപുകാരം അവരും ഇം ലോകത്തിൽ, കാഴ്ചയും മാത്രം ജീവനാളുള്ള തുപോലെ വസിച്ചു. ദീപം ചെട്ടുനോ് എന്ന ചെംഞ്ചി

അതുപോലെ താണാഃ എന്ന കുമേശ വററിപ്പോക്കന്നതുപോലെ തോന്തി; എന്നാൽ എന്നെങ്കിൽ നന്നത്രു വീണ്ടും അതിരി കത്തി കരേന്നേരംകുടെ ശ്രാവിക്കുന്നതിന് ഒരു സംഗതി നേരിട്ട്. അതു സംഭവിച്ചതു് ഇപ്പുകാരമായിരുന്നു.

ദേവമൺജുടെ രഹസ്യമിത്രത്തിനു വെളിച്ചിപ്പും യത്തിൽ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വിവാഹകമ്മം നടക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസത്തിന്റെ തലേഡിവസം രാത്രിതന്നു, വിഭേദിയന്നായിരുന്ന വരനും അയാളുടെ കുട്ടിം പാട്ടം ആ ത്രഞ്ഞം തീവ്യടിയും അയി ഗ്രാമത്തിലെത്തി വധുവിന്റെ ഗ്രഹ തന്ത പ്രാപിച്ചു. വരനോടുകൂടി വന്നിരുന്ന അള്ളുകൾ മുഴുവൻ കൈശ്ശണം കഴിഞ്ഞു് അടക്കത്തായ വീട്ടിലെ വിശാലമായ തിള്ള നിൽ ഉറക്കത്തിനു സ്ഥലംപിടിച്ചു.

വധുഗ്രഹത്തിൽനിന്നു വരൻു്, അല്ലെങ്കിലും മായി കൊടുക്കുന്ന അതു വിതന്നിനു് വളരെ കേമമായി തജാർച്ചവും ജന്ന സദ്വിജ്ഞ എ പട്ടംബൈക്കറിച്ചു്, അവരിൽ ചിലർ ഉറങ്ങുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനു മുമ്പു്, സംസാരിച്ചതുടങ്ങി. ചിലക്ക് കറികളിൽ ചില തു വളരെ ബോധിച്ചു; മറ്റൊരു ചിലക്ക് അവ അതു പിടിച്ചില്ല. അതു കഴിഞ്ഞു്, അവരുടെ സംഭാഷണം വധുവരമാരപ്പുറിയായി. വധുവിനു് ഇണക്കിയതല്ലോ വരൻ എന്നു് ഒരവൻ പരഞ്ഞു; വരൻ വധുവിനെക്കൂടാം അപറ്റണ്ണുണ്ടെന്നു ചിലർ വാദിച്ചു. എന്നാൽ, സ്കൂളിക്കാണു സെറുവും ആ കുടുമ്പത്തുനായി ഒന്നു ത്രിപക്ഷം. എന്നമാത്രമല്ല, ദേവമൺഡൈക്കഫിലിത്തായും അവരിതന്നെന്നാണു് അദ്ദീസിലേയ്ക്കും സുന്ദരി എന്നു് എല്ലാ പേരും സമ്മതിക്കുയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, “എക്കിലും, അവരി ദേവമൺഡൈപ്പോലെ ഭാഗ്യവീനയല്ലുന്നാണു് എന്നിക്കു തോന്നുതു്” എന്നു് ഒരവൻ പറത്തു. അതിനു് ഉത്തരമായി അല്ലെങ്കിലും ജോത്യുമണ്ണായിരുന്ന മറ്റാരവൻ,—“അതു ശരി; വരൻ ജാതകം ദീന്തകാലത്തെയ്ക്കു കൂടതും കൂടിക്കുന്നുണ്ടു്” എന്ന പറത്തിട്ടു് തന്റെ അദ്ദീപ്പായത്തിനുംജീ അമാണ്ണങ്ങളായി വരൻ ജനനസമയത്തെ ഗ്രഹനിലയും, അതിന്റെ ഫലം കറിപ്പാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടു ഒരു ജോതിഷ്മഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു് എതാനും പല്ലങ്ങളും ഉല്ലരിച്ചു.

പല പുണ്യസമാധിലേയ്ക്കും തീര്ത്തയാത്രയ്ക്കായി പുറ ചേട്ടിനിക്കുന്ന ഒരു മഹാപുഡിനം ആ തക്കങ്ങൾക്കുള്ളാം കേട്ടുകൊണ്ട് ആ തിന്നുവുടെ മറൊരാറരത്തും ഇരിക്കുന്നശായിതന്നു. അഥവാ കാഴ്ചയിൽ വളരെ മെലിഞ്ഞതു പ്രാത്തനനായിതന്നു. ശരീര പ്രോഷണാത്തിംഗ് ആവശ്യപ്രേപ്പം ഭക്ഷണം ലഭിക്കാണ്ണയാലല്ല, പ്രാഞ്ചികസുവാദങ്ങളും കഴിയുന്നിടത്തോളം വർഷജിംഗണമെന്ന നിർബന്ധത്തിലായിരുന്നു, അയാൾ അതു വളരെ പരവര്ണനായീതീന്തിരിപ്പുന്നതും.

ആ മനശ്ശുനം ജ്ഞാതിഷ്ഠത്തിൽ മഹാ വിദ്പാനായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിവരിച്ചു ഗ്രഹനില മുഴവൻ സത്രാലം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു അയാൾ. വധുവരമാക്കി ദീർഘായുരാഹുസൗഖ്യപ്രാദമന്ന ഫലം പറഞ്ഞു ആ ജ്ഞാതപ്പുനു തട്ടുകൊണ്ട് മുലൻ പറഞ്ഞു:—

“വധുവിവാഹവും കഴിഞ്ഞും അനവധി സന്താനങ്ങളോടു കൂട്ടി ദീർഘകാലം സുവമായി വസിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞതു ശരിതനു; പക്ഷേ അതും അവളുടെ വരനായി ഇപ്പോൾ തിരിതെന്തെത്തിട്ടുള്ള യുവാവിന്റെ ഭാഞ്ചയായിട്ടല്ല; അങ്ങിനെന്നയാം ഇന്ത്യപരേഷ്ട. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചു കേരിപ്പിച്ചു ജാതകമുള്ള യുവാവും രാവിലെ ഇന്ത കന്നുകരെ വിവാഹം ചെയ്യുമെല്ലാം. പത്രപതിനെന്നും നാഴികയ്ക്കും മുമ്പേതനു, അയാളുടെ അന്തിമസൂച്യൻ അസൂമ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കരുത്തുടെ തെളിച്ചു പറയണമെങ്കിൽ, ഇതാ കേരിക്കു. വരൻ വിഷവീഞ്ഞമേറു മരിക്കും. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു മറേരു യുവതി, നിങ്ങളുടെ പ്രാഥവിന്റെ പുതി, അവളുടെ കാമുകൻ ദയനീയമായ വിധത്തിൽ അന്തരിച്ചുപോയി എന്ന പറഞ്ഞില്ലോ?—അവളും വിവാഹം കഴിഞ്ഞു പുത്രപണ്ടസവത്തോടുകൂടി സുവമായി വാഴം.”

മുലൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു നിരത്തി; എന്നാൽ അയാൾ പറഞ്ഞ പ്രശ്നം ആജം വകവച്ചില്ല. നോമത്രും നാട്ടിലെ പ്രസിദ്ധമാരായ ചില ജ്ഞാതപ്പുന്നും പിറേറിവസം വിവാഹം നടത്താൻ പ്രോക്കുന്ന ആ വധുവിന്റെ ജാതകം നോക്കി നല്ല ഫലമായിരുന്ന പറഞ്ഞിരുന്നതും; രണ്ടാമത്രും, വിജയൻ ആ മഹാഗത്തത്തിൽ പതിക്കയാൽ മരിച്ചിരിക്കുമെന്നും, അതിൽ പിന്നു അയാളെക്കറിച്ചു യാതൊങ്ക വത്തമാനവുമില്ലെന്നും,

ଓেবমলি ମରାରେଯିଂ ଡେନ୍ତାଵାଣି ସପିକରିକାହିଲ୍ଲୋଙ୍ ଉଠ
ପ୍ରିଥିରିକଣାବେଳିଂ ଅବସର ତୀର୍ତ୍ତିଶୁଭ୍ୟକାହିଲ୍ଲୋଙ୍. ବୁଲୁ
ଲେନ୍ଦର ପ୍ରଫ୍ଲୋକର ଅତୁ ସଂଘତନିଙ୍କୁ ଏତ ଗେରାପୋକାହିଲ୍ଲୋଙ୍
ନୀଁ, ଚିଲାର ପୋଟିପ୍ରିଥିରିକାନୁଂ ଅତୁରଂଭିତ୍ତି. “ଶ୍ରୀକିଂ ତା
ମସମିଲ୍ଲୋଙ୍. ଗେରାପ ବେଳ୍ଲିକାହିଲ୍ଲୋଙ୍ ମୁଖୁ ତୋଳି ପରିଶରତ
ଶରିଯେ କେବେଳା ଏକାନିଯାଂ” ଏଣୁ ବୁଲୁଳାଂ ପରିତତ୍ତ.

ହୁତୁଯିଂ କଶିଗତତ୍ତ୍ଵ, ଜନକାରୀ, ବୁଲୁଳାଂ ପ୍ରାତିମନକଳ୍ପି
ଯୁବାନାମତିକଳ୍ପି ମରଦାଂ ଚେଷ୍ଟାକୋତ୍ତିକାନିର ବିଦ୍ରଂବତ୍ତୁଁ, ଉଠମଳି
ତୁଳନା.

—(୦)—

ଅରମ୍ଭାଯାଂ ମର.

ମରାର ପ୍ରଫ୍ଲୋକ.

କାମନ ରହିଥିପାଇ ରାମନ ତୀର୍ତ୍ତିପାଂଥ
ରେଣ୍ଟାମନ ରେଣ୍ଟାମନିକିପାଂଥ
କାମକିପାଂଥାଂ କାମକିପାଂଥ
ଶ୍ରୀକିମୁଦ୍ରା, ବି ପ୍ରିଯାନ୍ତା ପାରଣା.

କାମକିପାଂଥ, କାମକିପାଂଥ.

ବରନ୍ ବ୍ୟାପିଗ୍ରେ କଷତତିର ତାଲିକାକଟିକା କ୍ରିଯ ପିରେ
ବିବଶଂ ସ୍ଵର୍ଗୁବ୍ୟାପତତିର ନକତତାନାଳା ନିଶ୍ଚିତ୍ତାଗ୍ରହ
ତୁଁ. କଲ୍ପାଣାଂ ଅତୁରୋଷାଶିକାନା ଗ୍ରହତତିରିଲ ଅତୁକ୍ଷକର ବେ
ଳିପ୍ଲାନ୍ ଏତୁରେଯୁକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଉଣାନୀଁ କେବେଳା କେବଳକାରୀ
କହାଯିଲ୍ଲୋଙ୍. ଅତୁ ଗ୍ରାମତତିରିଲ ବୀମି ମୁଖ୍ୟ ଅଲକାରିକ
ନା ବେଳାଯିଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାଂ ଏତୁରେପ୍ଲେଟ୍. ତେଣିବାନ୍ତିର ହୁତିବ
ଶକ୍ତିପ୍ରତିକଳ୍ପି ଅବିଭିବିବାକର୍ତ୍ତାହି ପ୍ରୋକ୍ରମିତିତ ତକିକର କଶିତ୍
ନିଃତି ଅବସର ଅବସର ତାଲପାତ୍ରକାଳିକାଂ, କଟ୍ଟିମାଲ
କରିକାଳିକାଂ, ଉଲ୍ଟିକଲକରିକାଳିକାଂ, ପଲାନ୍ତିକାଳିକାଂ ତୁ
ଣିକରିକାଳିକାଂ ଅତିମନୋହରମାହି ଅଲକାରିତ୍ତ.
ଶ୍ରୀକର ତେଣିର ଶ୍ରୀକର ଅଭିତ୍ତିତତ୍ତ୍ଵିତ୍ତ ଲୁତତିହାକି ପଲ
ବିଯତିର ବିପିତ୍ତରେଲକଷ୍ମୀକୁଣ୍ଡିତ କେବଳଂ ପରତ୍ତ.
ଓ ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵିତ୍ତ ହୁଣ କଲାଯିର ତାନିକାଳିକାହିଲ୍ଲୋଙ୍ ଆଶାନାଂ ଅ

ഒൻപതുക്കന്നതിനും സവിശേഷമായ മനോധർമ്മം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും യത്രിച്ചു. ചിലർ താമര, സൗംഖ്യകാന്തി മുതലായ പുസ്തകങ്ങളും, മറ്റ് ചിലർ താലമിന്താലുണി വുക്ഷണങ്ങളും, വേരു ചിലർ ഗ്രൂക്കമയുരാഡി പക്ഷികളും, ഫോൺ അപ്പങ്ങൾ വരുച്ചു, തെങ്ങവിനെ മനോഹരമാക്കി. അവരുടെ അതൃത്സാഹം നിഖിതതം അവരിൽ ചിലർ തേങ്ങ്, വണ്ണി, പല്ലക്കു മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ അപാനപോലും വളരെ പണിപ്പെട്ട വരച്ചുവച്ചു. ഓരോത്തിയും വിചാരവും അമവും താനിട കോലം മരവള്ളുവരിട്ടുവയ്ക്കാടു മെച്ചും കുടിയതാക്കണമെന്നായിരുന്നു.

വധുവരമുഖം കതിസ്ഥമണ്ഡപത്തിൽ ദൈമിച്ചു ഇരുന്ന് വിവാഹസംബന്ധമായ ഓരോ കമ്മ്പങ്ങൾ നടത്താൻശായിരുന്ന സമയത്തിനും വളരെ മുഖ്യതന്നെ വരുന്ന വിളിച്ചുണ്ടായിരുന്നിക്കളിക്കഴിഞ്ഞു അവിടെ വച്ചുള്ള ക്രിയകൾ കൈകെ നടത്തിക്കിട്ടു വരുന്നതിനായി വീട്ടിന്റെ പിൻവശത്തുള്ള മുറാന്തേയുള്ളു അയച്ചു. അവിടെ ഒരു വയ്ക്കുന്നതും പോവുകയും അവിടെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു സ്ഥലം തന്നെ അറിയാതെ ചുട്ടുകയും ചെയ്തു. അതു ദേപശ്ശംവനം ഘണം വിട്ടത്തിന് സീൽക്കാരന്തോടുകൂടി മുണ്ടാട്ടു പാതയും അംഗാളിക്കാരന്തോടുകൂടി മുണ്ടാട്ടു പെയ്ക്കാലിന്റെ കടിച്ചു. യുഖാവു പെട്ടെന്ന ഭോധംകൊട്ട നിലത്തുവീണം, ‘പാന്തു്, പാന്തു്, എന്നുള്ള വിളി നാലുപാട്ടനിനും പോണ്ടി. അട്ടത്തുള്ള അളളകൾ അവിടെ വന്നു വരുമ്പോൾ അവിടെ വന്നുകൂടി. വിഷദൈവത്വങ്ങെ കൊണ്ടുവന്ന മതനാക്കാട്ടത്തും മറ്റും ജപിച്ചും വിഷമിരക്കുന്നതിനായി പുലഞ്ഞു പലേക്കുന്നതും ലാടി. സുരികൾ തലമുടികൾ അഞ്ചിച്ചിട്ടു മാരത്തടിക്കുന്നതും അഞ്ചിത്തപരവശരാക്കിത്തീരും. മുലജ്ജുന്തിപ്പിയുടെ പോരെ എവിടെയും കേരളപ്പും സംബന്ധിച്ചുവരുന്നും അയിത്തീരും. വിനോദസന്ദേശങ്ങൾക്കു പുകാറം ആ ഗ്രാമത്തിലെങ്ങും ഇട്ടുണ്ടാവും സങ്കടവും നിരുത്തും.

വരൻ പെട്ടെന്ന മരണം സംഭവിച്ചതു മാത്രമല്ല, അപേക്ഷാവിന്തയും പലിച്ചുതും ജനങ്ങളെ അത്രുതപരവശരാക്കിത്തീരും. മുലജ്ജുന്തിപ്പിയുടെ പോരെ എവിടെയും കേരളപ്പും സംബന്ധിച്ചുവരുന്നും അയിത്തീരും. വിനോദസന്ദേശങ്ങൾക്കു പുകാറം ആ ഗ്രാമത്തിലെങ്ങും വല്ല പരിശാ

നിയും ചെയ്യാൻ മുലൻ ശക്തനാകമെന്ന് അപ്രേയത്തിന് തോന്തി. കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന കരച്ചുവിവസം താമസിക്കുന്ന മെന്ന് ആ മുലങ്ങോടു് അപേക്ഷിപ്പാൻ മുള്ളു ഒരു ദിവസം അയച്ചു.

പുതിയുടെ കാരണത്താൽ പ്രതി സക്കടപ്പെട്ടുന്നവെന്ന ധർമ്മ ക്ഷകയായും, മുലൻ ആ അപേക്ഷയെ കൈക്കൊണ്ടു. അയാൾ തുടെ വാർദ്ധക്കുത്തിനം വൈദിച്ചുത്തിനം ഉചിതമായ വിധ ത്തിൽ ബഹുമാനിച്ചു് അയാളെ കൊട്ടാരത്തിൽത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു. ദേവമൺയുടെ ജാതകം അയാൾ നോക്കി. അതു കൈക്കിൽവച്ചു വാഴിച്ചു ഗ്രഹനിലാക്കി എത്താനം കണക്കുകൾ കുട്ടി തിട്ടം വരുത്തിയ്ക്കിൾറു ശേഷം അയാൾ പ്രതിവിനോടു ചില ചോല്ലുകൾ ചോദിച്ചു് ഉത്തരം കേട്ട തൃപ്പിപ്പേട്ടിട്ടു് അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ അതുവരെ കഴിഞ്ഞെന്ന സംഗതികൾ ഓരോന്നായി പരാത്തരുട്ടാണ്. അതവന്നാനിപ്പിച്ചിട്ടു് മുലൻ വീണ്ടും തുടർന്നു—“ഭാവിയെ അപേക്ഷിച്ചു് — അതു കേരംക്കാനാണല്ലോ അവിടതെയും ഇവിടെ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന മറദള്ളുവക്ക് അന്തുക്കുണ്ടു്. ഇപ്പോഴുള്ള ഈ ആപത്തുകൾ ഒക്കെ ക്ഷണത്തിൽ നീങ്ങി, പതിക്കെട്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ അവിടതെയും അവിടതെ പ്രജകളുടെയും മനസ്സിനു സന്തോഷം ഇനിച്ചമാറുന്നുണ്ടു്. ചുരുക്കത്തിൽ, അവിടതെ പുതി വിവാഹം കഴിഞ്ഞു ദീഘകാലം സുവാമായി വസിക്കും.”

പ്രതി സന്തോഷത്താൽ വിരച്ചുകൊണ്ടു് “അതെങ്കിലെന്നു്” എന്ന ചോദിച്ചു.

മുലൻ ഉത്തരംപാവാൻ താമസമാനം വേണ്ടിവന്നില്ല. അയാൾ പരഞ്ഞു—അവരുടു് അവരു സപയമേവ തിരിഞ്ഞെടുത്തു് എറവും സ്നേഹിക്കുന്ന ആ യുവാവിനെത്തന്നേ വിവാഹംവെച്ചു് അയാളുമായി ദീർഘകാലം സുവിച്ചു വാഴം. ഇതു് ഈ ജാതകം തെളിവായി കാണിക്കുന്നു. അവരു ഇപ്പോൾ ആരു ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ആ യുവാവിനെ വിവാഹംവെച്ചുമോ ഇല്ലയോ എന്നു് എനിക്കുന്നിന്നുകൂടാ; അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ ജാതകത്തിൽ നേരം കംണ്ണനില്ല. എത്തായാലും,

അവിടത്തെ സക്കമെല്ലാം തീൻ്റോ ദേവമൻ താൻ സ്നേഹി കുന്ന യുദ്ധവിനെ വിവാഹംചെയ്യാൻ സ്ഥാതിക്കും.”

ഈ പ്രധിം സന്തിശ്വാത്മമായിതന്നെങ്കിലും അവളുടെ മാതാപിതാക്കാമാരക്കേണ്ടും തൽപ്രജകളുടേണ്ടും ഭിംബത്തിനു നല്ല ഒരപരമനമായി ഭവിച്ചു. ഏന്നമാത്രമല്ല, ദേവമൻകിക്കും അതു് തങ്മാതിരി സമാധാനമുണ്ടാക്കി. ജൂർതിഷിയുടെ പ്രധിം കേട്ട് അവൾ ആരംഭയതംചെയ്യു:—

“വിജയൻ അരത്യാപത്തിൽനിന്നു് ഒരവേഴ്ച രക്ഷ പ്രാപിച്ചേയ്യുമെന്നു തോന്നുന്ന ഈ ശ്രദ്ധപരേണ്ടു് എന്നാണെന്നു് ആ ക്കു് അറിയാം? ഒരവേഴ്ച, അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ വല്ല സ്ഥലത്തും സുവമായി വസിക്കുന്നണ്ടായിരിക്കാം. എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ തെന്താവായി ലഭിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടെന്നതെന്നു വിചാരിക്കണം. താൻ ആറുഹിക്കുന്ന യുദ്ധവിനെത്തെന്നു ലഭിക്കമെന്നാണ ലേഡാ ജൂർതിഷി പറഞ്ഞതു്. വിജയനേ ഒപ്പിച്ചു് വെരെയാരെ യും താൻ സ്നേഹിക്കകയില്ലെന്നതു നിശ്ചയം. ഈ ജനം താൻ അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാതെ മററാരോളം സ്നേഹിക്കയില്ല, തീർച്ചുതനെ. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെത്തെന്നു ഭേദംവായി ലഭിക്കുന്നെന്നാണ വിധി. അതിനെപ്പറ്റി സംശയമില്ല. ജൂർതിഷിയുടെ വാക്കിനു് ആ അത്മമേ ഉള്ളി. താൻതെനു തിരിഞ്ഞെടുത്ത സ്നേഹിക്കുന്ന യുദ്ധവിജയനും ചെയ്യു മെന്നു് റായാർ റൂപ്പജ്ഞമായി പറഞ്ഞു. വിജയനല്ലാതെ അ അഡിനെ ആരാധാവാം? വേം ആക്കൗം? ചേ! അസാധ്യം, അ സാധ്യം. ഭൂമി പിളിനു് താഴുന്നപോകട്ട, ആകാശം ഇടി എത്തു നിലയ്ക്കുവീഴ്ക്കട്ട; വേംരാത്തെനു വിവാദംചെയ്യു, അ തുണഡാവില്ല. താൻ വിജയനു മാത്രമേ സ്നേഹിക്കയുള്ളിട്ടു് എന്ന തീർച്ചപ്പെട്ടതിന്നിക്കഴിഞ്ഞെല്ലോ. ആ നിശ്ചയത്തെ ഇച്ച കണാൻ ആരു വിചാരിച്ചും സാധ്യമല്ലതനെന്നു്.”

ഈഞ്ഞെന വിചാരിച്ചു് ആശിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ വസിച്ചു. അവർ പലപ്പും താഴെക്കാശംവെള്ളം വിചാരിക്കാണ ശാഖയിൽനും:

“പുലാൻറു പ്രധിം ധിലിക്കുന്നും. അപ്പോൾ വിജയനു ജീവംനാട്ടുകി കുണ്ഠനാരിനു് ഈ ജനത്തിൽനുംതന്നെ വല്ല

ଅରୁ ବୁଲୁଷଙ୍କର ଅରଲ୍ପୁରାପନତାରୁ ଆରବିତ୍ତିକ ଶ୍ରେଣୀରୁ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟିକଂ ବନ୍ଦିଥିଛୁ. କିମ୍ବାରାଠ ପଲ୍ଲେଜାହାଯି ଏହିତରେପ୍ରେ
କ୍ରିଜନ ଅରୁ ପୁରାତନମହାକାଵ୍ୟକାଳ ବାଯିକାଳେବୋର ଅବର
ଅରୁ ବାସନାକାଳିକାଳ ମନ୍ଦିର ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ମଧ୍ୟକାଳେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ଦୈର୍ଘ୍ୟକଂ ସ୍ମୃତିତ ଯରିଥିବା; ଅରୁ ଗ୍ରନ୍ଥକାଳିକ ବନ୍ଦିକାଳ
ପ୍ରେକ୍ଷିତିକାଳ ତତ୍ପରତାକୁ, ଅବର, ତଳେର ଅରୁ ଜୀବିତରେ
ଯିତରତାନ ସଂଭବିତ ଭାଗ୍ୟରେତ୍ତାକାଳ ମୁନ୍ଦରିତାରେ,
ତଳେର ବିଚାରକାଳେରୁ ପଲ୍ଲେପ୍ରାଣ ତାରତମ୍ଯପ୍ରେତତି କୋ
କିର୍ତ୍ତକାଳି. ମରତକଂ ତଳେର ପକ୍ଷକୁ ନିର୍ମାଣ ଏହିତମାଧ୍ୟପ୍ରାଣ
ଉଣିକାଳ ମନୋବେଳା, ବ୍ୟାଚିକିତ୍ସକୁ ଉପରିବିତକାଳ କେ
ଯୁବାବ କଟନପୋକାନ୍ତ କଣାକ ନିର୍ବିଷତିକ ତଳେର ମନ
ମୁଖୀତ ଥିଲୁ ଅଶ୍ଵଲମାହି ଭେଦିଥୁ ବିକାରକାଳ, ରାଣୀରାଜ
ନା ବ୍ୟାଳକୁ ତଳେର ବିଚାରକାଳ ଥିଲାବର ଅରୁକଣ୍ଠିତ୍ୟ ମ
ନମାଯି କ୍ରମମାଯି ପରିବିତ୍ୟାବା ଅରୁ ପ୍ରଣାଯା, —ହୁବରେ
ଲ୍ଲାଂ ଅବର ମହାଗ୍ରନ୍ଥକାଳ ବାଯିକାଳୀନାପ୍ରାଚୀଶ
ଲ୍ଲାଂ ସ୍ମୃତିକାଳୀନାଯିତା.

ଅବର ତଳେର କାନ୍ଦକଳାମାତ୍ର ସମାଗମମୁଣ୍ଡାକେବଳ
ସଂହାତିକିତ ରାଜୀଲ୍ଲାଙ୍କ ନିର୍ମାଣପ୍ରକାଶିଲା. ଏହାରୁ କାରି
ବ୍ୟାଳରେତାରୁ ତଳେର ଶରୀରରେହୁଙ୍କ କ୍ଷୁଣ୍ଣିକଳାବେଳାରୁ, ତ
ଳେର ଚିରପ୍ରାତିତମାଧ୍ୟ ଅରୁ ଶାତ୍ରୀଲୁହାତରତ . ଲାଭିକଳାତି
ରାଂ, ଝୁରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରଧାନ ପଲିଥୁ କାଣିନାତିରାଂ ହୁନରାକ
ନାତିରା ମୁଦେବ ତାର ମରିଥୁପୋଦେଶକାଳମନାଂ ଉତ୍ତି ଚିରତ୍ୟୁ
ଭ୍ୟବୁ ଅବରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୀପିଟ୍ଟିଥୁ. ସପାଦୋବେଳ ନଳ୍ଲ ଅରୁ
ରୋହୁଥୁତ ଦେହମାଯି ରାଜାବେକିଲୁଂ, ଅବରକଳାଯିତାର
ଫ୍ଲୋରକୋଡ଼, ପ୍ରତ୍ୟେକିଥୁ ପରାପରାଲୁବାବସରତିର ବିଜଯର
ପେଟକାଳ ନେରିଟ ଅରୁପତ୍ରାନ୍ତିରିତାରୁ ଉଣିକାଳ ଢିବାବୁଂ, ତାଣି
ମିତରାଂ ଅରୁବିତ ମନୋବେଳାରୁ ଗନ୍ଧବେଳରୁ ଅବରେ କରି
ନମାଯି କଣ୍ଠିଣ୍ଠିତ୍ୟ. ଅବର ତଳେର ତତ୍କଳାଲଜୀବିତ
ନୀତିକିତ ସମ୍ମର୍ମିତାକାଳିକାଳବେଳାରୁ, ଅବରଙ୍କୁ ଉ ତ୍ରୟାମାତିରିତାରୁ
ଯାଏତାର କରିବିଲେଲୁନାଂ କାନ୍ଦାଯିତ
ତୋଳାମେକିଲୁଂ ଅବରୁକାଳ ଜୀବିତକାଳାଂ ନଳ୍ଲପ୍ରାଯମାଯିରିକା
ନାବେଳା ସ୍ମୃତିକାଳ ଏହେତା ପିଲ ପିଲାକାଳ ଅବରୁ
ରାତ ମୁଦେତିର ପ୍ରତ୍ୟେକିତାରୁ କାଣାନ୍ତାଯାଯିତାର, ପରାପରାଲୁବୁର

കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഒരു കൊല്ലം തികച്ചായി; ശ്രദ്ധിപ്പിയുടെ അടിപ്പായപ്രകാരം ആവശ്യമാണോ അടിസ്ഥാനം കുടിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അന്തേല്ലായ ആശയ്ക്കും ദയത്തിനും മല്ലെ അവരും ശേഷിച്ച ആ മാസങ്ങളേ നായിച്ചുവർക്കായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെന്നും, ബലമായ ആശ അവർക്കു എഡാചിയന്നു. അവളുടെ മുന്നിൽ സവർജ്ജ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ദിവ്യത്രജ്ഞനു്, അവരും തന്റെ പ്രിയത്തമനെ പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള വോധം അവരുടെക്കൂട്ടുവാക്കി. ഇങ്ങനെ അവളുടെ ജീവിതത്തെ പ്രശ്നാച്ചിപ്പിച്ച ആ ദിവ്യത്രജ്ഞനു് അവളേ ആശയോടു കൂടി വർത്തിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു.

ഈപ്രകാരം അവരും ജീവജാലങ്ങളുടെ ഭാഗ്യദന്തിമാന്തരങ്ങളെ ഭരിക്കുമ്പോൾ അവാഹിയും ഓരോന്നിനേൻ്റെയും വിഷയത്തിൽ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു് എർപ്പുചുത്തെപ്പറ്റിട്ടുള്ള കാഞ്ഞങ്ങൾ മറയ്ക്കുന്ന നടക്കണ്ണങ്ങളാ എന്ന പരിശ്രായിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ആ ദിവ്യം തമാവിനേൻ്റെ താല്പര്യം, അവരും ആ ജനത്തിൽ വിജയമായി യോജിച്ചുകൂട്ടാ എന്നാണെന്നും, വേഗത്തിൽ മരിച്ചപോകുന്ന താം നൃത്യത്താം ചിത്രചുവക്കാണു്, അങ്ങിനെന്നും എന്നും അവാഹി മാനസമല്ലായിരുന്നു, മിഖസമര്പ്പിയണ്ണി കഴിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ നേരേമരിച്ചു്, അവാഹി അഭ്യാസിക്കുന്ന പ്രാപിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സായുള്ളിന്ത്യ പരമാവധിപരായും പ്രാണസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിനും മട്ടി യുണ്ടായി ഇന്നില്ല. അങ്ങിനെന്നുള്ള വിചാരങ്ങളോടും, വികാരങ്ങളോടും, ആരക്കുകളോടും, ദേശങ്ങളോടും, ആത്രയങ്ങളോടും, പ്രത്യാശകളോടും അവരും, ഉഭാരനായ ആ യുവാവു് തന്റെ ഭാസിച്ചവാനിം അംഗീച്ചു സുരന്നിവണ്ണുംായ ആ അന്ത്യവചനം അഭ്യുന്നു സവർജ്ജ രാത്രിക്കാണു്, നാളുകര കഴിച്ചുവനു.

“എങ്ങനെ രണ്ടുപേജം ഇതു ജീവിതത്തിൽ യോജിച്ചിരി ക്കുമ്പെന്നാണു് ഇംഗ്രേമതമെങ്കിൽ, പ്രത്യേകക്കിക്കാക്കിയാതോന്നും അതിനെ തകസ്സുപ്പറ്റുവാൻ കഴി ഉന്നതല്ലെന്നു ദേവിയോടു പറവാനപേജ്ഞ; എന്നാൽ അങ്ങിനെ അല്ലെങ്കിൽ, മുള്ളുകൂടിക്കുമ്പോൾ, മാർഗ്ഗാബമിത്തങ്ങളും മിശ്രഭക്കാണു്

അവൾക്കിം, ചൊഴിന്തുവീഴ്സ് ഇലക്കളിട അനാക്കത്തിനും നിയതിനിയമത്തെ ബാധിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നതാണ്. അവരുടെയും എന്നേറുജും അഭിലാഖവും, അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കുതന്നെയും തങ്ങളുടെയും നീനിച്ചുള്ള താല്പര്യവും ആ നിയമത്തെ അല്പംപോലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശക്തമായി ഭവിക്കുമ്പീഡ്സ്.”

— 0 —

അഭ്യാസം ട്രൈ.

വിധിവൈദികം.

കെട്ടംബരമക്കിലംതിള്ളുമാടു പരബ്രഹ്മ
കേരളാജം റീന്റുട്ടം വിക്രിമമെജ്ഞം.

ഈഥു് സാരാമുഹുണം.

വുലജ്ഞതിഷ്ഠിയുടെ പ്രധിം അക്ഷരംപ്രതി ഫലിക്കയോളും, അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങളുാൽ ദേവമനിശ്ചയ സപാഭാവത്തിനു വള്ളതായ മാറരം വന്നകാജുംഡും, അയാളുടെ കീഴ്തിനാടെങ്ങാൽ പരാഞ്ചം. അയാളുടെ വാക്കുകളെ വേദവാക്യങ്ങളോലെ വിശ്രസിച്ചുവന്നതിനാൽ, ജനങ്ങൾ അയാൾ പരയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നും എല്ലാം തുടരുന്നു. ഈ വിശ്രാസം ദേവമനിക്കുണ്ണായിരുന്നു. അയാളുടെ പാണ്ഡിത്യവും, വാർലദക്രൂരും, മഹാന്തിക്കല്ലുമായ ആകൃതിയും, സഭ്യവാദരി അയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന മുണ്മായിരുന്ന പരിപൂർണ്ണമായ ആ തമപരിത്രാഗവും അവളിൽ ബലമായി പ്രവർത്തിക്കയോളും ആയാൾ പരാഞ്ചെ നാരോ വാക്കിനേരും അവരുടെ ദുഷ്മായി വിശ്രസിച്ചു. വെള്ളിക്കാണ്വിമലക്കിൽ വച്ചു നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ സകല പുതാന്തരവും വുലജ്ഞ നല്ലവും, അറിയാമായിരുന്നു. ആ സംഗതികൾ തന്നെ ആ ചിത്തനും കരുക്കാലങ്ങളും നാട്ടിലും ആവാലപ്പുലം ജനങ്ങളുടെയും സംഭാഷണവിഷയം. വിജയൻ ആ ഗത്താന്തിലേയും വീജന്തിൽപ്പിനെ അയാളുടെ റിച്ച യാതാനും കേരളപ്പാനില്ലായിരുന്നു. ആ ആപത്സംഭവം വിക്രിച്ചിപ്പുകൊണ്ട് നിന്നിങ്ങനുവരിൽ മഹാ സൗഖ്യാഖ്യാനം

യീതനാവർപ്പോലും, അയാളുടെ ചപ്രത്തെ എടുത്ത് നാട്ടനട
പ്പം മതവും അനുസരിച്ചു സംസ്കാരംചെയ്യാൻ ഒരുപയോഗിപ്പി. അതിനായിത്തുനിയുന്നതു് ഒരതിമാനാഷയ താമനായിരുന്ന ജ
നങ്ങൾ വിഹാരിച്ചതു്.

ഈ കാല്യങ്ങൾ ഒക്കെ ഓക്കാതേക്കണ്ണല്ല മുല്ലൻ ദിവമ
നിന്നെയ സമാധാനപ്പെട്ടതുനാതിനു തുമിച്ചതു്. അയാൾ മന
ശ്രദ്ധിവിതതേതയും അതിനെ നയിക്കുന്ന വിധിയേയും പറി
കുടക്കുന്ന പ്രസംഗിച്ചു. അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അവരും ഒ
വലിയ ആദ്ധ്യാസമായിത്തീർന്ന്. അവ അവർക്കു ദൈർଘ്യത്തെ
ഉണ്ടാക്കുന്നും, ജീവിതമഹാരധനപ്പട്ടണവും അവിയുന്നതിനു വേ
ണ്ടി എഴിലും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന വിശ്വാസത്തെ
ജനിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്തു.

ജൂറതിപ്പി ഭേദമണിങ്ങാട് പറഞ്ഞു:—“വിവാഹം കഴി
ഞ്ഞു വളരെക്കാലം സുവിച്ചിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമുണ്ട്. ഈ
ജനത്തുനുന്ന വിജയം ദാന്ത്യായിത്തീരുന്നതിനുള്ള
ഭാഗ്യമുണ്ടാ എന്നാണ് പിനെ നോക്കേണ്ടതു്. അതിനെക്കു
റിച്ചു തീർച്ച പറവാൻ വയ്ക്കാതി രിക്കുന്ന. നിങ്ങൾ അയാളു
വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നാണു് ഇന്തപരമത്തെക്കിൽ, അതിന്റെ
എന്നൊക്കെ തടസ്സങ്ങളും ഷോഡങ്ങളും ഉണ്ടായാലും, നിങ്ങൾ
രണ്ടുപേരും, നിങ്ങൾക്കോ എന്നിക്കോ അഞ്ചേരുതമായ ചില
പ്രത്തിനിധമങ്ങളാൽ ദോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടുമെന്ന നിശ്ചയം. പു
ത്തിഷ്ഠാനാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എത്ര തുട്ടുങ്ങുന്നായി
ഇന്നാലും പുത്രിയാക്കിത്തന്നേ തീരംനും എന്നുള്ള അപ്പുവാ
കും നിങ്ങൾക്കു കാംഹില്ലയോ? ആ തുട്ടുണ്ടാതെ അടുത്ത
ജനത്തിൽ പുത്രിയാക്കണം. അതിനായി ഒരു പുതിയ ജീവ
നോട്ടുകൂടിയ ഒരു പുതിയ ജനമം സ്പീക്കർക്കേണ്ടി വരും.

“ഈ നിയമമാക്കുന്ന മനസ്യകാല്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതു്. ഈ
തീനെത്തെന്ന കരാച്ചുക്കി വിശദമംകിപ്പുന്നയാം. മുഖ്യമന്ത്രിയും
പുത്രിയാക്കാത്ത കാല്യങ്ങൾ അടുത്ത ജനത്തിൽ പുത്രിയായെ
മതിയാവു. ഈ നിയമത്തിനു് ഭരിക്കലും ഒരു ഫേഡറീറ്റും
വരിപ്പി. ഈ നിയമമനസ്കരിക്കുന്നതിനായി നമ്മുക്കു സംഭവിക്കു
ന്ന ഹാരോ സംഗതിയുമെന്നെന്നും, അതിനു മറ്റു സംഗതിക
ജോട്ടുള്ള സംബന്ധമെന്നും നിങ്കൾ അവിയാണ് പാടില്ലാതെ

വരാം. മന്ത്രരായ നമ്മകൾ അതു പുജ്ഞമാക്കണമെല്ല. നമ്മക നമ്മ എ മാംസചക്ഷേപകാണ്ട് ഉംഗവിച്ചു് അവവുടെ പ്രശാന്തനിശ്ച സഹതികളെ കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിയാ തന്ത്രകാണ്ട് നാം അവവെയ അത്രത്തുടർന്നു എന്ന വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു. വിചാരിച്ചിരിക്കാത്തതും അസംഖ്യമായതും അതു ഒരു കാരണത്തിൽനിന്നു് ഒരു കാൽപ്പന്നം നാം പലദേഹാഭം അതുവെച്ചുവിവരാഡിപ്പൊക്കാ രണ്ട്. നമ്മുടെ ലഘുബുദ്ധിയും പരിശീലനത്താനും നിമി തന്ന നാം അതിനെ പ്രശ്നമനേന്നു ഭാഗ്യമനേന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിനാൽ പ്രതിനിധിയമന്ത്രിന്റെ അസോഫ്റ്റ് പ്രക്ഷോഭ ഇം വ്യാപാരങ്ങൾ നമ്മക ദ്രശ്യങ്ങളുടെ അക്കാദിക്കാരിയായിരുന്നു. പ്രശ്നാസനേ റിയ ഇം പ്രശ്നത്തെ മനസ്സിൽ ദിഷ്ടം രാമനു് ഉപേക്ഷിച്ചു് അതിനെ അത്രതമെന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നതുകാണ്ട് തുഷ്ടിപ്പുടുക്ക യാണു ചെയ്യുന്നതു്.”

“മിക്കവാറും പരിപൂർണ്ണവാധമയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നതും, കരച്ചുകാലം കൂടി കുറഞ്ഞിരിക്കിൽ, അതായതു് ഭ്രംഭോക്ക വാസം ലഭിച്ചിരുന്നവും അതു പരിപൂർണ്ണതയും പരിപൂർണ്ണ തു ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നതും അതു എത്രയോ ജീവൻ പുഷ്കരാല തു ചില പ്രതിനിധിയമങ്ങളിലും നിന്മിച്ചേപായിട്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ അന്വേഷാന്വേഷണം യോജിക്കുന്നതിനു വിധിയിട്ടായിരുന്ന രണ്ട് ജീവാംശങ്ങൾ ചില പ്രതിനിധിയമങ്ങൾ നിന്മിച്ചിരിക്കുന്നതും ഭിന്നിച്ചേപാവാനും ഇടയായിരിക്കും. ഇം ജീവനാർ നമ്മക വ്യാവൈയമല്ലാത്ത ചില സ്ഥിതികളിൽ അ ചുത്തു ഒരു ജീവന്തു യോജിക്കും. ഇം സംഗതികൾ പ്രകടമായി അവിഭിംബിച്ചു് അപരിപൂർണ്ണമർത്തുനാരായ നമ്മക ജീവിതാനുബന്ധമെന്നു പറയപ്പെട്ടാവുന്ന അവസ്ഥ വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ളതാണെന്നു കാണിപ്പാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നൽകുന്നാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അതു അപരിചിതനായ യുവാവിനെ കാണിവാൻ, ഉടൻതന്നെ അന്നരാഹം മുള്ളുവാൻം ഇടയായതു് എന്തുകാണാണോ? നിങ്ങൾ അയാളേ കണ്ട്; അതു ദർന്നും തന്നെ നിങ്ങളുടെ വിധി ഇന്നതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു്. അയാൾ ഒരു ദർപ്പായവു്. നിങ്ങൾ നാട്ടിലെ അതിപ്രബലനായ ഒരു ആട്ടിവിന്റെ മുതി; അപ്പേരുതിന്റെ ഏകസന്ധാനം;

ഇന്നപറ്റെന്ന നൽകാവുന്ന സകല സൗഖ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ട്; നിങ്ങളെ ഭാഗ്യയായി വരിക്കന്നതിന് രാജാക്കന്നാഡം ചന്ദ്രവർത്തികളും ഒരുപെട്ട വദം; ഇങ്ങനെന്നും നിങ്ങൾ എ അഭിനൈയാണ് അംഗീകാരന്നും ആ യുവാവിൽ അന്നരാഗിണിയായി ഭവിച്ചതു്? ഇനിയും പറയാം: ഒരേ മാതിരിയിൽ നധി തിചെയ്യുന്നവദം ജീവിതരണംചെയ്യുന്നതിന് ഒരേ മാതിരി സൗഖ്യങ്ങൾ ഉള്ളവദം ആയ രണ്ടുപേരും ഭിന്നഹലങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതിനെ നമ്മൾ എങ്കിനെ വ്യാപ്പാനിക്കാം? ഒരു ചെറിയ സംഭവം, അതിനെ മുഴുമെന്ന പറഞ്ഞാലും ശരി, ഭാഗ്യമെന്ന പറഞ്ഞാലും ശരി, അവക്കെട സമന്വില്ലെങ്കിലും വലുതായ മാറ്റുള്ളഭാക്ഷനും. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരുവൻ പല്ലുക്കിൽ കയറി സംബന്ധിക്കുന്നു. മറേറവൻ ആ പല്ലുക്കിനെ വഹിക്കുന്നു. ഒരുവൻ പല്ലുക്കിൽ ചാരിക്കിടന്നു സുവിക്കുന്നു; മറേറവൻ ആ ഭാരം മുഴുവൻ ചുമന്നകൊണ്ട് കുട്ടവെയിലാത്ത നടനു വിയത്രം തുടരുന്നു.”

“തൊൻ പറയുന്നതിന് ഉഭാഹരണമാശിട്ട് ഇം കുമ കേരാക്കുക. ജീവിതത്തിൽ സവംവിധ സൗഖ്യപുണ്യസക്തിക്കും ഓട്ടക്കുടിയ ഒരു കോടിപ്പരിശീലന് ഒരു പുതുൻ മാതൃമേ ഉണ്ടായി തന്നുള്ളൂ. ആ പുതുൻ പാതയും വയസ്സിൽ മരിച്ചുപോയി. ആ അപഹരം അ ധനികന്റെ മനസ്സിൽ തന്നുചൂ; അയാൾക്കു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മഹാ സകടമായിത്തീരും അനാഭവം. എന്നാൽ തന്റെ വാഗ്മിത നിലനിരത്തുന്നതിനുള്ളൂ വഴി കുറ തെളിച്ചതിനു മേൽ മരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അയാൾക്ക് രഹംമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഏല്പിംഗകൊണ്ട് യോഗ്യനായ ഒരു കുട്ടിയെ, ദത്തത്തക്കന്നതിനായി പല സ്ഥലത്തെയും അനേന്പഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. ഇം ഉദ്ദേശ്യത്താട്ടകുടി അയാൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽക്കൂട്ടുടെ സംബന്ധിക്കുന്നും രണ്ട് കുട്ടികുറ തെങ്ങവിൽനിന്നു കൂടിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവരിൽ ഒരുവൻ തന്റെ മരിച്ചുപോയ പുതുൻ ചരായ നല്പുവല്ലും ഉള്ളിരുപോലെ തോന്തി. അയാൾക്ക് ഉടൻതന്നെ ആ കുട്ടിയുടെ മേൽ ഒരു കൈതുകും ജനിച്ചു. ആ കൈതുകും കഷണേന പ്രതിപത്തിയായി ചുമന്തു്, കുട്ടിയെ മട്ടിയിൽ എഴുത്തു താലോ ലിക്കന്നതിനു് ആരുഹം ജനിപ്പിച്ചു. കുലാക്കുംബക്കൊണ്ടു് ആ

കട്ടിയെ ‘മത്തുപുത്രന്മാ’യി സ്പീകർക്കെയും, യഥാകാലം അവൻ ആ കുടംബവർത്തിന്റെ നാമപനായിത്തീരുകയും. ചെള്ളു. അവ ഒരു ശാസനക്കെഴു അനുസാരിക്കുന്നതിന് അനവധി ഭത്തുമാ തുണിഡായി; അവരിൽ ഒരവൻ, ആ വുലഡിനികൾ ആ കട്ടി യെ ആല്പം കണ്ണ സമയം കുടെ കളിച്ചുകൊണ്ടിനാ മറ്റേ കട്ടിതനേന്നയായിരുന്നു.

രണ്ട് കട്ടികളുടെയും പ്രായവും സ്ഥിതിയും നോക്കായിരുന്നു; അതുകൂടിടെ നോക്കിയാൽ ഒരവൻ മറ്റേവനേക്കാൾ വിശദായും യോഗ്യതകളും നേരുംഖായിരുന്നില്ല. എന്നാലും, അവരിൽ ഒരവനെ കാണുമാത്രയിൽ, ആ വുലഡൻ അപേത്ര ഫൈഫം ജനിക്കയും, തന്റെ പുത്രന്റെ നേരുംഖായിരുന്നു വാ താല്പര്യം പുനർജ്ജീവിച്ചു് അതിനെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് അ ധാരാളും ഉത്സുകനാക്കിത്തിന്റെയും ചെള്ളു. ഈ വെറ്റമാരു ദുഷ്ട പ്രലഭാണോ? അതോ ഭാഗ്യമാണോ? അല്ല. ഈവ കൈ പുറം ജന്മവാസന ആകുന്നു. ഈതാ, നിങ്ങളുടെ കവിയത്തെങ്ങും കൂട്ടി കൂളിന്നിൽ ഇറ്റിരു വീഴുന്നു. ഈ കൂളിന്നിൽത്തുള്ളികൾ കേവലം അദ്ദേഹലമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നാണോ? ആകട്ടെ, അങ്ങിനെന്നയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളേയും എന്നേയും കുട്ടിക്കുട്ടി സംഗതികളും അദ്ദേഹലമായിരിക്കുന്നു. അല്ല, നിശ്ചയമായിട്ടും അല്ല. ഓരോ ചെറിയ സംഭവത്തിനും ഈ ലോകത്തിൽ ഓരോ തുത്യം നിവർഹക്കുന്നതിനാണ്. മറ്റവായും, വുക്കുത്തി നീറു അതുചൂശിവരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാജ്യപത്രത്തെ അ വിടക്കിന്ന് അടിച്ചുപറത്തി അടുത്തുള്ള നിമ്മലതാകത്തിൽ പതിപ്പിക്കുന്നു; അതു കേവലം അദ്ദേഹലമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടും. എന്തിന്റെ നിങ്ങളുടെ മുക്കിമേലുള്ള ആ മരവു്? അതും അസംഖ്യമായി അവിടെ ഉണ്ടായതുപോലെ; അതു നിവർത്തിക്കേണ്ട തുത്യമെന്നും നിങ്ങൾക്കു് അറിയാശും.”

“തന്റെ ഏകസന്താനം മരിച്ചതോടുകൂടി, താൻ അതു വരെ വളരെ ആരുദ്രയും കുടുംബത്തിലും ലോകത്തോടും, തന്റെ ധനത്തോടും വുലഡൻ വെരുപ്പു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഒരു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഗ്രഹത്തിൽ സർത്ത് ആനന്ദമേ അയാൾ ദർശിച്ചിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആ പുതൻ മരിച്ച തിരുപ്പിനെ അവിടും എഴും ഗ്രാജ്യമായും സങ്കുചരിതമായും

അവിച്ച. അയാൾ സക്കവും ദ്രോഗവുംകൊണ്ട് വലഞ്ഞു നാട്ടു മുഴുവൻ അല്ലത്തുതിരിക്കയും, അപ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽവച്ചു തന്റെ പുത്രന്റെ ചൊയ്യാണ്ടായിരുന്ന അതു കുടിയെ കണ്ണാടി അവന്റെ നേക്കണ്ണായിരുന്ന സ്ഥലം മേഖലയിൽവച്ചു വേണ്ടി നിങ്ങളുടെ കമ്മതനെ ആലോചിച്ചുനോക്കുക. നിങ്ങൾ യെറുവനയുക്കത്തായി എന്നവരികിച്ചും, നിങ്ങളുടെ മനസ്സും ശ്രദ്ധയായിരുന്നില്ലോ? നിങ്ങൾ യദിക്കുന്ന കണ്ണാടിവന്നു പരയുന്ന വിജയനമായി നിങ്ങളെല്ലാ അതു പെട്ടെന്ന് ആട്ടിക്കിച്ചു ദത്തനിനുയിരുന്നു? നിങ്ങൾ വാസനാസ്വാരം അയാളെ മേഖലയിൽവന്നു തന്നെ കാണുന്ന സകലത്തിനും ഒരു ക്രമവും ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ട്.”

ഈ പ്രകാരം അതു മുലർ പരഞ്ഞതവസാനിപ്പിച്ചു.

നമ്മുടെ നാട്ടകാരനായ അതു മുലർ വിശദപ്പെട്ടത്തിനു താഴീപ്പായക്കളിലും, വിചാരഗതികളിലും നവീനങ്ങളാനികളിൽ എററവും പ്രമാണിനാരംഭിക്കുമ്പോൾ പായ്യാത്രപണ്ഡിതന്മാരും ടെ ചീതകളോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന കാണുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് പരിശ്ശാരകാലത്തു വന്നിക്കുന്ന നമ്മകൾ അതുനും അത്രുതകരം മാറ്റി തോന്നാം. ഇംഗ്ലീഷ് കമ്മ നടന്ന കാലത്തെ അച്ചിപ്പായഗതികളിൽ നിന്നും വിശപാസങ്കളിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കാലത്തു ഭീമിക്കുന്ന നമ്മകൾ അവ വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്ന രീതി കരെ വിലക്കുമായി തോന്നമായിരിക്കുന്നു. ജൈശതിഷ്ഠി തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരുംധരണമായി, അപ്പോൾ തന്റെ തിശ്ശേരിയിലിൽ കണ്ണെങ്കണ്ണം സംഗതിയെ,—അവളുടെ കവിക്കത്തക്കങ്ങളിൽകൂടി ലൈംഗ്ര ക്ലൗനീർ ത്രംഖികളെ,— സുചിപ്പിച്ചു പറത്തു. അതു ക്ലൗനീർ അവളുടെ ക്ലൗക്കളിൽ നിന്നും കേവലം യദിക്കുന്ന ജനിച്ചതെല്ലാം, എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് ഒരു കാഞ്ഞം നേടാനാം ഒരുദ്ദേശ്യം നിമ്പിക്കുന്നാം ഉണ്ടെന്നാം, അതു ആപുനമാണ്യാത്തത ദിക്കുന്ന അതു നിയമത്തിന്റെ സ്വഭാവിയാണെന്നാം അയാൾ പ്രസ്താവിച്ചുതും ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. ഇതേ അച്ചിപ്പായത്തനെ ഇംഗ്ലീഷിലെ പരേതനായ റാജ്കീയക്കവിയും പ്രക്രിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു യഥാ:—

“ஒன் கலைநிர்மலைக் களின், ஒன்று வெப்பிச் சூ-
க்லீட்டுக் கிழவுள்ளிக்கலையாக வியிசு உள்ளி
உண்ணாக்குப்பமங்கின் தேவிஸ் தங்...
பெறும்போது முழுமானதானாகி எ”

ஒன் ரீதியிற்குத்தொன் விசாரிசு ஜிலிசுபோயிட்டித்
வக்கு பெறும்போது ஒன் மக்கள்க் காலிப்பாயத்திக்கூடி
விகாரப்பாய்வரது பரிசுத்தங்களுடைய தொனிசெப்புக்காமெ
ங்குத்தின் ஸங்கவமில்லை; ஏதுமாக ஸங்க ரீதியிலும் பரிசு
யிசுட்டித் தமக்கு அது அலிப்பாய்க்கூடுத ஸாராங்கம் மாறு
நோக்கி, புஜங்கங்காய அதேக்கூடுத விசாரத்தி, அர
வர் எது ராஜுதல் எது காலது ஜிவிசுதித்தொவராயாலும்,
ஒரே ரீதியிற்குத்தொன்யிரிக்கமென தத்பா முகிசு துஷ்டி
பெப்பாந் செங்கஞ்சுமள்ளு. ஹூ அலிப்பாய்க்கூடு அதுவர
ஸங்கது ஸருபாயத்தினே வேந்தியிருக்குத்; ஹூ அலிப்பா
ப்பாய்க்கால மாங்குசிவிதத்தை ஸுரமமாக்கக்கூடு, முயக்கை
ஸமாயாந்துக்குமாக்கக்கூடு, தேவைக்கிருமதாய பித்தத்தை ஸா
தமாக்கக்கூடு வெயிட்டுள்ளு. தான் ஜிவிசுதித்தொ காலத்தை ம
ஹாஶ்தாநிக்குத் தொகூடுத ஸாம்பாத்து லலிக்கொன்றின
ஊருதலாடாயித்தொ அது பூலிமதிக்கு அந்த அலிப்பாய்க்கால
கேட்டு வழிரெ மனிஸுவம் கிடி. அரவாதுத உடபோரைக்கும் அர
வர்க்க ஸமாயாந்தையும் அதுமையையும் ஜக்கிப்புச் சூ. உணவுச்சு
கக்கமாய ஹூ அதுமை ஜக்கிசு கிமிசுமதுதல் அவர்கள் ஸப்பும
பித்தத்தையித்தின்ற. தான்கு ஜிவகெப்பெப்பாலும் அப்பாய்க்கூடு
தத்தக்கவெள்ளும் தான் பீயிசுப்புக்கொள்கித்தொ ஏதேனும்
ஒன் மஹாநாரம் சென்னத்துபோலெ அவர்க்கு அப்போல் அதோனி.

അരബ്യം മര.

അഗ്രവിസ്വം.

ക്കുളാൻ ചെയ്യേം പാപത്താലവെഴും -
മിഞ്ചവനിവിശ്രദ്ധാനംഡകൾ ഓയിച്ചതി-
ന് ഒരു കൊന്ത കൊല്ലുണ്ടെന്നുണ്ട് പിയിമതം,
ഭാഗമേ പുതരുതുന്നതാന്തിന ദാവിജന
വന്നു കൊന്തനുഹിരുന്നതേ വരു
ഞക്കുമില്ല സാം പയത്തുവെള്ളുലക്കതി-
പലാക്കിലാംകിയു, മായാരൈവെവെമരുതു നുനം,

ആമഹാഭാവത്തം.

അത് ജീവന്തിഷ്ഠിയുടെ ദേശാന്തരവും ഉപദേശവും ദേവമൺ ക്കു വളരെ ഗ്രാം ചെയ്തു. അയാൾ പല പ്രകാരത്തിൽ വ്യാ വ്യാനിച്ചു ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ അവരുടെ എഡയാകഷ്ടകങ്ങളും എഡയംഗമങ്ങളും ആയിട്ട് തീറ്റ. ഇപ്പകാരമായിരുന്ന പുരാ തനകാലത്തു് ആചാര്യനും രൂക്ഷനുലങ്കളിലും അരബ്രൂട്ടുമിക ഭിലും വച്ചു ശിഖുരെ അഭ്രസിസ്തിച്ചു വന്നതു്. അയാൾ വീണ്ടും പുവർത്തിയിൽത്തന്നെ പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി.

“എലാക്കന്തിലെ സർ സംഗതികളും ഒരു നിഖിതസമയ ത്രു് നിഖിതസമലത്തുവച്ചു നടക്കായുള്ളത്. ചില കാൽങ്ങൾ എങ്കിനെയുണ്ടു് എന്ന നമ്മൾ അറിഞ്ഞുകൂട്ട. അവ അതു സാവധാനമായും ഭർജ്ജംതയമായും സംഭവിക്കുന്നു; മഹാദിപ്പഭർത്തിമാർപ്പോലും അവ ഗോപരമല്ല. വെറുമൊരു നോട്ടംകൊണ്ടും, ഒരു കൂത്രാക്കാണേം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ശബ്ദം കൊണ്ടും ഒരാൾ മരോരാളുമായി ഒരുക്കാലത്തും വേർപ്പിരിയാതവള്ളും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു പോകും. സാധാരണ മർത്തുന്ന ചീസ് അതുമാകാത്ത രൂഗരൂക്കവചനം, രാജഗ്രഹത്തിൽ ജ നിച്ചു വേണ്ട മൻകരതലുകളോട് ആക്കും അല്ലാപ്പുമായി വ ഇരുന്ന രൂളിന്റെ ചെവിയിലും എത്താവതാണു്. അതുഡാ ധമായ കിടങ്ങുകളാൽ ചുറവപ്പെട്ടു അതിഭ്രതമമായ ഒരു കോട യിൽ ആശാ നിങ്ങൾ ജനിച്ചു വളരുന്നതു് എന്ന വരികിലും, ആയും ലാലം ഒരു കടിലിൽ കഴിക്കുന്നെന്നുണ്ട് ഇന്ത്യരമ്മ തിരുക്കിയു്, അഞ്ചിഭൂതവന്നെന്ന നിഖിതമായും സംഭവിക്കും”എന്നു്

കൈ കുവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മിലുണ്ട്. ഒരാഗളുകു പചനം മാത്രമല്ല, വളരെ അടക്കാത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു ദാ കോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക റീതിയിലുള്ള വല്ല മണമോ ഇവ യും രണ്ട് ആത്മാക്കാളെ ദരിക്കലും വേർപ്പിരിയാതെയിരിക്ക മാര്യോജിപ്പിക്കണമെന്നും പത്രാപ്പുങ്ങളാകും. രണ്ട് ജീവം ഒരു ഒരു ലോകത്തിൽ മനസ്സാക്കുതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകു നേബാറി, അവ മുൻപായി വാസനാനാസാരമായ ഒരുദ്ദേശ്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കാനായി നയിക്കാപ്പെട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ജീവിതങ്ങളെല്ലാ ഭരിക്കുന്ന മനസ്സും അപൂർക്കത്വവും ആയ അതു ശക്തി അതു ഉദ്ദേശ്യത്തെ നിരവേറുന്നതിനും അവയ്ക്കു വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അതു ഉദ്ദേശ്യം സാധിത്തപ്രായമാകുന്ന പതനത്തിൽ അവ യെ യോജിപ്പിക്കാൻ ഭാവിച്ചു അതു ബന്ധം പൊട്ടി ജീവനം റിൽ നേന്നാ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടിം തന്നെയോ, അതു ശക്തി നയി ചു പോകാനാൽ, ചരമം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ മൃഗവന്നാക്കാ തെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗം അതിനു ഗ്രായമായുണ്ടാകുണ്ടു പരിപൂ സ്ത്രീയെ ഒരുദ്ദേശ്യം, അടുത്ത കൈ ജീവന്തിൽ പ്രാപിക്കുമായിരി ക്കാം. ഇതാണു പ്രതിനിധിയമം. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ നോക്കു. പ്രമമവീക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ നിങ്ങളും വിജയനം അഭ്യന്നും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുപോയി. നിങ്ങൾ അധ്യാത്മയും അധ്യാര നിങ്ങളേയും പ്രണയിച്ചു. ഇപ്പുകാരം നിങ്ങൾ രണ്ട് പ്രേക്ഷണങ്ങളും യോഗത്തിനുള്ള പ്രമമവീജം കൂടുമായി; അതു ക്രമമെന്ന മുളച്ചു വളരുവരികയും ചെയ്യു. അക്കാനിൽവച്ചുണ്ടായ അതു സംഭവത്താലല്ലായിരുന്നവെക്കിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഈ തിനു മുമ്പുതന്നെ നന്നിച്ചു സുവിച്ചു വാഴുമായിരുന്നു. തീരെ വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ ഉണ്ടായതായിരുന്ന അസ്സംഭവം. അതോടു കൂടിയ അപത്രതനു; പകുശ ‘അനുഭവായതു വിധിശ ക്രതിയാലായിരുന്നു. ഇതിനെന്നാണും തൊന്ത് ഭാഗ്യവിപ്പവമെന്ന പറയുന്നതും’ നിങ്ങളുടെ യോഗം പരിപൂണ്ടിമാകുന്നതിനുള്ള വഴി തന്ത്രങ്ങളാൽ മുൻപായിരിക്കുന്ന ഏതു സംഗതി നേരിട്ടിട്ടും രാഖില്ലാതെ കായച്ചിൽക്കുടെ സെപ്പരമായി സംബന്ധിക്കുന്ന വശിപ്പോലെയല്ലാ ജീവൻ. ഭാഗ്യവിപ്പവമെന്നു, പുല്ലും ജീവിച്ചിട്ടുള്ള സുകുത്തുപ്പാം കൂത്തണ്ണം പല മുൻപുള്ള ആജ്ഞിച്ചു സുകുത്തുപ്പാം പല മുൻപുള്ള ക്രമം അതാണും. അവ ക്രമം പല മുൻപുള്ള ക്രമം അതാണും. അവയും മുൻപുള്ള ക്രമം അതാണും. അവയും മുൻപുള്ള ക്രമം അതാണും.

പുവ്ജന്മതിലെ ഭക്തിക്ഷേമാലാധിരിക്കാം നിങ്ങൾ ഈ സ്ഥിതിയെ പ്രാചിച്ചുത്ത്; എന്നാൽ ആ കാരണങ്കാണ്ട് തന്റെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തയ്ക്കാലഗമ്പിതികളിൽ തുഷ്ടി നേടേണ്ടതാണ്.

“ഒരുക്കനിൽ വച്ചുണ്ടായ സംഭവത്താലല്ലോയിരുന്നുവെ കിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇതിനാമുന്നേവതനെ ദന്തിച്ചു സുവി ചു വാഴുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നയപരിപൂശ്യത്തെ തട വാൻ പുവ്ജന്മതിൽ എന്നോ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ തടസ്സങ്ങൾക്ക് കരേക്കാലത്തേയും ഉള്ളിട്ടുവെന്നും, നിങ്ങൾ ക്ഷ ഫോന് ഡോജിക്കമെന്നും ആശം എന്നിക്ക തോന്നുന്നതു്. ഇങ്ങ നെയാണു പ്രധാനതിൽ കാണുന്നതു്; വിധിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈങ്ങ നെയാണു് കറച്ചുകാലത്തേയും മാത്രമാണെങ്കിലും, ആ സംഭ വം നിങ്ങളെ രണ്ടുപേരേയും വേർപ്പെടുത്തി. അവിച്ചാരിത മായ ആ സംഭവം നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശ്രദ്ധവലയിലെ ഒരു ക ണ്ണിരുയ തയ്ക്കാലത്തേയും പൊട്ടിച്ചു. എങ്കിലും, നിങ്ങൾ ഡോജിക്കമെന്നാണു് ഇംഗ്രേസ്മതമെങ്കിൽ, ഗത്തതിൽലായും ഒരു പതനമോ, അതിലും വലുതായ ഒരു ആവത്തോ ആ ഇം ശ്രദ്ധമതത്തെ ഭജിക്കവാൻ ശക്തമാകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ സംഭവങ്ങൾ വിധിച്ചുത്തങ്ങളാക്കുന്നു. അതിനാൽ ദൈഹ്യം പ്ലീടിക്കുക; നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി ഉദ്രോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫലത്തെ അനബ്ദിക്കുന്നതിനായി അവിച്ചാരിതമായും സുഗമ മായും, ചില സംഭവങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷിപ്പിക്കുന്ന ആ ദിവസതേ യും കാര്യത്തു വസിക്കുക; എന്നാൽ, നിങ്ങൾതന്നെ, തക്ക സമ യം വരുന്നോടു, നമ്മുടെ യാതൊരു ശ്രദ്ധവും ക്രിക്കറ്റെ എത്ര എഴുപ്പമായും, നമ്മുടെ യാതൊരിവുമില്ലാതെ എത്ര ശ്രദ്ധമാ യും, നാം വളരെക്കാലമായി ആത്മഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഫലം, ലഭിച്ചവെന്ന കണ്ണ്, ആശയച്ചുപ്പെട്ടോ”.

“ഈ എത്താനം ദിവസങ്ങളായി ഞാൻ വ്യാപ്താനിക്കുന്ന ആ നിഖലത്തിന്റെ അത്രാക്കരണങ്ങളായ ചേരുപ്പുകളാണു നി ങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിവാഹം കഴിഞ്ഞു സുവിച്ചു വസിക്കുന്നതി നു തടസ്സമായിത്തീന്തിരിക്കുന്നതു്. അതേ, ആ ആപ്പത്തു നേ രിക്കണമെന്നു് അയാൾക്കും, അതിനെക്കുറിച്ചു പരിത്വിക്കുന്ന മെന്നു നിങ്ങൾക്കും വിധിയുണ്ടായിരുന്നു. മനസ്സുള്ളതുങ്ങൾ

ക്ഷോ മനഷ്യരത്നങ്ങൾക്ഷോ ദന്തിനും ആ ആവാത്തിനെ അല്ലപ്പോലും, അബനമാത്രപ്പോലും മാറാൻ കഴിയുന്നതല്ലായിരുന്നു. അപ്രകാരമാകുന്ന മഹത്തും അനുഭാകരണിയമല്ലാത്തതും ആയ ആ നിയമത്തിനേന്ന് സ്ഥിതി. ഭ്രവണിയങ്ങൾ സംഭവങ്കൾ മുണ്ടായിരുന്നു; മഹാസമുദ്രങ്ങൾ ജലം നീങ്ങി പോങ്കുന്നു. ഇതെല്ലാം മുൻ ഏപ്പേട്ടിട്ടിള്ള നിയമങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളാണ്. ജീവിതാംഗങ്ങൾ എന്നുമില്ലാതെ നശിക്കുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് നിയമത്തെ അബനവിച്ചുതെന്നായാകുന്നു. മഹാരാജുങ്ങൾ ഉത്തരവിക്കയോ നശിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിൽ എന്നതുപോലെതന്നെ ഒരു മനഷ്യൻറെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു തുടർച്ച സംഭതി നേരിട്ടുന്നതിലും ഇംഗ്ലീഷ് നിയമം പ്രവർത്തിക്കുന്നണ്ട്. ഓരോ ചെറിയ സംഭവത്തെയും, അതിനേന്ന് ഉല്പത്തിയെയും ശതിയെയും ഭൂമാനിയത്തിലെ ഭിന്നമഹാലോകങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ആ നിയമംതന്നെ ഭരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മഹാലോകങ്ങളുടെ നാശവും, മഹാസമുദ്രങ്ങളുടെ എന്നവേണ്ട, നീംചോച്ചുസ്ഥിതികളിലും ഇംഗ്ലീഷ് വികളിൽ നാനിനേന്ന് അതിലും വായ ചലനവും, അതതിനും വിധിച്ചിട്ടിള്ള കാലവും സ്ഥലവും സ്ഥാപിക്കുന്നവാരം സംഭവിച്ചു തീരു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സംഭതിനിമിത്തം വേദിക്കുന്നതു്.”

“അവസാനമായി, എൻ്റെ ദീംഗൾഡം ഇങ്ങനെയാകുന്നു. ഞാൻ പായനത്തിനെ പൂണ്ടംമായി വിശ്വസിക്കുന്നും. ഇംഗ്ലീഷ് സംഭതികളിൽ കൃത്യകാരണങ്ങിതുപണം അസാധ്യമാകുന്നു. ആശയം വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ തങ്കൾ സമയത്തു നിങ്ങളുടെ വിജയനെ കണ്ടെത്തുകയും, അയാളോടൊക്കെ വളരെക്കാലം സുവിച്ചു വാഴുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതെപക്കിം, മഹത്തായ ചിത്രങ്ങളെ ആര്യപാസപ്പെടുത്തി സന്ദേശിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തമായ സംസാരത്രം ഗം ചെയ്യ വസിക്കുക.”

അല്ലെങ്കിലും വായനക്കാരേ, അല്ലെന്നരേതെങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ കൈഞ്ഞതുകൂടം ശമിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കമ്പ ആവാത്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പു നാം നമ്മുടെ സ്വന്ധനിയായ അഞ്ചാനിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കിച്ചു അല്ലും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ

ഇക്കമെയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതു്, അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളിലും വികാരങ്ങളിലും സ്വഭാവങ്ങളിലും എക്കറിനെയുള്ള വധാരിയിൽനിന്നു എന്ന കാണിപ്പാണ് മാത്രമാണു്. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ, വാസ്തവം തനിൽ, ഭ്രാംഗത്വിലെ അതുശായപ്രവേശങ്ങളിൽ നിന്നു വെച്ചിരുത്തുന്ന ഒരു ചുമ്പിനുകാത്തു രഹഞ്ചങ്ങൾപോലെ; അപരിഷ്ടതങ്ങൾ ആയി കാണപ്പെടുന്നു. തൊപിലാളി ചെയ്യുന്ന മിനാക്കവേലകളാണു മഹത്തായ വിചാരങ്ങളേയും മാത്രം ഉണ്ടാക്കി മനസ്സും കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. മനസ്സും ആ വിചാരങ്ങിൽനിന്നു മററിക്കൊണ്ട് മാത്രമല്ല, അതിനെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തി ചുരിക്കുന്ന റിതിക്കൊണ്ടും ‘അപാദ്ധ്യതചിത്തവും തനി’യായിത്തീരുന്നാണു്.

കാലാധികാരിയായ രാജകീയകവിയാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട “സൗതിഗാനം” എന്ന അത്യുത്തമ്പുറമും, വെള്ളിവാക്കനു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും, നമ്മുടെ ജനതാനിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും തമിൽ വലിയ അംതരമെന്നും ദേശനാനില്ല. പ്രാദുര്യാത്മകപ്പും പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ഒന്നരം കാണാമായിരിക്കാം. ഷുപ്പിജമ്മതിൽ ചെയ്ത സുന്ദരചുണ്ടു് തുത്തങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളുടെ പ്രതിപാദിച്ച സമയം ടെനിസിൽ മരാകവി ഉദ്ദേശിച്ച അത്മാനമുടെ ജനതാനി ഉപദേശിച്ചതു തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ആ പല്ലവാധിനെ തുവിടെ ഉല്ലരിച്ചു് രണ്ടിനം തമിൽ വല്ല സാമൂഹിക കാണണം ണ്ണോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുറിഞ്ഞും ഭാരം വായനക്കാരെ ചുമ്പുത്തുവാനെ തൊന്തു ഉദ്ദ്രൂഗിക്കുന്നുള്ളു.

“വിപ്രീതമതംയിരിക്കുവെ
പിയി, തുരതാം ക്കയിമിക്കിംഡാം ചഹം;
വിനിവ തും തും നിക്കംചും,
വരുവാനുള്ളതു വന്നതനെന്നപും.”

അംഗ്രോധം പ്രഥ.

അരുശയും, ഭയവും.

അല്ലംപാടിന്റെ മഹാദവലക്ഷ്മിരഹംതൃഷ്ണിയും
കല്ലും മന്ത്രപ്രയസി മഹാമാര്യമാഞ്ചു കിഷ്പസ്വർ പീഠം
തല്ലും തനിക്ക് പതിനാറ്റപാട്ടവശിച്ചു തല്ലും നീയൻ കാല
ഗില്ലും കല്ലിച്ചുചുമ്മാക്കു മദ്ദംലവുമാലാഞ്ചു വാഴും.
മഴുരസരങ്ങൾ.

“ജീവനാമൃതമായി നിന്നും, സമീപമെത്തിയ മുത്രുവെ-
സ്സാവകാശമയയ്ക്കുവാൻ പട്ടവായു് ഭവിച്ചിട്ടമാരുതാൻ:
എവമുള്ള മഹാആൺതിനു വന്നാണതെനിട്ടവാൻ എറെ-
സ്സാവധാനത ചേരിലും ബുള്ളു നാമകരക്കു നിഭാനമേ”

ഈ പദ്മം നമ്മുടെ നായികയുടെ തരക്കാലവിന്തക്കല്ലെ
സംക്ഷേപിക്കുന്നു. ക്ഷീണപ്രായമായ അവളുടെ മനസ്സിൽ
ആ വുഡിജ്ജുംതിശി അതുകൊള്ളെ ജനിപ്പിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ
അവരും അതിനു വളരെ മുഖ്യതന്നെ മരണം പ്രാപിച്ചുപോം
കമായിരുന്നു. എങ്കിലും ജൗരതിശി പരഞ്ഞിരുന്ന പതിനെ
ടു മാസങ്ങളും മിക്കവാറും അവസാനിക്കാരായിരുന്നതിനാൽ;
അയാറാം എന്തെല്ലാം ഉപദേശിച്ചു് ഉന്നേഷപ്പെട്ടതിശിട്ടും, അ
വർഷക്കു ക്രമക്രമം ദയക്കരണങ്ങളായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകാതിരു
ന്നില്ല. അവരും ദീർഘകാലം പ്രതിക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
മരുരാത യുവതിയുടെ വിഷയത്തിൽ അയാറാം ചെയ്തു പ്രഭും
അക്ഷരങ്ങൾ ഫലിച്ചുകണ്ടും; ആ സംഗതി അവളുടെ ചിന്തനത്തെ
ബലഭാകർഷിച്ചു വച്ചിരുന്നതിനാൽ, അയാറാം പരഞ്ഞവെയെ
ല്ലാം അവരും പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്രസിച്ചു.

ഈ അതുകൊടക്കിടയിലും അവരുടെ വിലപ്പൂശേഷണ
ശായാറാം പരഞ്ഞതിനുപുകാരം സംഭവിക്കുയില്ല എന്നുതു
ഡയം ജനിക്കാരാജാശിരുന്നു. അങ്കുന്നുവിതലംകാളായ ഈ
അതുകൊടയങ്ങളുടെ മലഖ്യ അവരും ആ പതിനെട്ടു മാസമുത്തു
അവധിയുടെ അവസാനാലട്ടം ഭൂമിവാം നയിച്ചു. ദിവസം ഒരോ
ക്കേന്നാറും അവരുടെ അതുകൊടയുടെ ഭയം അധികമായിത്തുട
ക്കാം. നാം അതുകൊടം താല്പര്യപ്പെട്ടുന്ന ഒരു സംഗതി സാ
ധിക്കാനാതിഞ്ഞതനുണ്ടും നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ പതിച്ചിരിക്കു

നേബാറ, ആ സംഗതി ആ വിധം സംഭവിച്ചില്ലകിംഗം എ നാളിൽ ദേഹം മരിയും കുടക്കിരുന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നതു സാധ്യാരണവും മരശ്ശുസപ്താവവും ആണ്; ആ സംഗതി നടക്കാനുള്ള സമയം അട്ടക്കാദൈവമാരും നാം അതിനാനുകൂലിച്ചതെന്ന കുമതിലെങ്കിലും കമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ മരശ്ശുവൻറെ അരത്യാശ അഞ്ചാടക്ക പറിമേക്കാമായും, രാഖരാ മനിക്കുറം ദിവസവും ഭസ്മമായും തീരുന്നു. അതുകൂടം പിളംവിക്കുന്ന ആ അഞ്ചാടക്കിച്ചുത്തിരെക്കുവിച്ചു ചിന്തിച്ചു വസിച്ചു ഭവമണിയുടെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നാണവിജ്ഞാനം.

ഈ ഭസ്മമായചിന്തകരക്കിടയിലും, അവർ ആ അവധികളിൽനാണ് സമയത്തെ പ്രതിക്രിയിച്ചുകൊണ്ടു വസിച്ചു. അവർ സമയം മഴവരും സപ്താശ്വരിലെ സാധിത്രുത്രമ്പദം വോയിച്ചും പച്ചറചന ചെയ്തു കഴിച്ചുവന്നു. അവളുടെ അഞ്ചാടക്ക ബാദനയത്തം നീനിനെന്നു കുടിക്കുടി വന്നു. അവർ പരിശീലിച്ചു ഗ്രമ്പദാശിൽ അധികഭാഗവും മത്തേതും തത്പരിയാനെത്തും പറി പ്രതിപാദിക്കുന്നവയും അവയുടെ കത്താക്ക മാരെല്ലാപേജം അദ്ദേഹവിശ്രാംസ്വികളും ആശിഷനും. അവർ കമ്മ്വാദത്തിൽ വിശ്രസിച്ചിരുന്നു. ഒരു മരശ്ശുവൻ തന്റെ പ്രവർത്തികൊണ്ടു ഭോഗത്തെഴും അങ്കെ പ്രവർത്തികൊണ്ടുതന്നു മോക്ഷമെന്നു പറയുന്നതു് ഓവിജനക്കയമല്ലാതെ മരിറാനമല്ല. ഈ മാതിരി സിഖാന്തരങ്ങളും പ്രതിപാദിച്ചു ഗ്രമ്പദം ആശിഷനും അവർ രസക്കത്താട വാചിച്ചുവന്നതു്. നിംനരഗ്രമ്പാരാധനാങ്കൊണ്ടു് ഉണ്ടായ വൈദിക്ഷയ്ക്കാൽ അവളുടെ കീഴ്തി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പാറും. വിദ്യാഭ്യാസരെ സ്വക്കരിച്ചു സമ്മാനിക്കുന്നതിൽ അവർ അതും സുക്കയാന്നുണ്ടോ ഒരു പോരംപോരാ കുറി. അവളുടെ പ്രശംസകൾ ലഭിക്കുന്നതിനായി പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കവികളും വൈദിക്ഷപ്രാളൈത്തിൽ വന്നകുടി തങ്ങളുടെ കവിതകൾ അവളുടെ മുഖാകെ വായിച്ചു കേരുപ്പിച്ചതുണ്ടി. അവർ അവയെല്ലാം ശ്രദ്ധിവെച്ചു കേട്ട രംഗിച്ചു് അവയും ഉചിതമായും ധാരാളമായും ധനം സംഭാവനചെയ്യുന്നുവന്നു.

അവളുടെ സവർഖം സാധിത്രുമായി ഭവിച്ചു. ജുന്തിക്കിയുടെ മരിച്ചുകുറഞ്ഞും, അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടം ഘടിക്കുന്നും, അവാവി

നെ കാചിക്കിയും ചെച്ചുവാനിഃയാക്കണ പദ്ധതി, അതു കേരളം ഒരു ദിന മുതൽ എത്തേന്തേയോ, അതല്ല, കീറിടം യാഥി ശ്രീ ദിന രൂപതിയേയോ അധികി പിക്കയില്ല; എന്നാൽ നിശ്ചയ മായും ദിന സാധിത്തിരസിക്കേന്തേയോ മഹാകവിയേയോ ആ തിരിക്കം എന്ന് അവളുടെ ബന്ധുകൾ കരത്തി. അവരുടെ സാധിത്രംതിലുള്ള സീമാത്തിത്തമായ ശ്രദ്ധ നിമിത്തം, വിജയ കൈകരിച്ചുള്ള ഭാവം ക്രമേണ ശമിച്ചുവരുമെന്നും, അതാളേക്കു റിച്ചുള്ള ചിന്ത തന്നെ കരേറു മാനന്തവുടങ്ങിയെന്നും പലജം വിചാരിച്ചു.

പക്ഷേ ഇക്കാല പദ്ധതിലോകം, രാത്രിയും പകലു്, അവളുടെ പ്രധാനവിവാരം വിജയക്കുന്ന ഭാംഖാലുവഞ്ചുപ്പാറിയാണി കുന്ന്. എന്നാൽ മനസ്സിനെ സർജാ വ്യാപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സംഘിതത്തിലുള്ള അതിത്രസ്ഥാനിയിൽ, അവരുടെ തന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാൻപോലുംകിട്ടിയിരുന്നില്ല. താനും വിജയനും പുംജമങ്ങളിൽ ചെയ്തു എന്തോ പാപങ്ങളുടെ പലമായിട്ടാണ് അപ്പോൾ അക്കാദ്ധികരം അനാഭവിക്കാൻ ഇടയായതെന്നും, അവരുടെ സപദാഷാസാധിത്രുഗ്രന്ഥ ഓളിപ്പുള്ള പരിചയം നിമിത്തം, ചിന്തിക്കുന്നതിനു സംഗതിയുണ്ടായി. അസ്തുക്കങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു പാപജമാവനം ലഭിച്ച തിനാൽ, അവക്ക്. ആ ജനത്തെല്ലക്കിൽ അടുത്ത ജനങ്ങളും ദിവസം, തുടർച്ചയിൽ വന്നിക്കുവാൻ ഇടക്കിട്ടുമെന്ന് അവരും പിശപിച്ചു.

ഇപ്പുകാരം ഓരോ വിചാരങ്ങളാൽ ഉസാധാരിതയായി കൂടുതലായ അവരും വന്നില്ല. ഓരോ സംശയിയേയും കാഞ്ഞകാരണാവിച്ചാരം ചെച്ചുനോക്കുവാൻ ഉസുകമായ ഇന്ന കാലത്തു വന്നിക്കുന്ന നമക്ക്. ആ പുന്നുക്കങ്ങളിൽ കാണുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ തച്ചിക്കാതിരിക്കുന്നും അസംബന്ധിക്കുന്നും തോന്നുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇന്ന കമ നടന്ന കാലത്തു് ആവക അഭിപ്രായങ്ങൾക്കായി ഇന്ന അധികം പ്രാബല്യം.

ഇക്കാലത്തും ആ മാതിരിയിൽ ചിന്തിക്കുന്ന മഹാമാർഖം ഇല്ലെന്നില്ല. അധുനാതനശ്രദ്ധാനികളിൽ അതുംസ്വാം ടാംഗ്സ്യാഥി, “ത ക്രിസ്തവിച്ചും പാപങ്ങളിൽ നിമിത്തം ദിന സ്ഥിതിയിരിക്കുന്നതിനിരിക്കുന്ന അള്ളക്കരി, ആ സ്ഥിതി ദ്വിതീയ

തന്നെ മിച്ചയാളിയന്നാലും, മുസംയുതവും സുസമീക്ഷയും അതിനുണ്ട് ശബ്ദിച്ചു ജീവിതാത്തക്കരിച്ചു പല സാമാന്യസിലാന്തങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു” എന്ന് തന്റെ “പുനത്തേരിയും” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസാദിച്ചതും ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്ലേക്കിൽ പിന്നെ ഏതൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ചാണോ? തത്കാലങ്ങളും ഭാഗ്യവിപത്തും യുദ്ധങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും കാരണം തന്റെ വിധിയും പുസ്തകങ്ങളും അതിനുണ്ട് വിചാരിച്ചു ദേവമണി അത്രപറിച്ചു. അതു മാത്രമല്ല, അവർ ആ വിചാരം കൊണ്ട് സത്തുഷ്ഠയായും സോശാഹിയായും വസിക്കും ചെയ്തു.

അവർ വിജയനെ അപ്രഭൂമായി കണ്ണ സാധം മഹാശയയും പ്രതിഗ്രിഥലഹരിദയയും അതു ഒരു കന്ധകയും ഒരു പ്രഖ്യാത യിരിനും അവരുടെബന്ധായിയന്നാൽ. പക്ഷേ, അവർ അനവധി വർഷം എകാന്തവാസത്തിൽ നായിച്ചു ഭാഗ്യവിപത്തും സങ്കടങ്ങളിൽ അരാബീച്ചു സ്വപ്നാശാസാഹിത്യത്രാഗം അഴിലെ അഭിപ്രായഗതികളുമായി പരിചയിച്ചു പരിഞ്ഞ പ്രജന്മയാളി വന്നേപ്പോൾ, അവളുടെ വിചാരങ്ങളിൽ അതുരഹിതമായി അല്ലെങ്കിലും അവരുടെ അവളുമൊന്നും സ്ഥിരം അവരുടെ അവരുടെ കവിതകൾ ആശ്രിതമായി തന്റെ സമയം മഴുവൻ വിനിയോഗിക്കുയും ചെയ്തു.

ഈപ്രകാരം അവർ കാലം കഴിച്ചുവന്നു. വളരെ ചുരുക്കം സന്ദർശകൾ മാത്രമേ അവർക്ക് പുസ്തകത്താന്തരസം വരും ദണ്ഡായിരിക്കുമ്പോൾ. അക്കാദാരണാത്താർത്ഥനുണ്ട് അവരുടെ ഒരു കിഴ്ചയും ചിവവും വളരെ തീക്കൂഷങ്ങളായി ജന്നവെന്നു തോന്നുകയും ചെയ്തു. റസകരങ്ങളും സാഹിത്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യിച്ചിരിക്കുന്നും, ഘലപ്പേശാം ഫിലഫ്പോൾ എക്കിലും ആ പുസ്തകത്താന്തരത്തെ ഒരു സൃംഗികാൻ ഇടയായതിനാൽ, ആ ചിവവത്തിനും ഒക്കി ഓന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയും രഹസ്യരത്നി ലാക്കി ചന്നും അവളുടെ ജീവിതത്തിലൂല പല നംബങ്ങളിൽ മനസ്സിൽക്കൂട്ടി അതിശീലപ്പെടിയിൽ കടന്നപോയതു്; മനോജ്ഞത മായ ആ മരതകം അപരൂതമായതു്, പ്രാംഗംലഭ്രമായ പ്രല തേതജും വാമനനേയും കരിച്ചു പറത്തെ കട്ടിച്ചുടെ നേരു സാംഖ്യൻ പെരുമാറിയ രീതി, വിശയൻ മഹാമനസ്സത്തായാളുടെ രഹിതി ചെയ്തു അപ്പോൾ, തന്റെ വിശപ്പേണ്ണാസിദ്ധാന്തിരം ആശ

யார் பரிசுத்தம் வகுக்கரி, ஒடுவிலாயில் வெல்லிக்காணு மலதிற் வசூட்டு நடன் அது குஸ்யமஸங்கேஷம் இவரை, வேரெழுப் பலதும் அவத்தெ மனஸில்க்குடை கை சொயால்தினியறு தின்குட்டி அதிலீசுத்திற் பலிக்கை பட்டங்கள் ஏற்காறு பொலை துடரத்துட்களை எடுத்து வேறாத்திற் கடன்னாய்வாயி.

ஹவைல்லூங் அதுலோவிழு⁵, ஹாரோஸ் விசாரிதூகொ ணகு⁶ அவர்கள் அனோடிவஸம் அந்தல்லருதி கஷிள்தூ வாரேங்க ரம் செந்திலைஷம், நிதூஜு⁷ அதுரங்கிதூ. அனங் அவர்கள் திற்கிய பூத்தின ஹாஸ்கென்யாய்வைக்கான:

‘வெந்த ஹுடி பூத்தை, பிரையைக்கொந்து—
ஊரத்துக்களிலையைக்கும் பஞ்சிரிசும்பதானு?
ஸ்ரீதாத்துக்களிலையைக்கும் சூதாத்து
நூத்துக்கிம்மிக்களாகாயைக்கொந்து வாஸு ம் |’

— ० —

அறப்புாயும் தமிழ்.

இது ஸப்பீநவும் வாஸுவாயும்.

மொமதக்கூட்டு விஶோஶயகங்கை ணன்,
ஒழுவினி; வியுவினடித்துவாகதுமாயும் பியுயாக
மொமதாகு, கருஞ்சபாரமாக்கின்கிடவே
ஒருமியாகி தெண்டிச்சீதிக்குவாகு தேங்காயுவு. அங்கிலைநூற்கணக்கைக்கூடு.

புலவியத்திலுக்கு விசாரன்தூக்கு நிதூங்காந்தைக்குட்டி ராது கஷிதூக்குட்டிலிடு ஸப்பீநவுக்கலமாயு மன கூஸ்யாட்டுக்குடி வேவமனி பூத்தத்திற்குதென உள்ளார் எழுநேரா. கொக்கிற் கை செவ்விய மரத்துக்குதைக்குட்டி கை செவ்காக்குக்கு அவத்தெ முரியிற் ப்ராந்தெவங் ரதாங் அவர்கள் கிடக்கியும் மெத்தவிற் ஹட்டுதாயி அவர்கள் ஸப்பீநாக்கள். அவர்கள் உடன்தென உள்ளார். வாரைக்காலமாயு தலை பசுதல் நினை பொன்னூயு அது ரதாங் அவிடெ எழுப்பாங்கிரிது; பகேசு, அவிடெ எழுகெங் கெந்துள்ளாயியுமிலை. அது ஸப்பீநத்தின்கர் அத்துமெத்தாயித்தெவங்கள். அவர்கள் வூக்குமாயிலை. அது ரதாங் செக்கிற்கின்ற ஹோயு

തിൽ പിന്ന അതിനെനക്കരിച്ചു , സപ്പർന്നപോലും കവാട തു് അന്നു് ആളുമായിട്ടായിരുന്നു; അവളുടെ വ്യസനത്തിനു് അതിരിപ്പാതായി. തലേപിവസത്തെ വിചാരണയേഴും ആ രാത്രിഭിലെ സപ്പർന്നതേയും കരിച്ചു ഗാഡാലോചന വെ രൂക്കാണ്ടു് അവരു വളരെ നേരാ മെത്തമേൽത്തെന്ന ഇ ജന. തലേപിവസം പക്കലും രാത്രി ഇം അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടു് നാനാപ്രകാരേന്നാണുള്ളിൽ വിചാരണയും ആളിയന്ന സപ്പർന്നതു പത്തിൽ ആവിഭവിച്ചുതു് എന്നാ, അതു് അവളുടെ ഭാവിക്കീ വിത്തിൽ ഏററുവും പ്രധാനമായിരുന്നി സന്ന ഏങ്കൊ ഒരു സംഗതിയെ സുചിപ്പിച്ചുതുണ്ടെന്നും അവരു മനസ്സിലാക്കി. അവരു ഇപ്രകാരം ചിന്താമന്ത്രായിരിക്കുവേ, അവളുടെ വി ശ്രദ്ധയായ ഭാസി പട്ടതുനിഃക്കാണ്ടു് പേരിന്തെ ഒരു ചെറിയ താളിശാലഗ്രന്ഥം, കൊണ്ടുകൊണ്ടു് കൈകയിൽ കൊടുത്തു. നേര ഇങ്ങു വീതിയും എടുത്തു എന്നു വുമുള്ള ഇങ്ങപത്രു് ലാല കരം പട്ടതുലിൽ കോഞ്ചു് നേരിച്ചു ചേര്ത്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. അവരു അതിനും കെട്ടിച്ചു് നേരക്കിയ പ്രസ്താവം, അതു്, അതിരമുഖ്യപ്രാധാന്യം പലപ്രസ്താവം. താൻറെ അഭിനന്ദന നക്കാടുക്കായി അംഗം ചുമ്പുചുമ്പിച്ചുണ്ടു് കവിതകൾപോലെ ഒരു കവിതയാണെന്ന മനസ്സിലായി. എഴുത്തു സ്വാംഭവമായും മണിം ഹരമായും ഇ ജന. അനേകാഡിവസം ആ കവിത.വന്നചേന്ന തു് അവരുടെ പ്രത്യേക സങ്കേതാശം നടക്കി. അവരു ആ ഗ്രന്ഥം തുറന്ന ശ്രദ്ധാപൂർണ്ണം വായിച്ചു.

മദനപുരത്തിലെ താളിപ്പാത്ത കട്ടി.

ബ്രഹ്മികളുണ്ടു് വന്നു കുറഞ്ഞെക്കാക്കുയും
ജീവിക്കുന്നതാദ്ദേശത്തെ നേരുവാനായി
ഓരോരോ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുണ്ടെന്നായുണ്ടു്
ഓരോരുടെ മുന്നിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കു
ചുറ്റു പരക്കുന്ന കാറിനിനു നമ്മുണ്ടു്
ഇരു വരത്തുന്ന തു ചെപ്പുപ്പേം,
ഭാവമെടുവാറുവാൻ നട്ടുവേണ്ടതു
മോഹമാനന്നതുന്ന മാനഷനായു്

তুংগমাৎ সংযীতেসঞ্চৃণবৃণবৃষ্টি
 ভংগিয়েরীচৰ্মা নল্লোকুণ্ড,
 এৱাক্ষণ ছীলিল্লাৰেতয়িবঁড়মিয়িত
 তুৰন্তাতাযুক্তি বস্ত্ববিন্দ,
 কালীত তৰযুক্ত কলঙ্কমিল্পিমেঠ
 চেলুগ্নবীচৰ্মা মণ্ডবাতঃ,
 বস্ত্বুষ্টতৰণে তুষ্টু পোটিতিঙ
 নল্লুক্তুকো঳ুণ ত্ৰিগজালং,
 হৈচুৰাণাতেতুমে চুখু জনীচুৰু-
 বেচুৰাণমোতোলা নৃশংহৰ্তু!
 নন্দাযঁবৃণ্গ সুগন্ধ পুৰতনীয়ি-
 ক্রুণাণাযঁগৰীচু মৰয়বাণং,
 ভাবিচুণাক্তিয নাক্ষ নন্দুচুঁয়ং
 মোহৰিচুপোত চেবিক্ষেতৰমিবং-
 নক্তক্যুংচেযু নৰয়বাণং, নল্প
 পাকতনিল্পফুচুৰং কুটীয়ং,
 হল্পিচুক্তিক্ষুত্রমল্পুৰ তৰ্পণুচুং,
 মেল্পুণ ছুমিয়িত তাঢ়বাণং,
 চুৰতনীতৰু কার্যতৰণে ইৰিচুক্ত
 কুৰুপুৰিচুক্ষেতৰিত্তিকাণং,
 শীতবাতাতীয প্রবাহং জনীপুচু
 মেলিকিতনীয নয়ক্ষেবাণং,
 তিঙ জীবিচু নিল্পুৰমাযঁ তাৰজন-
 মল্লুপকাৰতনীকাল্পুৰণং,
 অল্পতাৰণীয তেনাপুতুতেনাপুতু-
 মল্পুয়া মৰণা! চীতবেণাং.
 ইন্দৰেবাণাতেৱোণামোৱোৱো কুচুক্ষেদ
 তাৰেচেযুক্তৰণাযুক্তি—নিষেদং
 অৱজন্তাতকাছীচুবাবিকেন্দৰ ঘৃতৰাণ-
 মজন্তত নীক্ষবান কেচুকেৱাদীবিন্দ!
 তুষ্টুযীল্পুৰাতী যুবাদু বস্ত্বোৱিপু-
 তুষ্টুলাৱেক্ষিল্পুং, যীৰণতে,
 তুৰন্ত নাঢ়মাৰ্বীচুং বেক্ষিতৰণবান
 চিহ্নণ মতৰণুৰাতীয বুণো.

അനാട്ടിനീശൻറ പുതിതന്നസ്ത്രണ
സന്ദര്ശനംയുക്ക, ഭംഗിയായി
വെള്ളിനിരത്തോട് എററിമേൽ ചെന്നൊട്ട്,-
മുള്ളപ്രഗ്രക്കിടാവൊന്നിനന്നതാണ്
മക്കെ മാതാവു പോരുന്നമാതിരി-
യുർക്കനിവാൻ പുലത്തിവന്ന.
കനിന്നപറുങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയുന്നിതുവു-
മൊന്നിച്ചുപററത്തെ മേച്ചിട്ടു
ബാലകൾ ഭ്രംപാലകന്മാക്കതാണ് തുപ-
യൂഡാലംബമാകവാനന്തിനേരം
തജ്ഞയേയും പിഞ്ഞയേയുമെത്തതിലി-
നാളിലെച്ചു ഗമിച്ചുവന്ന.
ഇമ്മട്ട് നാളികൾ ചെമേരു കഴിയവേ
വിശ്വിട്ടുണ്ടായിത്തെന്നാരിക്കൽ,
നേരമിച്ചിരെന്നാകില്ലോ പജ്ജിനെ-
ചൂശത്തെങ്ങംതനുക്കുണ്ടില്ല:
അക്കാരണത്താലെയുൽക്കണ്ണുപുണ്ടുണ്ടും-
രക്കുമട്ടപ്പാവേറിനിൽക്കേ,
തജ്ഞപ്രഗ്രതനിച്ചുംബിവിളിച്ചുകൈ-
ണ്ടിള്ളിൽ കടന്നതു കണ്ണ കന്ന
തന്റെനുതന്നതുഹിച്ചു രാത്രിയാ-
തക്കണ്ണതിൽ കഴിച്ചുകുട്ടി.
“തന്റെപ്രഗ്രക്കട്ടിരെവീണ്ടുകൊണ്ടല്ലിക്കണ
വൻപന്ന സമ്മാനമായുംകൊടുപ്പുണ്ണ,
വന്നടില്ലീല നിരച്ചു പണംകെട്ടി-
യാമന്ത്രിപ്പാരി വച്ചു കന്ന”
എന്നാളിവാത്തതാണ് പീരോന്ന രാവിലെ
മനിട്ടക്കേരംകമമാറായിവന്ന.
“പാതിനെക്കാണ്ടുവന്നല്ലിച്ചുകൊള്ളു വെൻ
പൊആളു, ഒരു ചണം വേണ്ടതാണോ”
എവമോതിക്കാണ്ടു മെല്ലു പുറപ്പെട്ട
പാവദ്ധും തത്താനുകൾ
വേണ്ടുന്നപോതു കാട്ടിലെത്തിരഞ്ഞിട്ടും
കണക്കില്ല പജ്ജിനെ നൽകമാറണ്.

കുരകരനിരക്കോരിച്ചുാരിത്തുതാൻ
 സൂത്രപ്രകാരിച്ചിത്തുന്നതിൽ,
 പാദംപൊരിഞ്ഞു കഴഞ്ഞു യുഹാവവൻ
 സാദംകലൻ വൻഭാധംതീക്കാൻ
 നാലുപാട്ടം നോക്കിനിൽക്കവേ കേട്ട തെ
 ചാലവൈ വെള്ളു മൊലിക്കമൊച്ച.
 മെല്ലുന്നതിസ്തിശൈത്യത്താൻ മുമിക്കേണ്ടാർ
 മുഖ്യാനുകാലിൽ തറച്ചു കൾഞം!
 നേരേ മറിത്തുമലൻ പുൽത്തട്ടിൽ
 ധീരൻ പതിച്ചിത്തങ്ങളും,പ്രാശേയും
 ചാതസപനംകേട്ട സംഗീതംഡിയിൽ
 ചാ ദത്താരേടത്തുനിന്നുണ്ടായി.
 മുന്നോട്ടുനോക്കവേ, താഴുതു വീഴുന
 പാർശ്വരാത്യാലിലുംമുഖം മെല്ലു
 ജാതമാം നാദത്താടൊള്ളു നൽ കീചക-
 രൂതത്തിലുതുന്ന വാതത്തിൻറെ
 ശമ്പുമാണ്ണന്ന ധരിച്ചുകൊണ്ടഞ്ചു നി-
 പ്രശ്നുന്നായല്ലോ കിടന്ന ബാലൻ.
 കാറ്റതലയുന്നകൊന്നുകളുാനുന്നായു്
 ചെറുപൊങ്കിത്താണു നിന്നുകീഴിൽ
 ഉറുപ്പിനീംകിട്ടുന്ന കൊമ്പിൽ തൊട്ടംവിഡിയു
 തെരുവ്വന്നാശിക്കന്നതാണുള്ളാനു
 നൊമ്പലമോക്കാതെഴുന്നേരുചെന്നാവൻ
 കൊമ്പങ്ങളു മെല്ലു വളച്ചുനോക്കി.
 തുംഗംതുരന്നാളു രസ്യതയമതിൽ
 സംഗമതായതു കണ്ണുവേഗാൽ
 അമുളിതനെന്ന ദരിച്ചു, പൊങ്കിത്താണോ -
 രമ്മളിംകൊന്നുകൾ ചെയ്യു കാഞ്ഞം
 ദ്രാരഞ്ഞിൽ തൻവിരൽവളച്ചുസാധിച്ച
 സെപ്പരമതിൽക്കൂട്ടെന്നോക്കി.
 അപ്പുംപും പൊങ്കിത്തമൊന്നുകേരിക്കായു്
 നൽക്കുപ്പം സംഗീതമൊന്നുകേരിക്കായു്

വള്ളികൾക്കുള്ളിൽ വലഞ്ഞ പത്രക്കട്ടി—
 യുള്ളംതണ്ണുപ്പിക്കമാഗാനത്താൽ
 ചീനത്തോടെ സഹായത്തിനത്തില്ലിച്ച്
 കാനനംതന്നിൽ കരഞ്ഞുകേട്ട്.
 കഷിപ്രംഘവാഖിനൈത്തിനോക്കീടെവെ,
 ഗ്രൂമോസ്സ്‌ലോറിതലാഞ്ചേനത്താൽ
 അപ്രദേശത്തിൽ പ്രസിലമാസ്‌തനീസ്റ്റംജീ—
 രപ്പചുതിന്റെപയ്യുതനെ
 കാണാതെപോരയാൽ പയ്യിനേയും പുതന്റെ
 വേണ്ടവും മോബാർ വരിച്ചുകൊണ്ട്
 രാജസ്വക്കൂറ്റും വിനന്തനീക്കി നഘ്സു—
 ജസ്പി നേടിനാൻ കാനതയാണെ.

ഇതായിരുന്ന കവിത. അവർ അതിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു: അതോടെ ഭേദപ്പെട്ടുതുടർന്നു മാറ്റിയിരിക്കുന്നതിനും അയയ്ക്കപ്പെട്ട വിജയ നേര അന്തിമസന്ദേശത്തിലെ, “തുപ്പക്കീടങ്ങൾക്കം, മാർഗ്ഗ സമിതാദായ ക്ഷുദ്രക്കണ്ണകങ്ങൾക്കം, പൊഴിത്തുവീഴ്ന്ന ഈ ലക്ഷ്മി അനന്തത്തിനും നിയതിനിയമത്തെ സാധിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നതാണ്” എന്ന അഭിപ്രായം അതിലും പ്രകടിക്കുന്നംബായിരുന്നു. വിശ്വേഷിച്ചും, ആ കമ ആ അഭിപ്രായത്തിനേരു ഒരുപ്പെടുത്തുവാൻ മാറ്റിയായിരുന്നു തുലജ്യത തിഷ്ഠി പറത്തെ മുലധനികന്നേരും കുംഡാപരമാരായ ബാലമാര്ത്തദായിരുന്നു. കോച്ചിപ്പരംബര പുതൻ മരിച്ചുപോയി; എന്നാൽ അയാൾ ആ ഗ്രാമിണബാലനെ കണ്ണിപ്പാർ അവരെ ‘ദത്തപ്പത്രനായി’ വരിച്ചു. എനിക്കും എന്നേരു വിജയൻ നാളുനായി; എന്നാൽ വിജയനേപ്പോലെ വിചാരിച്ച ശില്പിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തിമസന്ദേശത്തെ ദേശംകാനീകരിക്കും ചെയ്യുന്ന രൂപേശ ഇതാ ഞാൻ കാണുന്നു. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രണയം ജനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്ന തരക്കേടാണുള്ളതു്? അയാളുടെ ആദ്യഭാഗംബന്ധം പങ്കുണ്ടായിരുന്നതിനും ഏതാണ് ഉറ ആരിക്കുന്നവെന്നു് അപ്പുന്നമമാരെ ധരിപ്പിച്ചാവെന്നാണു്?

ഇതു് അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ദശാപരിവർത്തനമായിരുന്നു. ആ അന്തരുഹകവിഡേ ഭർത്താവായി സ്പീകറിസ്ടും അവരു ഉറച്ചു. തന്റെ അഭിനന്ദനത്തിനായി ഒരു കവിത അയച്ചിരിശ്കൊ ഒരു കവിയുടെ നേരെ താൻ അന്തരാഗിണിയായി ചമങ്ഗതിരിക്കുന്നവെന്നും, അധാരം കാഞ്ചിപുരത്തെ സന്മാസിമംത്തിൽ വസിക്കുന്നണ്ണെന്നും അവരു മാതാപിതാക്കന്മാരെ ധരിപ്പിച്ചു. അവരു സഭത്തുകയായി ലീഫലുകാലം സുവിച്ചുവാഴുമെന്നു് ഗുഖജ്ഞത്തിഷി ചെയ്യു ഫലിക്കുമാണു്, തങ്ങളുടെ പുതിക്കു പെട്ടെന്ന തോന്തിയ ഇതു് നിശ്ചയം നിമിത്തം ദേവമൺഡിയുടെ അദ്ധ്യനമമാർ അത്യുത്തമം സഭനോ ഷിച്ചു് അവക്കുളം, അവരുക്കു് അത്രുളിക്കരമായ അസംഗം ജനിപ്പിച്ചു ആ കവിതയുടെ കർത്താവിന്റെനെ വിഭാഗംചെയ്തു കൊടുക്കാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടുപെട്ടതി. അതിനാൽ അവർ അക്കദി ചെ വെളളിപ്പാദയത്തിലേയുള്ള ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നതിനായി സന്മാസിമംത്തിലേയുള്ള മുത്തെന്ന നിരോഗിച്ചു് അയച്ചു്

— പീം സീം —

അഭ്യം ട്ര.

ഭിക്ഷുസംഘം.

കാംബുകിക്കഥാം കൈവല്ലം
കാംബുകാപിജകിസ്ത്രും മനോധരം,
ഉണ്മപ്പക്കലതാപരിശൃംഗി താ
നിത്രക്കുമാലയമഖസംജ്ഞതം
തന്ത്രഗത്പരാസ്യം ദീപിനാം മുനികവ_
സാന്നം പ്രക്ഷും നമ്മുടിച്ചീരിനാം.

അഭ്യം തുരം തുരം സം.

തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ പാലാർ എന്ന നദിയുടെ തീരം അഭ്യിൽ, അതിപ്രസിദ്ധമായ കാഞ്ചിപുരത്തിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ ഗ്രാമത്തിൽ വിശ്വേഷപ്പെട്ടതാണമല്ലോ തെ സാധാരണ ലീതിയിൽ ഒരു കെട്ടിടം വളരെക്കാലമായി നിൽക്കുന്നണായിരുന്നു. സംസാരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഭിക്ഷാടനംചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന ഒരുക്കം സന്മാസിമാരായിരുന്നു അക്കട്ടിന്തിന്റെ ഉടമസ്ഥർ. ഗംഗാനദിതീരം

അള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വാരാണസികിലേയ്ക്കും ഇൻഡ്രാ എ തൈക്കേ അറ്റമായ രാമേഷപരപ്പീപിലേയ്ക്കും ആദ്ദോട്ടി ക്ഷേഡാട്ടം സഖ്യവിച്ചു് ഇടയ്ക്കുള്ള മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭർഗ്ഗവം പുണ്ണ്യനാടികളിൽ സ്ഥാനവും കഴിച്ചു ജീവിതം നയിച്ചുവന്നിൽനാം ഒരുക്കുട്ടം ആളുകളിൽ സങ്കേതമായിരുന്നു അതു്.

ഇങ്ങനെ അവിടെ വന്നുചേരുന്ന തയ്ക്കാലവനിവാസികളിൽ നിസ്സാരക്കുള്ളക്കിലും നിവിലക്കുളായ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേദ്ധിക്കൊട്ടക്കന്നാതിനായിട്ടു്, അവിടെ സ്ഥിരമായി സന്ധാസാത്രമം സ്പീകരിച്ചു് അഞ്ചാറും പാത്രവന്നിരുന്നു. ആ മംസ ഒരു മഹാകവിയായിരുന്ന സിലഡേശാഗിയുടെ സൃംഗായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അതിലെ നിവാസികൾ ലഭക്കിക്കാഞ്ഞുള്ളിൽ യാതൊന്നിലും ഏതുപ്പട്ടിരുന്നില്ല; അവരുടെ ഏകമായ പ്രവൃത്തി ദിവസംതോം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു അതിമികളെ വേണ്ടംവെന്നും സ്ത്രകൾക്കുകയായിരുന്നു. പാവനത്പരകാണ്ടം, വിഭ്രജനനിവാസംകാണ്ടം ആ മംസ ഉരു കീത്തിപ്പെട്ടുതായിരുന്നു; ഒരുബിവസമക്കിലും അവിടെ ഇതുപയോഗിച്ചു അതിമികളിൽ കരയാറണായിരുന്നില്ല. തുടർപ്പേരോളിം വന്നുകൊടുത്ത സദ്ധാരണഭാജിട്ടാണെന്നു്.

ഇങ്ങനെ അതിമിസർക്കാരം നടത്തിക്കൊണ്ടപോകുന്ന തിരുമംത്തിലേയ്ക്കു് ദാനപ്പട്ടിയോ മരോരാ യാതൊരു സപ്തത്ര മുണ്ടായിരുന്നില്ല. മഹത്തായ ഭ്രതകാലത്തെ വിശിഷ്ടങ്ങളുായ സപ്തവ്രതങ്ങളും, വില്ലയ്ക്കും പാവനത്തുകൂം പ്രസിദ്ധിയേറി ടാണ്ണുള്ളപ്പേഡ് അനവധി മഹാമാർക്ക് അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും ആയിരുന്ന മംത്തിന്റെ ഏകമായ ധനം. നാട്ടിലെ സാഹിത്യചരിത്രത്തെ അലക്കർക്കന്ന അനവധി മഹാകവികളിൽ നിവാസമലവും അഭ്രാസമലവും അതുപയോഗിച്ചു അതിന്റെ അഭിമാനം മുഴുവൻ. അതും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതിപ്രസിദ്ധമായ ഒരു മതസ്ഥാപനമായിരുന്നതിനാൽ, ജീവിതകാലത്തിനിടയിൽ അനവധി പ്രാവശ്യം കാണിക്കും രാമേഷപരണ്ണയ്ക്കും പോകണമെന്നതേമിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കെതസംഘത്തിനു്, തങ്ങളിൽ സഖ്യാരമഭേദം ആ സ്ഥലത്തും

കൂടുതലും പോയിവരേണ്ടതു് മതസംബന്ധമായ കൈകുത്തുമായിരുന്നു ഒരു ഏകിലും അതുവശ്യമായിരുന്നു. ആ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്ന് നാട്ടിപ്പിനു യാതൊന്നുമാവശ്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, അതു് പണമായോ ഭ്രമിയായോ ഉള്ള യാതൊരു ഭാന്തേതയും സ്റ്റീകർഡിലില്ല. നേരേറ്റിയു് ആവക ഭാന്തേരം സ്റ്റീകർക്കുന്നതു് മംസമാപകമാതൃട ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനു തന്നെ സ്കൗളാഗിരിക്കുന്നതുമുണ്ട് വിചാരിക്കുന്നതും ചെയ്തു വന്നിരുന്നു.

മംഡിപ്പതിമാർ എപ്പുട്ടെന്തിയിരുന്ന നിയമം, മംത്തിലെ സ്ഥിരതാമസക്കാർ അവനവരും വിധിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മം നിശ്ചാമമായി ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും രാത്രിയിൽ അവർ തവണവുച്ചു് ആ ഗ്രാമത്തിലേയും, വേണ്ടിവന്നാൽ, അട്ടഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലേയും തെങ്ങവുകളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമായ എപ്പുട്ടാണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ചേർന്നായിരുന്ന പോയ്‌വന്നാൽു് അതിൽ കൈവൻ രണ്ടിരുത്തും, കാരോ കട്ടു കൈട്ടിരുത്തുകൾ നിറയേ മൺ കരച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തട്ടി തോളുത്തും, മറ്റൊരുവൻ ഒരു ചേങ്ങലു കൈയിലിലും എടുത്തിരിക്കും. മംത്തിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാക്കം അപിതികരക്കം ക്ഷേണം നടക്കവാനായി അന്നാഴേവരം ചെയ്യാൻ ആ ചെറിയ സംഘം പുറപ്പെട്ടുകഴിത്തുവെന്നു് എക്കുൻ ചേങ്ങലു കൊട്ടി ഗ്രാമവാസികളെ കാംപ്പെട്ടതുണ്ടുണ്ട്; അനുസ്ഥിത നടക്കങ്ങോരു തട്ടിയിൽ താച്ചിട്ടുള്ള മൺ കിലുങ്ങൾ നാ ശ്രദ്ധത്താൽ തങ്ങരാ ഓരോ ഗ്രാമത്തിനേരും പട്ടികയെ എത്തിയേണ്ടും, വീടുകൾ യഥാർക്കതി അന്നാദാനം ചെയ്യണമെന്നും അവരെ ഗ്രംഗ്രിക്കുന്നു.

വിലു സന്ദർഭങ്ങളിൽ മംത്തിൽ ഒട്ട വളരെ അതിമുകയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നും, മാംഗങ്ങരാം എല്ലാപേരും ഇംഗ്ലണ്ടായി ഇണ്ടിനിന്നതു്, യോഗീസ്പരകവിയാൽ കുത്തങ്ങളും ശ്രീതങ്ങൾ പാടിക്കുന്നും സംഖ്യപരമായ ഗ്രാമങ്ങളിലും പോകാൻ കാരണങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ വീട്ടിൽനിന്നും ഭിക്ഷയായി ലഭിച്ച അന്നാംകൊണ്ടു കടക്കരാ നിരുദ്ധങ്ങോരു അവർ, ഉദ്ദേശം റാത്രി ദൈത്യമണിയോടുകൂടി, മംത്തിൽ മടങ്ങി എത്തുന്നു. അനന്തരം ആ ഭിക്ഷകൾ കൈമിച്ചിരുന്നും, ഗ്രാമവാസി

കരം സദനതാഷ്ടുവം നടക്കിയ അനന്ത ഭക്ഷിക്കന്നു. ശ്രേഷ്ഠം വരുന്നതിനെ അടച്ചതിവസതെ പ്രാതലിനായി വലിയ മൺപാത്രങ്ങളിൽ ഇട്ട് വെള്ള മൊഴിച്ചു നുക്കിക്കുന്നു.

ഇതായിരുന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ആ മംത്രിലെ അംഗങ്ങളും ഒരു ജീവിതരീതി. അവക്കു ലാളകിവുവഹാരങ്ങളിൽ ഡാതോ തു താല്പൂർവ്വം, ആ ദിവസതേന്ത്യോ പിറേര ദിവസതേന്ത്യോ പറൻ യാതോരു ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ഏകാ നീഥായ ധ്യാനത്തിലോ, മഹാകവിപ്രശ്നിതങ്ങളിൽ ഭക്തിചുരു ആക്കങ്ങളിൽ ആയ സക്രിതനങ്ങളും ശ്രവണത്തിലോ സമയം കഴിച്ചുവന്നു. അഞ്ചാനം സന്ധാരിക്കണമെന്നോ അതുവും മുണ്ടായിരുന്ന മംബംഗങ്ങൾക്ക് ഓരോ സംശ്രദ്ധകരം പറത്തു കൊടുക്കകയും, പ്രാഘീനങ്ങളായ വിശിഷ്ടത്തികളിൽ പ്രതി പാദിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെ വിശദപ്പെട്ടത്തിക്കൊടുക്കകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രൂതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസാധിച്ച ഭർഖിലോ ചിത്രങ്ങളായിരുന്നവരുടെ വേലു.

നമ്മുടെ കമ്മ നടന്ന കാലത്തു് ആ മംത്രിയും സ്ഥിരതാ മസക്കാരായിട്ടു് റണ്ടുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ സവർഡാ അക്കൗ വസിച്ചുത്തല്ലാതെ പറത്തേണ്ടും ഇറങ്കി സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഭിക്ഷുവുത്തിയേ സപീകരിച്ചു മംത്രിയും സ്ഥിരതാമ സം ചെയ്തിരുന്ന മറ്റൊരു ജനങ്ങൾ കൊണ്ടുവെന്നു കൊടുത്ത ആ ഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ കരാരിക്ക് വാർലുക്കുത്താരു കുറ്റി റണ്ടും നല്ലവണ്ണം കാശമാനും വയ്ക്കാനിരുന്നു. നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം സപ്രാജ്ഞാസാഹിത്യത്തിൽ പണ്ഡിതനും ആക്രിയനും അയാൾ. മറേറയാർ യു വാവായിരുന്നു. അയാൾ എപ്പോഴും ഒരു വട്ടി നിലവത്തുവയ്ക്കും തെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു കാണാം. ദീനാവിടിച്ചുവ ക്കിം അംഗങ്ങളുമോ മറ്റൊരു വന്നാവക്കിം അനന്തമരായ ദരിദ്രക്കിം അഭയം നടക്കുന്ന സ്ഥലമെന്നോ പറ്റേഡയ്ക്കുപറ്റേഡ ആ മംബ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. വളരെക്കാലമായി അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന കരാളായിരുന്ന വുലുൾ. തേൻ ഏടുക്കാനായി മലക ശിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരുക്കുടം വേടുന്നാർ ഒരു വണ്ണിയിൽ കയററി അപ്പോഴും പ്രജവാനീണിട്ടില്ലാത്ത നിലവിൽ, അവിടെ കൊണ്ടുവെന്നോ, സംരക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനായി, ഏതു

നീ മാസക്കാരിക്ക മുഖ്യ, ഏഴുപ്പിളിത്തന രഹംായിക്കുന്ന അ യുവാവു്. മുല്ലാം യുവാവും തമിൽ ആത്മ സ്റ്റോഫിത്തമാരായി തനിക്കയാൽ അവർ രണ്ടുപേരും സവ്വാ ഒരമിച്ചു വത്തി ആവന്ന. ആ മുല്ലവിദ്പാൻറു അല്ലൂപനത്താൽ അയാൾ നാട്ടഭാഷാസാഹിത്യഗമകളിൽ സുപരിചിതനായിത്തീർ. തന്നെ ശിശ്യൻ മുല്ലിമാരം കവിതാരസജ്ഞനും ആശനന്ന ഗുമിച്ചു്, മുല്ലൻ ആയാളെ അല്ലൂയനും ചെയ്തിക്കുന്ന വിഷയ തനിൽ വളരെ താല്പര്യവും സന്തോഷവും കാണിക്കാൻ ഉട ആണി. യുവാവും കാലക്രമംകൊണ്ട് തന്നെ മുത്തുതന്നെപ്പാലെ തന്നെ നല്ല കവിയായിത്തീർ.

സാധിത്യസംരക്ഷകമും വൈഴ്ത്തിപ്പാളയത്തിലെ മഹാക വാഹിനികും ആയിരുന്ന അ സ്കീഞ്ചെട കീത്തി, മുജഗിഷ്യ നൂൽ ഇക്കാന കഴിക്കേണ, രാജുത്തെങ്ങും പുരന്ന. ഈ വത്ത മാനും അ മംത്തിലും എത്തിയ സമയം നബ്ദുടെ യുവാവു് കരേറ്റു അസപാസമതാവിഹാങ്കരിക്കുന്നുണ്ടാണി. സപ രാജാവിന്നു ഫീതിക്കേണ ജനസാമാന്യത്തിന്നു അഭിനന്ദ നങ്കളേയോ ലഭിക്കുന്നതിനാല്ലൂഡിക്കുന്നവെക്കിലും, വൈഴ്ത്തിപ്പാള യത്തിലെ മഹാ കവയിത്രിക്കുടെ തുട്ടി നേട്ടന്നതിനു മാത്രമാ കിട്ടുകിലും, ഒരു കവിത എഴുതി പ്രസിലീകരിച്ച വൃാതി നേട്ടനെമെന്നു് അയാൾക്ക പെട്ടുന്നു് ആരു ജനിച്ചു.

മഹ്യജനത്തും അ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനു തന്തി പ്പാൻ ഉത്സാഹപ്പെട്ടതി. ഇപ്പുകാരമായിരുന്ന അ മംത്തിൽ അ അഡ്യകവിയും യുവകവിയും ഒരമിച്ചു് അനേന്നാനുമെമത്രി ബന്ധത്താൽ സത്തുപ്പുരായി വസിച്ചിരുന്നതു്. രണ്ടുപേരുടെ യും സാഹചര്യം രണ്ടുപേരും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. അവ ഒരു യഥസ്സും അ ആത്മഭൂമിയെ വിട്ടു് വളരെ അകലത്തു സ്ഥലങ്ങൾവരെ സഞ്ചരിച്ചു. ദേവമൺഡൈ മനസ്സിനെ അ വർജ്ജിച്ചു് അവരുടെ വിവാഹാരയെ ഉള്ളവക്കിയുറപ്പിച്ചു അ കാപ്പുത്തിന്നു കത്താവു് അ പ്രസിലുമംത്തിലെ മുല്ലവി പൊന്നു ഉത്തമരിഷ്യുന്ന തന്നെ ആയിരുന്നു.

വൈഴ്ത്തിപ്പാളയത്തിൽനിന്നു മംത്തിലേയുള്ളു് ഒരു മുത്തനെ അയച്ചിട്ടുള്ള വിവരം സാംഖ്യൻ അറിഞ്ഞതു. എന്നാൽ മുത്തൻ അവിടെ എത്തി വത്തമാനും പറയുന്നതിനു മുമ്പിൽ ചിലർ

ചെന്ന് ആ മാധ്യിപതിയോട് ചില ‘കട്ടകയുകൾ’ ചെയ്യണമെന്ന രഹസ്യമായി മുചിപ്പിച്ചിരുത്തിന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം, തന്റെ പ്രിയയിഷ്യൾസ് വല്ല അപവര്ത്തം സംഭവിച്ചുക്കാമെന്ന ഒരു ഷൈറ്റ്‌വാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ ആ വുലൻ നമ്മുടെ യുവക വിയോട് വേഷപ്രാപ്തനായി മംവിട്ട് പോകാൻ ഉപദേശിച്ചു. അഡാർ ഇരുവിന്നും കല്പനകളെ കൈക്കാണ്ട് ഉടൻ തന്നെ ആ സ്ഥലം ഉപേക്ഷിച്ചു തിരിച്ചു. വെള്ളിപ്പാളയത്തിലെ കൂതൻ അവിടെ എത്തിയ സമയം, നമ്മുടെ യുവകവിശയ കാണായ്യും, അഡാർ കറേ ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പേ മംത്തിൽ നിന്നു പോയിരിക്കുന്ന എന്ന ടീബ്വുത്താനത്തേടുക്കുട്ടി തിരിച്ചെ പോരവാൻ സംഗതിയായി.

—[o]—

അല്ലൂയം മവ്.

നവീനചുനങ്ജനമഖജനം.

ഉക്കണമതു കെട്ടും ശിച്ചു തെളിവും കണ്ടു പശായം, തന്നുക്കണ്ണു മുഖാനുത്തുരുചെന്നിമഞ്ഞുക്കുമുഖം തന്നെ ലക്ഷ്യമണം പുപ്പജനട കെത്തിരുതുമന്നിനായതി ചീരൻ മാക്കി സൗക്ഷ്യം ലഭിച്ചുതാഴെന്നതിനും ദിനാദി മാസിനാശി.

കല്ലുണ്ണസംഗമിക്കം.

കുട്ടികുരായ കരാറു കൈക്കണ്ണിലേറിട പെങ്കിയ.

ഓരോപാരാവാരം കുംഘം പരമ്പരയാ

നുക്കിയും ചുള്ളിവന്നമാറി മംറിയുരുട്ടിനിട്ട്

ശാർജ്ജിയുക പുരം പുരം പുകിക്കിസ്സുട്ട്.

കുവേലുപുനം വഞ്ചി ചുംട്ട്.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രാംഭാല്ലൂയായത്തിൽ വിവരിച്ച രക്താഗ്നിസ്വാരം കഴിത്തു് ഇപ്പോൾ രണ്ടു സംവസ്തരം തിക്ക തന്റെ. ആ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു നേർച്ചു കഴിക്കാമെന്ന പ്രാത്യമിച്ചിരുത്താനു നടത്തുവാനായി വെള്ളിപ്പാളയത്തിലെ പ്ര ത്രിഖണ്ഡി പുരിയും പുറിയും അവിടെ വരുമെന്ന മുൻകുട്ടി അനിവാര്യായിരുത്തിനാൽ ആ ശത്രുജാതത്തെ ഉത്സവത്തെ കഴിയുന്നതു മൊട്ടിപ്പിച്ചിരുന്നതിനു വേണ്ട ദാക്ഷസ്വരം എല്ലാം ചെയ്യു

പ്രൈട്ടിങ്ങ്. മനസ്സായത്തിൽ വിവരിച്ചു ഉത്സവത്തിൽ അംബികയുടെ സ്ഥാനം വഹിച്ചു അതു സ്കീഫുട്ടുകൊണ്ടു പലിക്കാൻപോകുന്നതുകൊണ്ടും അതു ആശഭേദത്തെ അടക്കിയത്തിൽ അളളുകൾക്കുണ്ടാം ഒരു പ്രത്യേക കെഴുതുകമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വന്ന് അവിടെ കുട്ടിയിൽനാം ക്രൈസ്തവത്തിനു കണക്കില്ലായിരുന്നു.

നമ്മുടെ യുവകവി മംഗലത്തിനിന്നും പൊയ്ക്കിളിൽരും എന്ന വർത്തമാനം കേടുതുമതൽ പ്രഥ വളരെ അസുപ്പമാവിത്തനായി വെച്ചിരുന്നു. അതു വൃത്താന്തം എറററവും വേദകരമായിരുന്നു. ദേവമൺഷം, അവളുടെ ഭ്രതജീവിതത്തിലെ വ്യാകലതക ലൈഖരിച്ചു വിചാരിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ തലേഖിവസം പകൽ മുഴുവൻ കഴിച്ചിരുന്നതു്. അവരുടെ മനസ്സിനിംബാഡിയും അതു യുവാവിനെ വിചാരിച്ചു ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുകയും അധ്യാത്മ ഉത്സവസ്ഥലത്തുവച്ചു കാണാമെന്നു് ഉദ്ധവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും, മുതൽ വന്ന പരഞ്ഞതെ വർത്തമാനം അവശ്യ കേവലം അധികരിയാക്കി. ഇതോടു പുതിയ സങ്കടമായിരുന്നു. അവരുടെ അനുഭവം രാത്രിയിൽ നേരഞ്ഞതെന്നു നിന്തുപ്പും രംഭിച്ചു.

അതു ആശഭേദത്തെ ഉത്സവത്തിനും ഒരു പ്രത്യേക വിശേഷമായിരുന്നു ക്ഷേത്രത്തിനും അങ്കിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന നലിയിൽ അസാധാരണമായ വെള്ളപ്പുകമുണ്ടായിരുന്നതു്. തീർത്ഥയാത്രക്കാരെ വള്ളംങ്ങളിൽ കയററിയായിരുന്നു മരകരയിൽനിന്നും ക്ഷേത്രത്തിലേപ്പും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതു്. അനന്തവധി വിശേഷമായി ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ എപ്പോറ്റിങ്ങനും. തുകൽകൊണ്ടു പോതിന്തിട്ടുള്ള വലിയ ചുരുക്കങ്ങളും ഇരു തോണികൾ. ഓരോന്നിലും ഉദ്ഗ്രാം ടതിപ്പുത്തുപേക്ക് ഇരിക്കാമായിരുന്നു. നമ്മുടെ വള്ളംങ്ങളുള്ളപ്പും ലുവയേയും വള്ളംങ്ങൾക്കാരുമാർ നീളുമുള്ള കഴുക്കോലുകൾക്കുണ്ടു് ഉന്നനിത്തനെന്നായിരുന്നു മരകരയെല്ലാത്തിച്ചിരുന്നതു്. വള്ളംങ്ങൾക്കാരുമാർ തോണികളുംനാം അവസരത്തിൽ വള്ളപ്പാട്ടുകൾ പാടി രസിച്ചു വന്നിരുന്നു; അളളും ദയവൻ പാടുകയും മരജ്ഞിവൻ അതിനെ എററ പാടി ദിതായിച്ചു ചൊല്ലുകയും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു എപ്പോടു്.

ഉത്സവകിവസം രാവിലെ വള്ളക്കാർ സാധാരണയിൽ
നിന്നും കുറെ നേരത്തെക്കുടിത്തെന്ന പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചിരുന്നു.
അവജന പാട്ട് ശാന്തമായ അതു പ്രഭാതസമയത്ത് അതിസ്മൃതിയായി
കേരിക്കാമായിരുന്നു. ഇതായിരുന്ന പാട്ട്:—

പം.

സാരമില്ലാക്കിനാവാണ ജീവിതം
പാരിച്ചീഴ്മകാലപ്രവാഹത്തിൽ
ഗ്രഖവച്ച തുംബതു കരയ്ക്കുതാൻ
മിഞ്ചുജനം ലഭിച്ച ——വിധിവശാൽ.

ദത്തമായുള്ള ജനങ്ങളെക്കുൾ
'മത്തുകൊണ്ട്' തുംബത്തിട്ടോഴക്കതിൽ
തീരമെത്താതെ മധ്യപ്രദേശത്ത്
തീരത്താഴനിതയ്ക്കു ——വിധിവശാൽ.

യത്രതുജീവൻ ജീവൻതാന്തര
നിദ്രവിട്ടുള്ളപ്പോലാണതു്
നിദ്രാജനങ്ങൾ കാലപ്രവാഹത്തിൽ
ദ്രോപ്പോതങ്ങളുണ്ടോ ——വിധിവശാൽ.

പ്രാംബചെന്ന മരങ്ങളിൽത്തെട്ടന്
വായുഗ്രാഞ്ചുപത്രങ്ങളെ വീഴ്ത്തുന്നു;
കൊച്ചുവുക്കണ കൊച്ചുകാരു തന്നെയും
തുട്ടമെന്നെന്നിവാഴം ——വിധിവശാൽ.

മരം മരം ഗമിക്കുന്ന കുപ്പലും
വന്നടിയുനിതാപത്തീരങ്ങളിൽ
ചെട്ടുനണംബായ കാറാരാൽ തുറമുഖം
മുട്ടേന്നു കുപ്പലെത്തും ——വിധിവശാൽ.

പാട്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടം ഭാവിസ്മൂഹകമായിരുന്ന എ
നീ ദേവമൺഡിക്കേ തോന്തി. അതിലെ ഒട്ടവിലത്തെ വരികളിൽ
പറഞ്ഞിരുന്നാരുപോലെ നടന്നവെക്കിൽ കൊള്ളാംഭന്ന് അ
വരു ആശിച്ചു. അവസാനചീരിക്കുന്ന പല്ലവി പറഞ്ഞ നിര
ത്തുന്നതിനു മുമ്പുതാനു ആറ്റിന്റെ ഒരു നടക്ക് ഒരു വലിയ
ചെടു കേരിക്കായി, ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ തുടക്കിയിരുന്ന തീര്ത്ത്

സഖാരികൾ എല്ലാപേരും കൂടി, അതു ചെയ്യു എന്തെന്നാറിവാനായി കരയ്ക്ക് ബാക്കിയെന്നി. ഒരു വള്ളുത്തിൽ രണ്ടാറ തീർമ്മ സഖാരി കയറിവരുന്നതും, അതു വള്ളുത്തെ അത്രത്രവിളിച്ചുകൊണ്ട് അനേകം വഞ്ചികൾ പിന്തുടരുന്നതും കാണായി. രണ്ടാറ മാത്രം കയറിയിരുന്ന അതു വള്ളുത്തെ പിന്തുടരുന്നിങ്ങനുവർ അതിനോട് മിക്കവാറും അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ യാതൊരു വഴിയുമില്ലെന്ന് അതു തീർമ്മസഖാരി കണ്ടു. ഒട്ടവിലാതെ കൈകയാറിട്ട് അധാരം തന്റെ ശത്രുക്കളെ തോട്ടിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വള്ളുത്തിൽനിന്നും എടുത്തുചാടി,—ഇതായി ഒന്ന് അധാരം ചുന്നജ്ഞമാർജ്ജനം കരയ്ക്ക് നീന്തിയെത്താൻ സാധിക്കുന്നു അബ്ലേഷിൻ മുങ്ഗിച്ചുകുകയോ ചെയ്യുക്കു എന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്ന അധാരം അതു ഉള്ളക്കേരിയ പ്രവാഹത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതു്. ഒഴുക്ക്, അതികർന്നമായിരുന്ന വെളിച്ചും, അധാരം വള്ളുരെ പണിപ്പെട്ടു കരയ്ക്ക് നീന്തിയെന്നതി. അധാരം ശത്രുക്കൾ അപ്പോഴും അധാരം ഒരു പിന്തുടരുന്നണണായിരുന്നു. കരയ്ക്ക് എത്തുന്നതിലു് ഉദ്ദേശം രണ്ടു ദണ്ഡു മുണ്ടായിരുന്നുപോരും അധാരം വെള്ളുത്തിൽ മുങ്ഗി. അധാരം ക്ഷീംനംകൊണ്ടു താന്നപോയതാണെന്നും കൃണികൾ വിചാരിച്ചു. ഏററും സംഘകരമായിരുന്ന ഏതാരം നീമിഷങ്ങൾ കഴിയും, അധാരം, അതു സംഭവം മുഴുവനും അതുക്കുണ്ടായോ എന്ന വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നീന്തിയുന്ന ഏതാരം സൗമീച്ചയമായ എന്ന മദ്ദേശം കയറി. അതു തുമ്മുറ്റത്തിൽ, അധാരം സുക്ഷ്മദാഹ്യക്കികൾ, അതു കുട്ടത്തിനിടയ്ക്ക്, അതീതമായ ഒരു സപ പെന്തതിൽ കണ്ണ ദിവ്യവിശ്രമത്തിന്റെ ചൊയ്യ എന്നതു പോലെ, വാസ്തുവന്തിൽ മുന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു അത്രമാവി നീന്തു നിശ്ചയം അനേകം എന്ന തോന്ത്രിക്കുന്നു, ക്ഷീംിച്ചു മുണ്ടായ ഒരു ശരീരം നാമികാന്തത്തിൽ നീലലംഘനതോടു കൂടിയ ഒരു സൗമീച്ചയം നിൽക്കുന്നതു വീക്ഷിച്ചു്, അധാരം വള്ളുത്തായെടുത്തു പാട്ടിനീന്തു

“പെട്ടെന്നുണ്ടാൽ കരാറാക്ക തുട്ടുവാ മുട്ടേന്നു ക്കുടാണും വിധിവശം”
എന്ന അവസാനഭാഗം ഓർക്കയും, അപ്പോഴും താമസിക്കാതെ തന്നെ “മദനപുരത്തിലെ താഴെയില്ലാത്ത കുട്ടി” എന്ന കവിതയുടെ കത്താവു താന്ത്രക്കുന്ന അനേകം സമത്തിക്കുയും ചെയ്തു.

അരാച്ചുറയം പ്രസ്.

അത്തിന്താമത്തിനു.

മെമ്പിലിതനോപരിചൊരക്കൊരു നിജ
മാതാക്കുന്നും നന്നായിച്ചുമയിച്ചാർ.
സപ്പൻവേദ്ധം എത്തപ്പുണ്ട് മെമ്പിലി, മനോഹരി
സപ്പൻഭ്രംജനങ്ങളുമണിഞ്ഞുശേരയോടെ
സപ്പൻമാലയും യരിച്ചാംരാൽ മനംമര-
മഞ്ഞാജനേന്തുനും വിൽ സത്പം വിനീതഖായ്
വന്നടക്കം നേത്രോല്ലലമാലയുമിട്ടാം മുന്നോ,
പിന്നാലേ വരണ്ണാത്മമാലയുമിട്ടീടിനാഡ്
മാലയും യരിച്ചുനീലോല്ലലകാന്തിതേട്ടം
ബാലകൾ ശ്രീരാമനമേരവും വിള്ളംപിനാൾ.

അലല്പാത്മരാമാധാനം.

സാംഖ്യന്ത്രയും ആര്യാളിക്കുടുംബം അനുചരന്നും കൈകുറിക്കു
അക്കദ്ദേപ്പകാതെ രക്ഷപ്രാപിച്ചു നമ്മുടെ കവി, അനേന്ന
ദിവസം ഉച്ചതിരിത്തത്തിനമേൽ വെള്ളിപ്പുാളുയത്തിലെ പ്രതി
വിശ്വാസം ഏതാനും വിശ്വസ്തുതുനും അക്കവടിഞ്ചാട്ടകു
ടി അനുബന്ധത്തിൽ പോകിയാണ്. അനു സാധാരണത്തിൽ അം
ബികയുടെ സ്ഥാനം വധിച്ചു് അഗ്രിയിൽ ചാട്ടാണിള്ള സ്കൂളിയു
മായി അയാൾ ക്ഷേത്രത്തിൽവച്ചു് സപ്ലുസമയം രഹസ്യമായി
സല്പിച്ചു. അഞ്ചിരെന്ന ചെയ്യന്നതുകൊണ്ടെ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചു
കാൽം വെശ്ചമ്പ്രാംകുടാതെ നേടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന
പരമ്പരയെത്തെഴിയായ അയാളിക്കുടുംബം ചിത്രം അയാളോട്ടപദ്ധതി
ചു. വലിയ കലവരവും തനിമിത്തമുണ്ടാക്കന്ന രക്തവിക്ഷേ
പവും കൂടാതെക്കണ്ട കഴിയണമെന്നു് അയാൾക്കു് അതിയായ
താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു.

അനുത്തെത്ത അടിയന്തിരത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗമായ സം
ഗതി നടത്താനുള്ള സാധാരണവേദ്ധാം അട്ടത്തുപ്പോരു, പുഷ്ടിക്കു
കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം അലക്കരിച്ചു ബിംബവും പുരാതനയുള്ളൂ എഴു
നെന്തിളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. അംഖികയുടെ കൈയ്യായ ആ സ്കൂളി
യും കൈകുറിക്കുട്ടി അവിടെ സന്നിഹിതയായി.

ଶାଯକସଂଘର ପ୍ରାତିନିଧିକଣ୍ଡାରୀ, ଅନୁଭି କାଚେତନରୁ ଆବଲୀର ଅଭ୍ୟେଶିଥୁ କଣ୍ଠିତରେଷ୍ଟାର ଓ ଅବଦ ଆଶିକଣ୍ଯତିରେ କରିଛୁ ମେଳନ ନିନ୍ଦକାଣ୍ଡ୍ ଉଥୁ ତତିର ପରତରୁ:—“ଏହେଠୁ କଟିକରେ, ରଣ୍ଟେସଂପର୍ବତରତିର ମୁଖ୍ୟ, ହୁଏ ସମବନ୍ଧିତ ପରିବାର ଅନୁଭିକ, ‘ଆପଣ୍ଯଙ୍କ ବି ଉତ୍ସବମନ୍ୟେତରନୀ ତରଣୀ ଶକ୍ତିରେ ଯଥାପିକଣ୍ଠ’ ଏହା କଲ୍ପିତ୍ତିରନୀ. ଆତ୍ମ ଅଭିଯାନ ନକଣିରିକଣୀ. ମଦନପୁର ତତିଲେ ତତ୍ତ୍ଵଯିଲ୍ଲାତର କଟି ଏହା କବିତରୁଟି କରିବାରେ ନିଲାଗିର ନମ୍ବର ମୁଖ୍ୟର ନିତକଣ୍ଠ ହୁଏ ଯୁଵକବି, ସାଂବନ୍ଧମାୟିକ୍ତଣାଯ ଯୁଲତତିର କାଳୁତେରାର ଗର୍ଭ ତତିର ପତିତ୍ତ ପ୍ରିୟପ୍ରେସ୍ଟ ବିଜ୍ଞଯନିଲ୍ଲାତର ମରାତମଲ୍ଲ. ଅର କୋଣ୍ଠିମ ଯାରାହୁମାଯ ତେବେ କିନ୍ତୁମନୀ ପିଚାରିତ୍ତିରନୀ ମଲ ରହାନ୍ତି, ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସମୟରତତିନକାରୀର କାଳୁତେରାର ପଲ୍ଲ ଅଭପତ୍ତ ନେନିଟାଳ ରକ୍ଷଣ ପ୍ରାପିକଣାତିକାଯି, ଅନ୍ତିମିର ଜେ ହୁଲ୍ଲିବଲ କେଟିତ୍ତଣାକୀନ୍ତିଣାଯିତରନୀ. ଭାଲ୍ପାଂକୋଣ୍ଠୁ ପିଜ୍ଞାନ ଅର ପଲ୍ଲୁର ମେଲାଣ ପିଲାନ୍ତରୁ. ଅଭିାଦ ଅର୍ଯ୍ୟାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ରଣ୍ଟ ତିବସଂ କିଟକେଣଟି ବାନୀ. ଅନ୍ତର୍ପ୍ରାର ମଲଯ ନାହିଁ ଅର୍ଯ୍ୟାରୁ କଣେତରି: ଅବର ଅର୍ଯ୍ୟାର କଟିକଣାର ତେବେକାରତ୍ତ କଷ୍ଟିଣାମାରି. ଅଭେଦ, ମୁକତାର ଅର୍ଯ୍ୟାର ମାଯିତାନିକ୍ଷିଂ ସ୍ଵର୍ଗାପାନାଳାଗରେଯଙ୍କ ଅର୍ଯ୍ୟାର କଷ୍ଟପ୍ରାତ୍ମକ ଅନ୍ତର୍ତ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଭିକ୍ଷୁମଂତରିର କୋଣାକ୍ଷରଚବାନ୍ତରେ ଏହିଥୁ ମାନ୍ୟ. ମଂାନ କାରି ଅର୍ଯ୍ୟାରୁ ବେଣ୍ଟିବାଲ୍ଲାଙ୍କ ପିକିରିଥିଥୁ ରକ୍ଷଣ୍ପ୍ରକାରି.”

ହୁକ୍ଷତର ପରତରୁ ନିରତତିଯିକ୍ତ ଅବଦ ପିଜ୍ଞାନ ର ପକରି ଉଣ୍ଡାଯିତରନୀ ପକିଯୁ ଓହେତ୍ତ ଯରିତ୍ତିରନୀ ସପଣ୍ଟ ପ୍ରତକଣ୍ଠ ବାଣୀ ଜଗନ୍ନାଥରେତର କାଳିତ୍ତକୋଣ୍ଠ ପିଲାକାଳ ଅଭରଣ୍ଟିଥୁ:—“ସଂବନ୍ଧରେ ଗରାରିମେତ ଯବାନ୍ତିଲିକଂ ତେବେ କାହିଁଥୁ ହୁଏ ପକିକଣାଯିତରନୀ. ପିଣ୍ଡିକେଟିଯ ହୁଏ ତଲାହକ ଓବମଣି କୋଟିତତତାଗାରୁ. ଅବରତରନୀଯାହି ତାର ହୁକ୍ଷତର ପିଣ୍ଡିଯତ୍ତ. ହୁତା ହୁଏ ନୀଲକଷ୍ମୀ ଅବତ୍ରିତ ରକ୍ଷଣାଯାଗାରୁ.”

ହୁଏ ରହନ୍ତିକାରୀର ଉତ୍ସବରେ ଅଭିଥୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଅର ତ୍ରତ୍ତନ୍ତିମିତନୀରାଯି ନିତକରେତରନୀ, ଅବଦ କରିକାରୀ

ഈന്ന അഗറിക്കാഡമിയിൽ ഇരങ്ങിനിന്നുകൊണ്ട് താഴെപ്പറഞ്ഞ നാ പ്രകാരം ആ അനുഭവത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു—

“എൻ്റെ കാര്യക്രമങ്ങൾ, എന്ന് പറയുന്ന വാക്കുകളെ ഒന്നുടക്കി കേരഡക്ക. പത്രവേണ്ടി പുന്നജ്ജമമജ്ജനം നിവർത്തിച്ചു നാടെങ്ങം പ്രസിദ്ധയായിത്തീർന്ന് ഡീബാഗിരമിന്റെ പുത്രന്മാരെ മററാത്തമല്ല, ഈ വിജയൻ. നമ്മുടെ രാജുത്തെ ചരിത്രത്തിൽ വിവ്രാതമായ ഓഗ്രസ്സാളയമെന്ന ആ കെട്ടംബരത്തിലെ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എക്സന്റാനമാണു ഡീക്രാഡാത്തനായ ഈ യുവാവു്. അനവധി വഷ്ടിക്കരിക്കു മുന്നേ ഇയാരംകു ലഭിച്ച പുത്രജനമലജനചിഹ്നം ഇതാ ഇരിക്കുന്നു. ഈ പത്രക്കവും അതു കോത്തിട്ടിള്ളി പട്ടചാരടം എന്ന് ഇയാളുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങുന്നതു നിങ്ങളും കണ്ണിരിക്കു ശ്രദ്ധാ. എന്നാൽ വെള്ളിപ്പുാളയത്തിലേയും ഓഗ്രസ്സാളയത്തിലേയും എൻ്റെ കാര്യക്രമരം കേരഡക്ക! വിജയനം, ദേവമൺ യും, അമവാ ഓഗ്രസ്സാളയവും, അധിക താമസംകൂടാതെ വിവാഹവന്നുത്താൽ ഡോജിക്കാൻ പോകും; ഇനിമേരു നിങ്ങൾ സുവന്നായി സ്നേഹത്തോടുകൂടി വസിച്ചാലും”.

ഇങ്ങനെ പറാത്രകൊണ്ട് അവർ കരാറി വലിച്ചെടുത്തു തു തന്റെ നെബുള്ളു കത്തിയിരക്കി ഉള്ളിക്കരുതിൽ രക്തമേ ററ നിലവെത്താക്കെത്തെളിച്ചു. ഇപ്രകാരം ആ വഷ്ടിത്തെ ഉത്സവം അവസാനിച്ചു. അനവധി കാലജ്ഞാനി ഇപ്രകാരമുള്ള കെതിത്രൗഢാചിഹ്നങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തെവെച്ചു പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നവരികിലും, അവയിൽ നേന്നുനേന്ന ജനങ്ങളുടെ ചിത്രത്തെ ആവജ്ജിക്കവാൻ ഇതിനോളം ശക്തമായി ഭവിച്ചില്ല.

അമാകാലം വിജയൻ്റെയും ദേവമൺ ഇരുക്കുന്നതേയും വിവാഹം ആരോപണശിക്കപ്പെട്ടു. വിജയൻ്റെ പിതാവിന്റെ സൗഡം കരിക്കൽക്കുടെ അതിന്റെ വാസ്തവമായ നാമനേ പ്രാപിച്ചു; മാരക്കുടെ രേണു നിമിത്തമുണ്ടായ ഷൈറ്റങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വന്നിനന്ന ജനങ്ങൾ ആ ഇതുപരു വഷ്ടിത്തെയും കൂടക്കുന്ന തയ്യാറാലും ഉണ്ടായ സന്ദേശങ്ങൾക്കിടയിൽ കുഞ്ഞേന്നു മറന്നു. അതിഭയകരമാണു പ്രവാഹത്തിൽ പതിച്ച് പുന്നജ്ജമമലജ നം നിവർത്തിച്ചു്, കരിന്തരമായ ഒരു പരീക്ഷ കാണിച്ചു ഡീരിക്കു

ഭാഗീരമീച്ചതൻറെ പട്ടാളിങ്ങകവും, വൈഷ്ണവപ്പാളയത്തിന്റെ യും ഭംഗതപ്പാളയത്തിന്റെയും “പാസ്സുരതപസ്സുവൽപ്പലാ യിത് പരസ്പരമാ”യ ബന്ധങ്ങളും വീക്ഷിച്ചു കാണ്ണിച്ചു നിന്മായ ചൂരാതനങ്ങളോലയവും, വേവമൺിക്ക തത്പര്യം നൊപ്പേജ്ഞാവായി വത്തിച്ചു മുഖജ്ഞത്തിഷിയും സന്തുഷ്ടി ഏണ്ട്.

മുണ്ഡം.

—(o)—

எான்னி டெ புதிய புன்குப்பார்.

	க.	எ.	ஈ
இ. தயலாந் த-ாங்லாயங்	ம	०	१
கி ர-ாங்லாயங்	०	மர	१
கி ஈ-ாங்லாயங்	१	०	१
கி ர-ாங்லாயங்	ம	०	०
பாரப்புரூ த-ீ ர-ா ஓய்க்கைமல்	ம	०	०
கி ஈ-ாங்லாயங்	ம	வ	०
புராளாகாவுமலைகி த-ாங்லாயங்	०	மர	०
புராளாமலைகி த-ாங்லாயங்	०	வ	०
ஜூாதிஷ்டி	ம	மர	०
தாறமாரங்	ம	०	०
உண்ணிலிஸங்கை	ம	०	०
கிரளாவலி	ம	०	०
வேணிலாஹவழுங்	ஒ	வ	०
ஸாமித்ருகைஞகுகங்	०	வ	०
கேரளபுதுநல்	ம	ர	१
காபங்வரீக்மாஸாரங்	०	ஒ	१
கொகியவிரங்	ம	०	०
மஜிக	०	ஈ	०
அங்கியேக்காட்கா	०	மர	०
பாறிஜாதமரளங்(புவனய்)	ஏ	வ	०
ஸப்ரில்வத	ஒ	வ	०
வோகோஸ்திடி	ம	०	०
க்மாமாலிக	०	மர	१
லாங்காலூவங்கங் த இத்த ர-வகை			
ஸ்ரீங்கா	०	ஒ	०
கல்ரதாவலி சள்ளாங்லாயங்	०	மங	०
ராமாஜாவுமலை	ம	ஒ	०
மாந்தாளியவழுங்	ம	०	०
வழிபாங்வாவி சங்லாயங்	०	வ	०

வி. வி. எங்கெயிழெப்பா,
திதிவந்தாப்பா

